quot erant de genere sacerdotali.

7 Et statuentes eos in medio, interrogabant. In qua virtute, aut in quo nomine feciſtis hoc vos?

8 Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite:

9 Si nos hodie dijudicamur in beneficto hominis infirmi, in quo iſte salvus factus est,

10 Notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israël: quia in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni, quem vos crucifixiſtis, quem Deus suscitavit à mortuis, in hoc iſte assat coram vobis sanus.

11 a Hic est lapis, qui reprobatus est à vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli:

12 Et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

13 Videntes autem Petri constantiam & Ioannis, cõperto quod homines essent sine litteris, & idiotæ, admirabantur, & cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant:

14 Hominem quoque videntes stantem cum eis, qui curatus fuerat, nihil poterant contradicere.

15 Iusserunt autem eos foras extra concilium sedere: & conferebant ad invicem,

16 Dicentes: quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factum est per eos, omnibus habitantibus Ierusalem: manifestum est, & non possumus negare.

17 Sed ne amplius divulgetur in populum, comminemur eis, ne ultra loquantur nomine hoc ulli hominum.

18 Et vocantes eos, denuntiaverunt ne omnino loquerentur, neque docerent in nomine Iesu.

19 Petrus verò & Ioannes respondentes: dixerunt ad eos: Si justum est in conspectu Dei, vos potius audire quam Deum, judicate:

20 Non enim possumus quæ vidimus & audivimus non loqui.

21 At illi cõminantes dimiserunt eos: non invenientes quomodo punirent eos, propter populum, quia omnes clarificabant id quod factum fuerat in eo quod acciderat.

22 Annorum enim erat amplius quadraginta homo, in quo factum fuerat signum istud sanitatis.

23 Dimissi autem venerunt ad suos & annuntiaverunt eis, quanta ad eos principes sacerdotum & seniores dixissent.

24 Qui cum audissent, unanimiter levaverunt vocem ad Deum, & dixerunt: Domine, tu es qui feciſti cælum, & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.

25 Qui Spiritu sancto per os patris nostri David, pueri tui, dixisti: b Quare fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania?

26 Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

27 Convenerunt enim verè in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Iesum, quem unxisti, Herodes, & Pontius Pilatus, cum Gentibus, & populis Israel,

28 Facere quæ manus tua & consilium tuum decreverunt fieri.

29 Et nunc Domine respice in minas eorum, & da servis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum,

30 In eo quod manum tuam extendas ad sanitates, & signa & prodigia fieri per nomen sancti filii tui Iesu.

31 Et cum orassent, motus est locus, in quo erant congregati: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fiducia.

32 Multitudinis autem credentium erat cor unum, & anima una: nec quisquam eorum, quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia.

33 Et virtute magna reddebant Apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri: & gratia magna erat in omnibus illis.

34 Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant, vendentes afferebant pretia eorum quæ vendebant,

35 Et ponebant ante pedes Apostolorum. Dividebatur autem singulis prout cuique opus erat.

36 Ioseph autem, qui cognominatus est Barnabas ab Apostolis (quod est interpretatum, Filius consolationis) Levites, Cyprius genere,

37 Cùm haberet agrum, vendidit eum, & attulit pretium, & posuit ante pedes Apostolorum.

CAPVT V.

Ananias & uxor ejus Saphira agro divendito pretii partem sibi servant; quod tamen interrogante Petro factum esse negant: quam ob causam ad verbum Petri uxor post maritum subita morte percutitur: multa per Apostolos, & maximè per Petrum fiunt signa; ipsique in custodia recluſi ab Angelo educuntur, & rursum apprehensi non consentiunt ab prædicatione nominis Christi cessare: Gamalielis autem consilio cæsi dimittuntur, gaudentes quod pro Christi nomine cædi meruissent, quem continuo annuntiant.

1 VIr autem quidam nomine Ananias, cum Saphira uxore sua, vendidit agrum,

2 Et fraudavit de pretio agri, conscia uxore sua: & afferens partem quandam, ad pedes Apostolorum posuit.

3 Dixit autem Petrus: Anania, cur tentavit satanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri?

4 Nonne manens tibi manebat, & venumdatum in tua erat potestate? Quare posuiſti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus, sed Deo.

5 Audientes autem Ananias hæc verba, cecidit & expiravit. Et factus est timor magnus super omnes qui audierunt.

6 Surgentes autem juvenes amoverunt eum, & efferentes sepelierunt.

7 Factum est autem quasi horarum trium spatium, & uxor ipsius, nesciens quod factum fuerat introivit.

8 Dixit autem ei Petrus: Dic mihi mulier,

a Pſal. 117. 22. Matth. 21. 42. Marc. 12. 10. Luc. 20. 17. Iſaiæ 28. 16. 1 Petr. 2. 7. Rom. 9. 33.

b Pſal. 2. 1.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ter; si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: Etiam tanti.

9 Petrus autem ad eam: Quid utique convenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad ostium, & efferent te.

10 Confestim cecidit ante pedes ejus, & expiravit. Intrantes autem juvenes invenerunt illam mortuam, & extulerunt, & sepelierunt ad virum suum.

11 Et factus est timor magnus in universa Ecclesia, & in omnes qui audierunt hæc.

12 Per manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis.

13 Cæterorum autem nemo audebat se conjungere illis: sed magnificabat eos populus.

14 Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum, ac mulierum.

15 Ita ut in plateas ejicerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis.

16 Concurrebat autem & multitudo vicinarum civitatum Jerusalem, afferentes ægros, & vexatos à spiritibus immundis: qui curabantur omnes.

17 Exurgens autem princeps sacerdotum, & omnes qui cum illo erant (quæ est hæresis Sadducæorum) repleti sunt zelo:

18 Et injecerunt manus in Apostolos, & posuerunt eos in custodia publica.

19 Angelus autem Domini per noctem aperiens januas carceris, & educens eos, dixit:

20 Ite, & stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitæ hujus.

21 Qui cum audissent, intraverunt diluculo in templum, & docebant. Adveniens autem princeps sacerdotum, & qui cum eo erant, convocaverunt concilium, & omnes seniores filiorum Israel: & miserunt ad carcerem ut adducerentur.

22 Cum autem venissent ministri, & aperto carcere non invenissent illos, reversi nuntiaverunt,

23 Dicentes: carcerem quidem invenimus clausum cum omni diligentia, & custodes stantes ante januas: aperientes autem neminem intus invenimus.

24 Ut autem audierunt hos sermones magistratus templi, & principes sacerdotum, ambigebant de illis quidnam fieret.

25 Adveniens autem quidam nuntiavit eis: Quia ecce viri quos posuistis in carcere, sunt in templo stantes, & docentes populum.

26 Tunc abiit magistratus cum ministris, & adduxit illos sine vi: timebant enim populum ne lapidarentur.

27 Et cum adduxissent illos, statuerunt in concilio: Et interrogavit eos princeps sacerdotum.

28 Dicens: Præcipiendo præcepimus vobis ne doceretis in nomine isto: & ecce repletis Jerusalem doctrina vestra: & vultis inducere super nos sanguinem hominis istius.

29 Respondens autem Petrus, & Apostoli dixerunt: Obedire oportet Deo magis quam hominibus.

30 Deus patrum nostrorum suscitavit Jesum, quem vos interemistis, suspendentes in ligno.

31 Hunc principem & salvatorem Deus exaltavit dextera sua, ad dandam pœnitentiam Israeli, & remissionem peccatorum.

32 Et nos sumus testes horum verborum, & Spiritus sanctus, quem dedit Deus omnibus obedientibus sibi.

33 Hæc cum audissent, dissecabantur, & cogitabant interficere illos.

34 Surgens autem quidam in concilio, Pharisæus, nomine Gamaliel, legis doctor honorabilis universæ plebi, jussit foras ad breve homines fieri.

35 Dixitque ad illos: Viri Israëlitæ, attendite vobis super hominibus istis quid acturi sitis.

36 Ante hos enim dies extitit Theodas, dicens se esse aliquem; cui consensit numerus virorum circiter quadringentorum: qui occisus est: & omnes, qui credebant ei, dissipati sunt, & redacti ad nihilum.

37 Post hunc extitit Judas Galilæus in diebus professionis, & avertit populum post se, & ipse periit: & omnes, quotquot consenserunt ei, dispersi sunt.

38 Et nunc itaque dico vobis, discedite ab hominibus istis, & sinite illos: quoniam si est ex hominibus consilium hoc, aut opus dissolvetur:

39 Si verò ex Deo est, non poteritis dissolvere illud, ne forte & Deo repugnare inveniamini. Consenserunt autem illi.

40 Et convocantes Apostolos, cæsis denuntiaverunt ne omnino loquerentur in nomine Jesu, & dimiserunt eos.

41 Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati.

42 Omni autem die non cessabant, in templo & circa domos docentes, & evangelizantes Christum Jesum.

CAPVT VI.

Electio septem diaconorum, crescente in dies credentium numero: Stephani vehementia cum signis & prodigiis, in quem plurimi insurgunt Judæi: cumque eum non possent convincere, falsis testibus nituntur opprimere.

1 IN diebus autem illis, crescente numero discipulorum, factum est murmur Græcorum adversus Hebræos, eo quod despicerentur in ministerio quotidiano viduæ eorum.

2 Convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt: Non est æquum nos derelinquere verbum Dei, & ministrare mensis.

3 Considerate ergo fratres, viros ex vobis boni testimonii septem, plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos constituamus super hoc opus.

4 Nos verò orationi, & ministerio verbi instantes erimus.

5 Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virum plenum fide & Spiritu sancto, & Philippum,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& Prochorum, & Nicanorem, & Timonem, & Parmenam, & Nicolaum advenam Antiochenum.

6 Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum: & orantes imposuerunt eis manus.

7 Et verbum Domini crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum in Ierusalem valde: multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei.

8 Stephanus autem plenus gratia & fortitudine, faciebat prodigia & signa magna in populo.

9 Surrexerunt autem quidam de Synagoga, quæ appellatur Libertinorum, & Cyrenensium, & Alexandrinorum, & eorum qui erant à Cilicia, & Asia, disputantes cum Stephano:

10 Et non poterant resistere sapientiæ, & Spiritui, qui loquebatur.

11 Tunc summiserunt viros, qui dicerent se audivisse eum dicentem verba blasphemiæ in Moysen, & in Deum.

12 Commoverunt itaque plebem, & seniores, & Scribas: & concurrentes rapuerunt eum, & adduxerunt in concilium.

13 Et statuerunt falsos testes, qui dicerent: Homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum, & legem.

14 Audivimus enim eum dicentem: Quoniam Iesus Nazarenus hic, destruet locum istum, & mutabit traditiones, quas tradidit nobis Moyses.

15 Et intuentes eum omnes, qui sedebant in concilio, viderunt faciem ejus tanquam faciem Angeli.

CAPVT VII.

Stephanus, data respondendi facultate multa refert de pacto Dei cum Abraham ejusque minoribus, de Moyse & egressione filiorum Israel de Aegypto, de tabernaculo testimonii & templo per Salomonem ædificato, Iudæos reprehendens quod ipsi & patres eorum Spiritui sancto semper restiterint: cum autem diceret se Iesum à dextris Dei videre, lapidatur, testibus vestimenta ad pedes Sauli deponentibus: oratque pro lapidantibus.

1 DIxit autem princeps sacerdotum: Si hæc ita se habent?

2 Qui ait: Viri fratres, & patres, audite: Deus gloriæ apparuit patri nostro Abrahæ cum esset in Mesopotamia, prius quam moraretur in Charan.

a Gen. 12. 1. 3 Et dixit ad illum: *a* Exi de terra tua, & de cognatione tua, & veni in terram, quam monstravero tibi.

4 Tunc exiit de terra Chaldæorum, & habitavit in Charan. Et inde postquam mortuus est pater ejus, transtulit illum in terram istam, in qua nunc vos habitatis.

5 Et non dedit illi hæreditatem in ea, nec passum pedis: sed repromisit dare illi eam in possessionem, & semini ejus post ipsum, cum non haberet filium.

b Gen. 15. 13. 6 Locutus est autem ei Deus: *b* quia erit semen ejus accola in terra aliena, & servituti eos subjicient, & male tractabunt eos annis quadringentis:

7 Et gentem cui servierint, judicabo ego, dixit Dominus; & post hæc exibunt, & servient mihi in loco isto.

8 *c* Et dedit illi testamentum circumcisionis *d* & sic genuit Isaac, & circumcidit eum die octavo: & *e* Isaac, Iacob: & Iacob duodecim Patriarchas. *c Gen. 17. 10.* *d Gen. 21. 24.*

9 Et Patriarchæ æmulantes, *f* Ioseph vendiderunt in Ægyptum; & erat Deus cum eo: *e Gen. 25. 25.*

10 Et eripuit eum ex omnibus tribulationibus ejus: & *g* dedit ei gratiam & sapientiam in conspectu Pharaonis regis Ægypti, & constituit eum præpositum super Ægyptum, & super omnem domum suam. *f Gen. 29. 32. & 35. 22.* *g Gen. 37. 28. Genes. 41. 37.*

11 Venit autem fames in universam Ægyptum & Chanaan, & tribulatio magna: & non inveniebant cibos patres nostri.

12 *h* Cùm audisset autem Iacob esse frumentum in Ægypto: misit patres nostros primum: *h Gen. 42. 2.*

13 *i* Et in secundo cognitus est Ioseph à fratribus suis, & manifestatum est Pharaoni genus ejus. *i Gen. 45. 3.*

14 Mittens autem Ioseph accersivit Iacob patrem suum, & omnem cognationem suam in animabus septuagintaquinque.

15 *k* Et descendit Iacob in Ægyptum, & *l* defunctus est ipse, & patres nostri. *k Gen. 46. 5.*

16 Et translati sunt in Sichem, & positi sunt in sepulchro, *m* quod emit Abraham pretio argenti à filiis Hemor filii Sichem. *l Gen. 49. 32.* *m Gen. 50. 5.*

17 Cum autem appropinquaret tempus promissionis, quam confessus erat Deus Abrahæ *n* crevit populus, & multiplicatus est in Ægypto, *Ios. 24. 32. Genes. 23. 16.* *n Exod. 1. 7.*

18 Quoadusque surrexit alius rex in Ægypto, qui non sciebat Ioseph.

19 Hic circumveniens genus nostrum, afflixit patres nostros, ut exponerent infantes suos ne vivificarentur. *o Exod. 2. 2. Hebr. 11. 23.*

20 *o* Eodem tempore natus est Moyses, & fuit gratus Deo, qui nutritus est tribus mensibus in domo patris sui.

21 Expositio autem illo, sustulit eum filia Pharaonis, & nutrivit eum sibi in filium.

22 Et eruditus est Moyses omni sapientia Ægyptiorum, & erat potens in verbis & in operibus suis.

23 Cum autem impleretur ei quadraginta annorum tempus, ascendit in cor ejus ut visitaret fratres suos filios Israel. *p Exod. 2. 12.*

24 *p* Et cum vidisset quemdam injuriam patientem, vindicavit illum: & fecit ultionem ei qui injuriam sustinebat, percusso Ægyptio.

25 Existimabat autem intelligere fratres, quoniam Deus per manum ipsius daret salutem illis: at illi non intellexerunt.

26 *q* Sequenti verò die apparuit illis litigantibus: & reconciliabat eos in pace, dicens: Viri, fratres estis, ut quid nocetis alterutrum. *q Exod. 2. 13.*

27 Qui autem injuriam faciebat proximo repulit eum, dicens: Quis te constituit principem & judicem super nos?

28 Numquid interficere me tu vis, quemadmodum interfecisti heri Ægyptium?

29 Fugit autem Moyses in verbo isto: & factus est advena in terra Madian, ubi generavit filios duos, *r Exod. 3. 2.*

30 Et expletis annis quadraginta, *r* apparuit

suit illi in deserto montis Sina Angelus in igne flammæ rubi.

31 Moyses autem videns, admiratus est visum, & accedente illo ut considerare, facta est ad eum vox Domini, dicens:

32 Ego sum Deus patrum tuorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Tremefactus autem Moyses, non audebat considerare.

33 Dixit autem illi Dominus: Solve calceamentum pedum tuorum: locus enim in quo stas, terra sancta est.

34 Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Ægypto, & gemitum eorum audivi, & descendi liberare eos. Et nunc veni, & mittam te in Ægyptum.

35 Hunc Moysen, quem negaverunt, dicentes: Quis te constituit principem & judicem? hunc Deus principem & redemptorem misit, cum manu Angeli, qui apparuit illi in rubo.

a Exod. 7.8.9. 10.11. 14. 36 *a* Hic eduxit illos faciens prodigia & signa in terra Ægypti, & in rubro mari, & in deserto annis quadraginta.

b Deut. 15.18. 37 Hic est Moyses qui dixit filiis Israël: *b* Prophetam suscitabit vobis Deus de fratribus vestris, tanquam me, ipsum audieris.

c Exod. 19.3. 38 *c* Hic est, qui fuit in Ecclesia in solitudine cum Angelo qui loquebatur ei in monte Sina, & cum patribus nostris: qui accepit verba vitæ dare nobis.

39 Cui noluerunt obedire patres nostri: sed repulerunt, & aversi sunt cordibus suis in Ægyptum.

d Exod. 32.1. 40 Dicentes ad Aaron: *d* fac nobis deos, qui præcedant nos: Moyses enim hic, qui eduxit nos de terra Ægypti, nescimus quid factum sit ei.

41 Et vitulum fecerunt in diebus illis, & obtulerunt hostiam simulachro, & lætabantur in operibus manuum suarum.

42 Convertit autem Deus, & tradidit eos servire militiæ cæli, sicut scriptum est in Libro Propheta rum: *e* Numquid victimas & hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto, domus Israël?

e Amos 5.25. 43 Et suscepistis tabernaculum Moloch, & sidus Dei vestri Rempham, figuras, quas fecistis, adorare eas. Et transferam vos trans Babylonem.

f Exod. 25.40. *g Hebr.* 8.9. *Ios.* 3.14. *h 1. Re.* 16.13. *i Psal.* 131.5. *k 1. Pa.* 17.12. *l 3. Re.* 6.1. *m Infrà* 17.24. *Isaiæ* 66.1. 44 Tabernaculum testimonii fuit cum patribus nostris in deserto, sicut disposuit illis Deus, *f* loquens ad Moysen, ut faceret illud secundum formam quam viderat.

45 *g* Quod & induxerunt, suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem Gentium, quas expulit Deus à facie patrum nostrorum, usque in diebus David.

46 *h* Qui invenit gratiam ante Deum, *i* & petiit ut inveniret tabernaculum Deo Iacob.

47 *k* Salomon autem ædificavit illi domum.

48 *l* Sed non excelsus in manufactis habitat, sicut Prophera dicit:

49 *m* Cælum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum meorum. Quam domum ædificabitis mihi, dicit Dominus? aut quis locus requietionis meæ est?

50 Nonne manus mea fecit hæc omnia?

51 Dura cervice, & incircumcisis cordibus & auribus, vos semper Spiritui sancto resistitis, sicut patres vestri, ita & vos.

52 Quem Prophetarum non sunt persecuti patres vestri? Et occiderunt eos, qui prænuntiabant de adventu Iusti, cujus vos nunc proditores & homicidæ fuistis:

53 Qui accepistis legem in dispositione Angelorum, & non custodistis.

54 Audientes autem hæc dissecabantur cordibus suis, & stridebant dentibus in eum.

55 Cùm autem esset plenus Spiritu sancto intendens in cælum, vidit gloriam Dei, & Iesum stantem à dextris Dei. Et ait: Ecce video cælos apertos, & Filium hominis stantem à dextris Dei.

56 Exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas, & impetum fecerunt unanimiter in eum.

57 Et ejicientes eum extra civitatem lapidabant: & testes deposuerunt vestimenta sua, secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus.

58 Et lapidabant Stephanum invocantem, & dicentem: Domine Iesu suscipe spiritum meum.

59 Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino. Saulus autem erat consentiens neci ejus.

CAPVT VIII.

In persecutione dispergunter omnes præter Apostolos, Saulo devastante Ecclesiam: Philippus plurimos in Samaria convertit, & in his Simonem magum baptisat, missi ab Apostolis Petrus & Ioannes, oratione ac manuum impositione impetrant credentibus Samaritanis Spiritum sanctum: Simon autem volens Spiritus sancti dationem pecunia emere, dure à Petro corripitur: Philippus ab Angelo mittitur ad Eunuchum: quem ubi credentem baptizasset, à Spiritu raptus defertur in Azotum.

1 FActa est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quæ erat Ierosolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudææ & Samariæ, præter Apostolos.

2 Curaverunt autem Stephanum viri timorati, & fecerunt planctum magnum super eum.

3 Saulus autem devastabat Ecclesiam, per domos intrans, & trahens viros ac mulieres, tradebat in custodiam.

4 Igitur qui dispersi erant pertransibant, evangelizantes verbum Dei.

5 Philippus autem descendens in civitatem Samariæ, prædicabat illis Christum.

6 Intendebant autem turbæ his quæ à Philippo dicebantur, unanimiter audientes, & videntes signa quæ faciebat.

7 Multi enim eorum, qui habebant spiritus immundos, clamantes voce magna exibant.

8 Multi autem paralytici & claudi curati sunt.

9 Factum est ergo gaudium magnum in illa civitate. Vir autem quidam nomine

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Simon, qui ante fuerat in civitate magus, seducens gentem Samariæ, dicens se esse aliquem magnum:

10 Cui auscultabant omnes à minimo usque ad maximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocatur magna.

11 Attendebant autem eum, propter quod multo tempore magiis suis dementasset eos.

12 Cùm verò credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres.

13 Tunc Simon & ipse credidit, & cum baptizatus esset, adhærebat Philippo. Videns etiam signa & virtutes maximas fieri: stupens admirabatur.

14 Cùm autem audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum & Ioannem.

15 Qui cum venissent, oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum sanctum.

16 Nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu.

17 Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum.

18 Cùm vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam,

19 Dicens: Date & mihi hanc potestatem, ut cuicumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum:

20 Pecunia tua tecum sit in perditionem: quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri.

21 Non est tibi pars, neque sors in sermone isto; cor enim tuum non est rectum coram Deo.

22 Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua: & roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui.

23 In felle enim amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te esse.

24 Respondens autem Simon, dixit: Precamini vos pro me ad Dominum, ut nihil veniat super me horum quæ dixistis.

25 Et illi quidem testificati & locuti verbum Domini, redibant Ierosolymam, & multis regionibus Samaritanorum evangelizabant.

26 Angelus autem Domini locutus est ad Philippum, dicens: Surge, & vade contra meridianum, ad viam quæ descendit ab Ierusalem in Gazam: hæc est deserta.

27 Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops, eunuchus, potens Candacis reginæ Æthiopum, qui erat super omnes gazas ejus, venerat adorare in Ierusalem.

28 Et revertebatur sedens super currum suum: legensque Isaiam prophetam.

29 Dixit autem Spiritus Philippo: Accede, & adjunge te ad currum istum.

30 Accurrens autem Philippus, audivit eum legentem Isaiam Prophetam, & dixit: Putasne intelligis quæ legis?

31 Qui ait: Et quomodo possum, si non aliquis ostenderit mihi? Rogavitque Philippum ut ascenderet, & sederet secum.

32 Locus autem Scripturæ, quem legebat, erat hic: a Tanquam ovis ad occisionem ductus est: & sicut agnus coram tondente se, sine voce, sic non aperuit os suum. a Isaiæ 53.7.

33 In humilitate judicium ejus sublatum est. Generationem ejus quis enarrabit, quoniam tolletur de terra vita ejus?

34 Respondens autem eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo propheta dicit hoc? de se, an de alio aliquo?

35 Aperiens autem Philippus os suum, & incipiens à Scriptura ista, evangelizavit illi Iesum.

36 Et dum irent per viam, venerunt ad quandam aquam: & ait Eunuchus: Ecce aqua, quid prohibet me baptizari?

37 Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens ait: Credo, Filium Dei esse Iesum Christum.

38 Et jussit stare currum: & descenderunt uterque in aquam, Philippus, & Eunuchus, & baptizavit eum.

39 Cùm autem ascendissent de aqua, Spiritus Domini rapuit Philippum, & amplius non vidit eum Eunuchus. Ibat autem per viam suam gaudens.

40 Philippus autem inventus est in Azoto, & pertransiens evangelizabat civitatibus cunctis, donec veniret Cæsaream.

CAPVT IX.

Admiranda Sauli persecutoris conversio, Domino ei apparente, & Anania ad ipsum misso, à quo baptizatus cœpit Damasci acerrime tueri Iesum esse Christum: discipuli verò ipsum demittunt per murum propter Iudæorum insidias: quem Barnabas Ierosolymis ducit ad Apostolos, unde rursum propter insidias dimittitur Tarsum: Petrus Lyddæ sanat Aeneam paralyticum, & in Ioppe Tabitham resuscitat.

1 a SAulus autem adhuc spirans minarum, & cædis in discipulos Domini, accessit ad Principem sacerdotum, a Gal. 1.13.

2 Et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas: ut si quos invenisset hujus viæ viros, ac mulieres, vinctos perduceret in Ierusalem.

3 b Et cùm iter faceret, contigit ut appropinquaret Damasco: & subitò circumfulsit eum lux de cælo. b Infrà 22.6. I Cor. 15.8. 2. Cor. 12.30

4 Et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me persequeris?

5 Qui dixit: Quis es Domine? Et ille: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. Durum est tibi contra stimulum calcitrare.

6 Et tremens, ac stupens dixit: Domine, quid me vis facere?

7 Et Dominus ad eum: Surge, & ingredere civitatem; & ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi, qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes.

8 Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum.

9 Et erat ibi tribus diebus non videns, & non manducavit, neque bibit.

10 Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias; & dixit ad illum in

visu

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

visu Dominus: Anania. At ille ait: Ecce ego, Domine.

11 Et Dominus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocatur rectus: & quære in domo Iudæ Saulum nomine Tarsensem: ecce enim orat.

12 (Et vidit virum Ananiam nomine, introeuntem, & imponentem sibi manus ut visum recipiat.)

13 Respondit autem Ananias: Domine, audivi à multis de viro hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis in Ierusalem:

14 Et hic habet potestatem à principibus sacerdotum alligandi omnes, qui invocant nomen tuum.

15 Dixit autem ad eum Dominus: Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus, & regibus, & filiis Israel.

16 Ego enim ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati.

17 Et abiit Ananias, & introivit in domum & imponens ei manus, dixit: Saule frater, Dominus misit me Iesus, qui apparuit tibi in via qua veniebas, ut videas, & impleatris Spiritu sancto.

18 Et confestim ceciderunt ab oculis ejus tanquam squamæ, & visum recepit: & surgens baptisatus est.

19 Et cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem cum discipulis, qui erant Damasci, per dies aliquot.

20 Et continuo in synagogis prædicabat Iesum, quoniam hic est Filius Dei.

21 Stupebant autem omnes qui audiebant, & dicebant: Nonne hic est, qui expugnabat in Ierusalem eos, qui invocabant nomen istud: & huc ad hoc venit, ut vinctos illos duceret ad principes sacerdotum?

22 Saulus autem multo magis convalescebat, & confundebat Iudæos, qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus.

23 Cùm autem implerentur dies multi, concilium fecerunt in unum Iudæi ut eum interficerent.

24 Notæ autem factæ sunt Saulo insidiæ eorum. c Custodiebant autem & portas die ac nocte, ut eum interficerent. 2 Cor. 11. 32.

25 Accipientes autem eum discipuli nocte, per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta.

26 Cùm autem venisset in Ierusalem, tentabat se jungere discipulis, & omnes timebant eum, non credentes quod esset discipulus.

27 Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos: & narravit illis quomodo in via vidisset Dominum, & quia locutus est ei, & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu.

28 Et erat cum illis intrans & exiens in Ierusalem, & fiducialiter agens in nomine Domini.

29 Loquebatur quoque gentibus: & disputabat cum Græcis: illi autem quærebant occidere eum.

30 Quod cũ cognovissent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt Tarsum.

31 Ecclesia quidem per totam Iudæam, & Galilæam, & Samariam, habebat pacem, & ædificabatur ambulans in timore Domini, & consolatione sancti Spiritus replebatur.

32 Factum est autem, ut Petrus dum pertransiret universos, deveniret ad sanctos, qui habitabant Lyddæ.

33 Invenit autem ibi hominem quendam nomine Æneam, ab annis octo jacentem in grabato, qui erat paralyticus.

34 Et ait illi Petrus: Ænea, sanat te Dominus Iesus Christus: surge, & sterne tibi. Et continuo surrexit.

35 Et viderunt eum omnes, qui habitabant Lyddæ & Saronæ: qui conversi sunt ad Dominum.

36 In Ioppe autem fuit quædam discipula nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operibus bonis, & eleemosynis, quas faciebat.

37 Factum est autem in diebus illis, ut infirmata moreretur. Quam cum lavissent, posuerunt eam in cœnaculo.

38 Cùm autem prope esset Lydda ad Ioppen, discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos viros ad eum, rogantes: Ne pigriteris venire usque ad nos.

39 Exurgens autem Petrus venit cum illis. Et cum advenisset, duxerunt illum in cœnaculum: & circumsteterunt illum omnes viduæ flentes, & ostendentes ei tunicas & vestes, quas faciebat illis Dorcas.

40 Ejectis autem omnibus foras, Petrus ponens genua oravit: & conversus ad corpus dixit: Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos: & viso Petro, resedit.

41 Dans autem illi manum, erexit eam. Et cum vocasset sanctos, & viduas, assignavit eam vivam.

42 Notum autem factum est per universam Ioppen. & crediderunt multi in Dño.

43 Factum est autem, ut dies multos moraretur in Ioppe, apud Simonem quendam coriarium.

CAPVT X.

Iussu Angeli accersit Cornelius Centurio Petrum, qui per lintei visionem admonitus Gentes ad Evangelium admittendas esse, venit ad illum: eumque super omnes verbum ejus de Christo audientes Spiritus sanctus descendisset, jussit eos baptizari.

1 VIr autem quidam erat in Cæsarea, nomine Cornelius, Centurio cohortis quæ dicitur Italica,

2 Religiosus, ac timens Deum cum omni domo sua, faciens eleemosynas multas plebi, & deprecans Deum semper:

3 Is vidit in visu manifestè, quasi hora diei nona, Angelum Dei introeuntem ad se, dicentem sibi: Corneli.

4 At ille intuens eum, timore correptus, dixit: Quid est, Domine? Dixit autem illi: Orationes tuæ & eleemosynæ tuæ, ascenderunt in memoriam in conspectu Dei.

5 Et nunc mitte viros in Ioppen, & accersi Simonem quendam, qui cognominatur Petrus.

6 Hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te oporteat facere.

7 Et cum discessisset Angelus, qui loquebatur illi, vocavit duos domesticos suos,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& militem metuentem Dominum, ex his qui illi parebant.

8 Quibus cum narrasset omnia, misit illos in Ioppen.

9 Postera autem die iter illis facientib⁹,& appropinquantibus civitati ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam.

10 Et cum esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excessus:

11 Et vidit cælum apertum, & descendens vas quoddam, velut linteum magnum, quatuor initiis submitti de cælo in terram,

12 In quo erant omnia quadrupedia, & serpentia terræ, & volatilia cæli.

13 Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occide, & manduca.

14 Ait autem Petrus: Absit Domine, quia nunquam manducavi omne commune & immundum.

15 Et vox iterum secundo ad eum: Quod Deus purificavit, tu commune ne dixeris.

16 Hoc autem factum est per ter: & statim receptum est vas in cælum.

17 Et dum intra se hæsitaret Petrus, quidnam esset visio, quam vidisset: ecce viri, qui missi erant à Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad januam.

18 Et cum vocassent, interrogabant, si Simon, qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium.

19 Petro autem cogitante de visione, dixit Spiritus ei: Ecce viri tres quærunt te.

20 Surge itaque, descende, & vade cum eis nihil dubitans: quia ego misi illos.

21 Descendens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum, quem quæritis: quæ causa est, propter quam venistis?

22 Qui dixerunt: Cornelius Centurio, vir justus, & timens Deum, & testimonium habens ab universa gente Iudæorum, responsum accepit ab Angelo sancto, accersire te in domum suam, & audire verba abs te.

23 Introducens ergo eos, recepit hospitio. Sequenti autem die surgens profectus est cum illis: & quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum.

24 Altera autem die introivit Cæsaream. Cornelius vero expectabat illos, convocatis cognatis suis & necessariis amicis.

25 Et factum est cum introisset Petrus, obvius venit ei Cornelius & procidens ad pedes ejus adoravit.

26 Petrus verò elevavit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum.

27 Et loquens cum illo introvit: & invenit multos qui convenerant.

28 Dixitque ad illos: Vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudæo, conjungi aut accedere ad alienigenam: sed mihi ostendit Deus, neminem communem aut immundum dicere hominem.

29 Propter quod sine dubitatione veni accersitus. Interrogo ergo, quam ob causam accersistis me?

30 Et Cornelius ait: A nudiusquarta die usque ad hanc horam, orans eram hora nona in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste candida & ait:

31 Corneli, exaudita est oratio tua, & eleemosynæ tuæ commemoratæ sunt in conspectu Dei.

32 Mitte ergo in Ioppen, & accersi Simonem, qui cognominatur Petrus: hic hospitatur in domo Simonis coriarii juxta mare.

33 Confestim ergo misi ad te: & tu bene fecisti veniendo. Nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus, audire omnia quæcumque tibi præcepta sunt à Domino.

34 Aperiens autem Petrus os suum, dixit: In veritate comperi, [a] quia non est personarum acceptor Deus:

35 Sed in omni gente, qui timet eum, & operatur justitiam acceptus est illi.

36 Verbum misit Deus filiis Israël, annuntians pacem per Iesum Christum: (hic est omnium Dominus.)

37 Vos scitis quod factum est verbum per universam Iudæam: incipiens enim à [b] Galilæa, post baptismum quod prædicavit Ioannes,

38 Iesum à Nazareth: quomodo unxit eum Deus Spiritu sancto, & virtute, qui pertransiit benefaciendo & sanando omnes oppressos à diabolo, quoniam Deus erat cum illo.

39 Et nos testes sumus omnium, quæ fecit in regione Iudæorum, & Ierusalem, quem occiderunt suspendentes in ligno.

40 Hunc Deus suscitavit tertia die & dedit eum manifestum fieri,

41 Non omni populo, sed testibus præordinatis à Deo: nobis, qui manducavimus & bibimus cum illo, postquam resurrexit à mortuis.

42 Et præcepit nobis prædicare populo, & testificari, quia ipse est, qui constitutus est à Deo judex vivorum & mortuorum.

43 [c] Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorũ accipere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

44 Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum.

45 Et obstupuerunt ex circumcisione fideles, qui venerant cum Petro: quia & in nationes gratia Spiritus sancti effusa est.

46 Audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum.

47 Tunc respondit Petrus: Numquid aquam quis prohibere potest, ut non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos?

48 Et jussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogaverunt eum ut maneret apud eos aliquot diebus.

CAPVT XI.

Petrus disceptantibus fratribus quod ad Gentes accessisset, rei ordinem exponit; multis Antiochiæ conversis prædicatione discipulorum, mittitur ad eos Barnabas ab Ecclesia Ierosolymitana, qui multis conversis adducit eo & Saulum à Tarso: cum quo mittitur Ierusalem, ut infamem ab Agabo prophetа prædictam ferant fratribus eleemosynam.

1 AVdierunt autem Apostoli, & fratres qui erant in Iudæa: quoniam & Gentes receperunt verbum Dei.

2 Cùm autem ascendisset Petrus Ierosolymam, disceptabant adversus illum, qui erant ex circumcisione,

3 Dicentes: Quare introisti ad viros præputium

[a] Deut. 10. 17. 2 Par. 19. 7. Iob. 34. 19. Sap. 6. 8. Eccles. 35. 1. Rom. 2. 11. Galat. 2. 6. Ephes. 6. 9. Coloss. 3. 25. 1 Petr. 1. 17.

[b] Lucæ 4. 14.

[c] Ierem. 31. 34. Mich. 7. 18.

patium habentes, & manducasti cum illis?
4 Incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem, dicens:
5 Ego eram in civitate Ioppe orans, & vidi in excessu mentis visionem, descendens vas quoddam velut linteum magnum quatuor initiis summitti de cœlo, & venit usque ad me.
6 In quod intuens considerabam, & vidi quadrupedia terræ, & bestias, & reptilia, & volatilia cæli.
7 Audivi autem & vocem dicentem mihi: Surge Petre, occide, & manduca.
8 Dixi autem: Nequaquam Domine: quia commune aut immundum nunquam introivit in os meum.
9 Respondit autem vox secundo de cælo: Quæ Deus mundavit, tu ne cõmune dixeris.
10 Hoc autem factum est per ter: & recepta sunt omnia rursum in cælum.
11 Et ecce viri tres confestim astiterunt in domo, in qua eram, missi à Cæsarea ad me.
12 Dixit autem Spiritus mihi, ut iem cum illis, nihil hæsitans. Venerunt autem mecum & sex fratres isti, & ingressi sumus in domum viri.
13 Narravit autem nobis, quomodo vidisset Angelum, in domo sua, stantem & dicentem sibi: Mitte in Ioppen, & accersi Simonem, qui cognominatur Petrus,
14 Qui loquetur tibi verba, in quibus salvus eris tu, & universa domus tua.
15 Cũ autẽ cœpissem loqui, cecidit Spiritus sanctus super eos, sicut & in nos in initio.
16 Recordatus sum autem verbi Domini, sicut dicebat: *d* Ioannes quidem baptizavit aqua, vos autem baptizamini Spiritu sancto.
17 Si ergo eandem gratiam dedit illis Deus, sicut & nobis, qui credidimus in Dominum Iesum Christum: ego quis eram, qui possem prohibere Deum?
18 His auditis, tacuerunt: & glorificaverunt Deum, dicentes: Ergo & Gentibus pœnitentiam dedit Deus ad vitam.
19 Et illi quidem, qui dispersi fuerant à tribulatione, quæ facta fuerat sub Stephano, perambulaverunt usque Phœnicen, & Cyprum, & Antiochiam, nemini loquentes verbum, nisi solis Iudæis.
20 Erant autem quidam ex eis viri Cyprii, & Cyrenæi, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dominum Iesum.
21 Et erat manus Domini cum eis: multusque numerus credentium conversus est ad Dominum.
22 Pervenit autem sermo ad aures Ecclesiæ, quæ erat Ierosolymis, super istis: & miserunt Barnabam usque ad Antiochiam.
23 Qui cum pervenisset, & vidisset gratiam Dei, gavisus est: & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino:
24 Quia erat vir bonus, & plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposita est multa turba Domino.
25 Profectus est autem Barnabas Tarsum, ut quæreret Saulum: quem cum invenisset, perduxit Antiochiam.
26 Et annum totum conversati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochiæ discipuli, Christiani.
27 In his autem diebus supervenerunt ab Ierosolymis prophetæ Antiochiam,
28 Et surgens unus ex eis nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in universo orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio.
29 Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus:
30 Quod & fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ & Sauli.

d Supra 1. 5. Matth. 3. 11. Marc. 1. 8. Luc. 3. 16. Ioann. 1. 26. Infra 19. 4.

CAPVT XII.

Herodes occiso Iacobo Petrum retrudit in carcerem, cupiens post Paschæ eum tradere populo occidendum; sed orante pro eo sine intermissione Ecclesia, Angelico eductus auxilio, fratribus magnum attulit gaudium: facta autem de carceris custodibus inquisitione, Herodes proficiscitur Cæsaream: cumque divinos honores à populo oblatos non respueret, percussus est ab Angelo, & consumptus à vermibus exspiravit.

1 EOdem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia.
2 Occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio.
3 Videns autem quia placeret Iudæis, apposuit ut apprehenderet & Petrum. Erant autem dies Azymorum.
4 Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militum custodiendum, volens post Pascha producere eum populo.
5 Et Petrus quidem servabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo.
6 Cum autem productaturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem.
7 Et ecce Angelus Domini astitit: & lumen refulsit in habitaculo: percussoque latere Petri, excitavit eum dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibus ejus.
8 Dixit autem Angelus ad eum: Præcingere, & calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, & sequere me.
9 Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia verum est, quod fiebat per Angelum: existimabat autem se visum videre.
10 Transeuntes autem primam & secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad civitatem: quæ ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicũ unum: & continuo discessit Angelus ab eo.
11 Et Petrus ad se reversus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum.
12 Considerans quoque venit ad Domum Mariæ matris Ioannis, qui cognominatus est Marcus, ubi erant multi cõgregati, & orantes.
13 Pulsante autem eo ostium januæ, processit puella ad audiendum, nomine Rhode

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

14 Et ut cognovit vocem Petri, præ gaudio non aperuit januam, sed intro currens nuntiavit stare Petrum ante januam.

15 At illi dixerunt ad eam: Insanis. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant: Angelus ejus est.

16 Petrus autem perseverabat pulsans. Cum autem aperuissent, viderunt eum, & obstupuerunt.

17 Annuens autem eis manu ut tacerent, narravit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere, dixitque: Nuntiate Iacob, & fratribus hæc. Et egressus abiit in alium locum.

18 Facta autem die, erat non parva turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro.

19 Herodes autem cum requisisset eum, & non invenisset, inquisitione facta de custodibus, jussit eos duci: descendensque à Iudæa in Cæsaream, ibi commoratus est.

20 Erat autem iratus Tyriis, & Sidoniis. At illi unanimes venerunt ad eum, & persuaso Blasto, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quod alerentur regiones eorum ab illo:

21 Statuto autem die, Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali, & concionabatur ad eos.

22 Populus autem acclamabat: Dei voces, & non hominis.

23 Confestim autem percussit eum Angelus Domini, eo quod non dedisset honorem Deo: & consumptus à vermibus, expiravit.

24 Verbum autem Domini crescebat, & multiplicabatur.

25 Barnabas autem & Saulus reversi sunt ab Ierosolymis, *e* expleto ministerio, assumpto Ioanne, qui cognominatus est Marcus.

e Supra 11.29.

CAPVT XIII.

Saulus & Barnabas jubentur à Spiritu sancto segregari ad opus prædicationis inter Gentes & Barjesu sive Elyma magum, qui eorum prædicationi resistebat, ad Pauli verbum excæcato, credit Sergius Paulus: in Antiochia Pisidiæ Paulus in Synagoga latius de Christo differit: sed Iudæis blasphemantibus, & persecutionem in eos excitantibus, convertuntur ad Gentes juxta Isaiæ vaticinium

1 ERant autem in Ecclesia, quæ erat Antiochiæ, prophetæ, & doctores, in quibus Barnabas, & Simon, qui vocabatur Niger, & Lucius Cyrenensis, & Manahen, qui erat Herodis Tetrarchæ collactaneus, & Saulus.

2 Ministrantibus autem illis Domino, & jejunantibus, dixit illis Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum & Barnabam, in opus ad quod assumpsi eos.

3 Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos.

4 Et ipsi quidem missi à Spiritu sancto abierunt Seleuciam: & inde navigaverunt Cyprum.

5 Et cum venissent Salaminam, prædicabant verbum Dei in Synagogis Iudæorum, habebant autem & Ioannem in ministerio.

6 Et cum perambulassent universam insulam usque Paphum, invenerunt quemdam virum magum pseudoprophetam, Iudæum, cui nomen erat Barjesu.

7 Qui erat cum Proconsule Sergio Paulo viro prudente. Hic, accersitis Barnaba & Saulo, desiderabat audire verbum Dei.

8 Resistebat autem illis Elymas magus (sic enim interpretatur nomen ejus) quærens avertere Proconsulem à fide.

9 Saulus autem, qui & Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum,

10 Dixit: O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis justitiæ, non desinis subvertere vias Domini rectas.

11 Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circuiens quærebat qui ei manum daret.

12 Tunc Proconsul cum vidisset factum, credidit admirans super doctrina Domini.

13 Et cum à Papho navigassent, Paulus & qui cum eo erant, venerunt Pergen Pamphyliæ, Ioannes autem discedens ab eis, reversus est Ierosolymam.

14 Illi vero pertranseuntes Pergen, venerunt Antiochiam Pisidiæ: & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt.

15 Post lectionem autem legis, & Prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite.

16 Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri Israëlitæ: & qui timetis Deum, audite:

17 Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebem exaltavit cum essent incolæ *a* in terra Ægypti, *b* & in brachio excelso eduxit eos ex ea.

18 *c* Et per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto.

19 Et destruens gentes septem in terra Chanaan, *d* sorte distribuit eis terram eorum,

20 Quasi post quadringentos & quinquaginta annos: *e* & post hæc dedit judices usque ad Samuel Prophetam.

21 Et exinde *f* postulaverunt regem: & dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Benjamin, annis quadraginta.

22 Et amoto illo, *g* suscitavit illis David regem: cui testimonium perhibens, dixit: *h* Inveni David Filium Iesse, virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.

23 Hujus Deus ex semine *i* secundùm promissionem eduxit Israel salvatorem Iesum,

24 *k* Prædicante Ioanne ante faciem adventus ejus baptismum pœnitentiæ omni populo Israel.

25 Cum impleret autem Ioannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitramini esse? *l* Non sum ego, sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceamenta pedum solvere.

26 Viri fratres, filii generis Abraham, & qui in vobis timent Deum, vobis verbum salutis hujus missum est.

27 Qui enim habitabant Ierusalem, & principes ejus, hunc ignorantes, & voces prophetarum, quæ per omne sabbatum leguntur, judicantes impleverunt:

28 Et nullam causam mortis invenientes in eo, *m* petierunt à Pilato, ut interficerent eum.

29 Cumque

a Exod. 1. 1.
b Exod. 13.21. 22.
c Exod. 16. 35.
d Ios. 14 2. e Iud. 3.9. f 1 Reg. 8. 5. & 9. 16. & 10. 1.
g 1 Reg. 13.14. h Psal. 88.21. i Isai. 11. 1. k Matth. 3. 1. Mar. 1. 4. Luc. 3. 3. l Ioan. 1. 27. Mar. 1. 7. Matth. 3. 11. m Mat. 27.20. 23. Marc. 15.13. Luca 23.21. Ioann. 19.15.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

29 Cumque consummassent omnia, quæ de eo scripta erant deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento.

30 Deus vero suscitavit eum à mortuis
a Matt. 28. Marc. 16. Luca 24. Joann. 20. tertia die: qui visus est per dies multos his.

31 Qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Ierusalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

32 Et nos vobis annuntiamus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est:

33 Quoniam hanc Deus, adimplevit filiis nostris, resuscitans Iesum, sicut & in Psalmo secundo scriptum est: b Filius meus es tu, ego hodie genui te.
b Psal. 2. 7.

34 Quod autem suscitavit eum à mortuis, amplius jam non reversurum in corruptionem ita dixit: c Quia dabo vobis sancta David fidelia.
c Isaiæ 55. 3.

35 Idemque & alias dixit: d Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem.
d Psal. 15. 10.

36 David enim in sua generatione cum administrasset, voluntati Dei e dormivit: & appositus est ad patres suos, & vidit corruptionem.
e 3. Reg. 2. 10.

37 Quem vero Deus suscitavit à mortuis, non vidit corruptionem.

38 Notum igitur sit vobis viri fratres, quia per hunc vobis remissionem peccatorum annuntiatur: & ab omnibus quibus non potuistis in lege Moysi justificari:

39 In hoc omnis, qui credit, justificatur.

40 Videte ergo ne superveniat vobis quod dictum est in Prophetis:
f Abd. 1. 5.

41 f Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris, opus quod non credetis, si quis enarraverit vobis.

42 Exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba hæc.

43 Cumque dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Iudæorum, & colentium advenarum, Paulum & Barnabam: qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei.

44 Sequenti vero Sabbato pæne universa civitas convenit audire verbum Dei.

45 Videntes autem turbas Iudæi, repleti sunt zelo, & contradicebant his, quæ à Paulo dicebantur: blasphemantes.

46 Tunc constanter, Paulus & Barnabas dixerunt: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei: sed quoniam repellitis illud, & indignos vos judicatis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes.

47 Sic enim præcepit nobis Dominus: g Posui te in lucem Gentium, ut sis in salutem usque ad extremum terræ.
g Isaiæ 49. 6.

48 Audientes autem Gentes gavisæ sunt, & glorificabant verbum Domini: & crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam.

49 Disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem.

50 Iudæi autem concitaverunt mulieres religiosas, & honestas, & primos civitatis, & excitaverunt persecutionem in Paulum & Barnabam: & ejecerunt eos de finibus suis.
h Matt. 10. 14. Marc. 6. 11. Luc. 9. 5.

51 h At illi, excusso pulvere pedum in eos, venerunt Iconium.

52 Discipuli quoque replebantur gaudio, & Spiritu sancto.

CAPUT XIV.

Multis Iudæorum ac Ethnicorum Iconii fidem in Christum suscipientibus, concitatur à Iudæis tumultus in Apostolos, qui Lystram fugiunt, ubi Paulus claudum à matris utero curat; populum ac sacerdotes ob id ipsis tanquam diis sacrificare volentes ægre compescunt: sed concitata à Iudæis supervenientibus turba, Paulus lapidatur, & pro mortuo relinquitur: cumque surrexisset, ipse & Barnabas discipulos per varia loca exhortantes, & presbyteros ordinantes, revertuntur Antiochiam.

1 FActum est autem Iconii, ut simul introirent in synagogam Iudæorum, & loquerentur, ita ut crederet Iudæorum & Græcorum copiosa multitudo.

2 Qui vero increduli fuerunt Iudæi, suscitaverunt, & ad iracundiam concitaverunt animas Gentium adversus fratres.

3 Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratiæ suæ, dante signa & prodigia fieri per manus eorum.

4 Divisa est autem multitudo civitatis: & quidam quidem erant cum Iudæis, quidam vero cum Apostolis.

5 Cum autem factus esset impetus Gentilium & Iudæorum cum principibus suis, ut contumeliis afficerent, & lapidarent eos.

6 Intelligentes confugerunt ad civitates Lycaoniæ, Lystram & Derben, & universam in circuitu regionem, & ibi evangelizantes erant.

7 Et quidam vir Lystris infirmus pedibus sedebat, claudus ex utero matris suæ, qui nunquam ambulaverat.

8 Hic audivit Paulum loquentem. Qui intuitus eum, & videns quia fidem haberet ut salvus fieret,

9 Dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus. Et exilivit, & ambulabat.

10 Turbæ autem cum vidissent, quod fecerat Paulus, levaverunt vocem suam, Lycaonice dicentes: Dii similes facti hominibus, descenderunt ad nos.

11 Et vocabant Barnabam Iovem, Paulum vero Mercurium: quoniã ipse erat dux verbi.

12 Sacerdos quoque Iovis, qui erat ante civitatem, tauros, & coronas ante januas afferens, cum populis volebat sacrificare.

13 Quod ubi audierunt Apostoli, Barnabas & Paulus, conscissis tunicis suis exilierunt in turbas, clamantes,

14 Et dicentes: Viri, quid hæc facitis: & nos mortales sumus, similes vobis homines, annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum, a qui fecit cælum, & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt:
a Psal. 145. 6. Apoc. 14. 7.

15 Qui in præteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi vias suas.

16 Et quidem non sine testimonio semetipsum reliquit, benefaciens de cælo, dans pluvias, & tempora fructifera: implens cibo & lætitia corda nostra.

17 Et hæc dicentes, vix sedaverunt turbas ne sibi immolarent.

18 Supervenerunt autem quidam ab Antiochia & Iconio Iudæi: & persuasis turbis, lapidantesque Paulum, traxerunt extra civitatem, existimantes eum mortuum esse.

19 Circumdantibus autem eum discipulis, surgens

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

surgens intravit civitatem, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben.

20 Cumque evangelizassent civitati illi, & docuissent multos, reversi sunt Lystram, & Iconium, & Antiochiam,

21 Confirmantes animas discipulorum, exhortantesque ut permanerent in fide: & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.

22 Et cum constituissent illis per singulas ecclesias presbyteros, & orassent cum jejunationibus, commendaverunt eos Domino, in quem crediderunt.

23 Transeuntesque Pisidiam, venerunt in Pamphyliam,

24 Et loquentes verbum Domini in Perge, descenderunt in Attaliam:

b Supra 13.1. 25 *b* Et inde navigaverunt Antiochiam, unde erant traditi gratiæ Dei, in opus quod compleverunt.

26 Cum autem venissent, & congregassent Ecclesiam, retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei.

27 Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

CAPVT XV.

Orta Antiochiæ seditione propter Iudæos, volentes Gentes ad Deum conversas circumcidi, Paulus & Barnabas rem ad Apostolos referunt: qui post Petri & Iacobi suffragia, communi decreto per litteras statuunt, Gentes conversas non ligari lege Moysi: Paulus cupiens ab Antiochia invisere loca in quibus prædicaverat, separatur à Barnaba, eo quod nollet Ioannem assumi.

a Gal. 5. 2. 1 ET quidam descendentes de Iudæa, docebant fratres: *a* Quia nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non potestis salvari.

2 Facta ergo seditione non minima Paulo & Barnabæ adversus illos, statuerunt ut ascenderent Paulus & Barnabas, & quidam alii ex aliis, ad Apostolos & presbyteros in Ierusalem, super hac quæstione.

3 Illi ergo deducti ab Ecclesia pertransibant Phœnicem & Samariam, narrantes conversionem Gentium: & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus.

4 Cum autem venissent Ierosolymam, suscepti sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis.

5 Surrexerunt autem quidam de hæresi Pharisæorum, qui crediderunt, dicentes: quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque servare legem Moysi.

6 Conveneruntque Apostoli & seniores videre de verbo hoc.

b Supra 10.20. 7 Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: *b* Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per eos meum audire Gentes verbum Evangelii, & credere.

c Supra 10.45. 8 Et qui novit corda Deus, testimonium perhibuit, *c* dans illis Spiritum sanctum, sicut & nobis:

9 Et nihil discrevit inter nos & illos, fide purificans corda eorum.

10 Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere jugum super cervices discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus?

11 Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus salvari quemadmodum & illi.

12 Tacuit autem omnis multitudo, & audiebant Barnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodigia in Gentibus per eos.

13 Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus: dicens: Viri fratres, audite me.

14 Simon narravit quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex Gentibus populum nomini suo.

15 Et huic concordant verba Prophetarum: sicut scriptum est:

d Amos 9.11. 16 *d* Post Hæc revertar, & reædificabo tabernaculum David, quod decidit; & diruta ejus reædificabo, & erigam illud:

17 Ut requirant ceteri hominum Dominũ, & omnes gentes, super quas invocatum est nomen meum, dicit Dominus faciens hæc.

18 Notum à sæculo est Dño opus suum.

19 Propter quod ego judico, nõ inquietari eos qui ex Gentibus cõvertuntur ad Deũ.

20 Sed scribere ad eos ut abstineant se à contaminationibus simulachrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine.

21 Moyses enim à temporibus antiquis habet in singulis civitatib⁹ qui eũ prædicẽt in synagogis, ubi per omne sabbatũ legitur.

22 Tunc placuit Apostolis: & senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo & Barnaba, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam, viros primos in fratribus.

23 Scribentes per manus eorum. APOSTOLI & seniores, his, qui sunt Antiochiæ, & Syriæ, & Ciliciæ, fratribus ex Gentibus, salutem.

24 Quoniam audivimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbaverũt vos verbis: evertentes animas vestras, quibus nõ mãdavimus:

25 Placuit nobis collectis in unum, eligere viros, & mittere ad vos, cum charissimis nostris Barnaba & Paulo,

26 Hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine Dñi nostri Iesu Christi.

27 Misimus ergo Iudam & Silam, qui & ipsi vobis verbis referent eadem.

28 Visum est enim Spiritui sancto, & nobis, nihil ultra imponere vobis oneris quam hæc necessaria:

29 Ut abstineatis vos ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione; à quibus custodientes vos, bene agetis. Valete.

30 Illi ergo dimissi, descenderunt Antiochiam: & congregata multitudine tradiderunt epistolam.

31 Quam cum legissent, gavisi sunt super consolatione.

32 Iudas autem & Silas, & ipsi cum essent Prophetæ, verbo plurimo consolati sunt fratres & confirmaverunt.

33 Facto autem ibi aliquanto tempore, dimissi sunt cum pace à fratribus ad eos qui miserant illos.

34 Visum est autem Silæ ibi remanere: Iudas autem solus abiit Ierusalem.

35 Paulus autem & Barnabas demorabantur

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

dantur Antiochiæ, docentes, & evangelizantes cum aliis pluribus verbum Domini.

36 Post aliquot autem dies, dixit ad Barnabam Paulus: Revertentes visitemus fratres per universas civitates, in quibus prædicavimus verbū Domini, quomodo se habeant.

37 Barnabas autem volebat secum assumere & Ioannem, qui cognominabatur Marcus.

38 Paulus autem rogabat eum (ut qui discessisset ab eis de Pamphylia, & non isset cum eis in opus) non debere recipi.

39 Facta est autem dissensio, ita ut discederent ab invicem, & Barnabas quidem assumpto Marco navigaret Cyprum.

40 Paulus vero electo Sila profectus est, traditus gratiæ Dei à fratribus.

41 Perambulabat autem Syriam, & Ciliciam, confirmans Ecclesias: præcipiens custodire præcepta Apostolorum, & seniorum.

CAPVT XVI.

Paulus Lystris assumptum Timotheum circumcidit, & per varias civitates tradit servanda Apostolorum dogmata: vetantur à Spiritu sancto prædicare in Asia & Bithynia: vocato autem per visionem Paulo in Macedoniam, proficiscuntur; primumque Philippis prædicantes, hospitio excipiuntur apud Lydiam: sed ejecto per Paulum spiritu pythone, virgis cæsi mittuntur in carcerem: ubi facto terræmotu, solutisque eorum vinculis, custos carceris convertitur: posteroque die magistratus orant ut civitate egrediantur.

1 PErvenit autem Derben, & Lystram. Et ecce discipulus quidam erat ibi, nomine Timotheus, filius mulieris Iudææ fidelis, patre Gentili.

2 Huic testimonium bonum reddebant, qui in Lystris erant, & Iconio fratres.

3 Hunc voluit Paulus secum proficisci: & assumens circumcidit eum, propter Iudæos qui erant in illis locis. Sciebant enim omnes quod pater ejus erat Gentilis.

4 Cum autem pertransirent civitates, tradebant eis custodire dogmata, quæ erant decreta ab Apostolis & senioribus, qui erant Ierosolymis.

5 Et Ecclesiæ quidem confirmabantur fide, & abundabant numero quotidie.

6 Transeuntes autem Phrygiam, & Galatiæ regionem, vetati sunt à Spiritu sancto loqui verbum Dei in Asia.

7 Cum venissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam: & non permisit eos Spiritus Iesu.

8 Cum autem pertransissent Mysiam, descenderunt Troadem.

9 Et visio per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo quidam erat stans, & deprecans eum, & dicens, transiens in Macedoniam, adjuva nos.

10 Vt autem visum vidit, statim quæsivimus proficisci in Macedoniam, certi facti quod vocasset nos Deus evangelizare eis.

11 Navigantes autem à Troade, recto cursu venimus Samothraciam, & sequenti die Neapolim:

12 Et inde Philippos, quæ est prima partis Macedoniæ civitas, colonia. Eramus autem in hac urbe diebus aliquot, conferentes.

13 Die autem sabbatorum egressi sumus foras portam juxta flumen, ubi videbatur oratio esse: & sedentes loquebamur mulieribus, quæ convenerant.

14 Et quædam mulier nomine Lydia, purpuraria civitatis Thyatirenorum, colens Deum audivit: cujus Dominus aperuit cor intendere his quæ dicebantur à Paulo.

15 Cum autem baptizata esset, & domus ejus, deprecata est dicens: Si judicastis me fidelem Domino esse, introite in domum meam, & manete. Et coëgit nos.

16 Factum est autem euntibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum pythonem obviare nobis, quæ quæstum magnum præstabat Dominis suis divinando.

17 Hæc subsecuta Paulum, & nos, clamabat dicens: Isti homines servi Dei excelsi sunt, qui annuntiant vobis viam salutis.

18 Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, & conversus, spiritui dixit: Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et exiit eadem hora.

19 Videntes autem Dñi ejus quia exivit spes quæstus eorum, apprehendentes Paulum & Silam, perduxerunt in forū ad principes.

20 Et offerentes eos magistratibus, dixerunt. Hi homines conturbant civitatem nostram, cum sint Iudæi.

21 Et annuntiant mortem, quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani.

22 Et cucurrit plebs adversus eos: & magistratus scissis tunicis eorum: a jusserunt eos virgis cædi. a 2. Cor. 11. 25.

23 Et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi ut diligenter custodiret eos. 1 Thess. 2. 2. Phil. 1. 13.

24 Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiorem carcerem, & pedes eorum strinxit ligno.

25 Media autem nocte Paulus & Silas orantes laudabant Deum: & audiebant eos, qui in custodia erant.

26 Subito vero terræmotus factus est magnus, ita ut moverentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: & universorum vincula soluta sunt.

27 Expergefactus autem custos carceris & videns januas apertas carceris, evaginato gladio volebat se interficere, æstimans fugisse vinctos.

28 Clamavit autem Paulus voce magna, dicens: Nihil tibi mali feceris: universi enim hic sumus.

29 Petitoque lumine, introgressus est: & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes:

30 Et producens eos foras, ait: Domini, quid me oportet facere, ut salvus fiam?

31 At illi dixerunt: Crede in Dominum Iesum: & salvus eris tu, & domus tua.

32 Et locuti sunt ei verbum Domini, cum omnibus qui erant in domo ejus.

33 Et tollens eos in illa hora noctis, lavit plagas eorum: & baptizatus est ipse & omnis domus ejus continuo.

34 Cumque perduxisset eos in domum suam, apposuit eis mensam, & lætatus est cum omni domo sua credens Deo.

35 Et cum dies factus esset, miserunt magistratus

magistratus lictores, dicentes, dimitte homines illos.

36 Nuntiavit autem custos carceris verba hæc Paulo: Quia miserunt magistratus ut dimittamini: nunc igitur exeuntes, ite in pace.

37 Paulus autem dixit eis: Cæsos nos publice, indemnatos, homines Romanos miserunt in carcerem, & nunc occulte nos ejiciunt? Non ita: sed veniant.

38 Et ipsi nos ejiciant. Nuntiaverunt autem magistratibus lictores verba hæc. Timueruntque audito quod Romani essent:

39 Et venientes deprecati sunt eos: & educentes rogabant ut egrederētur de urbe.

40 Exeuntes autem de carcere, introierunt ad Lydiam: & visis fratribus consolati sunt eos, & profecti sunt.

CAPVT XVII.

Facto Thessalonicæ magno fructu per Pauli prædicationem, concitatur adversus eum à Iudæis seditio, similiter & Beroeæ: Paulus Athenis cum Iudæis & Philosophis disserit: ac Dionysium Areopagitam ad Christum convertit cum quibusdam aliis.

1 CVm autem perambulassent Amphipolim, & Appolloniam, venerunt Thessalonicam, ubi erat synagoga Iudæorū.

2 Secundum consuetudinem autem Paulus introivit ad eos, & per sabbata tria differebat eis de Scripturis.

3 Adaperiens & insinuans quia Christum oportuit pati, & resurgere à mortuis: & quia hic est Iesus Christus, quem ego annuntio vobis.

4 Et quidam ex eis crediderunt, & adjuncti sunt Paulo & Silæ, & de colentibus Gentilibusque multitudo magna, & mulieres nobiles non paucæ:

5 Zelantes autem Iudæi, assumentesque de vulgo viros quosdam malos, & turba facta, concitaverunt civitatem: & assistentes domui Iasonis quærebant eos producere in populum.

6 Et cum non invenissent eos, trahebant Iasonem & quosdam fratres ad principes civitatis, clamantes: Quoniam hi, qui urbem concitant, & huc venerunt,

7 Quos suscepit Iason, & hi omnes contra decreta Cæsaris faciunt, regem alium dicentes esse, Iesum.

8 Concitaverunt autem plebem, & principes civitatis audientes hæc.

9 Et accepta satisfactione à Iasone, & à ceteris, dimiserunt eos.

10 Fratres vero confestim per noctem dimiserunt Paulum & Silam in Beroeam: qui cum venissent, in synagogam Iudæorum introierunt.

11 Hi autem erant nobiliores eorum, qui sunt Thessalonicæ, qui susceperunt verbum cum omni aviditate, quotidie scrutantes Scripturas, si hæc ita se haberent.

12 Et multi quidem crediderunt ex eis: & mulierum Gentilium honestarum, & viri non pauci.

13 Cum autem cognovissent in Thessalonica Iudæi, quia & Beroeæ prædicatum est à Paulo verbum Dei, venerunt & illuc commoventes & turbantes multitudinem.

14 Statimque tunc Paulum dimiserunt fratres, ut iret usque ad mare: Silas autem & Timotheus remanserunt ibi.

15 Qui autem deducebant Paulum, perduxerunt eum usque Athenas, & accepto mandato ab eo ad Silam & Timotheum, ut quam celeriter venirent ad illum, profecti sunt.

16 Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur spiritus ejus in ipso, videns idololatriæ deditam civitatem.

17 Disputabat igitur in synagoga cum Iudæis & colentibus, & in foro, per omnes dies ad eos qui aderant.

18 Quidam autem Epicurei, & Stoici philosophi differebant cum eo, & quidam dicebant: Quid vult seminiverbius hic dicere? Alii vero: Novorum dæmoniorum videtur annuntiator esse: quia Iesum, & resurrectionem annuntiabat eis.

19 Et apprehensum eum ad Areopagum duxerunt, dicentes: Possumus scire quæ est hæc nova, quæ à te dicitur, doctrina?

20 Nova enim quædam infers auribus nostris: Volumus ergo scire quidnam velint hæc esse:

21 (Athenienses autem omnes, & advenæ hospites, ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere, aut audire aliquid novi.)

22 Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienses per omnia quasi superstitiosiores vos video.

23 Prætereiens enim, & videns simulachra vestra, inveni & aram, in qua scriptum erat: IGNOTO DEO. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis.

24 *a* Deus, qui fecit mundum, & omnia quæ in eo sunt, hic cæli & terræ cum sit Dominus, *b* non in manufactis templis habitat. *a* Gen. 1. 1. *b* Supra 7. 48.

25 Nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam: & inspirationem, & omnia:

26 Fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terræ, definiens statuta tempora, & terminos habitationis eorum.

27 Quærere Deum, si forte attrectent eum, aut inveniant, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum.

28 In ipso enim vivimus, & movemur, & sumus: sicut & quidam vestrorum Poetarum dixerunt: Ipsius enim & genus sumus,

29 Genus ergo cum simus Dei, non debemus æstimare, auro, & argento, aut lapidi, sculpturæ artis & cogitationis hominis, Divinum esse simile.

30 Et tempora quidem hujus ignorantiæ despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus ut omnes ubique pœnitentiam agant.

31 Eo quod statuit diem, in quo judicaturus est orbem in æquitate, in viro, in quo statuit fidem præbens omnibus, suscitans eum à mortuis.

32 Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem irridebant, quidam vero dixerunt: audiemus te de hoc iterum.

33 Sic Paulus exivit de medio eorum.

34 Quidā vero viri adhærentes ei, credide-

runt

sunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alii cum eis.

CAPVT XVIII.

Paulus Corinthi suum exercet artificium apud Aquilam: & quamquam ad ejus praedicationem blasphemarent Iudæi, audit tamen in visione multum ibi populum ad fidem convertendum: verum post sesquiannum accusatur à Iudæis apud Gallionem proconsulem, & post multos dies venit Ephesum, ac in variis regionibus fratres confirmat: Apollo vehementer Iudæos convincit, ostendens ex Scripturis Iesum esse Christum, quamquam tantum nosset baptisma Ioannis.

1 POst hæc egressus ab Athenis, venit Corinthum:

2 Et inveniens quemdam Iudæum nomine Aquilam, Ponticum genere, qui nuper venerat ab Italia, & Priscillam uxorem ejus, (eo quod præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos à Roma) accessit ad eos.

3 Et quia ejusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur (erant autem scenofactoriæ artis)

4 Et disputabat in synagoga per omne sabbatum, interponens nomen Domini Iesu, suadebatque Iudæis & Græcis.

5 Cum venissent autem de Macedonia Silas & Timotheus, instabat verbo Paulus, testificans Iudæis esse Christum Iesum.

6 Contradicentibus autem eis, & blasphemantibus, excutiens vestimenta sua, dixit ad eos: Sanguis vester super caput vestrum: mundus ego, ex hoc ad Gentes vadam.

7 Et migrans inde, intravit in domum cujusdam, nomine Titi Iusti, colentis Deum, cujus domus erat conjuncta synagogæ.

8 Crispus autem archisynagogus credidit Domino cum omni domo sua: & multi Corinthiorum audientes credebant, & baptizabantur.

9 Dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo: Noli timere, sed loquere, & ne taceas:

10 Propter quod ego sum tecum: & nemo apponetur tibi ut noceat te: quoniam populus est mihi multus in hac civitate.

11 Sedit autem ibi annum & sex menses, docens apud eos verbum Dei.

12 Gallione autem proconsule Achaiæ, insurrexerunt uno animo Iudæi in Paulum, & adduxerunt eum ad tribunal,

13 Dicentes: Quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum.

14 Incipiente autem Paulo aperire os: dixit Gallio ad Iudæos: Si quidem esset iniquum aliquid, aut facinus pessimum, ô viri Iudæi, recte vos sustinerem.

15 Si vero quæstiones sunt de verbo, & nominibus, & lege vestra, vos ipsi videritis: Iudex ego horum nolo esse.

16 Et minavit eos à tribunali.

17 Apprehendentes autem omnes Sosthenen principem synagogæ, percutiebant eum ante tribunal: & nihil eorum Gallioni curæ erat.

18 Paulus vero cum adhuc sustinuisset dies multos, fratribus valefaciens, navigavit in Syriam, (& cum eo Priscilla, & Aquila) qui sibi *a* totonderat in Cenchris caput: habebat enim votum.

a Num. 6. 18. Infrà 21. 24.

19 Devenitque Ephesum, & illos ibi reliquit. Ipse vero ingressus synagogam, disputabat cum Iudæis.

20 Rogantibus autem eis ut ampliori tempore maneret, non consensit,

21 Sed valefaciens & dicens: Iterum revertar ad vos Deo volente, profectus est ab Epheso.

22 Et descendens Cæsaream, ascendit & salutavit Ecclesiam, & descendit Antiochiam.

23 Et facto ibi aliquanto tempore profectus est, perambulans ex ordine Galaticam regionem, & Phrygiam, confirmans omnes discipulos.

24 Iudæos autem quidam, Appollo nomine, Alexandrinus genere, vir eloquens, devenit Ephesum, potens in scripturis.

25 Hic erat edoctus viam Domini: & fervens spiritu loquebatur, & docebat diligenter ea quæ sunt Iesu, sciens tantum baptisma Ioannis.

26 Hic ergo cœpit fiducialiter agere in synagoga. Quem cum audissent Priscilla & Aquila, assumpserunt eum, & diligentius exposuerunt ei viam Domini.

27 Cum autem vellet ire Achaiam, exhortati fratres, scripserunt discipulis ut susciperent eum. Qui cum venisset, contulit multum his qui crediderant.

28 Vehementer enim Iudæos revincebat publice, ostendens per Scripturas, esse Christum Iesum.

CAPVT XIX.

Paulus Ephesi quosdam discipulos Ioannis tantum baptismate baptizatos, jubet in Iesu nomine baptizari, ac manuum impositione Spiritum sanctum ipsis impetrat; ibique praedicans multa edit signa: de Iudæis qui non credentes conabantur nomine Iesu à Paulo praedicati adjurare dæmonia: multi peccata confitentes libros superstitiosos exurunt: Demetrius argentarius gravem adversus Paulum seditionem excitat, quam ægre tandem sedat Alexander.

1 FActum est autem, cum Apollo esset Corinthi, ut Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum, & inveniret quosdam discipulos:

2 Dixitque ad eos: Si Spiritum sanctum accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque si Spiritus sanctus est, audivimus.

3 Ille vero ait: In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt: In Ioannis baptismate.

4 Dixit autem Paulus: *a* Ioannes baptizavit baptismo pœnitentiæ populum, dicens: In eum, qui venturus esset post ipsum, ut crederent, hoc est, in Iesum,

a Matth. 3. 11. Marc. 1. 8. Luc. 3. 16. Ioann. 1. 26. Sup. 1. 5. & 11. 16.

5 His auditis, baptizati sunt in nomine Domini Iesu,

6 Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus sanctus super eos, & loquebantur linguis, & prophetabant.

7 Erant autem omnes viri duodecim.

8 Introgressus autem synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans, & suadens de regno Dei.

9 Cum autem quidam indurarentur, & non crederent, maledicentes viam Domini coram multitudine, discedens ab eis, segregavit discipulos, quotidie disputans in schola tyranni cujusdam.

10 Hoc autem factum est per biennium, ita

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ut omnes, qui habitabant in Asia, audirent verbum Domini, Iudæi atque Gentiles.

11 Virtutesque non quaslibet faciebat Deus per manum Pauli:

12 Ita ut etiam super languidos deferrentur à corpore ejus sudaria, & semicinctia, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur.

13 Tentaverunt autem quidam & de circumeuntibus Iudæis exorcistis, invocare super eos, qui habebant spiritus malos, nomen Domini Iesu, dicentes: Adiuro vos per Iesum quem Paulus prædicat.

14 Erant autem quidam Iudæi Scevæ principis sacerdotum septem filii, qui hoc faciebant.

15 Respondens autem spiritus nequam dixit eis: Iesum novi, & Paulum scio: vos autem qui estis?

16 Et insiliens in eos homo, in quo erat dæmonium pessimum, & dominatus amborum, invaluit contra eos, ita ut nudi & vulnerati effugerent de domo illa.

17 Hoc autem notum factum est omnibus Iudæis, atque Gentilibus, qui habitabant Ephesi: & cecidit timor super omnes illos, & magnificabatur nomen Domini Iesu.

18 Multique credentium veniebant, confitentes & annuntiantes actus suos.

19 Multi autem ex eis, qui fuerant curiosa sectati, contulerunt libros, & combusserunt coram omnibus: & computatis pretiis illorum, invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta millium.

20 Ita fortiter crescebat verbum Dei, & confirmabatur.

21 His autem expletis, proposuit Paulus in spiritu, transita Macedonia & Achaia ire Ierosolymam; dicens: Quoniam postquam fuero ibi oportet me & Romam videre.

22 Mitens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi, Timotheum & Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia.

23 Facta est autem illo tempore turbatio non minima de via Domini.

24 Demetrius enim quidam nomine, argentarius, faciens ædes argenteas Dianæ, præstabat artificibus non modicum quæstum:

25 Quos convocans, & eos qui hujusmodi erant opifices, dixit: Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio:

26 Et videtis, & auditis, quia non solum Ephesi, sed pene totius Asiæ, Paulus hic suadens avertit multam turbam, dicens: Quoniam non sunt dii, qui manibus fiunt.

27 Non solum autem hæc periclitabitur nobis pars in redargutionem venire, sed & magnæ Dianæ templum in nihilum reputabitur, sed & destrui incipiet majestas ejus, quam tota Asia, & orbis colit.

28 His auditis, repleti sunt ira, & exclamaverunt dicentes: Magna Diana Ephesiorum.

29 Et impleta est civitas confusione, & impetum fecerunt uno animo in theatrum rapto Gaio & Aristarcho Macedonibus, comitibus Pauli.

30 Paulo autem volente intrare in populum non permiserunt discipuli.

31 Quidam autem & de Asiæ principibus, qui erant amici ejus, miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum:

32 Alii autem aliud clamabant. Erat enim Ecclesia confusa: & plures nesciebant qua ex causa convenissent.

33 De turba autem detraxerunt Alexandrum, propellentibus eum Iudæis. Alexander autem manu silentio postulato, volebat reddere rationem populo:

34 Quem ut cognoverunt Iudæum esse, vox facta una est omnium quasi per horas duas clamantium: Magna Diana Ephesiorum.

35 Et cum sedasset scriba turbas, dixit: Viri Ephesii, quis enim est hominum, qui nesciat Ephesiorum civitatem cultricem esse magnæ Dianæ, Iovisque prolis?

36 Cum ergo his contradici non possit, oportet vos sedatos esse, & nihil temere agere.

37 Adduxistis enim homines istos, neque sacrilegos, neque blasphemantes deam vestram.

38 Quod si Demetrius, & qui cum eo sunt artifices, habent adversus aliquem causam, conventus forenses aguntur, & proconsules sunt, accusent invicem.

39 Si quid autem alterius rei quæritis: in legitima Ecclesia poterit absolvi.

40 Nam & periclitamur argui seditionis hodiernæ: cum nullus obnoxius sit (de quo possimus reddere rationem) concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

CAPVT XX.

Paulus Peragratis variis partibus Macedonia & Graciæ, concionatur Troade in mediam noctem: cumque adolescens Eutychus cadens à tertio cœnaculo mortuus esset, Paulus eum resuscitavit: & variis locis peragratis, advocatos ex Epheso presbyteros exhortatur ut vigilantes sint in regenda Ecclesia, prædicens quod non essent amplius eum visuri.

1 Postquam autem cessavit tumultus: vocatis Paulus discipulis, & exhortatus eos, valedixit, & profectus est ut iret in Macedoniam.

2 Cum autem perambulasset partes illas, & exhortatus eos fuisset multo sermone, venit ad Græciam;

3 Ubi cum fecisset menses tres, factæ sunt illi insidiæ à Iudæis navigaturo in Syriam: habuitque consilium ut reverteretur per Macedoniam.

4 Comitatus est autem eum Sopater Pyrrhi Beræensis; Thessalonicensium vero Aristarchus, & Secundus, & Gaius Derbeus, & Timotheus: Asiani vero Tychicus & Trophimus.

5 Hi cum præcessissent, sustinuerunt nos Troade.

6 Nos vero navigavimus post dies azymorum à Philippis, & venimus ad eos Troadem in diebus quinque, ubi demorati sumus diebus septem.

7 Una autem Sabbati cum convenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis, profecturus in crastinum, protraxitque sermonem usque in mediam noctem.

8 Erant autem lampades copiosæ in cœnaculo, ubi eramus congregati.

9 Sedens

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

9 Sedens autem quidam adolescens nomine Eutychus super fenestram, cum mergeretur somno gravi, disputante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio cœnaculo deorsum, & sublatus est mortuus.

10 Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum: & complexus dixit: Nolite turbari, anima enim ipsius in ipso est.

11 Ascendens autem, frangensque panem, & gustans, satisque allocutus usque in lucem, sic profectus est.

12 Adduxerunt autem puerum viventem, & consolati sunt non minimè.

13 Nos autem ascendentes navē, navigavimus in Asson, inde suscepturi Paulū sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus.

13 Cùm autem cognovisset nos in Asson, assumpto eo, venimus Mitylenen.

14 Et inde navigantes sequenti die venimus contra Chium, & alia applicuimus Samum, & sequenti die venimus Miletum.

16 Proposuerat enim Paulus transnavigare Ephesum, ne qua mora illi fieret in Asia. Festinabat enim, si possibile sibi esset, ut diem Pentecostes faceret Ierosolymis.

17 A Mileto autem mittens Ephesum, vocavit majores natu Ecclesiæ.

18 Qui cum venissent ad eum & simul essent, dixit eis: Vos scitis, à prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim.

19 Serviens Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Iudæorum.

20 Quomodo nihil subtraxerim utilium, quo minus annuntiarem vobis, & docerem vos publicè, & per domos,

21 Testificans Iudæis atque Gentilibus in Deum pœnitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum.

22 Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Ierusalem: quæ in ea ventura sunt mihi, ignorans:

23 Nisi quod Spiritus sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens: quoniam vincula & tribulationes Ierosolymis me manent.

24 Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosiorem quam me, dummodo consummem cursum meum, & ministerium verbi, quod accepi à Domino Iesu testificari Evangelium gratiæ Dei.

25 Et nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transivi prædicans regnum Dei.

26 Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum à sanguine omnium.

27 Non enim subterfugi, quos minus annuntiarem omne consilium Dei vobis.

28 Attendite vobis, & universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos, regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo.

29 Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi.

30 Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se.

31 Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triennium, nocte & die non cessavi, cum lacrymis monens unumquemque vestrum.

32 Et nunc commendo vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, qui potens est ædificare, & dare hæreditatem in sanctificatis omnibus.

33 Argentum & aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut

34 Ipsi scitis: a quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. a 1. Cor. 4. 12. 2. Thes. 3. 8.

35 Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verba Domini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatius est magis dare, quam accipere.

30 Et cum hæc dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis.

37 Magnus autem fletus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum,

38 Dolentes maximè in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

CAPVT XXI.

Paulo Ierosolymam tendenti post varias navigationes, vaticinatur Agabus propheta afflictiones quas passurus erat Ierosolymis: nec tamen amicorum lacrymis averti potest ne ascendat Ierusalem paratus pro Christo etiam mortem subire: cumque Ierusalem pervenisset, Iacobus ipsi suadet ut cum quinque viris votum habentibus se sanctifi et: quod cum faceret, rapitur à Iudæis, sed ex eorum manibus eripitur à tribuno, à quo catenis alligatus ducitur in castra: impetrat tamen facultatem loquendi ad populum.

1 CVm autem factum esset ut navigaremus abstracti ab eis, recto cursu venimus Coum, & sequenti die Rhodum, & inde Patara.

2 Et cum invenissemus navem transfretantem in Phœnicē, ascendentes navigavimus.

3 Cùm apparuissemus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, navigavimus in Syriam, & venimus Tyrum: ibi enim navis exposita erat onus.

4 Inventis autem discipulis, mansimus ibi diebus septem: qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Ierosolymam.

5 Et expletis diebus profecti ibamus, deducentibus nos omnibus cum uxoribus & filiis usque foras civitatem: & positis genibus in littore, oravimus.

6 Et cum valefecissemus invicem, ascendimus navem: illi autem redierunt in sua.

7 Nos vero navigatione expleta à Tyro descendimus Ptolemaidam: & salutatis fratribus, mansimus die una apud illos:

8 Alia autē die profecti, venimus Cæsareā. Et intrantes domū Philippi evangelistæ, a qui erat unus de septem, mansimus apud eum. a Supra 6. 5.

9 Huic autem erant quatuor filiæ virgines prophetantes,

10 Et cum moraretur per dies aliquot, supervenit quidam à Iudæa propheta, nomine Agabus.

11 Is cum venisset ad nos, tulit zonam Pauli: & alligans sibi pedes & manus, dixit: Hæc dicit Spiritus sanctus: Virum, cujus est zona hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iudæi, & tradent in manus Gentium.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

12 Quod cum audissemus, rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascenderet Ierosolymam:

13 Tunc respondit Paulus, & dixit: Quid facitis flentes, & affligentes cor meum? Ego enim non solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum, propter nomen Domini Iesu.

14 Et cum ei suadere non possemus, quievimus, dicentes: Domini voluntas fiat.

15 Post dies autem istos præparati, ascendebamus in Ierusalem.

16 Venerunt autem ex discipulis à Cæsarea nobiscum adducentes secum apud quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium, antiquum discipulum.

17 Et cum venissemus Ierosolymam, libenter exceperunt nos fratres.

18 Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum, omnesque collecti sunt seniores.

19 Quos cum salutasset, narrabat per singula, quæ Deus fecisset in Gentibus per ministerium ipsius.

20 At illi cum audissent, magnificabant Deum, dixeruntque ei: Vides frater, quot millia sunt in Iudæis, qui crediderunt, & omnes æmulatores sunt legis.

21 Audierunt autem de te, quia discessionem doceas à Moyse eorum, qui per Gentes sunt, Iudæorum: dicens non debere eos circumcidere filios suos, neque secundum consuetudinem ingredi.

22 Quid ergo est? utique oportet convenire multitudinem: audient enim te superveniss.

23 Hoc ergo fac quod tibi dicimus: Sunt nobis viri quatuor, votum habentes super se.

24 His assumptis, sanctifica te cum illis: & impende de illis *b* ut radant capita, & scient omnes quia quæ de te audierunt, falsa sunt, sed ambulas & ipse custodiens legem.

b Num. 6. 18. Suprà 18. 18.

25 De his autem qui crediderunt ex Gentibus, *c* nos scripsimus, judicantes ut abstineant se ab idolis, immolato, & sanguine, & suffocato, & fornicatione.

c Suprà 15. 20. 29.

26 Tunc Paulus, assumptis viris, postera die purificatus cum illis intravit in templum annuntians expletionem dierum purificationis, donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio.

27 Dum autem septem dies consummarentur, hi qui de Asia erant Iudæi, cum vidissent eum in templo, concitaverunt omnem populum, & injecerunt ei manus, clamantes:

28 Viri Israëlitæ, adjuvate: hic est homo, qui adversus populum, & legem, & locum hunc, omnes ubique docens, insuper & Gentiles induxit in templum, & violavit sanctum locum istum.

29 Viderant enim Trophimum Ephesium in civitate cum ipso, quem æstimaverunt quoniam in templum introduxisset Paulus.

30 Commotaque est civitas tota, & facta est concursio populi. Et apprehendentes Paulum, trahebant eum extra templum: & statim clausæ sunt januæ.

31 Quærentibus autem eum occidere, nuntiatum est tribuno cohortis: Quia tota confunditur Ierusalem.

32 Qui statim assumptis militibus, & centurionibus, decurrit ad illos. Qui cum vidissent tribunum, & milites, cessaverunt percutere Paulum.

33 Tunc accedens tribunus apprehendit eum & jussit eum alligari catenis duabus: & interrogabat quis esset, & quid fecisset.

34 Alii autem aliud clamabant in turba. Et cum non posset certum cognoscere præ tumultu, jussit duci eum in castra.

35 Et cum venisset ad gradus, contigit ut portaretur à militibus propter vim populi.

36 Sequebatur enim multitudo populi, clamans: Tolle eum:

37 Et cum cœpisset induci in castra Paulus dicit tribuno: Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit: Græcè nosti?

38 Nonne tu es Ægyptius, qui ante hos dies tumultum concitasti, & eduxisti in desertum quatuor millia virorum sicariorum?

39 Et dixit ad eum Paulus: Ego homo sum quidem Iudæus à Tarso Ciliciæ, non ignotæ civitatis municeps. Rogo autem te, permitte mihi loqui ad populum.

40 Et cum ille permisisset, Paulus stans in gradibus, annuit manu ad plebem, & magno silentio facto, allocutus est lingua Hebræa, dicens:

CAPVT XXII.

Vbi Paulus in sui excusationem narrasses suæ conversionis ordinem, vociferantur Iudæi ipsum de terra tollendum, eo quod diceret se à Deo missum fuisse ad prædicandum Gentibus, à tribuno autem jussus flagellis cædi & torqueri, liberatus est dicendo se civem Romanum esse.

1 Viri fratres, & patres, audite quam ad vos nunc reddo rationem.

2 Cùm audissent autem quia Hebræa lingua loqueretur ad illos, magis præstiterunt silentium.

3 Et dicit: Ego sum vir Iudæus, natus in Tarso Ciliciæ, nutritus autem in ista civitate, secus pedes Gamaliel eruditus juxta veritatem paternæ legis, sicut & vos omnes estis hodie.

4 *a* Qui hanc viam persecutus sum usque ad mortem, alligans & tradens in custodias viros ac mulieres.

a Suprà 8. 3.

5 Sicut princeps sacerdotum mihi testimonium reddit, & omnes majores natu, *b* à quibus & epistolas accipiens, ad fratres Damascum pergebam, ut adducerem inde vinctos in Ierusalem ut punirentur.

b Suprà 9. 2.

6 Factum est autem, eunte me, & appropinquante Damasco media die, subito de cælo circumfulsit me lux copiosa:

7 Et decidens in terram audivi vocem dicentem mihi: Saule, Saule, quid me persequeris?

8 Ego autem respondi? Quis es Domine? Dixitque ad me? Ego sum Iesus Nazarenus, quem tu persequeris.

9 Et qui mecum erant, lumen quidem viderunt, vocem autem non audierunt ejus, qui loquebatur mecum.

10 Et dixi: Quid faciam, Domine? Dominus autem dixit ad me: Surgens vade Damascum:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

mascum: & ibi tibi dicetur de omnibus, quæ te oporteat facere.

11 Et cum non viderem præ claritate luminis illius, ad manum deductus à comitibus, veni Damascum.

12 Ananias autem quidam, vir secundùm legem testimonium habens ab omnibus cohabitantibus Judæis,

13 Veniens ad me, & astans dixit mihi: Saule frater respice. Et ego eadem hora respexi in eum,

14 At ille dixit: Deus patrum nostrorum præordinavit te, ut cognosceres voluntatem ejus, & videres justum, & audires vocem ex ore ejus:

15 Quia eris testis illius ad omnes homines, eorum quæ vidisti & audisti.

16 Et nunc quid moraris? Exurge, & baptizare, & ablue peccata tua, invocato nomine ipsius.

17 Factum est autem reverrenti mihi in Jerusalem, & oranti in templo, fieri me in stupore mentis,

18 Et videre illum dicentem mihi: Festina, & exi velociter ex Jerusalem: quoniam non recipient testimonium tuum de me.

c Suprà 8. 3. 19 Et ego dixi: Domine ipsi sciunt c quia ego eram concludens in carcerem, & cædens per synagogas eos qui credebant in te:

d Suprà 7. 57. 20 Et cùm funderetur sanguis Stephani testis tui, d ego astabam, & consentiebam, & custodiebam vestimenta interficientium illum.

21 Et dixit ad me: Vade: quoniam ego in nationes longè mittam te.

22 Audiebant autem eum usque ad hoc verbum, & levaverunt vocem dicentes: Tolle de terra hujusmodi: non enim fas est eum vivere.

23 Vociferantibus autem eis, & projicientibus vestimenta sua, & pulverem jactantibus in aërem.

24 Jussit tribunus induci eum in castra, & flagellis cædi & torqueri eum, ut sciret propter quam causam sic acclamarent ei:

25 Et cum astrinxissent eum loris: dicit astanti sibi Centurioni Paulus: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare?

26 Quo audito, Centurio accessit ad tribunum, & nuntiavit ei, dicens: Quid acturus es? hic enim homo, civis Romanus est.

27 Accedens autem tribunus, dixit illi: Dic mihi si tu Romanus es; At ille dixit: Etiam.

28 Et respondit tribunus: Ego multa summa civilitatem hanc consecutus sum. Et Paulus ait: Ego autem & natus sum.

29 Protinus ergo discesserunt ab illo, qui eum torturi erant. Tribunus quoque timuit postquam rescivit, quia civis Romanus esset, & quia alligasset eum.

30 Postera autem die volens scire diligentius, qua ex causa accusaretur à Judæis, solvit eum, & jussit sacerdotes convenire, & omne concilium, & producens Paulum, statuit inter illos.

CAPVT XXIII.

Paulus coram sacerdotibus & toto concilio principem sacerdotum qui ipsum jusserat in faciem percuti, dicit parietem dealbatum, sed excusat se quòd nesciisset esse principem sacerdotum: eumque ibidem dixisset se Pharisæum, & de resurrectione mortuorum judicari, orta est inter Pharisæos & Sadducæos magna dissensio: Dominus nocte Paulum confortat, prædicens quod etiam Romæ esset de ipso testificaturus: detecta multorum de occidendo Paulo conjuratione, tribunus mittit eum Cæsaream militibus stipatum ad Felicem præsidem, scripsit ad eum litteris quæ hic referuntur.

1 INtendens autem in concilium Paulus ait: Viri fratres, ego omni conscientia bona conversatus sum ante Deum, usque in hodiernum diem.

2 Princeps autem sacerdotum Ananias præcepit astantibus sibi percutere os ejus.

3 Tunc Paulus dixit ad eum: Percutiet te Deus, paries dealbate. Et tu sedens judicas me secundùm legem, & contra legem jubes me percuti?

4 Et qui astabant dixerunt: Summum sacerdotem Dei maledicis?

5 Dixit autem Paulus: Nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum. Scriptum est enim, a Principem populi tui non maledices. a Exod. 22. 28.

6 Sciens autem Paulus, quia una pars esset Sadducæorum, & altera Pharisæorum, exclamavit in concilio: Viri fratres, b ego Pharisæus sum, filius Pharisæorum, de spe & resurrectione mortuorum ego judicor. b Phil. 3. 5.

7 Et cum hæc dixisset, facta est dissensio inter Pharisæos & Sadducæos, & soluta est multitudo.

8 c Sadducæi enim dicunt, non esse resurrectionem, neque Angelum, neque Spiritum: Pharisæi autem utraque confitentur. c Matth. 22. 23.

9 Factus est autem clamor magnus. Et surgentes quidam Pharisæorum, pugnabant, dicentes: Nihil mali invenimus in homine isto: quid si Spiritus locutus est ei, aut Angelus?

10 Et cum magna dissensio facta esset, timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis, jussit milites descendere, & rapere eum de medio eorum, ac deducere eum in castra.

11 Sequenti autem nocte assistens ei Dominus, ait: Constans esto: sicut enim testificatus es de me in Jerusalem, sic te oportet & Romæ testificari.

12 Facta autem die collegerunt sè quidam ex Judæis, & devoverunt se dicentes, neque manducaturos, neque bibituros, donec occiderent Paulum.

13 Erant autem plus quam quadraginta viri, qui hanc conjurationem fecerant:

14 Qui accesserunt ad principes sacerdotum, & seniores, & dixerunt: Devotione devovimus nos nihil gustaturos, donec occidamus Paulum.

15 Nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio, ut producat illum ad vos, tanquam aliquid certiùs cogniturí de eo. Nos verò priùs quàm appropiet, parati sumus interficere illum.

16 Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias, venit, & intravit in castra, nuntiavitque Paulo.

17 Vocans autem Paulus ad se unum ex Centurionibus, ait: Adolescentem hunc

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

perduc ad tribunum, habent enim aliquid indicare illi.

18 Et ille quidem assumens eum, duxit ad tribunum, & ait: Vinctus Paulus rogavit me hunc adolescentem perducere ad te, habentem aliquid loqui tibi.

19 Apprehendens autem tribunus manum illius, secessit cum eo seorsum, & interrogavit illum: Quid est, quod habes indicare mihi?

20 Ille autem dixit: Iudæis convenit rogare te, ut crastina die producas Paulum in concilium quasi aliquid certiùs inquisituri sint de illo:

21 Tu verò ne credideris illis, insidiantur enim ei ex eis viri amplius quam quadraginta, qui se devoverunt non manducare, neque bibere, donec interficiant eum: & nunc parati sunt, expectantes promissum tuum.

22 Tribunus igitur dimisit adolescentem, præcipiens ne cui loqueretur quoniam hæc nota sibi fecisset.

23 Et vocatis duobus Centurionibus, dixit illis: Parate milites ducentos, ut eant usque Cæsaream, & equites septuaginta, & lancearios ducentos, à tertia hora noctis:

24 Et jumenta præparare, ut imponentes Paulum, salvum perducerent ad Felicem præsidem.

25 (Timuit enim ne forte raperent eum Iudæi, & occiderent, & ipse postea calumniam sustineret, tamquam acceptturus pecuniam) scribens epistolam continentem hæc:

26 CLAVDIVS Lysias optimo præsidi, Felici, salutem.

27 Virum hunc comprehensum à Iudæis, & incipientem interfici ab eis: superveniens cum exercitu eripui, cognito quia Romanus est:

28 Volensque scire causam quam objiciebant illi, deduxit eum in concilium eorum.

29 Quem inveni accusari de quæstionibus legis ipsorum, nihil verò dignum morte aut vinculis habentem criminis.

30 Et cum mihi perlatum esset de insidiis, quas paraverant illi, misi eum ad te, denuntians & accusatoribus ut dicant apud te. Vale.

31 Milites ergo secundum præceptum sibi, assumentes Paulum, duxerunt per noctem in Antipatridem.

32 Et postera die dimissis equitibus ut cum eo irent, reversi sunt ad castra.

33 Qui cum venissent Cæsaream, & tradidissent epistolam præsidi, statuerunt ante illum & Paulum.

34 Cùm legisset autem & interrogasset de qua provincia esset: & cognoscens quia de Cilicia,

35 Audiam te, inquit, cum accusatores tui venerint. Iussitque in prætorio Herodis custodiri eum.

CAPVT XXIV.

Accusatus Paulus coram Felice præside à Tertullo Iudæorum oratore, respondet negans imposita sibi crimina, confitens tamen se Christianum, & dixisse se de resurrectione mortuorum judicari: Felix & Drusilla ipsius uxor Iudæa audiunt Paulum de fide Christiana; cum autem non acciperet à Paulo Pecuniam reliquit eum vinctum successori suo Porcio Festo.

1 POst quinque autem dies descendit princeps sacerdotum Ananias, cum senioribus quibusdam, & Tertullo quodam oratore, qui adierunt præsidem adversus Paulum.

2 Et citato Paulo cœpit accusare Tertullus, dicens: Cum in multa pace agamus per te, & multa corrigantur per tuam providentiam;

3 Semper & ubique suscipimus, optime Felix, cum omni gratiarum actione.

4 Ne diutius autem te protrahiam, oro breviter audias nos pro tua clementia.

5 Invenimus hunc hominem pestiferum & concitantem seditiones omnibus Iudæis in universo orbe, & auctorem seditionis sectæ Nazaræorum:

6 Qui etiam templum violare conatus est, quem & apprehensum voluimus secundum legem nostram judicare.

7 Superveniens autem tribunus Lysias, cum vi magna eripuit eum de manibus nostris,

8 Iubens accusatores ejus ad te venire: à quo poteris ipse judicans, de omnibus istis cognoscere, de quibus nos accusamus eum.

9 Adjecerunt autem & Iudæi, dicentes hæc ita se habere.

10 Respondit autem Paulus, (annuente sibi præside dicere:) Ex multis annis te esse judicem genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam.

11 Potes enim cognoscere quia non plus sunt mihi dies, quam duodecim, ex quo ascendi adorare in Ierusalem.

12 Et neque in templo invenerunt me cum aliquo disputantem, aut concursum facientem turbæ, neque in synagogis,

13 Neque in civitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant.

14 Confiteor autem hoc tibi, quod secundum sectam, quam dicunt hæresim, sic deservio Patri & Deo meo, credens omnibus, quæ in Lege & Prophetis scripta sunt:

15 Spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectionem futuram justorum, & iniquorum.

16 In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum, & ad homines semper.

17 Post annos autem plures eleemosynas facturus in gentem meam veni, & oblationes, & vota.

18 a In quibus invenerunt me purificatum in templo: non cum turba, neque cum tumultu: a Supra 21.26

19 Quidam autem ex Asia Iudæi, quos oportebat apud te præsto esse, & accusare si quid haberent adversum me:

20 Aut hi ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis, cum stem in concilio.

21 Nisi de una hac solummodo voce, qua clamavi inter eos stans, b Quoniam de resurrectione mortuorum ego judicor hodie à vobis. b Supra 23.6.

22 Distulit autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens: Cùm tribunus Lysias descenderit, audiam vos.

23 Iussitque Centurioni custodire eum, &

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei:

24 Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua, quæ erat Iudæa, vocavit Paulum, & audivit ab eo fidem, quæ est in Iesum Christum.

25 Disputante autem illo de justitia, & castitate, & de judicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te.

26 Simul & sperans, quod pecunia ei daretur à Paulo, propter quod & frequenter accersens eum, loquebatur cum eo.

27 Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Porcium Festum. Volens autem gratiam præstare Iudæis Felix, reliquit Paulum vinctum.

CAPVT XXV.

Festus non obsequitur Iudæis insidiose petentibus ut Paulus Ierosolymam ducatur: sed Cæsaream audit ejus accusatores & Pauli responsionem: qui à Festo requisitus an vellet de his judicari Ierosolymis, appellat Cæsarem: Festus Pauli causam regi Agrippæ indicat, qui ipsum audire cupit, posteroque die jubente Festo adducitur coram Agrippa & Bernice.

1 FEstus ergo cum venisset in provinciam, post triduum ascendit Ierosolymam à Cæsarea.

2 Adieruntque eum principes sacerdotum, & primi Iudæorum, adversus Paulum: & rogabant eum,

3 Postulantes gratiam adversus eum, ut juberet perduci eum in Ierusalem, insidias tendentes ut interficerent eum in via.

4 Festus autem respondit, servari Paulum in Cæsarea: se autem maturius profecturum.

5 Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum.

6 Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo, aut decem, descendit Cæsaream, & altera die sedit pro tribunali, & jussit Paulum adduci.

7 Qui cum perductus esset, circumstetérunt eum, qui ad Ierosolyma descenderant Iudæi, multas & graves causas objicientes, quas non poterant probare.

8 Paulo rationem addente: Quoniam neque in legem Iudæorum, neque in templum neque in Cæsarem quidquam peccavi.

9 Festus autem volens gratiam præstare Iudæis, respondens Paulo, dixit: Vis Ierosolymam ascendere, & ibi de his Iudicari apud me?

10 Dixit autem Paulus Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet judicari: Iudæis non nocui, sicut tu melius nosti.

11 Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori: si verò nihil est eorum, quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello.

12 Tunc Festus cum concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis.

13 Et cum dies aliquot transacti essent, Agrippa rex & Bernice descenderunt Cæsaream ad salutandum Festum.

14 Et cum dies plures ibi demorarentur Festus regi indicavit de Paulo, dicens: Vir quidam est derelictus à Felice vinctus,

15 De quo cum essem Ierosolymis, adierunt me principes sacerdotum, & seniores Iudæorum, postulantes adversus illum damnationem.

16 Ad quos respondi: quia non est Romanis consuetudo damnare aliquem hominem, priusquam is qui accusatur, præsentes habeat accusatores, locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina.

17 Cum ergo huc convenissent sine ulla dilatione, sequenti die sedens pro tribunali, jussi adduci virum.

18 De quo, cum stetissent accusatores, nullam causam deferebant, de quibus ego suspicabar malum:

19 Quæstiones verò quasdam de sua superstitione habebant adversus eum, & de quodam Iesu defuncto, quem affirmabat Paulus vivere.

20 Hæsitans autem ego de hujusmodi quæstione, dicebam si vellet ire Ierosolymam, & ibi judicari de istis.

21 Paulo autem appellante ut servaretur ad Augusti cognitionem, jussi servari eum, donec mittam eum ad Cæsarem.

22 Agrippa autem dixit ad Festum: Volebam, & ipse hominem audire. Cras, inquit, audies eum.

23 Altera autem die, cum venisset Agrippa, & Bernice, cum multa ambitione, & introissent in auditorium cum tribunis & viris principalibus civitatis, jubente Festo, adductus est Paulus.

24 Et dicit Festus: Agrippa rex, & omnes, qui simul adestis nobiscum viri, videtis hunc, de quo omnis multitudo Iudæorum interpellavit me Ierosolymis, petentes & acclamantes non oportere eum vivere amplius.

25 Ego verò comperi nihil dignum morte eum admisisse. Ipso autem hoc appellante ad Augustum, judicavi mittere.

26 De quo quid certum scribam domino, non habeo. Propter quod produxi eum ad vos, & maximè ad te rex Agrippa, ut interrogatione facta habeam quid scribam.

27 Sine ratione enim mihi videtur mittere vinctum, & causas ejus non significare.

CAPVT XXVI.

Paulus coram Agrippa suam causam defendit; referens suæ ad Christum conversionis ordinem, & se Iudæis ac Gentibus sub divina protectione prædicasse ostendit: Festoque ipsum ex nimia scientia insanire dicenti respondet: omnesque optat esse Christianos: Agrippa dicit eum potuisse dimitti, nisi Cæsarem appellasset.

1 AGrippa vero ad Paulum ait: Permittitur tibi loqui pro temetipso. Tunc Paulus extenta manu cœpit rationem reddere.

2 De omnibus, quibus accusor à Iudæis, rex Agrippa, æstimo me beatum, apud te cum sim defensurus me hodie,

3 Maximè te sciente omnia, & quæ apud Iudæos sunt consuetudines, & quæstiones: propter quod obsecro patienter me audias;

4 Et quidem vitam meam à juventute,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis noverunt omnes Judæi :

5 Præscientes, me ab initio (si velint testimonium perhibere) quoniam secundùm certissimam sectam, nostræ religionis vixi Pharisæus.

6 Et nunc in spe, quæ ad patres nostros repromissionis facta est à Deo, sto judicio subjectus :

7 In quam duodecim tribus nostræ, nocte ac die deservientes, sperans devenire. De qua spe accusor à Judæis, rex.

8 Quid incredibile judicatur apud vos, si Deus mortuos suscitat ?

9 Et ego quidem existimaveram, me adversus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere.

a Supra 8. 3. 10 a Quod & feci Ierosolymis, & multos sanctorum ego in carceribus inclusi, à principibus sacerdotum potestate accepta : & cum occiderentur, detuli sententiam.

11 Et per omnes synagogas frequenter puniens eos, compellebam blaphemare : & amplius insaniens in eos, persequebar usque in exteras civitates.

b Supra 9. 2. 12 In quibus b dum irem Damascum cum potestate & permissu principum sacerdotum,

13 Die media in via, vidi, rex, de cœlo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen, & eos qui mecum simul erant.

14 Omnesque nos cum decidissemus in terram, audivi vocem loquentem mihi Hebraïca lingua : Saule, Saule, quid me persequeris ? durum est tibi contra stimulum calcitrare.

15 Ego autem dixi : Quis es Domine ? Dominus autem dixit : Ego sum Iesus, quem tu persequeris.

16 Sed exurge, & sta super pedes tuos : ad hoc enim apparui tibi, ut constituam te ministrum, & testem eorum quæ vidisti, & eorum quibus apparebo tibi.

17 Eripiens te de populo, & gentibus, in quas nunc ego mitto te,

18 Aperire oculos eorum, ut convertantur à tenebris ad lucem, & de potestate satanæ ad Deum, ut recipiant remissionem peccatorum, & sortem inter sanctos, per fidem quæ est in me.

19 Unde, rex Agrippa, non fui incredulus cœlesti visioni :

c Supra 13. & 14. 20 c Sed his, qui sunt Damasci primum, & Ierosolymis, & in omnem regionem Judææ, & Gentibus annuntiabam, ut pœnitentiam agerent, & converterentur ad Deum, digna pœnitentiæ opera facientes.

21 Hac ex causa me Judæi, cum essem in d Supra 21. 31. templo, d comprehensum tentabant interficere.

22 Auxilio autem adjutus Dei, usque in hodiernum diem sto, testificans minori atque majori, nihil extra dicens quam ea quæ prophetæ locuti sunt futura esse, & Moyses.

23 Si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo, & Gentibus.

24 Hæc loquente eo, & rationem reddente, Festus magna voce dixit : Insanis Paule multæ te litteræ ad insaniam convertunt.

25 Et Paulus : Non insanio (inquit) optime Feste, sed veritatis & sobrietatis verba loquor.

26 Scit enim de his rex, ad quem & constanter loquor : latere enim eum nihil horum arbitror. Neque enim in angulo quidquam horum gestum est.

27 Credis rex Agrippa prophetis ? Scio quia credis.

28 Agrippa autem ad Paulum : In modico suades me Christianum fieri.

29 Et Paulus : Opto apud Deum, & in modico, & in magno, non tantum te, sed etiam omnes qui audiunt, hodie fieri tales, qualis & ego sum, exceptis vinculis his.

30 Et exsurrexit rex, & præses, & Bernice, & qui assidebant eis.

31 Et cùm secessissent, loquebantur ad invicem, dicentes : Quia nihil morte, aut vinculis dignum quid fecit homo iste.

32 Agrippa autem Festo dixit : Dimitti poterat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

CAPVT XXVII.

Paulus à centurione Iulio ducitur Romam versus, navigans pervaria loca : adversante autem ipsis vento, vix perveniunt ad quemdam in Creta locum : à quo licet prædiceret Paulus periculosam esse navigationem, discedentes, patiuntur ingentem tempestatem : tandemque post Pauli consolationem, qui narrans factam sibi de omnium salute revelationem hortabatur eos ad cibum sumendum, passi naufragium omnes evadunt incolumes.

1 UT autem judicatum est navigare eum in Italiam, & tradi Paulum cùm reliquis custodiis centurioni nomine Iulio cohortis Augustæ,

a 2. Cor. 11. 2. 2 a Ascendentes navem Adrumetinam, incipientes navigare circa Asiæ loca, sustulimus, perseverante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicensi.

3 Sequenti autem die devenimus Sidonem. Humane autem tractans Iulius Paulum, permisit ad amicos ire, & curam sui agere.

4 Et inde cum sustulissemus, subnavigavimus Cyprum, propterea quod essent venti contrarij.

5 Et pelagus Ciliciæ & Pamphyliæ navigantes, venimus Lystram, quæ est Lyciæ.

6 Et ibi inveniens centurio navem Alexandrinam navigantem in Italiam, transposuit nos in eam.

7 Et cùm multis diebus tarde navigaremus, & vix devenissemus contra Gnidum, prohibente nos vento, adnavigamus Cretæ, juxta Salmonem :

8 Et vix juxta navigantes, venimus in locum quemdam, qui vocatur Boniportus, cui juxta erat civitas Thalassa.

9 Multo autem tempore peracto, & cum jam non esset tuta navigatio, eo quod & jejunium jam præteriisset, consolabatur eos Paulus,

10 Dicens eis : Viri, video quoniam cum injuria & multo damno, non solùm oneris & navis, sed etiam animarum nostrarum, incipit esse navigatio.

11 Centurio autem gubernatori & nauclero magis credebat, quam his quæ à Paulo dicebantur.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

12 Et cum aptus portus non esset ad hiemandum, plurimi statuerunt consilium navigare inde, si quomodo possent, devenientes Phœnicen, hiemare, portum Cretæ respicientem ad Africam & ad Corum.

13 Aspirante autem Austro, æstimantes propositum se tenere, cum sustulissent de Asson, legebant Cretam.

14 Non post multum autem misit se contra ipsam ventus Typhonicus, qui vocatur Euroaquilo.

15 Cumque arrepta esset navis, & non posset conari in ventum, data nave flatibus ferebamur.

16 In insulam autem quandam decurrentes, quæ vocatur Cauda, potuimus vix obtinere scapham.

17 Qua sublata, adjutoriis utebantur, accingentes navem, timentes, ne in Syrtim inciderent, summisso vase sic ferebantur.

18 Valida autem nobis tempestate jactatis, sequenti die jactum fecerunt:

19 Et tertia die suis manibus armamenta navis projecerunt.

20 Neque autem sole, neque sideribus apparentibus per plures dies, & tempestate non exigua imminente, jam ablata erat spes omnis salutis nostræ.

21 Et cum multa jejunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorum, dixit: Oportebat quidem, ô viri, audito me, non tollere à Creta, lucrique facere injuriam hanc & jacturam.

22 Et nunc suadeo vobis bono animo esse, amissio enim nullius animæ erit ex vobis, præterquam navis.

23 Astitit enim mihi hac nocte Angelus Dei, cujus sum ego, & cui deservio,

24 Dicens: Ne timeas Paule, Cæsari te oportet assistere: & ecce donavit tibi Deus omnes qui navigant tecum.

25 Propter quod bono animo estote viri: credo enim Deo, quia sic erit, quemadmodum dictum est mihi.

26 In insulam autem quamdam oportet nos devenire.

27 Sed posteaquam quartadecima nox supervenit, navigantibus nobis in Adria circa mediam noctem, suspicabantur nautæ apparere sibi aliquam regionem.

28 Qui & summittentes bolidem, invenerunt passus viginti: & pusillum inde separati, invenerunt passus quindecim.

29 Timentes autem ne in aspera loca incideremus, de puppi mittentes anchoras quatuor, optabant idem fieri.

30 Nautis vero quærentibus fugere de navi, cùm misissent saphamin mare, sub obtentu quasi inciperent à prora anchoras extendere.

31 Dixit Paulus centurioni, & militibus: Nisi hi in navi manserint, vos salvi fieri non potestis.

32 Tunc absciderunt milites funes scaphæ, & passi sunt eam excidere.

33 Et cum lux inciperet fieri, rogabat Paulus omnes sumere cibum, dicens: Quartadecima die hodie expectantes jejuni permaneris, nihil accipientes.

34 Propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra: quia nullius vestrum capillus de capite peribit.

35 Et cum hæc dixisset, sumens panem, gratias egit Deo in conspectu omnium: & cum fregisset, cœpit manducare.

36 Animæquiores autem facti omnes, & ipsi sumpserunt cibum.

37 Eramus vero universæ animæ in navi ducentæ septuaginta sex.

38 Et satiati cibo alleviabant navem, jactantes triticum in mare.

39 Cum autem dies factus esset, terram non agnoscebant: sinum vero quemdam considerabant habentem littus, in quem cogitabant, si possent, ejicere navem.

40 Et cum anchoras sustulissent, committebant se mari, simul laxantes junctûras gubernaculorum: & levato artemone secundum auræ flatum tendebant ad littus.

41 Et cum incidissemus in locum dithalassum, impegerunt navem: & prora quidem fixa manebat immobilis, puppis vero solvebatur à vi maris.

42 Militum autem consilium fuit ut custodias occiderent: ne quis cum enatasset, effugeret.

43 Centurio autem volens servare Paulum, prohibuit fieri: jussitque eos, qui posset natare, emittere se primos, & evadere, & ad terram exire:

44 Et cæteros alios in tabulis ferebant quosdam super ea, quæ de navi erant. Et sic factum est, ut omnes animæ evaderent ad terram.

CAPVT XXVIII.

Paulus ceteriqu ipsius comites humane à Barbaris excipiuntur in insula Melita, in qua percussus à vipera Paulus nihil mali patitur, patremque Publii principis insulæ sanitati restituit; ac alios multos curat: & ab eo loco navigantes tandem Romam perveniunt, ubi Paulus convocatis primis Iudæorum causam exponit cur Cæsarem appellaverit: dieque ab ipsis constituto prædicat de Christo, cujus verbis multi non credunt, quod Paulus ostendit ab Isaia prædictum esse; & per biennium de fide in Christum prædicat omnibus ad ipsum accedentibus.

1 ET cum evasissemus, tunc cognovimus quia Melita insula vocabatur. Barbari vero præstabant non modicam humanitatem nobis.

2 Accensa enim pyra, reficiebant nos omnes, propter imbrem, qui imminebat, & frigus.

3 Cùm congregasset autem Paulus sarmentorum aliquam multitudinem, & imposuisset super ignem, vipera à calore cum processisset, invasit manum eius.

4 Vt vero viderunt Barbari pendentem bestiam de manu ejus, ad invicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui cum evaserit de mari, ultio non sinit eum vivere.

5 Et ille quidem excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus est.

6 At illi existimabant eum in tumorem convertendum, & subito casurum, & mori. Diu autem illis expectantibus, & videntibus nihil mali in eo fieri, convertentes se, dicebant eum esse Deum.

7 In locis autem illis erant prædia princi-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

pis insulæ, nomine Publii, qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit.

8 Contigit autem, patrem Publii febribus & diſenteria vexarum jacere. Ad quem Paulus intravit: & cum oraſſet, & impoſuiſſet ei manus, ſalvavit eum.

9 Quo facto, omnes, qui in inſula habebant infirmitates, accedebant, & curabantur:

10 Qui etiam multis honoribus nos honoraverunt, & navigantibus impoſuerunt quæ neceſſaria erant.

11 Poſt menſes autem tres, navigavimus in navi Alexandrina, quæ in inſula hiemaverat, cui erat inſigne Caſtrorum.

12 Et cum veniſſemus Syracuſam, manſimus ibi triduo.

13 Inde circumlegentes devenimus Rhegium: & poſt unum diem flante Auſtro, ſecunda die venimus Puteolos;

14 Vbi inventis fratribus rogati ſumus manere apud eos dies ſeptem: & ſic venimus Romam.

15 Et inde cum audiſſent fratres, occurrerunt nobis uſque ad Appii forum, ac tres Tabernas. Quos cum vidiſſet Paulus, gratias agens Deo, accepit fiduciam.

16 Cum autem veniſſemus Romam, permiſſum eſt Paulo manere ſibimet cum cuſtodiente ſe milite.

17 Poſt tertium autem diem convocavit primos Iudæorum. Cumque conveniſſent, dicebat eis: Ego, viri fratres, nihil adverſus plebem faciens, aut morem paternum, vinctus ab Ieroſolymis traditus ſum in manus Romanorum;

18 Qui cum interrogationem de me habuiſſent, voluerunt me dimittere, eo quod nulla eſſet cauſa mortis in me.

19 Contradicentibus autem Iudæis, coactus ſum appellare Cæſarem, non quaſi gentem meam habens aliquid accuſare.

20 Propter hanc igitur cauſam rogavi vos videre, & alloqui. Propter ſpem enim Iſraël catena hac circumdatus ſum.

21 At illi dixerunt ad eum: Nos neque litteras accepimus de te à Iudæa, neque adveniens aliquis fratrum nuntiavit, aut locutus eſt quid de te malum.

22 Rogamus autem à te audire quæ ſentis: nam de ſecta hac notum eſt nobis quia ubique ei contradicitur.

23 Cùm conſtituiſſent autem illi diem, venerunt ad eum in hoſpitium plurimi, quibus exponebat teſtificans regnum Dei, ſuadenſque ei de Ieſu ex lege Moyſi & Prophetis, à mane uſque ad veſperam.

24 Et quidam credebant his quæ dicebantur: quidam vero non credebant.

25 Cumq; invicem non eſſent conſentientes, diſcedebant, dicente Paulo unum verbum: Quia bene Spiritus ſanctus locutus eſt per Iſaiam propheram ad patres noſtros,

26 Dicens: *a* Vade ad populum iſtum, & dic ad eos: Aure audietis: & non intelligetis: & videntes videbitis, & non perſpicietis.

27 Incraſſatum eſt enim cor populi hujus, & auribus graviter audierunt, & oculos ſuos compreſſerunt: ne forte videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & convertantur, & ſanem eos. Ioann. 12.40.

28 Notum ergo ſit vobis, quoniam Gentibus miſſum eſt hoc ſalutare Dei, & ipſi audient. Rom. 11. 8.

29 Et cum hæc dixiſſet, exierunt ab eo Iudæi, multam habentes inter ſe quæſtionem.

30 Manſit autem biennio toto in ſuo conducto: & ſuſcipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum,

31 Predicans regnum Dei, & docens quæ ſunt de Domino Ieſu Chriſto, cum omni fiducia, ſine prohibitione.

EPISTOLA
BEATI PAVLI
APOSTOLI
AD ROMANOS.

CAPVT I.

Paulus commendato ſuo munere Evangelico, ob magnum prædicandi Evangelii zelum, optabat Romanos invisere: oſtendens Ethnicos qui ex creaturis Deum cognoſcentes, illius cultum à ſe abjecerant, colendo creaturarum imagines, merito à Deo deſertos: & in pœnam illius in abominanda, quæ hic recenſentur, incid-ſſe ſcelera.

1 PAulus, ſervus Ieſu Chriſti, vocatus Apoſtolus, *a* ſegregatus in Evangelium Dei, *a* Act. 13. 2.

2 Quod ante promiſerat per Prophetas ſuos in ſcripturis ſanctis.

3 De filio ſuo, qui factus eſt ei ex ſemine David ſecundum carnem.

4 Qui prædeſtinatus eſt Filius Dei in virtute ſecundum ſpiritum ſanctificationis ex reſurrectione mortuorum Ieſu Chriſti Domini noſtri:

5 Per quem accepimus gratiam, & Apoſtolatum ad obediendum fidei in omnibus Gentibus pro nomine ejus.

6 In quibus eſtis & vos vocati Ieſu Chriſti:

7 Omnibus qui ſunt Romæ, dilectis Dei, vocatis ſanctis. Gratia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Domino Ieſu Chriſto.

8 Primum quidem gratias ago Deo meo per Ieſum Chriſtum pro omnibus vobis: quia fides veſtra annuntiabitur in univerſo mundo.

9 Teſtis enim mihi eſt Deus, cui ſervio in ſpiritu meo in Evangelio Filii ejus, quod ſine intermiſſione memoriam veſtri facio.

10 Semper in orationibus meis, obſecrans, ſi quo modo tandem aliquando proſperum iter habeam in voluntate Dei venienti ad vos.

11 Deſidero enim videre vos, ut aliquid impertiar vobis gratiæ ſpiritualis ad confirmandos vos:

12 Id eſt, ſimul conſolari in vobis, per eam quæ invicem eſt, fidem veſtram atque meam.

13 Nolo autem vos ignorare fratres quia ſæpè

a Iſaiæ 6. 9. Matth. 13. 14. Marc. 4. 12. Luc. 8. 10.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sæpè proposui venire ad vos, (& prohibitus sum usque adhuc) ut aliquem fructum habeam & in vobis, sicut & in cæteris gentibus.

14 Græcis ac Barbaris, sapientibus & insipientibus debitor sum:

15 Ita (quid in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis, evangelizare:

16 Non enim erubesco Evangelium Virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Iudæo primum, & Græco.

17 Iustitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est: *b* justus autem ex fide vivit.

18 Revelatur enim ira Dei de cælo, super omnem impietatem & injustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in injustitia detinent:

19 Quia quod notum est Dei, manifestum est in illis: Deus enim illis manifestavit.

20 Invisibilia enim ipsius à creatura mũdi, per ea quæ facta sunt, intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque ejus virtus, & divinitas: ita ut sint inexcusabiles.

21 *c* Quia cum cognovissent Deum, non sicut Deum glorificaverunt, aut gratias egerunt: sed evanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipiens cor eorum:

22 Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt.

23 Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & volucrum, & quadrupedum, & serpentium.

24 Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immunditiã: ut contumeliis afficiant corpora sua in semetipsis:

25 Qui commutaverunt veritatem Dei in mendacium: & coluerunt, & servierunt creaturæ potius quam Creatori, qui est benedictus in sæcula. Amen.

26 Propterea tradidit illos Deus in passiones ignominiæ. Nam feminæ eorum immutaverunt naturalem usum, in eum usum qui est contra naturam.

27 Similiter autem & masculi, relicto naturali usu feminæ, exarserunt in desideriis suis in invicem, masculi in masculos turpitudinem operantes, & mercedem, quam oportuit, erroris sui in semetipsis recipientes.

28 Et sicut non probaverũt Deum habere in notitia: tradidit illos Deus in reprobum sensum, ut faciant ea quæ non conveniunt.

29 Repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, avaritia, nequitia, plenos invidia, homicidio, contentione, dolo, malignitate, susurrones,

30 Detractores, Deo odibiles, contumeliosos, superbos, elatos, inventores malorum, parentibus non obedientes.

31 Insipientes, incompositos, sine affectione, absque fœdere, sine misericordia.

32 Qui cum justitiam Dei cognovissẽ, nõ intellexerunt, quoniam, qui talia agunt, digni sunt morte: & non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.

CAPVT II.

Iudæos redarguit qui ex data sibi lege Gentes condemnabant, eadem ipsi patrantes, cum Deus unicuique redditurus sit juxta ipsius opera; adeo ut etiam Gentes, ea quæ legis sunt naturali lumine præstantes, pro circumcisis habenda sint, eosque judicaturæ, qui ex solæ legis cognitione & carnis circumcisione gloriantur, contraria legi operantes.

1 PRopter quod inexcusabilis es ô homo omnis, qui judicas. *a* In quo enim judicas alterum, teipsum condemnas: eadem enim agis quæ judicas. *a Mat. 7. 2.*

2 Scimus enim quoniam judicium Dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt.

3 Existimas autem hoc, ô homo, qui judicas eos qui talia agunt, & facis ea quia tu effugies judicium Dei?

4 An divitias bonitatis ejus, & patientiæ, & longanimitatis contemnis? ignoras quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te adducit?

5 Secundum autem duritiam tuam, & impœnitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, & revelationis justi judicii Dei,

6 *b* Qui reddet unicuique secundum opera ejus: *b Mat. 16. 27.*

7 Iis quidem, qui secundum patientiam boni operis, gloriam, & honorem, & incorruptionem quærunt, vitam æternam:

8 Iis autem, qui sunt ex contentione, & qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, ira & indignatio.

9 Tribulatio & angustia in omnem animam hominis operantis malum, Iudæi primum, & Græci:

10 Gloria autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Iudæo primum, & Græco:

11 *c* Non enim est acceptio personarum apud Deum. *c Deut. 10. 17. 2 Par. 19. 7. Iob. 34. 19. Act. 10. 34. d Matt. 7. 21. Iacob. 1. 22.*

12 Quicumque enim sine lege peccaverunt, sine lege peribunt: & quicumque in lege peccaverunt, per legem judicabuntur.

13 *d* Non enim auditores legis justi sunt apud Deum: sed factores legis justificabũtur.

14 Cùm enim Gentes, quæ legem non habent, naturaliter ea, quæ legis sunt, faciunt, ejusmodi legem non habentes, ipsi sibi sunt lex:

15 Qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis, testimonium reddente illis conscientia ipsorum, & inter se invicem cogitationibus accusantibus, aut etiam defendentibus.

16 In die, cum judicabit Deus occulta hominum, secundum Evangelium meum per Iesum Christum.

17 Si autem tu Iudæus cognominaris, & requiescis in lege, & gloriaris in Deo,

18 Et nosti voluntatem ejus, & probas utiliora, instructus per legem,

19 Confidis teipsum esse ducem cæcorum, lumen eorum qui in tenebris sunt,

20 Eruditorem insipientium, magistrum infantium, habentem formam scientiæ & veritatis in lege.

21 Qui ergo alium doces, teipsum non doces: qui prædicas non furandum, furaris:

22 Qui dicis non mœchandum, mœcharis: qui abominaris idola, sacrilegium facis: *e Isaiæ 52. 5. Ezech. 36. 20.*

23 Qui in lege gloriaris, per prævaricationem legis Deum inhonoras.

24 (*e* Nomen enim Dei per vos blasphematur inter Gentes, sicut scriptum est.)

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

25 Circumcisio quidem prodest, si legem observes: si autem prævaricator legis sis, circumcisio tua præputium facta est.

26 Si igitur præputium justitias legis custodiat: nonne præputium illius in circumcisionem reputabitur?

27 Et judicabit id quod ex natura est præputium, legem consummans, te, qui per litteram & circumcisionem prævaricator legis es?

28 Non enim qui in manifesto, Iudæus est: neque quæ in manifesto, in carne, est circumcisio:

29 Sed qui in abscondito, Iudæus est, & circumcisio cordis in spiritu, non littera: cujus laus nō ex hominibus, sed ex Deo est.

CAPVT III.

Quodam modo præcellunt Iudæi propter factas illis à Deo promissiones, quæ complebantur, quamquam nonnulli eorum fuerint increduli: omnes autem & Iudæi & Gentiles peccato sunt obnoxii: à quo non liberat lex, sed fides in Christum propitiatorem, ut non sis cuiquam de legis operibus gloriandum.

1 QVid ergo amplius Iudæo est? aut quæ utilitas circumcisionis?

2 Multum per omnem modum. Primum quidem, quia credita sunt illis eloquia Dei.

3 Quid enim si quidam illorum non crediderunt? *a* Numquid incredulitas illorum fidem Dei evacuabit? Absit.

4 *b* Est autem Deus verax; omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: *c* Ut justificeris in sermonibus tuis: & vincas cum judicaris.

5 Si autem iniquitas nostra justitiam Dei commendat, quid dicemus? Numquid iniquus est Deus, qui infert iram?

6 *d* (Secundum hominem dico,) Absit. alioquin quomodo judicabit Deus hunc mundum?

7 Si enim veritas Dei in medio mendacio abundavit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tanquam peccator judicor?

8 Et non (sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos dicere) faciamus mala ut veniant bona: quorum damnatio justa est.

9 Quid ergo? præcellimus eos? Nequaquam. *e* Causati enim sumus, Iudæos & Græcos omnes sub peccato esse,

10 Sicut scriptum est: *f* Quia non est justus quisquam.

11 Non est intelligēs, nō est requirēs Deū.

12 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

13 *g* Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: *h* Venenum aspidum sub labiis eorum:

14 *i* Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est:

15 *k* Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem:

16 Contritio & infelicitas in viis eorum:

17 Et viam pacis non cognoverunt:

18 *l* Non est timor Dei ante oculos eorū.

19 *m* Scimus autem, quoniam quæcumque lex loquitur iis, qui in lege sunt, loquitur: ut omnes os obstruatur, & subditus fiat omnis mundus Deo:

20 Quia ex operibus legis non justificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati.

21 Nunc autem sine lege justitia Dei manifestata est; testificata à lege & Prophetis.

22 Justitia autem Dei per fidem Iesu Christi in omnes & super omnes qui credunt in eum: non enim est distinctio:

23 Omnes enim peccaverunt, & egent gloria Dei.

24 Justificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem, quæ est in Christo Iesu,

25 Quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem justitiæ suæ, propter remissionem præcedentium delictorum.

26 In sustentatione Dei, ad ostensionē justitiæ ejus in hoc tempore: ut sit ipse justus, & justificās eum, qui est ex fide Iesu Christi.

27 Vbi est ergo gloriatio tua? Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non: sed per legem fidei.

28 Arbitramur enim justificari hominem per fidem sine operibus legis.

29 An Iudæorum Deus tantum? nonne & Gentium? Immo & Gentium.

30 Quoniam quidem unus est Deus, qui justificat circumcisionem ex fide: & præputium per fidem.

31 Legem ergo destruimus per fidem? Absit: sed legem statuimus.

CAPVT IV.

Non ex legis operibus contingit justificatio: sed ex fide in Deum, quæ Abrahæ reputata fuit ad justitiam ante datam ipsi circumcisionem, quam postea accepit; futurus, non lege sed justitia fidei, pater omnium qui ipsius fidem imitarentur: credidit autem Deo se patrem fore multarum gentium per promissum sibi semen, cum tam ipse quam uxor ejus Sara annos excessissent aptos ad generandum.

1 QVid ergo dicemus invenisse Abrahā patrem nostrum secundum carnem?

2 Si enim Abraham ex operibus justificatus est: habet gloriam, sed non apud Deum.

3 Quid enim dicit Scriptura? *a* Credidit Abraham Deo: & reputatum est illi ad justitiam.

4 Ei autem qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum.

5 Ei vero qui non operatur, credenti autem in eum, qui justificat impium, reputatur fides ejus ad justitiam secundum propositum gratiæ Dei.

6 Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert justitiam sine operibus.

7 *b* Beati, quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata.

8 Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum.

9 Beatitudo ergo hæc in circumcisione tantum manet, an etiam in præputio? Dicimus enim quia reputata est Abrahæ fides ad justitiam.

10 Quomodo ergo reputata est? in circumcisione, an in præputio? Non in circumcisione, sed in præputio.

11 *c* Et signum accepit circumcisionis, signaculum justitiæ fidei, quæ est in præputio:

a 2 Tim. 2. 13.
b Ioan. 3. 33.
c Psalm. 115. 11.
d Psal. 50. 6.
e Matt. 16. 27.
f Gal. 3. 22.
g Psal. 13. 3.
h Psal. 5. 11.
i Psal. 139. 4.
k Psal. 9. 7.
l Isaiæ 59. 7.
Prov. 1. 16.
m Psal. 35. 2.
a Gal. 2. 16.
a Gen. 15. 6. Gal. 3. 6. Iac. 2. 23.
b Psalm. 31. 1.
c Gen. 17. 10.

tio: ut sit pater omnium credentium per præputium, ut reputetur & illis ad justitiam:
12 Et sit pater circumcisionis, non iis tantum qui sunt ex circumcisione, sed iis qui sectantur vestigia fidei quæ est in præputio patris nostri Abrahæ.
13 Non enim per legem promissio Abrahæ, aut semini ejus, ut heres esset mundi: sed per justitiam fidei.
14 Si enim qui ex lege, heredes sunt: exinanita est fides, abolita est promissio.
15 Lex enim iram operatur. Vbi enim non est lex; nec prævaricatio.
16 Ideo ex fide, ut secundùm gratiam firma sit promissio omni semini, non ei qui ex lege est solum, sed & ei qui ex fide est Abrahæ, qui pater est omnium nostrùm.
d Gen. 17.4. 17 (Sicut scriptum est: *d* Quia patrem multarum gentium posui te) ante Deum, cui credidit, qui vivificat mortuos, & vocat ea quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt:
18 Qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei: *e* Sic erit semen tuum.
e Gen. 15. 5. 19 Et non infirmatus est fide, nec consideravit corpus suum emortuum, cum jam fere centum esset annorum, & emortuam vulvam Saræ.
20 In repromissione etiam Dei non hæsitavit diffidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo:
21 Plenissime sciens quia quæcumque promisit, potens est & facere.
22 Ideo & reputatum est illi ad justitiam.
23 Non est autem scriptum tantùm propter ipsum, quia reputatum est illi ad justitiam:
24 Sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum, qui suscitavit Iesum Christum Dominum nostrum à mortuis,
25 Qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter justificationem nostram.

CAPVT V.

Ex fide, inquit, justificati, non solum spe gloriamur, verum etiam in adversitatibus: nam si Christus pro nobis adhuc impius mortuus est, multo magis salvabit jam justificator per sanguinem ipsius: & sicut per unam Adæ inobedientiam omnes peccavimus, ac mortui sumus; ita per unius Christi obedientiam, ex multis delictis justificamur ad vitam.

a Eph. 2.18. 1 Justificati ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum:
2 *a* Per quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam, in quam stamus, & gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei.
3 Non solum autem, sed & gloriamur *b Iac. 1. 3.* in tribulationibus: *b* scientes quod tribulatio patientiam operatur:
4 Patientia autem probationem, probatio vero spem.
c Hebr. 9.14. 1.Petr. 3. 18. 5 Spes autem non confundit: *c* quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.
6 Vt quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est.
7 Vix enim pro justo quis moritur: nam pro bono forsitan quis audeat mori.
8 Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus secundum tempus,
9 Christus pro nobis mortuus est: multo magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum.
10 Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filii ejus: multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius.
11 Non solum autem: sed & gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus.
12 Propterea sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.
13 Vsque ad legem enim peccatum erat in mundo: peccatum autem non imputabatur, cum lex non esset.
14 Sed regnavit mors ab Adam usque ad Moysen etiam in eos, qui non peccaverunt in similitudinem prævaricationis Adæ, qui est forma futuri.
15 Sed non sicut delictum, ita & donum. si enim unius delicto multi mortui sunt: multo magis gratia Dei & donum in gratia unius hominis Iesu Christi in plures abundavit.
16 Et non sicut per unum peccatum, ita & donum. nam judicium quidem ex uno in condemnationem: gratia autem ex multis delictis in justificationem.
17 Si enim unius delicto mors regnavit per unum: multo magis abundantiam gratiæ & donationis, & justitiæ accipientes, in vita regnabunt per unum Iesum Christum.
18 Igitur sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem: sic & per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitæ.
19 Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi, ita & per unius obeditionem, justi constituentur multi.
20 Lex autem subintravit ut abundaret delictum. Vbi autem abundavit delictum, superabundavit gratia.
21 Vt sicut regnavit peccatum in mortem: ita & gratia regnet per justitiam in vitam æternam, per Iesum Christum Dominum nostrum.

CAPVT VI.

In Christo baptizati sumus, ut mortui peccato deinceps in novitate vitæ ambulemus; sicut Christus semel mortuus ac sepultus, ad novam vitam, non amplius moriturus resurrexit: non ergo jam obediamus peccato aut concupiscentiis, sed salvati à lege, liberatique per Christi gratiam à peccato, & servi facti justitiæ, & tradamus membra nostra in obsequium justitiæ ad vitam, quæ prius tradideramus immunditiæ ad mortem.

1 Quid ergo dicemus? permanebimus in peccato ut gratia abundet?
2 Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo?
3 An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus?

4 *a* Conse-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

a Gal. 3.27. Col. 2. 12. b Eph. 4.23. Hebr. 12.1. 1.Petr. 2. 1.

4 a Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, b ita & nos in novitate vitæ ambulemus.

5 Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus: simul & resurrectionis erimus.

6 Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, & ultra non serviamus peccato.

7 Qui enim mortuus est, justificatus est à peccato.

8 Si autem mortui sumus cum CHRISTO: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo:

9 Scientes quod Christus resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.

10 Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

11 Ita & vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo in Christo Iesu Domino nostro.

12 Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus.

13 Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato: sed exhibete vos Deo tamquam ex mortuis viventes: & membra vestra arma justitiæ Deo.

14 Peccatum enim vobis non dominabitur: non enim sub lege estis, sed sub gratia.

15 Quid ergo? peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Absit.

c Ioan. 2.34. 2. Pet. 2.19.

16 c Nescitis quoniam cui exhibetis vos servos ad obediendum, servi estis ejus, cui obeditis, sive peccati ad mortem, sive obeditionis ad justitiam?

17 Gratias autem Deo, quod fuistis servi peccati, obedistis autem ex corde in eam formam doctrinæ, in quam traditi estis.

18 Liberati autem à peccato, servi facti estis justitiæ.

19 Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestræ, sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra servire justitiæ in sanctificationem.

20 Cum enim servi essetis peccati, liberi fuistis justitiæ.

21 Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est.

22 Nunc vero liberati à peccato, servi autem facti Deo habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam.

23 Stipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Iesu Domino nostro.

CAPVT VII.

In similitudinem mulieris cujus vir defunctus est, nos per Christum soluti sumus à lege qua peccatorum affectus reddebantur vehementiores ut serviamus Christo in novitate spiritus: occasione autem legis peccatum judicantis, magis se exeruit & crevit peccatum, quamquam lex sancta esset ac spiritualis, imo & nunc adversante carnis fomite alliciamur, quantumvis repugnantes, ad ea quæ secundum rationem detestamur, legique sunt contraria.

1 AN ignoratis fratres (scientibus enim legem loquor) quia lex in homine dominatur, quanto tempore vivit?

a 1.Cor. 7.39.

2 a Nam quæ sub viro est mulier, vivente viro, alligata est legi: si autem mortuus fuerit vir ejus, soluta est à lege viri.

3 Igitur, vivente viro, vocabitur adultera si fuerit cum alio viro: si autem mortuus fuerit vir ejus, liberata est à lege viri: ut non sit adultera si fuerit cum alio viro.

4 Itaq; fratres mei, & vos mortificati estis legi per corpus Christi: ut sitis alterius, qui ex mortuis resurrexit, ut fructificemus Deo.

5 Cum enim essemus in carne, passiones peccatorum, quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, ut fructificarent morti.

6 Nunc autem soluti sumus à lege mortis, in qua detinebamur, ita ut serviamus in novitate spiritus, & non in vetustate litteræ.

7 Quid ergo dicemus? lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognovi, nisi per legem: nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: b Non concupisces.

b Exod. 20.17. Deut. 5.21.

8 Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat.

9 Ego autem vivebam sine lege aliquando. Sed cum venisset mandatum, peccatum revixit.

10 Ego autem mortuus sum: & inventum est mihi mandatum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem.

11 Nam peccatum, occasione accepta per mandatum, seduxit me, & per illud occidit.

c 1.Tim. 1. 8.

12 c Itaque lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & justum, & bonum.

13 Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccatum, ut appareat peccatum, per bonum operatum est mihi mortem: ut fiat supra modum peccans peccatum per mandatum.

14 Scimus enim quia lex spiritualis est: ego autem carnalis sum, venumdatus sub peccato.

15 Quod enim operor, non intelligo. non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, illud facio.

16 Si autem quod nolo, illud facio: consentio legi, quoniam bona est.

17 Nunc autem jam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum.

18 Scio enim quia non habitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam velle adjacet mihi, perficere autem bonum, non invenio.

19 Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago.

20 Si autem quod nolo, illud facio: jam a non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum.

21 Invenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adjacet:

22 Condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem:

23 Video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captivantem me in lege peccati, quæ est in membris meis.

24 Infelix

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

24 Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus?

25 Gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente servio legi Dei, carne autem, legi peccati.

CAPVT VIII.

Concludit, Christo per baptismum insitos ab omni damnatione esse liberos, qui non carnem sectantur, sed Spiritum quem acceperunt: Spiritum inquam adoptionis, qui Dei filios ac futuræ gloriæ cum Christo coheredes efficit, ad cujus gloriæ revelationem non solum universa aspirat creatura, vanitati interim subjecta: sed & hi qui Spiritus acceperunt primitias, illam certa spe expectant, Spiritu eos roborante, & quid orandum sit instruente. Declarat etiam incomparabilem Dei erga suos exhibitam in Christo charitatem, asserens nihil posse eos à charitate Dei separare quæ est in Christo Iesu.

1 Nihil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant.

2 Lex enim spiritus vitæ in Christo Iesu liberavit me à lege peccati & mortis:

3 Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem Deus filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnavit peccatum in carne,

4 Vt justificatio legis impleretur in nobis qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum.

5 Qui enim secundum carnem sunt, quæ carnis sunt, sapiunt: qui vero secundum spiritum sunt: quæ sunt spiritus, sentiunt.

6 Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem spiritus, vita & pax.

7 Quoniam sapientia carnis inimica est Deo; legi enim Dei non est subjecta: nec enim potest.

8 Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt.

9 Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen spiritus Dei habitat in vobis. Si quis autem Spiritum Christi non habet, hic non est ejus.

10 Si autem Christus in vobis est: corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus vero vivit propter justificationem.

11 Quod si Spiritus ejus, qui suscitavit Iesum à mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Iesum Christum à mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis.

12 Ergo fratres debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus.

13 Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis:

14 Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei.

a 2 Tim. 1. 7. Gal. 4. 5.

15 *a* Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater.)

16 Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei.

17 Si autem filii, & heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamen compatimur, ut & conglorificemur.

18 Existimo enim, quod non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.

19 Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat.

20 Vanitati enim creatura subjecta est non volens, propter eum, qui subjecit eam in spe.

21 Quia & ipsa creatura liberabitur à servitute corruptionis, in libertatem gloriæ filiorum Dei.

22 Scimus enim quod omnis creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc.

23 Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitias spiritus habentes: & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri.

24 Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ videtur, non est spes: nam quod videt quis, quid sperat?

25 Si autem quod non videmus, speramus: per patientiam expectamus.

26 Similiter autem & spiritus adjuvat infirmitatem nostram: nam quid oremus, sicut oportet, nescimus: sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus.

27 Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret Spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis.

28 Scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis, qui secundũ propositum vocati sunt sancti.

29 Nam quos præscivit, & prædestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus.

30 Quos autem prædestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & justificavit: quos autem justificavit, illos & glorificavit.

31 Quid ergo dicemus ad hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos?

32 Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit?

33 Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui justificat.

34 Quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

35 Quis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius?

36 (Sicut scriptum est: *b* Quia propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oves occisionis)

b Psal. 43. 22*a*

37 Sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos.

38 Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo,

39 Neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

CAPVT IX.

Propter Iudæorum ruinam, de qua vehementer dolet, promissiones non frustrari asserit, Israëlitis factas à Deo Abrahæ filiis: nimirum cum illa

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

non pertineant ad omnes carnales Abrahæ filios, sed tantum ad eos qui ex Iudæis & Gentilibus gratuita Dei electione filii Abrahæ per fidem constituuntur: Deus autem cujus vult miseretur, & quem vult indurat: Iudæi vero quia non ex fide Christi quem rejecerant, sed ex legis operibus justitiam quærebant, sunt in sua iniquitate relicti, Gentibus per fidem Christi justificatis.

1 VEritatem dico in Christo, non mentior, testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto:

2 Quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo.

a Act. 9. 2. 1. Cor. 15. 9. 3 a Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem.

4 Qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa:

5 Quorum patres, & ex quibus est Christus, secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

6 Non autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israëlitæ.

7 Neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii: b sed in Isaac vocabitur tibi semen:

b Gen. 21. 12. 8 Id est, non qui filii carnis, hi filii Dei, c Gal. 4. 24. sed c qui filii sunt promissionis, æstimantur in semine.

9 Promissionis enim verbum hoc est: d Secundum hoc tempus veniam, & erit Saræ filius,

d Gen. 18 10.

e Gen. 25. 24. 10 Non solum autem illa: e sed & Rebecca ex uno concubitu habens, Isaac patris nostri.

11 Cum enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, (ut secundum electionem propositum Dei maneret.)

12 Non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei:

f Gen. 25. 23. Mal. 1. 2. 13 f Quia major serviet minori sicut scriptum est: Iacob dilexi, Esau autem odio habui.

14 Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud Deum? Absit.

g Exod. 33. 19. 15 Moysi enim dicit: g Miserebor cujus misereor: & Misericordiam præstabo cujus miserebor.

16 Igitur non volentis, neque currentis: sed miserentis est Dei.

h Exod. 9. 16. 17 Dicit enim scriptura Pharaoni: h Quia in hoc ipsum excitavi te ut ostendam in te virtutem meam: & ut annuntietur nomen meum in universa terra.

18 Ergo cujus vult miseretur, & quem vult indurat.

19 Dicis itaque mihi: Quid adhuc quæritur? voluntati enim ejus quis resistit?

20 O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? i Numquid dicit figmentum ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic?

i Sap. 15. 7. Isa. 45. 9. 21 An non habet potestatem figulus luti, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud vero in contumeliam?

22 Quod si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam sustinuit in multa patientia, vasa iræ, apta in interitum,

23 Ut ostenderet divitias gloriæ suæ in vasa misericordiæ, quæ præparavit in gloriam.

24 Quos & vocavit nos non solum ex Iudæis, sed etiam ex Gentibus,

25 Sicut in Osee dicit: k Vocabo non plebem meam, plebem meam: & non dilectam dilectam: & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam.

k Osee 2. 24. 1. Petr. 2. 10.

26 l Et erit: In loco, ubi dictum est eis: Non plebs mea vos: ibi vocabuntur filii Dei vivi.

l Osee 1. 10.

27 Isaias autem clamat pro Israël: m Si fuerit numerus filiorum Israel tanquam arena maris, reliquiæ salvæ fient.

m Isa. 10. 22.

28 Verbum enim consummans, & abbrevians in æquitate: quia verbum breviatum faciet Dominus super terram:

29 Et sicut prædixit Isaias: n Nisi Dominus Sabaoth reliquisset nobis semen, sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomorrha similes fuissemus.

n Isa. 1. 9.

30 Quid ergo dicemus? Quod gentes, quæ non sectabantur justitiam, apprehenderunt justitiam, justitiam autem, quæ ex fide est.

31 Israel vero sectando legem justitiæ, in legem justitiæ non pervenit.

32 Quare? quia non ex fide sed quasi ex operibus: offenderunt enim in lapidem offensionis,

33 Sicut scriptum est: o Ecce pono in Sion lapidem offensionis, & petram scandali: & omnis, qui credit in eum, non confundetur.

o Isa. 8. 14. & 28. 16. 1. Petr. 2. 7.

CAPUT X.

Orat Apostolus pro Iudæis, quos zelum Dei & legis habere asserit non secundum scientiam, nam Christum finem legis ignorantes, ex legis operibus justitiam quærebant: de diversitate justitiæ ex operibus legis ad eam quæ ex fide est, quæ tam Iudæo quam Græco in Christum credenti communis est: ubique autem terrarum prædicata est Christi fides: qui repellentibus Iudæis, susceperunt Gentes.

1 FRatres, voluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad Deum, fit pro illis in salutem.

2 Testimonium enim perhibeo illis quod æmulationem Dei habent, sed non secundum scientiam.

3 Ignorantes enim justitiam Dei, & suam quærentes statuere, justitiæ Dei non sunt subjecti.

4 Finis enim legis, Christus ad justitiam omni credenti.

5 Moyses enim scripsit, quoniam justitiam, quæ ex lege est, a qui fecerit homo vivet in ea.

a Levit. 18. 5.

6 Quæ autem ex fide est justitia, sic dicit: b Ne dixeris in corde tuo: quis ascendet in cælum? id est, Christum deducere:

Ezech. 20. 12. b Deut. 30. 12.

7 Aut quis descendet in Abyssum: hoc est, Christum à mortuis, revocare.

8 Sed quid dicit Scriptura? c Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus.

c Deut. 30. 14.

9 Quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitavit à mortuis, salvus eris.

10 Corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem.

11 Dicit enim Scriptura: d Omnis, qui credit in illum, non confundetur.

d Isa. 28. 16.

12 Non enim est distinctio Iudæi & Græci:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Græci : nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum.

e *Iuel.* 2. 33. *Act.* 2. 21.

13 *e* Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.

14 Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante?

15 Quomodo vero prædicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est: *f* Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona.

f Isai. 52. 7. *Nah.* 1. 15.

16 Sed non omnes obediunt evangelio. Isaias enim dicit: *g* Domine quis credidit auditui nostro?

g Isai. 53. 1. *Ioann.* 12. 38.

17 Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi.

18 Sed dico: Numquid non audierunt? *h* Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

h Psal. 18. 5.

19 Sed dico: Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit: *i* Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem in gentem insipientem, in iram vos mittam.

i Deut. 32. 21.

20 Isaias autem audet, & dicit: *k* Inventus sum à non quærentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant.

k Isai. 65. 1.

21 Ad Israel autem dicit: *l* Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem.

Isai. 65. 2.

CAPVT XI.

Deus quosdam ex populo Iudaico gratuita sua electione sibi servavit, per fidem in Christum salvandos, reliquis ob incredulitatem in sua cæcitate juxta Prophetarum vaticinia relictis, ac Gentibus in locum ipsorum ex gratuita Dei bonitate assumptis: quas monet Apostolus ne adversus Iudæos glorientur: quodque Iudæi ad tempus desenti tandem ad Christum convertentur: exclamans ob divinæ sapientiæ incomprehensibilitatem.

1 DIco ergo: Numquid Deus repulit populum suum? Absit. Nam & ego Israëlita sum ex semine Abraham, & de tribu Benjamin.

2 Non repulit Deus plebem suam, quam præscivit. An nescitis in Elia quid dicit Scriptura: quemadmodum interpellat Deum adversum Israel?

3 *a* Domine Prophetas tuos occiderunt, altaria tua suffoderunt: & ego relictus sum solus, & quærunt animam meam.

a 3. *Reg.* 19. 10.

4 Sed quid dicit illis divinum responsum? *b* Reliqui mihi septem millia virorum, qui non curvaverunt genua ante Baal.

b 3. *Reg.* 19. 18.

5 Sic ergo & in hoc tempore, reliquiæ secundum electionem gratiæ salvæ factæ sunt.

6 Si autem gratia, jam non ex operibus: alioquin gratia jam non est gratia.

7 Quid ergo? quod quærebat Israel hoc non est consecutus: electio autem consecuta est: ceteri vero excæcati sunt.

c Isai. 6. 9. *Matth.* 13. 14. *Ioann.* 12. 40. *Act.* 28. 26. *d Psal.* 68. 23.

8 Sicut scriptum est: *c* Dedit illis Deus spiritum compunctionis: oculos ut non videant, & aures ut non audiant, usque ad hodiernum diem.

9 Et David dicit: *d* Fiat mensa eorum in laqueum: & in captionem, & in scandalum & in retributionem illis.

10 Obscurentur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incurva.

11 Dico ergo: Numquid sic offenderunt ut caderent? Absit. Sed illorum delicto, salus est Gentibus ut illos æmulentur.

12 Quod si delictum illorum divitiæ sunt mundi, & diminutio eorum divitiæ Gentium: quanto magis plenitudo eorum.

13 Vobis enim dico Gentibus: Quamdiu quidem ego sum Gentium Apostolus, ministerium meum honorificabo,

14 Si quomodo ad æmulandum provocem carnem meã, & salvos faciã aliquos ex illis.

15 Si enim amissio eorum, reconciliatio est mundi: quæ assumptio, nisi vita ex mortuis?

16 Quod si delibatio sancta est, & massa & si radix sancta, & rami.

17 Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autẽ cum oleaster esses, insertus es in illis, & socius radicis & pinguedinis olivæ factꝰ es.

18 Noli gloriari adversus ramos. Quod si gloriaris: non tu tadicẽ portas, sed radix te.

19 Dices ergo: Fracti sunt rami ut ego inserar.

20 Bene: propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide stas: noli altum sapere, sed time.

21 Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat.

22 Vide ergo bonitatem, & severitatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt: severitatem: in te autem bonitatem, si permanseris in bonitate, alioquin & tu excideris.

23 Sed & illi, si non permanserint in incredulitate, inserentur: potens est enim Deus iterum inserere illos.

24 Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam olivam, quanto magis ii, qui secundum naturam, inserentur suæ olivæ?

25 Nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc, (ut non sitis vobis ipsis sapientes) quia cæcitas ex parte contigit in Israel, donec plenitudo Gentium intraret,

26 Et sic omnis Israel salvus fieret, sicut scriptum est: *e* Venit ex Sion, qui eripiat, & avertat impietatem à Iacob.

e Isai. 59. 20.

27 Et hoc illis à me testamentum: cum abstulero peccata eorum.

28 Secundum Evangelium quidem, inimici propter vos: secundum electionem autem, charissimi propter patres.

29 Sine pœnitenia enim sunt dona & vocatio Dei.

30 Sicut enim aliquando & vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiam consecuti estis propter incredulitatẽ illorũ.

31 Ita & isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam, ut & ipsi misericordiam consequantur.

32 Conclusit enim Deus omnia in incredulitate: ut omnium misereatur.

33 O altitudo divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei: quam incomprehensibilia sunt judicia ejus, & investigabiles viæ ejus.

34 *f* Quis enim cognovit sensum Domini? Aut quis consiliarius ejus fuit?

f Supra 9. 13. *Isa.* 40. 13. 1. *Cor.* 2. 16.

35 Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei?

36 Quoniam ex ipso, & per ipsũ, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcula Amen.

CAPVT

CAPVT XII.

Instruit Romanos ut à sæculi vanitate abstracti totos se Deo dedant, de susceptis donis non se offerentes, aut illorum limites transgredientes, sed in modum membrorum ejusdem corporis omnia ad proximi utilitatem ordinantes, ipsis quoque inimicis benefaciant.

1 OBsecro itaque vos fratres per miserationem Dei, a ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum.

a Phil. 4. 18.

2 Et nolite conformari huic sæculo, sed reformamini in novitate sensus vestri: b ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta.

b Eph. 5. 17.

3 Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: c & unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei.

1. Thes. 4. 3.

c 1. Col. 12. 11. Ephes. 4. 7.

4 Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent:

5 Ita multi unum corpus sumus in Christo singuli autem alter alterius membra.

6 Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis differentes, sive prophetiam secundum rationem fidei.

7 Sive ministerium in ministrando, sive qui docet in doctrina,

8 Qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

9 Dilectio sine simulatione. d Odientes malum, adhærentes bono:

d Amos 5. 15.

10 e Charitate fraternitatis invicem diligentes: Honore invicem prævenientes:

e Eph. 4. 3.

11 f Sollicitudine non pigri: Spiritu fervентes: Domino servientes:

f 1. Pet. 2. 17.

12 Spe gaudentes: In tribulatione patientes: Orationi instantes:

13 Necessitatibus sanctorum communicantes: g Hospitalitatem sectantes.

g Hebr. 13. 2. 1. Petr. 4. 9.

14 Benedicite persequentibus vos: benedicite, & nolite maledicere.

15 Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus:

16 Idipsum invicem sentientes: Non alta sapientes, sed humilibus consentientes. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos:

17 Nulli malum pro malo reddentes. h providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus.

h 2. Cor. 8. 21.

18 i Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes:

i Hebr. 12. 14.

19 k Non vosmetipsos defendentes charissimi, sed date locum iræ, scriptum est enim: l Mihi vindicta, ego retribuam, dicit Dominus.

k Eccl. 28. 1. 2. 2. l Deut. 32. 35. Hebr. 10. 30.

20 Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi; hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput ejus.

Prov. 25. 21.

21 Noli vinci à malo, sed vince in bono malum.

CAPVT XIII.

Hortatur ut superioribus obtemperent inferiores, etiam propter conscientiam, quamquam civilem tantum gerant magistratum, omnibusque debita reddant: de proximi dilectione, ad quam universa lex reducitur: & de tempore gratiæ, ut transactis legis tenebris, relictis vitiis, amplectantur Christi virtutes.

1 a OMnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit: Non est enim potestas nisi à Deo: quæ autem sunt à Deo, ordinata sunt.

a Sap. 6. 4. 1 Petr. 2. 13.

2 Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt:

3 Nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac; & habebis laudem ex illa:

4 Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit.

5 Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam.

6 Ideo enim & tributa præstatis: ministri enim sunt, in hoc ipsum servientes.

7 b Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.

b Matth. 22. 21.

8 Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit.

9 Nam: c Non adulterabis: Non occides, Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces: & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: d Diliges proximum tuum sicut teipsum.

c Exod. 20. 14. Deut. 5. 18. d Levit. 19. 18. Matth. 22. 39. Marc. 12. 31. Gal. 5. 14. Jacob. 2. 8.

10 Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio.

11 Et hoc scientes tempus: quia hora est jam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus.

12 Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis.

13 Sicut in die honestè ambulemus, e non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitiis, non in contentione, & æmulatione;

e Luc. 21. 34.

14 f Sed induimini Dominum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desideriis.

f Gal. 5. 16. 1. Petr. 2. 11.

CAPVT XIV.

Fide firmiores debent eos qui adhuc infirmi sunt fovere & non contemnere, & nec hi nec illi judicare quemquam ob ciborum aut dierum discrimen, scientes quod omnes eundem habeamus Dominum, cui & vivimus & morimur, cui etiam rationem quisque pro se redditurus est: & quamquam nullus cibus jam sit immundus, nemo tamen quidquam edere debet aut cum fratris offendiculo, aut contra suam conscientiam.

1 INfirmum autem in fide assumite, non in discrepationibus cogitationum.

2 Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olus manducet.

3 Is qui manducat, non manducantem non spernat: & qui non manducat, manducantem non judicet; Deus enim illum assumpsit.

4 a Tu quis es, qui judicas alienum servum? Domino suo stat, aut cadit: stabit autem: potens est enim Deus statuere illum.

a Jacob. 4. 13.

5 Nam

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

5 Nam alius judicat diem inter diem: alius autem judicat omnem diem: unusquisque in suo sensu abundet.

6 Qui sapit diem, Domino sapit. Et qui manducat, Domino manducat: gratias enim agit Deo. Et qui non manducat, Domino non manducat, & gratias agit Deo.

7 Nemo enim nostrum sibi vivit, & nemo sibi moritur.

8 Sive enim vivimus, Domino vivimus: sive morimur, Domino morimur. Sive ergo vivimus, sive morimur, Domini sumus.

9 In hoc enim Christus mortuus est, & resurrexit: ut & mortuorum & vivorum dominetur.

10 Tu autem quid judicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? *b* Omnes enim stabimus ante tribunal Christi. *b 2. Co. 5. 10.*

11 Scriptum est enim *c* Vivo ego, dicit Dominus, quoniam mihi flectetur omne genu; & omnis lingua confitebitur Deo. *c Isa. 45. 24. I. Phil. 2. 10.*

12 Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo.

13 Non ergo amplius invicem judicemus: sed hoc judicate magis, ne ponatis offendiculum fratri, vel scandalum.

14 Scio, & confido in Domino Iesu, quia nihil commune per ipsum, nisi ei qui existimat quid commune esse, illi commune est.

15 Si enim propter cibum frater tuus contristatur: jam non secundum charitatem ambulas: *d* Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Christus mortuus est. *d I. Cor. 9. 11.*

16 Non ergo blasphemetur bonũ nostrum.

17 Non est enim regnum Dei, esca & potus: sed justitia, & pax & gaudium in Spiritu sancto.

18 Qui enim in hoc servit Christo, placet Deo, & probatus est hominibus.

19 Itaque quæ pacis sunt, sectemur: & quæ ædificationis sunt, in invicem custodiamus.

20 Noli propter escã destruere opus Dei. *e* Omnia quidem sunt munda: sed malum est homini, qui per offendiculum manducat. *e Tit. 1. 15.*

21 *f* Bonum est non manducare carnem, & non bibere vinũ, neq; in quo frater tuus offenditur, aut scandalizatur, aut infirmatur. *f 1. Cor. 8. 13.*

22 Tu fidem habes? penes temetipsum habe coram Deo: Beatus, qui non judicat semetipsum in eo quod probat.

23 Qui autem discernit, si manducaverit, damnatus est: quia non ex fide. Omne autem, quod non est ex fide, peccatum est.

CAPVT XV.

Firmiores debent infirmorum ferre & sublevare imperfectiones, non sua sed proximum utilitati ac mutuæ paci studentes: Christus juxta factas patribus promissiones prædicavit Judæis; Gentibus vero ex misericordia Apostoli, non praviis promissionibus. Excusat se Paulus quod liberius Romanis scripserit, tanquam Gentium Apostolus, ostendens quomodo sit hoc munus executus; dicens quod ad ipsos quoque sit venturus, ubi datam à Macedonibus eleemosynam elargitus fuerit Ierosolymitanæ Ecclesiæ, petens ut pro se interim orent.

1 DEbemus autem nos firmiores imbecillitates infirmorum sustinere, & non nobis placere.

2 Unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum, ad ædificationem.

3 Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est: *a* improperia improperantium tibi ceciderunt super me. *a Psal. 68. 10.*

4 Quæcumque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut per patientiam, & consolationem Scripturarum, spem habeamus.

5 Deus autem patientiæ & solatii, *b* det vobis idipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum: *b 1. Cor. 1. 10.*

6 Ut unanimes, uno ore honorificetis Deum, & Patrem Dñi nostri Iesu Christi.

7 Propter quod suscipite invicem, sicut & Christus suscepit vos in honorem Dei.

8 Dico enim Christum Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum.

9 Gentes autem super misericordia honorare Deum sicut scriptum est: *c* Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine, & nomini tuo cantabo. *c Psal. 17. 50. 2. Reg. 22. 50.*

10 Et iterum dicit: Lætamini Gentes cum plebe ejus.

11 Et iterum: *d* Laudate omnes Gentes Dñm: & magnificate eum omnes populi. *d Psal. 191. 1.*

12 Et rursus Isaias ait: *e* erit radix Iesse, & qui exurget regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. *e Isai. 11. 10.*

13 Deus autem spei repleat vos omni gaudio & pace in credendo: ut abundetis in spe, & virtute Spiritus sancti.

14 Certus sum autem fratres mei & ego ipse de vobis, quoniam & ipsi pleni estis dilectione, repleti omni scientia, ita ut possitis alterutrum monere.

15 Audacius autem scripsi vobis fratres ex parte, tamquam in memoriam vos reducens: propter gratiam quæ data est mihi à Deo,

16 Ut sim minister Christi Iesu in Gentibus sanctificans Evangelium Dei, ut fiat oblatio Gentium accepta, & sanctificata in Spiritu sancto,

17 Habeo igitur gloriam in Christo Iesu ad Deum.

18 Non enim audeo aliquid loqui eorum, quæ per me non efficit Christus in obedientiam Gentium, verbo & factis:

19 In virtute signorum & prodigiorum, in virtute Spiritus sancti: ita ut ab Ierusalem per circuitum usque ad Illyricum repleverim Evangelium Christi.

20 Sic autem prædicavi Evangelium hoc, non ubi nominatus est Christus, ne super alienum fundamentum ædificarem: sed sicut scriptum est:

21 *f* Quibus non est annuntiatum de eo, videbunt: & qui non audierunt, intelligent. *f Isai. 52. 15.*

22 Propter quod & impediebar plurimum venire ad vos, & prohibitus sum usque adhuc.

23 Nunc vero ulterius locum non habens in his regionibus, cupiditatem autem habens veniendi ad vos ex multis jam præcedentibus annis:

24 Cum in Hispaniam proficisci, cœpero, spero quod prætereins videam vos, & à vobis deducar illuc, si vobis primum ex parte fruitus fuero.

25 Nunc igitur proficiscar in Ierusalem ministrare sanctis.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

26 Probaverunt enim Macedonia & Achaia, collationem aliquam facere in pauperes sanctorum, qui sunt in Ierusalem.

27 Placuit enim eis: & debitores sunt eorum. g Nam si spiritualium eorum participes facti sunt Gentiles: debent & in carnalibus ministrare illis. g 1. Co. 9. 11.

20 Hoc igitur cum consummavero, & assignavero eis fructum hunc: per vos proficiscar in Hispaniam.

29 Scio autem quoniam veniens ad vos, in abundantia benedictionis Evangelii Christi veniam.

30 Obsecro ergo vos fratres per Dominum nostrum Iesum Christum, & per charitatem sancti Spiritus, ut adjuvetis me in orationibus vestris pro me ad Deum.

31 Ut liberer ab infidelibus qui sunt in Iudæa, & obsequii mei oblatio accepta fiat in Ierusalem sanctis,

32 Ut veniam ad vos in gaudio per voluntatem Dei, & refrigerer vobiscum.

33 Deus autem pacis sit cum omnibus vobis. Amen.

CAPVT XVI.

Commendat Apostolus quosdam apud Romanos; propter nonnullas eorum praeminentias nominatim salutandos; quosdam verò vitandos hortatur, & de aliis dicit quod salutant Romanos.

1 COmmendo autem vobis Phœben sororem nostram, quæ est in ministerio Ecclesiæ, quæ est in Cenchris:

2 Ut eam suscipiatis in Domino digne sanctis: & assistatis ei in quocumque negotio vestri indiguerit: etenim ipsa quoque astitit multis, & mihi ipsi.

3 Salutate a Priscam & Aquilam adjutores meos in Christo Iesu; a Act. 18. 2.

4 (Qui pro anima mea suas cervices supposuerunt: quibus non solus ego gratias ago, sed & cunctæ Ecclesiæ Gentium)

5 Et domesticam Ecclesiam eorum. Salutate Epænetum dilectum mihi, qui est primitivus Asiæ in Christo.

6 Salutate Mariam, quæ multum laboravit in vobis.

7 Salutate Andronicum & Iuniam, cognatos & concaptivos meos: qui sunt nobiles in Apostolis, qui & ante me fuerunt in Christo.

8 Salutate Ampliatum dilectissimum mihi in Domino.

9 Salutate Vrbanum adjutorem nostrum in Christo Iesu: & Stachyn dilectum meum.

10 Salutate Apellen probum in Christo. Salutate eos, qui sunt ex Aristoboli domo. Salutate Herodionem cognatum meum. Salutate eos, qui sunt ex Narcissi domo, qui sunt in Domino.

11 Salutate Tryphænam & Tryphosam, quæ laborant in Dño. Salutate Persidem charissimam, quæ multum laboravit in Dño.

12 Salutate Rufum electum in Domino, & matrem ejus, & meam.

13 Salutate Asyncritum, Phlegontem, Hermam, Patrobam, Hermen; & qui cum eis sunt, fratres.

14 Salutate Philologum & Iuliam, Nereum & sororem ejus, & Olympiadem, & omnes, qui cum eis sunt, sanctos.

15 Salutate invicem in osculo sancto. Salutant vos omnes Ecclesiæ Christi.

16 Rogo autem vos fratres, ut observetis eos, qui dissensiones & offendicula, præter doctrinam quam vos didicistis, faciunt: & declinate ab illis.

17 Hujuscemodi enim Christo Domino nostro non serviunt, sed suo ventri: & per dulces sermones, & benedictiones, seducunt corda innocentium.

18 Vestra enim obedientia in omnem locum divulgata est. Gaudeo igitur in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, & simplices in malo.

19 Deus autem pacis conterat Satanam sub pedibus vestris velociter. Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum.

20 Salutat vos Timotheus adjutor meus, & Lucius, & Iason, & Sosipater, cognati mei. b Act. 16. 1.

21 Salutat vos Tertius, qui scripsi epistolam, in Domino.

22 Salutat vos Caius hospes meus & universæ Ecclesiæ. Salutat vos Erastus arcarius civitatis, & Quartus, frater,

23 Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

24 Ei autem, qui potens est vos confirmare juxta Evangelium meum, & prædicationem Iesu Christi, secundum revelationem mysterii temporibus æternis taciti,

25 (Quod nunc patefactum est per Scripturas Prophetarum secundum præceptum æterni Dei, ad obeditionem fidei) in cunctis Gentibus cogniti,

26 Soli sapienti Deo, per Iesum Christum, cui honor & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD CORINTHIOS PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Paulus Deo gratias agit de donis datis Corinthiis: cæterum dolet quod de baptizatoribus essent inter ipsos schismata, gaudens quod missus ad prædicandum Evangelium paucos baptizaverit: ostendens etiam reprobatam mundi sapientiam, & electos simpliciter: sicut & sua est salus in Christi morte cujus prædicatio judicatur mundo stultitia, credentibus vero virtus ac sapientia: ideo enim contemptibilia mundi elegit Deus, ne quis in se glorietur.

1 PAulus vocatus Apostolus Iesus Christi per voluntatem Dei, & † Sosthenes frater.

2 Ecclesiæ Dei, quæ est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, vocatis sanctis, cum omnibus qui invocant nomen Domini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsorum, & nostro:

3 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro & Domino Iesu Christo.

4 Gratias ago Deo meo semper pro vobis

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

bis in gratia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu:
5 Quod in omnibus divites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni scientia:
6 Sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis:
7 Ita ut nihil vobis desit in ulla gratia, expectantibus revelationem Domini nostri Iesu Christi.
8 Qui & confirmabit vos usque in finem sine crimine, in die adventus Domini nostri Iesu Christi.
9 a Fidelis Deus: per quem vocati estis in societatem Filii ejus Iesu Christi Domini nostri. a 1 Tim. 5. 24.
10 Obsecro autem vos fratres per nomen Domini nostri Iesu Christi: ut idipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata: sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia.
11 Significatum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloës, quia contentiones sunt inter vos.
12 Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicit: Ego quidem sum Pauli: ego autem b Apollo: ego vero Cephæ: ego autem Christi. b Act. 18. 24.
13 Divisus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nomine Pauli baptizati estis?
14 Gratias ago Deo, quod neminem vestrum baptizavi, c nisi Crispum & Caïum: c Act. 18. 8.
15 Ne quis dicat quod in nomine meo baptizati estis.
16 Baptizavi autem & Stephanæ domum cæterũ nescio si quem alium baptizaverim.
17 Non enim misit me Christus baptizare sed evangelizare: d non in sapientia verbi, ut non evacuetur crux Christi. d 2. Pe. 1. 16. Infra 2. 1. 4.
18 Verbum enim crucis, pereuntibus quidem stultitia est: iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est.
19 Scriptum est enim: e Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. e Rom. 1. 16. Isaiæ 29. 14.
20 f Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor hujus sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi? f Isaiæ 33. 18.
21 Nam quia in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum: placuit Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes
22 Quoniam & Iudæi signa petunt, & Græci sapientiam quærunt:
23 Nos autem prædicamus Christum crucifixum: Iudæis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam:
24 Ipsis autem vocatis Iudæis, atque Græcis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam:
25 Quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus
26 Videte enim vocationem vestrã fratres quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles:
27 Sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia:
28 Et ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret:
29 Vt non glorietur omnis caro in conspectu ejus.
30 Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia à Deo, & g Ieremæ 23. 5. justitia, & sanctificatio, & redemptio:
31 Vt quemadmodum scriptum est: h Qui gloriatur in Domino glorietur. h Ierem. 9. 23. 24. 2. Cor. 10. 17.

CAPVT II.

Ostendit Paulus se Christum & hunc crucifixum magna modestia verbisque simplicibus prædicasse Corinthiis: quamquam perfectis loqueretur etiam sapientiam mundo absconditam, quæ solo Dei spiritu cognosci potest: animalis enim non percipit quæ Dei sunt.

1 ET ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitate sermonis, aut sapientiæ, annuntians vobis testimonium Christi. a Supra 1. 17.
2 Non enim judicavi me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum: & hunc crucifixum.
3 b Et ego in infirmitate, & timore, & tremore multo fui apud vos: b Act. 18 1.
4 Et sermo meus, & prædicatio mea, c non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis sed in ostensione spiritus & virtutis: c 2. Pe. 1. 16
5 Vt fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei.
6 Sapientiam autem loquimur inter perfectos: sapientiam verò non hujus sæculi, neque principum hujus sæculi, qui destruuntur:
7 Sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante sæcula in gloriam nostram,
8 Quam nemo principum hujus sæculi cognovit: si enim cognovissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent.
9 Sed sicuti scriptum est: d Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt illum: d Isaiæ 64. 4.
10 Nobis autem revelavit Deus per spiritum suum. Spiritus enim omnia scrutatur etiam profunda Dei.
11 Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita & quæ Dei sunt, nemo cognovit, nisi spiritus Dei.
12 Nos autem non spiritum hujus mundi accepimus, sed Spiritum qui ex Deo est, ut sciamus quæ à Deo donata sunt nobis:
13 e Quæ & loquimur non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes. e 2. Pe. 1. 16.
14 Animalis autem homo, non percipit ea quæ sunt Spiritus Dei: stultitia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritualiter examinatur.
15 Spiritualis autem judicat omnia: & ipse à nemine judicatur.
16 Quis enim cognovit sensum Domini, qui instruat eum? Nos autem sensum Christi habemus.

CAPVT III.

Corinthiis adhuc carnalibus non potuit Paulus prædicare recondita fidei mysteria: contendebant enim de his qui tantum ministri erant, cum sciri

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Deus possit gratiæ ac virtutum dare incrementa, solusque Christus sit fidei fundamentum: super quod quis bene aut male superædificaverit patebit in die examinis. Non est violandum Dei templum quod sumus nos, nec in ministris gloriandum.

1 ET ego fratres, non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus Tanquam parvulis in Christo,

2 Lac vobis potum dedi, non escam: nondum enim poteratis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnales estis.

3 Cùm enim sit inter vos zelus, & contentio: nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis?

4 Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli; alius autem: Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? quid verò Paulus?

5 Ministri ejus, cui credidistis, & unicuique sicut Dominus dedit.

6 Ego plantavi, Apollo rigavit: sed Deus incrementum dedit.

7 Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus.

a Psal. 61. 13. *b Gal.* 6. 5.

8 *a* Qui autem plantat, & qui rigat, unum sunt, *b* Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem.

9 Dei enim sumus adjutores: Dei agricultura estis, Dei ædificatio estis.

10 Secundum gratiam Dei, quæ data est mihi, ut sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superædificat: Vnusquisque autem videat quomodo superædificet.

11 Fundamentum enim aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Iesus.

12 Si quis autem superædificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, fœnum, stipulam,

13 Vniuscujusque opus manifestum erit: Dies enim (Domini) declarabit, quia in igne revelabitur: & uniuscujusque opus quale sit, ignis probabit.

14 Si cujus opus manserit quod superædificavit, mercedem accipiet.

15 Si cujus opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem.

16 Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus Dei habitat in vobis:

c Infra 6. 19. 2. Cor. 6. 16.

17 Si quis autem templum Dei violaverit disperdet illum Deus. *c* Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

18 Nemo se seducat: si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat ut sit sapiens.

d Iob. 5. 13. *e Psal.* 93. 11.

19 Sapientia enim hujus mundi, stultitia est apud Deum: Scriptum est enim: *d* Comprehendam sapientes in astutia eorum.

20 Et iterum: *e* Dominus novit cogitationes sapientium, quoniam vanæ sunt.

21 Nemo itaque glorietur in hominibus.

22 Omnia enim vestra sunt, sive Paulus, sive Apollo, sive Cephas, sive mundus, sive vita, sive mors, sive præsentia, sive futura: omnia enim vestra sunt:

23 Vos autem Christi: Christus autem Dei.

CAPVT IV.

Non temere judicandum est de Dei ministris: reprehenduntur Corinthii qui de ministris & acceptis donis gloriabantur, ac si illa à se haberent, & se extollentes contemnebant etiam Apostolos, quamquam Paulus illos in Christo genuerat: dicit se brevi venturum Corinthum, quo Pseudoapostolos redarguat.

1 SIC nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. *a* 2. Cor. 6. 4.

2 Hic jam quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.

3 Mihi autem pro minimo est ut à vobis judicer, aut ab humano die: sed neque meipsum judico.

4 Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem judicat me, Dominus est.

5 Itaque nolite ante tempus judicare, quoadusque veniat Dominus; qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit unicuique à Deo.

6 Hæc autem, fratres, transfiguravi in me & Apollo, propter vos: ut in nobis discatis, ne supra quàm scriptum est, unus adversus alterum infletur pro alio.

7 Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis?

8 Iam saturati estis, jam divites facti estis: sine nobis regnatis: & utinam regnetis, ut & nos vobiscum regnemus.

9 Puto enim quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tanquam mortis destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

10 Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles.

11 Vsque in hanc horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cædimur, & instabiles sumus,

12 Et *b* laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, & benedicimus: persecutionem patimur, & sustinemus: *b* Act. 20. 34. 1. Thes. 2. 9.

13 Blasphemamur, & obsecramus: tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripsema usque adhuc. 2 Thess. 3. 8.

14 Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos charissimos moneo.

15 Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Evangelium ego vos genui.

16 Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego Christi.

17 Ideo misi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus: & fidelis in Domino: qui vos commonefaciet vias meas, quæ sunt in Christo Iesu, sicut ubique in omni Ecclesia doceo.

18 Tanquam non venturus sim ad vos, sic inflati sunt quidam.

19 Veniam autem ad vos citò, si Dominus voluerit: & cognoscam non sermonem eorum qui inflati sunt, sed virtutem.

20 Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute.

21 Quid

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

21 Quid vultis? in virga veniam ad vos, an in charitate, & spiritu mansuetudinis?

CAPVT V.

Corinthios reprehendit quod in incestu publicè viventem tolerarent, quem absens tradit Satanæ, monens ut expurgato vitiorum fermento, puri Pascha celebrent: nec vult eos commisceri Christianis palam criminosis.

a Lev. 18. 7. & 20. 11.

1 a Omnino auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxorem patris sui aliquis habeat.

2 Et vos inflati estis: & non magis luctum habuistis ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit.

b Colos. 2. 5.

3 b Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, jam judicavi ut præsens eum, qui sic operatus est,

4 In nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu,

5 Tradere hujusmodi Satanæ in interitum carnis, ut spiritus salvus sit in die Domini nostri Iesu Christi.

c Gal. 5. 9.

6 Non est bona gloriatio vestra. c Nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit.

7 Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus

8 Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ: sed in azymis sinceritatis & veritatis.

9 Scripsi vobis in epistola: Ne commisceamini fornicariis.

10 Non utique fornicariis hujus mundi, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis servientibus: alioquin debueratis de hoc mundo exiisse.

11 Nunc autem scripsi vobis non commisceri; si is qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: cum ejusmodi nec cibum sumere.

12 Quid enim mihi de iis, qui foris sunt, judicare? Nonne de iis, qui intus sunt, vos judicatis?

13 Nam eos, qui foris sunt, Deus judicabit. Auferte malum ex vobis ipsis.

CAPVT VI.

Corripit eos quod judicio contenderent coram judice ethnico; enumerans quædam peccata, quibus involuti regnum Dei non possidebunt: quædam licere dicit quæ non expediant: & varias ob causas ostendit vitandam fornicationem

1 Audet aliquis vestrum habens negotium adversus alterum, judicari apud iniquos, & non apud sanctos?

2 An nescitis quoniam sancti de hoc mundo judicabunt? Et si in vobis judicabitur mundus, indigni estis qui de minimis judicetis?

3 Nescitis quoniam Angelos judicabimus? quanto magis sæcularia?

4 Sæcularia igitur judicia si habueritis: contempribiles qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad judicandum.

5 Ad verecundiam vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit judicare inter fratrem suum.

6 Sed frater cum fratre judicio contendit: & hoc apud infideles?

a Matth. 5. 39. Luc. 6. 29. Rom. 12. 17. 1. Thes. 4. 6.

7 a Iam quidem omnino delictum est in vobis, quod judicia habetis inter vos. Quare non magis injuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini?

8 Sed vos injuriam facitis, & fraudatis: & hoc fratribus,

9 An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarii, neque idolis servientes, neq; adulteri,

10 Neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque avari, neque ebriosi, neque maledici, neque rapaces, regnum Dei possidebunt.

11 Et hæc quidam fuistis, sed ablui estis, sed sanctificati estis, sed justificati estis, in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri.

12 Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt: Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate.

13 Esca ventri, & venter escis: Deus autem & hunc & has destruet: corpus autem non fornicationi, sed Domino: & Dominus corpori.

14 Deus verò & Dominum suscitavit: & nos suscitabit per virtutem suam.

15 Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit.

16 An nescitis quoniam qui adhæret meretrici, unum corpus efficitur? b Erunt enim (inquit) duo in carne una.

b Gen. 2. 24. Matth. 19. 5. Marc. 10. 8. Ephes. 5. 31.

17 Qui autem adhæret Domino, unus spiritus est.

18 Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcumque fecit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat.

19 An nescitis quoniam c membra vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est, quem habetis à Deo, & non estis vestri?

c Supra 3. 17. 2. Cor. 6. 16.

20 d Empti enim estis pretio magno. Glorificate & portate Deum in corpore vestro.

d Infra 7. 23. 1. Petr. 1. 18.

CAPVT VII.

Corinthios instruit de matrimonio, ejusque usu & indissolubili vinculo, innuptis commendans cælibatum: & quomodo fidelis cum conjuge fideli se habere debeat: quodque unusquisque in quo vitæ statu ad fidem vocatus est, in eo permaneat: virginitatem matrimonio præfert, uxorem mortuo marito liberam dicens, ut cui velit in Domino nubat.

1 De quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tangere.

2 Propter fornicationem autem unusquisque suam uxorem habeat, & unaquæque suum virum habeat.

a 1. Pet. 3. 7.

3 a Uxori vir debitum reddat: similiter autem & uxor viro.

4 Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier.

5 Nolite fraudare invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi: & iterum revertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram.

6 Hoc autem dico secundum indulgen-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

tiam, non secundum imperium.
7 Volo enim omnes vos esse sicut meipsum: sed unusquisque proprium donum habet ex Deo: alius quidem sic, alius vero sic.
8 Dico autem non nuptis, & viduis: bonum est illis si sic permaneant, sicut & ego.
9 Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quam uri.
10 His autem, qui matrimonio juncti sunt, præcipio non ego, sed Dominus, b uxorem à viro non discedere;
11 Quod si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat.
12 Nam ceteris ego dico, non Dominus, si quis frater uxorem habet infidelem, & hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam.
13 Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum.
14 Sanctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidelem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem: alioquin filii vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt.
15 Quod si infidelis discedit, discedat: non enim servituti subjectus est frater aut soror in hujusmodi: in pace autem vocavit nos Deus.
16 Unde enim scis mulier, si virum salvum facies? aut unde scis vir, si mulierem salvam facies.
17 Nisi unicuique sicut divisit Dominus, unumquemque sicut vocavit Deus; ita ambulet, & sicut in omnibus ecclesiis doceo.
18 Circumcisus aliquis vocatus est? non adducat præputium. In præputio aliquis vocatus est? non circumcidatur.
19 Circumcisio nihil est, & præputium nihil est: sed observatio mandatorum Dei.
20 c Unusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat.
21 Servus vocatus es? non sit tibi curæ: sed & si potes fieri liber, magis utere.
22 Qui enim in Domino vocatus est servus, libertus est Domini: similiter qui liber vocatus est, servus est Christi.
23 d Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum.
24 Unusquisque in quo vocatus est, fratres, in hoc permaneat apud Deum.
25 De virginibus autem præceptum Domini non habeo: concilium autem do, tamquam misericordiam consecutus à Domino, ut sim fidelis
26 Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse.
27 Alligatus es uxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quærere uxorem.
28 Si autem acceperis uxorem: non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccavit; tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi. Ego autem vobis parco.
29 Hæc itaque dico, fratres: tempus breve est: reliquum est, ut & qui habent uxores, tamquam non habentes sint:
30 Et qui flent, tamquam non flentes; & qui gaudent, tamquam non gaudentes; & qui emunt, tamquam non possidentes:
31 Et qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.
32 Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo.
33 Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est.
34 Et mulier innupta, & virgo, cogitat quæ Domini sunt; ut sit sancta corpore, & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro.
35 Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dominum obsecrandi.
36 Si quis autem turpem se videri existimat super virginem suam, quod sit superadulta, & ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat.
37 Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, & hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit.
38 Igitur & qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit: & qui non jungit, melius facit.
39 e Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit: quod si dormierit vir ejus, liberata est: cui vult nubat: tantum in Domino.
40 Beatior autem erit si sic permanserit, secundum meum consilium: puto autem quod & ego Spiritum Dei habeam.

CAPVT VIII.

Quamquam idolothytis vesci non sit ex se illicitum, cum idolum nullius sit efficacia aut potestatis, non sunt tamen illa edenda aut repugnante conscientia, aut cum infirmorum offendiculo: neque ea edere, aut non edere, hominem efficit meliorem.

1 DE iis autem, quæ idolis sacrificantur, scimus quia omnes scientiam habemus. Scientia inflat, charitas verò ædificat.
2 Si quis autem se existimat scire aliquid, nondum cognovit quemadmodum oportea eum scire.
3 Si quis autem diligit Deum, hic cognitus est ab eo.
4 De escis autem quæ idolis immolantur, scimus quia nihil est idolum in mundo, & quod nullus est Deus, nisi unus.
5 Nam etsi sunt qui dicantur dii, sive in cælo, sive in terra (si quidem sunt dii multi, & domini multi:)
6 Nobis tamen unus Deus, Pater, ex quo omnia, & nos in illum; & unus Dominus Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum.
7 Sed non in omnibus est scientia. Quidam autem cum conscientia usque nunc idoli, quasi idolothytum manducant: & conscientia ipsorum cum sit infirma, polluitur.
8 Esca autem nos non commendat Deo. Neque enim si manducaverimus, abundabimus: neq; si non manducaverimus deficiemus.
9 Videte autem ne forte hæc licentia

b Matth. 5. 32. & 19. 9. Marc. 10. 7. Luc. 16. 18.
c Eph. 4. 1.
d Supra 6. 20. 1. Petr. 1. 18.
e Rom. 7. 2.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

entia vestra offendiculum fiat infirmis.
10 Si enim quis viderit eum, qui habet scientiam, in idolio recumbentem, nonne conscientia ejus, cum sit infirma, ædificabitur ad manducandum idolothyta?
a Rom. 14.15. 11 a Et peribit infirmus in tua scientia frater: propter quem Christus mortuus est.
12 Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis.
b Rom. 14.21. 13 b Quapropter si esca scandalizat fratrem meum: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meum scandalizem. a

CAPVT IX.

Non accipiebat Paulus victũ à Corinthiis quibus concionabatur, ut omnem amputaret offendiculi occasionem, licet hoc sibi fuisse licitum multis probet argumentis: sed in omnem formam se vertit quo plures ad Dei cultum adducat: Corinthios exhortando ad imitationem eorum qui in stadio currunt, aut in agone certant, suum quoque ait se domare corpus.

1 NOn sum liber? Non sum Apostolus? Nonne Christum Iesum Dominum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Domino?
2 Et si aliis non sum Apostolus, sed tamen vobis sum: nam signaculum Apostolatus mei vos estis in Domino.
3 Mea defensio apud eos, qui me interrogant, hæc est,
4 Numquid non habemus potestatem manducandi, & bibendi?
5 Numquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi, sicut & cæteri Apostoli, & fratres Domini, & Cephas?
6 Aut ego solus, & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi?
7 Quis militat suis stipendiis umquam? Quis plantat vineam, & de fructu ejus non edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat?
8 Numquid secundum hominem hæc dico? An lex hæc non dicit?
a Deut. 25. 4. 1 Tim. 5. 18. 9 Scriptum est enim in lege Moysi: a Non alligabis os bovi trituranti. Numquid de bobus cura est Deo?
10 An propter nos utique hoc dicit? Nam propter nos scripta sunt, quoniam debet in spe, qui arat, arare: & qui triturat, in spe fructus percipiendi.
b Rom. 15.27. 11 b Si nos vobis spiritualia seminavimus, magnum est si nos carnalia vestra metamus:
12 Si alii potestatis vestræ participes sunt, quare, non potius nos? sed non usi sumus hac potestate, sed omnia sustinemus, ne quod offendiculum demus Evãgelio Christi.
c Deut. 18.1. 13 c Nescitis quoniam qui in sacrario operantur, quæ de sacrario sunt, edunt: & qui altari deserviunt, cum altari participant?
14 Ita & Dominus ordinavit iis, qui Evangelium annuntiant, de Evangelio vivere,
15 Ego autem nullo horum usus sum. Non autem scripsi hæc ut ita fiant in me: bonum est enim mihi magis mori, quam ut gloriam meam quis evacuet.
16 Nam si evangelizavero, non est mihi gloria: necessitas enim mihi incumbit: væ enim mihi est, si non evangelizavero.
17 Si enim volens hoc ago, mercedem habeo: si autem invitus, dispensatio mihi credita est:
18 Quæ est ergo merces mea? Ut Evangelium prædicans, sine sumptu ponam Evangelium, ut non abutar potestate mea in Evangelio.
19 Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrifacerem.
20 Et factus sum Iudæis tanquam Iudæus, ut Iudæos lucrarer,
21 Iis qui sub lege sunt, quasi sub lege essem, (cum ipse non essem sub lege) ut eos, qui sub lege erant, lucrifacerem, iis qui sine lege erant, tanquam sine lege essem (cum sine lege Dei non essẽ: sed in lege essẽ Christi) ut lucrifacerem eos, qui sine lege erant.
22 Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem. Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos.
23 Omnia autem facio propter Evangelium: ut particeps ejus efficiar.
24 Nescitis quod ii qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut comprehendatis.
25 Omnis autem, qui in agone contendit: ab omnibus se abstinet: & illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam.
26 Ego igitur sic curro non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans.
27 Sed castigo corpus meum, & in servitutem redigo: ne forte cum aliis prædicaverim, ipse reprobus efficiar.

CAPVT X.

Commemoratione ingratorum Iudæorum frequenter ob varia peccata à Deo punitorum, hos à similibus absterret: de tentatione humana, & Dei in tentationibus auxilio: non solum idololatria fugienda est, sed & mensa eorum qui idolothytis vescuntur; tum quod per hoc videantur aliquid idolis deferre, tum quod scandalo sint infirmioribus.

1 NOlo enim vos ignorare fratres, quoniam patres nostri omnes a sub nube fuerunt, & omnes b mare transierunt; a Exod. 13.23.
2 c Et omnes in Moyse baptizati sunt, in nube, & in mari: b Num. 9 21.
3 d Et omnes eamdem escam spiritalem manducaverunt: c Exod. 14.22.
4 e Et omnes eundem potum spiritalem biberunt: (bibebant autem de spirituali, consequente eos petra: petra autem erat Christus.) d Exod. 16.15.
5 Sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo: f nam prostrati sunt in deserto. e Exod. 17. 6. Num. 20.11.
6 Hæc autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malorum, g sicut & illi concupierunt. f Num. 26.65. g Psal. 103. 14.
7 Neque idololatræ efficiamini, sicut quidam ex ipsis: quemadmodum scriptum est. h Sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere. h Exod. 32. 6.
8 Neque fornicemur: i sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt una die viginti tria millia. i Num. 25. 1.
9 Neque tentemus Christum: k sicut quidam eorum tentaverunt, & à serpentibus perierunt. k Num. 21. 5. 6.

a. Le scandal.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

1 Num. 10 *l* Neque murmuraveritis, sicut quidam eorum murmuraverunt, & perierunt ab exterminatore.
21. 1. & 14. 16

11 Hæc autem omnia in figura contingebant illis: scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines sæculorum devenerunt.

12 Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat.

13 Tentatio vos non apprehendat nisi humana: fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione proventum ut possitis sustinere.

14 Propter quod charissimi mihi, fugite ab idolorum cultura:

15 Vt prudentibus loquor, vos ipsi judicate quod dico.

16 Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est? & panis, quem frangimus, nonne participatio corporis Domini est?

17 Quoniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes qui de uno pane participamus.

18 Videte Israel secundum carnem: nonne qui edunt hostias, participes sunt altaris?

19 Quid ergo? dico quod idolis immolatum sit aliquid? aut quod idolum, sit aliquid?

20 Sed quæ immolant Gentes, dæmoniis immolant, & non Deo. Nolo autem vos socios fieri dæmoniorum: non potestis calicem Domini bibere, & calicem dæmoniorum.

21 Non potestis mensæ Domini participes esse, & mensæ dæmoniorum:

22 An æmulamur Dominum? Numquid fortiores illo sumus? *m* Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt.
m Supr. 6. 12.

23 Omnia mihi licent, sed non omnia ædificant.

24 Nemo quod suum est quærat, sed quod alterius.

25 Omne, quod in macello venit, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam.

26 *n* Domini est terra, & plenitudo ejus.
n Psal. 23. 1. Eccl. 37. 31.

27 Si quis vocat vos infidelium, & vultis ire: omne, quod vobis apponitur, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam.

28 Si quis autem dixerit: Hoc immolatum est idolis: nolite manducare, propter illum qui judicavit, & propter conscientiam.

29 Conscientiam autem dico non tuam, sed alterius. Vt quid enim libertas mea judicatur ab aliena conscientia?

30 Si ego cum gratia participo, quid blasphemor pro eo quod gratias ago?

31 *o* Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis: omnia in gloriam Dei facite.
o Col. 3. 17.

32 Sine offensione estote Iudæis, & Gentibus, & Ecclesiæ Dei:

33 Sicut & ego per omnia omnibus placeo, non quærens quod mihi utile est, sed quod multis, ut salvi fiant.

CAPVT XI.

Vir aperte, mulier autem velato debet orare ca-
pite: Corinthios reprehendit quod ad celebrandam cœnam Dominicam invicem non expectarent sed inter se dissiderent: referens interim Sacramenti Eucharistiæ à Christo institutionem, & scelus ac pœnam indigne ad illud accedentium.

1 IMitatores mei estote, sicut & ego Christi.

2 Laudo autem vos fratres, quod per omnia mei memores estis: & sicut tradidi vobis, præcepta mea tenetis.

3 Volo autem vos scire *a* quod omnis viri caput Christus est: caput autem mulieris, vir: caput verò Christi, Deus.
a Eph. 5. 23.

4 Omnis vir orans aut prophetans velato capite, deturpat caput suum.

5 Omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite, deturpat caput suum: unum enim est ac si decalvetur.

6 Nam si non velatur mulier, tondeatur. Si verò turpe est mulieri tonderi, aut decalvari, velet caput suum.

7 Vir quidem non debet velare caput suum quoniam imago & gloria Dei est, mulier autem gloria viri est.

8 Non enim vir ex muliere est, sed mulier ex viro.

9 *b* Etenim non est creatus vir propter mulierem, sed mulier propter virum.
b Gen. 2. 23.

10 Ideo debet mulier potestatem habere supra caput propter Angelos.

11 Verumtamen neque vir sine muliere, neque mulier sine viro, in Domino.

12 Nam sicut mulier de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex Deo.

13 Vos ipsi judicate: decet mulierem non velatam orare Deum?

14 Nec ipsa natura docet vos, quod vir quidem si comam nutriat, ignominia est illi,

15 Mulier verò si comam nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro velamine ei dati sunt.

16 Si quis autem videtur contentiosus esse: nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei.

17 Hoc autem præcipio: non laudans, quod non in melius, sed in deterius conveniatis.

18 Primum quidem convenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo.

19 Nam oportet & hæreses esse, ut & qui probati sunt, manifesti fiant in vobis.

20 Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicã cœnam manducare.

21 Vnusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est.

22 Numquid domos non habetis ad manducandum & bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

23 Ego enim accepi à Domino quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem,

24 Et gratias agens fregit, & dixit: *c* Accipite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem:
c Matt. 26. 26. Marc. 14. 22. Luc. 22. 17.

25 Similiter & calicem, postquam cœnavit dicens: Hic calix novum testamentum est in meo

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

meo sanguine, hoc facite quotiescumque bibetis, in meam commemorationem.

26 Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

d Ioan. 6. 59. 27 *d* Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis & sanguinis Domini.

e 2. Cor. 13. 5. 28 *e* Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de calice bibat.

29 Qui enim manducat & bibit indigne, judicium sibi manducat & bibit: non dijudicans corpus Domini.

30 Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi.

31 Quod si nosmetipsos dijudicaremus, non utique judicaremur.

32 Dum judicamur autem, à Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur.

33 Itaque fratres mei, cum convenitis ad manducandum, invicem expectate.

34 Si quis esurit, domi manducet: ut non in judicium conveniatis. Cætera autem, cum venero disponam.

CAPVT XII.

Variis dantur varia ejusdem Spiritus sancti charismata, ut in modum humani corporis quisque suo fungatur officio, & mutua se opera omnes indigere cognoscentes, mutuo se foveant: & ita Christus suæ providit Ecclesiæ de variis hominum statibus.

1 DE spiritualibus autem, nolo vos ignorare fratres.

2 Scitis quoniam cum Gentes essetis, ad

f 1. Cor. 12. 2. Matt. 9. 38. simulacra muta prout ducebamini euntes.

3 Ideo notum vobis facio, *f* quod nemo in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Iesu. Et nemo potest dicere, Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto.

4 Divisiones verò gratiarum sunt, idem autem Spiritus:

5 Et divisiones ministrationum sunt, idem autem Dominus:

6 Et divisiones operationum sunt, idem verò Deus, qui operatur omnia in omnibus.

7 Vnicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem.

8 Alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiæ: alii autem sermo scientiæ secundum eundem Spiritum:

9 Alteri fides in eodem Spiritu: alii gratia sanitatum in uno Spiritu:

10 Alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum.

b Rom. 12. 6. Ephes. 4. 7. 11 *b* Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

12 Sicut enim corpus unum est, & membra habet multa; omnia autem membra corporis cum sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus.

13 Etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus, sive Iudæi, sive Gentiles, sive servi, sive liberi: & omnes in uno Spiritu potati sumus.

14 Nam & corpus non est unum membrum, sed multa.

15 Si dixerit pes: Quoniam non sum manus, non sum de corpore, num ideo non est de corpore?

16 Et si dixerit, auris: Quoniam non sum oculus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore?

17 Si totum corpus oculus: ubi auditus? Si totum auditus? ubi odoratus:

18 Nunc autem posuit Deus membra, unumquodque eorum in corpore sicut voluit.

19 Quod si essent omnia unum membrum, ubi corpus?

20 Nunc autem multa quidem membra, unum autem corpus.

21 Non potest autem oculus dicere manui: Opera tua non indigeo; aut iterum caput pedibus; non estis mihi necessarii.

22 Sed multo magis quæ videntur membra corporis infirmiora esse, necessariora sunt:

23 Et quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorem abundantiorem circumdamus: & quæ inhonesta sunt nostra abundantiorem honestatem habent.

24 Honesta autem nostra nullius egent: sed Deus temperavit corpus, ei, qui deerat, abundantiorem, tribuendo honorem,

25 Vt non sit schisma in corpore, sed idipsum pro invicem sollicita sint membra.

26 Et si quid patitur unum membrum, cõpatiuntur omnia membra: sive gloriatur unũ membrum, congaudent omnia membra.

27 Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

e Eph. 4. 11. 28 *e* Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia primùm Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum interpretationes sermonum.

29 Numquid omnes Apostoli? numquid omnes Prophetæ? nũquid omnes Doctores?

30 Numquid omnes virtutes? numquid omnes gratiam habent curationum? numquid omnes linguis loquuntur? numquid omnes interpretantur?

31 Æmulamini autẽ charismata meliora. Et adhuc excellentiorẽ viam vobis demonstro.

CAPVT XIII.

Ostendit, charitatis necessitatem, ipsius officia, perpetuitatem, ac præcellentiam supra fidem & spem, reliquaque Dei dona.

1 SI linguis hominum loquar, & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens.

2 Et si habuero prophetiam, & noverim mysteria omnia, & omnem scientiam: & si habuero omnem fidem ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum.

3 Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas: & si tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest.

4 Charitas patiens est, benigna est: Charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur.

5 Non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum,

6 Non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

7 Omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet.
8 Charitas nunquam excidit: sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur.
9 Ex parte enim cognoscimus, & ex parte prophetamus.
10 Cùm autem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est.
11 Cùm essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi quæ erant parvuli.
12 Videmus nunc per speculum in ænigmate: nunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum.
13 Nunc autem manent, fides, spes, charitas, tria hæc: major autem horum est charitas.

CAPVT XIV.

Donum linguarum inferius esse dicit dono prophetiæ; imò inutile, si desit qui interpretetur: tradit ergo eis normam qua his donis ordinatè utantur: & mulieres in Ecclesiis silere jubet.

1 Sectamini charitatem, æmulamini spiritalia: magis autem ut prophetetis.
2 Qui enim loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo: nemo enim audit. Spiritu autem loquitur mysteria.
3 Nam qui prophetat, hominibus loquitur ad ædificationem, & exhortationem, & consolationem.
4 Qui loquitur lingua, semetipsum ædificat: qui autem prophetat, Ecclesiam Dei ædificat.
5 Volo autem omnes vos loqui linguis: magis autem prophetare. Nam major est, qui prophetat, quam qui loquitur linguis: nisi forte interpretetur, ut Ecclesia ædificationem accipiat.
6 Nunc autem, fratres, si venero ad vos linguis loquens; quid vobis prodero, nisi vobis loquar aut in revelatione, aut in scientia, aut in prophetia, aut in doctrina?
7 Tamen quæ sine anima sunt vocem dantia, sive tibia, sive cithara, nisi distinctionem sonituum dederint; quomodo scietur id quod canitur, aut quod citharizatur?
8 Etenim si incertam vocem det tuba, quis parabit se ad bellum?
9 Ita & vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis? quomodo scietur id quod dicitur? eritis enim in aëra loquentes.
10 Tam multa, utpurà, genera linguarum sunt in hoc mundo: & nihil sine voce est.
11 Si ergo nesciero virtutem vocis, ero ei, cui loquor, barbarus: & qui loquitur, mihi barbarus.
12 Sic & vos quoniam æmulatores estis spirituum, ad ædificationem Ecclesiæ quærite ut abundetis.
13 Et ideo qui loquitur lingua, oret ut interpretetur.
14 Nam si orem lingua, spiritus meus orat, mens autem mea sine fructu est.
15 Quid ergo est? Orabo spiritu, orabo & mente: psallam spiritu, psallam & mente.
16 Cæterum si benedixeris spiritu: qui supplet locum idiotæ, quomodo dicet: Amen, super tuam benedictionem? quoniam quid dicas, nescit.
17 Nam tu quidem benè gratias agis: sed alter non ædificatur.
18 Gratias ago Deo meo, quod omnium vestrum lingua loquor.
19 Sed in Ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui, ut & alios instruam: quam decem millia verborum in lingua.
20 Fratres, nolite pueri effici sensibus, sed malitia parvuli estote: sensibus autem perfecti estote.
21 In lege scriptum est: [a] Quoniam in aliis linguis & labiis aliis loquar populo huic: & nec sic exaudient me, dicit Dominus. [a] Isaiæ 28.11.
22 Itaque linguæ in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus: prophetiæ autem non infidelibus, sed fidelibus.
23 Si ergo conveniat universa Ecclesia in unum, & omnes linguis loquantur, intrent autem idiotæ, aut infideles: nonne dicent quod insanitis?
24 Si autem omnes propherent, intret autem quis infidelis, vel idiota, convincitur ab omnibus, dijudicatur ab omnibus:
25 Occulta cordis ejus manifesta fiunt, & ita cadens in faciem adorabit Deum, pronuntians quod verè Deus in vobis sit.
26 Quid ergo est, fratres? cum convenitis; unusquisque vestrum psalmum habet, doctrinam habet, apocalypsim habet, linguam habet, interpretationem habet: omnia ad ædificationem fiant.
27 Sive lingua quis loquitur, secundum duos, aut ut multum tres, & per partes, & unus interpretetur.
28 Si autem non fuerit interpres, taceat in Ecclesia sibi autem loquatur, & Deo.
29 Prophetæ autem duo, aut tres dicant: & cæteri dijudicent.
30 Quod si alii revelatum fuerit sedenti, prior taceat.
31 Potestis autem omnes per singulos prophetare: ut omnes discant, & omnes exhortentur:
32 Et spiritus prophetarum propheris subjecti sunt.
33 Non enim est dissensionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus Ecclesiis sanctorum doceo.
34 Mulieres in Ecclesiis taceant, non enim permittitur eis loqui, sed subditas esse, sicut [b] & lex dicit. [b] Gen. 3. 16.
35 Si quid autem volunt discere, domi viros suos interrogent. Turpe est enim mulieri loqui in Ecclesia.
36 An à vobis verbum Dei processit? aut in vos solos pervenit?
37 Si quis videtur propheta esse, aut spiritualis, cognoscat quæ scribo vobis, quia Domini sunt mandata.
38 Si quis autem ignorat, ignorabitur.
39 Itaque fratres æmulamini prophetare: & loqui linguis nolite prohibere.
40 Omnia autem honestè, & secundum ordinem fiant.

CAPVT XV.

Christum docet à mortuis resurrexisse, multisque ac demum Paulo qui se minimum dicit Apostolorum apparuisse: ac nostram hic astruit resurrectionem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

nem, & ordinem ac modum ejus, una cum diversa resuscitatorum gloria; non in anima solum, sed etiam in corpore: mors autem in resurrectione absorbebitur.

a Gal. 1.11.

1 a NOtum autem vobis facio, fratres, Evangelium, quod prædicavi vobis, quod & accepistis, in quo & statis,

2 Per quod & salvamini: qua ratione prædicaverim vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis.

3 Tradidi enim vobis in primis, quod & accepi quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris *b* secundum Scripturas:

b Isaiæ 53. 5.

4 *c* Et quia sepultus est, & quia resurrexit tertia die secundum Scripturas:

c Ioan. 2. 2.

5 Et quia visus est Cephæ, & post hoc undecim:

Ioann. 20.19.

6 Deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul: ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormierunt:

7 Deinde visus est Iacobo, deinde Apostolis omnibus:

8 Novissime autem omnium tanquam abortivo, visus est & mihi.

d Act. 9. 3. Ephes. 3. 8.

9 *d* Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei.

10 Gratia autem Dei sum id quod sum, & gratia ejus in me vacua non fuit, sed abundantius illis omnibus laboravi: non ego autem, sed gratia Dei mecum:

11 Sive enim ego, sive illi, sic prædicamus & sic credidistis.

12 Si autem Christus prædicatur quod resurrexit à mortuis, quomodo quidam dicunt in vobis, quoniam resurrectio mortuorum non est?

13 Si autem resurrectio mortuorum non est: neque Christus resurrexit.

14 Si autem Christus non resurrexit, inanis est ergo prædicatio nostra, inanis est & fides vestra:

15 Invenimur autem & falsi testes Dei; quoniam testimonium diximus adversus Deum, quod suscitaverit Christum; quem non suscitavit, si mortui non resurgunt.

16 Nam si mortui non resurgunt, neque Christus resurrexit.

17 Quod si Christus non resurrexit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccatis vestris.

18 Ergo & qui dormierunt in Christo, perierunt.

19 Si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus, miserabiliores sumus omnibus hominibus,

20 Nunc autem Christus resurrexit à mortuis primitiæ dormientium:

e Col. 1.18. Apoc. 1. 5.

21 *e* Quoniam quidem per hominē mors, & per hominem resurrectio mortuorum.

22 Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

f 1. Th. 4.15.

23 *f* Unusquisque autem in suo ordine, primitiæ Christus: deinde ii, qui sunt Christi, qui in adventu ejus crediderunt.

24 Deinde finis, cum tradiderit regnum Deo & Patri, cum evacuaverit omnem principatum, & potestatem, & virtutem.

g Psal. 109. 1.

25 Oportet autem illum regnare, *g* donec ponat omnes inimicos sub pedibus ejus.

26 Novissima autem inimica destruetur mors: *h* Omnia enim subjecit sub pedibus ejus. Cùm autem dicat:

Hebr. 1. 13. & 10. 13. h Psal. 8. 8. Hebr. 2. 8.

27 Omnia subjecta sunt ei, sine dubio præter eum, qui subjecit ei omnia.

28 Cùm autem subjecta fuerint illi omnia: tunc & ipse Filius subjectus erit ei, qui subjecit sibi omnia, ut sit Deus omnia in omnibus.

29 Alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgunt? ut quid & baptizantur pro illis?

30 Ut quid & nos periclitamur omni hora?

31 Quotidie morior per vestram gloriam, fratres, quam habeo in Christo Iesu Domino nostro.

32 Si (secundum hominem) ab bestias pugnavi Ephesi, quid mihi prodest, si mortui non resurgunt? *i* manducemus, & bibamus, cras enim moriemur.

i Isaiæ 22.13. Sap. 2. 6.

33 Nolite seduci: Corrumpunt mores bonos colloquia mala.

34 Evigilate justi, & nolite peccare: ignorantiam enim Dei quidam habent, ad reverentiam vobis loquor.

35 Sed dicet aliquis: Quomodo resurgunt mortui? qualive corpore venient?

36 Insipiens, tu quod seminas non vivificatur, nisi prius moriatur.

37 Et quod seminas, non corpus, quod futurum est, seminas, sed nudum granum, ut putà tritici, aut alicujus cæterorum.

38 Deus autem dat illi corpus sicut vult: & unicuique seminum proprium corpus.

39 Non omnis caro, eadem caro: sed alia quidem hominum, alia verò pecorum, alia volucrum, alia autem piscium,

40 Et corpora cœlestia, & corpora terrestria: sed alia quidem cœlestium gloria, alia autem terrestrium.

41 Alia claritas solis, alia claritas lunæ, & alia claritas stellarum. Stella enim à stella differt in claritate:

42 Sic & resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione, surget in incorruptione.

43 Seminatur in ignobilitate, surget in gloria: Seminatur in infirmitate, surget in virtute.

44 Seminatur corpus animale, surget corpus spirituale. Si est corpus animale, est & spirituale, sicut scriptum est:

k Gen. 2. 7.

45 *k* Factus est primus homo Adam in animam viventem, novissimus Adam in spiritum vivificantem.

46 Sed non prius quod Spiritale est, sed quod animale: deinde quod spirituale.

47 Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de cœlo, cœlestis.

48 Qualis terrenus, tales & terrini: & qualis cœlestis, tales & cœlestes.

49 Igitur, sicut portavimus imaginem terreni, portemus & imaginem cœlestis.

50 Hoc autem dico fratres: quia caro & sanguis regnum Dei possidere non possunt: neque corruptio incorruptelam possidebit.

51 Ecce mysterium vobis dico: Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur.

52 In momento, in ictu oculi, in novissima tuba: canet enim tuba, & mortui resurgent

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

gent incorrupti : & nos immutabimur.

53 Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem : & mortale hoc induere immortalitatem.

54 Cùm autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui scriptus est : *l* Absorpta est mors in victoria.

l Osee 13.14.

55 Vbi est mors victoria tua ? ubi est mors stimulus tuus ?

Hebr. 2.14.

56 Stimulus autem mortis peccatum est: virtus vero peccati lex.

m Ios. 5. 5.

57 *m* Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum.

58 Itaque fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles : abundantes in opere Domini semper, scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

CAPVT XVI.

Vbi de colligenda pro Christianis qui Ierosolymis agebant eleemosyna hortatus esset, commendat eis Timotheum ac Stephana familiam : deinde salutationes subjungit.

1 DE collectis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinavi Ecclesiis Galatiæ, ita & vos facite.

2 Per unam sabbati unusquisque vestrum apud se seponat, recondens quod ei bene placuerit : ut non, cum venero, tunc collectæ fiant.

3 Cùm autem præsens fuero : quos probaveritis per epistolas, hos mittam perferre gratiam vestram in Ierusalem.

4 Quod si dignum fuerit ut & ego eam, mecum ibunt.

5 Veniam autem ad vos, cum Macedoniam pertransiero : nam Macedoniam pertransibo.

6 Apud vos autem forsitan manebo, vel etiam hiemabo : ut vos me deducatis quocumque iero.

7 Nolo enim vos modo in transitu videre, spero enim me aliquantulum temporis manere apud vos, si Dominus permiserit,

8 Permanebo autem Ephesi usque ad Pentecosten.

9 Ostium enim mihi apertum est magnum & evidens : & adversarii multi.

10 Si autem venerit Timotheus, videte ut sine timore sit apud vos : opus enim Domini operatur, sicut & ego.

11 Ne quis ergo illum spernat : deducite autem illum in pace, ut veniat ad me : expecto enim illum cum fratribus.

12 De Apollo autem fratre vobis notum facio, quoniam multum rogavi eum ut veniret ad vos cum fratribus : & utique non fuit voluntas ut nunc veniret : veniet autem, cum ei vacuum fuerit.

13 Vigilate, state in fide, viriliter agite, & confortamini.

14 Omnia vestra in charitate fiant.

15 Obsecro autem vos fratres, nostis domum Stephanæ, & Fortunati, & Achaici : quoniam sunt primitiæ Achaiæ, & in ministerium sanctorum ordinaverunt seipsos :

16 Vt & vos subditi sitis ejusmodi, & omni cooperanti : & laboranti.

17 Gaudeo autem in præsentia Stephanæ, & Fortunati, & Achaici : quoniam id, quod vobis deerat, ipsi suppleverunt :

18 Refecerunt enim & meum spiritum, & vestrum. Cognoscite ergo qui hujusmodi sunt.

19 Salutant vos Ecclesiæ Asiæ. Salutant vos in Domino multum, Aquila & Priscilla, cum Domestica sua Ecclesia : apud quos & hospitor.

20 Salutant vos omnes fratres. Salutate invicem in osculo sancto.

21 Salutatio, mea manu Pauli.

22 Si quis non amat Dominum nostrum Iesum Christum sit anathema, Maran Atha.

23 Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum.

24 Charitas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD CORINTHIOS SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

Ostendit Apostolus ex quantis in Asia ortis adversitatibus eripuerit eum Dominus, ut & ipse alios consoletur : deinde manifestans cordis sui ac Doctrinæ sinceritatem : ostendit quod licet juxta id quod proposuerat, ad eos non venerit, nulla ipsius id actum esse levitate ; asserens firmam esse suæ prædicationis veritatem.

1 PAulus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater, Ecclesiæ Dei, quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis, qui sunt in universa Achaia :

2 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro & Domino Iesu Christo.

3 *a* Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis,

a Eph. 1. 3. 1. Petr. 1. 3.

4 Qui consolatur nos in omni tribulatione nostra : ut possimus & ipsi consolari eos qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur & ipsi à Deo.

5 Quoniam sicut abundant passiones Christi in nobis : ita & per Christum abundat consolatio nostra.

6 Sive autem tribulamur pro vestra exhortatione & salute, sive consolamur pro vestra consolatione, sive exhortamur pro vestra exhortatione & salute, quæ operatur tolerantiam earundem passionum, quas & nos patimur.

7 Vt spes nostra firma sit pro vobis : scientes quod sicut socii passionum estis, sic eritis, & consolationis.

8 Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quoniam supra modum gravati sumus supra virtutem, ita ut taederet nos etiam vivere.

9 Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitat mortuos:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

10 Qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in quem speramus quoniam & adhuc eripiet,

11 Adjuvantibus & vobis in oratione pro nobis; ut ex multorum personis, ejus quæ in nobis est donationis, per multos gratiæ agantur pro nobis.

12 Nam gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ, quod in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei, conversati sumus in hoc mundo: abundantius autem ad vos.

13 Non enim alia scribimus vobis, quam quæ legistis, & cognovistis. Spero autem quod usque in finem cognoscetis,

14 Sicut & cognovistis nos ex parte, quod gloria vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Domini nostri Iesu Christi.

15 Et hac confidentia volui prius venire ad vos ut secundam gratiam haberetis:

16 Et per vos transire in Macedoniam, & iterum à Macedonia venire ad vos, & à vobis deduci in Iudæam.

17 Cùm ergo hoc voluissem, numquid levitate usus sum? Aut quæ cogito, secundum carnem cogito, ut sit apud me EST & NON?

18 Fidelis autem Deus, quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est in illo EST & NON.

19 Dei enim filius Iesus Christus, qui in vobis per nos prædicatus est, per me, & Silvanum, & Timotheum, non fuit EST & NON, sed EST in illo fuit.

20 Quotquot enim promissiones Dei sunt; in illo EST: ideo & per ipsum Amen Deo ad gloriam nostram.

21 Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui unxit nos Deus:

22 Qui & signavit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris.

23 Ego autem testem Deum invoco in animam meam, quod parcens vobis, non veni ultra Corinthum: non quia dominamur fidei vestræ, sed adjutores sumus gaudii vestri: nam fide statis.

CAPVT II.

Ostendit quod ad ipsos non venerit ne majoris esset causa tristitiæ, exhortans ut fornicatorem illum recipiant in gratiam: simul indicans quod magno quidem labore, magno tamen etiam fructu prædicaverit, licet prædicationis suæ fragrantia quibusdam mortis occasio fuerit.

1 STatui autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos.

2 Si enim ego contristo vos: & quis est, qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me?

3 Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cum venero tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis, quia meum gaudium, omnium vestrum est.

4 Nam ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: non ut contristemini: sed ut sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis.

5 Si quis autem contristavit, non me contristavit: sed ex parte, ut non onerem omnes vos.

6 Sufficit illi, qui ejusmodi est, objurgatio hæc, quæ fit à pluribus.

7 Ita ut è contrario magis donetis, & consolemini, ne forte abondantiori tristitia absorbeatur qui ejusmodi est.

8 Propter quod obsecro vos, ut confirmetis in illum charitatem.

9 Ideo enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis.

10 Cui autem aliquid donastis, & ego: nam & ego quod donavi, si quid donavi, propter vos in persona Christi.

11 Vt non circumveniamur à satana: non enim ignoramus cogitationes ejus.

12 Cum venissem autem Troadem propter Evangelium Christi, & ostium mihi apertum esset in Domino,

13 Non habui requiem spiritui meo, eo quod non invenerim Titum fratrem meum, sed valefaciens eis, profectus sum in Macedoniam.

14 Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco:

15 Quia Christi bonus odor sumus Deo, in iis qui salvi fiunt, & in iis qui pereunt:

16 Aliis quidem odor mortis in mortem: aliis autem odor vitæ in vitam: Et ad hæc quis tam idoneus?

17 Non enim sumus sicut plurimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

CAPVT III.

Non eget Apostolus hominum commendatione, cum fructus suæ prædicationis eum commendet: multo enim majori in honore esse debent ministri novi testamenti ac Spiritus, quam veteris testamenti ac litteræ: & quod Iudæi velamen adhuc habeant super cor suum in lectione Scripturarum, quod fide in Christum auferetur.

1 INcipimus iterum nosmetipsos commendare? aut nunquid egemus (sicut quidam) commendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis?

2 Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur & legitur ab omnibus hominibus:

3 Manifestati quod epistola estis Christi, ministrata à nobis, & scripta non atramento, sed spiritu Dei vivi: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus.

4 Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum:

5 Non quod sufficientes sumus cogitare aliquid à nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est:

6 Qui & idoneos nos fecit ministros novi testamenti; non littera, sed Spiritu: littera enim occidit, Spiritus autem vivificat.

7 Quod si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria; ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Moysi, propter gloriam vultus ejus, quæ evacuatur:

8 Quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria?

9 Nam si ministratio damnationis gloria est: multò magis abundat ministerium justitiæ in gloria.

10 Nam

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

10 Nam nec glorificatum est, quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam.
11 Si enim quod evacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est:
12 Habentes igitur talem spem, multa fiducia utimur:
13 a Et non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, ut non intenderent filii Israel in faciem ejus, quod evacuatur,
14 Sed obtusi sunt sensus eorum. Usque in hodiernum enim diem idipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non revelatum, (quoniam in Christo evacuatur.)
15 Sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses, velamen positum est super cor eorum.
16 Cùm autem conversus fuerit ad Dominum, auferetur velamen.
17 b Dominus autem Spiritus est: Ubi autem Spiritus Domini, ibi libertas.
18 Nos verò omnes revelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur à claritate in claritatem tanquam à Domini Spiritu.

a Exod. 34. 33.

b Ioan. 4. 24.

CAPUT IV.

Quod sincera Apostolorum prædicatione verbum Dei omnibus manifestatum est, præterquam iis quorum mentes excæcatæ sunt: quod multa adversa patiantur Apostoli, numquam tamen succumbant: momentanea autem tribulatio paris magnam æternamque gloriam.

1 Habentes ministrationem, juxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus.
2 Sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo.
3 Quod si etiam opertum est Evangelium nostrum; in iis, qui pereunt, est opertum;
4 In quibus Deus hujus sæculi excæcavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Evangelii gloriæ Christi, qui est imago Dei.
5 Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum Dominum nostrum; nos autem servos vestros per Iesum:
6 Quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Iesu.
7 Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis.
8 In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur:
9 Persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus:
10 Semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris.
11 Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Iesum: ut & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali.
12 Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis.
13 Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: a Credidi, propter quod locutus sum: & nos credimus, propter quod & loquimur.
14 Scientes quoniam qui suscitavit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit, & constituet vobiscum.
15 Omnia enim propter vos: ut gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei.
16 Propter quod non deficimus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem.
17 Id enim, quod in præsenti est momentaneum & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis,
18 Non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

a Psal. 115. 10.

CAPUT V.

Ex certa spe futuræ gloriæ desiderant Apostoli absolvi à corpore, cum aliter ea frui non possint: semper autem cupientes Christo omnium justo judici placere dant suis discipulis occasionem de ipsis gloriandi coram adversariis: & legatione pro Christo fungentes: ne ipsum quidem Christum, quem prædicant, & cujus morte reconciliatus est Deo mundus, jam secundum carnem noverunt.

1 Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis.
2 Nam & in hoc ingemiscimus, a habitationem nostram, quæ de cælo est, superindui cupientes:
3 Si tamen vestiti, non nudi inveniamur.
4 Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur quod mortale est, à vita.
5 Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus.
6 Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino:
7 (Per fidem enim ambulamus, & non per speciem.)
8 Audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentes esse ad Dominum.
9 Et ideo contendimus, sive absentes, sive præsentes, placere illi.
10 b Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.
11 Scientes ergo timorem Domini, hominibus suademus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem & in conscientiis vestris manifestos nos esse.
12 Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: ut habeatis ad eos, qui in facie gloriantur, & non in corde.
13 Sive enim mente excedimus, Deo: sive sobrii sumus vobis.
14 Charitas enim Christi urget nos: æstimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus

a 1. Cor. 16. 15.

b Rom. 14. 10.

mortuus est, ergo omnes mortui sunt.

15 Et pro omnibus mortuus est Christus: ut, & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est & resurrexit.

16 Itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem. Et si cognovimus secundum carnem Christum: sed nunc jam non novimus.

17 Si qua ergo in Christo nova creatura, vetera transierunt: *c* ecce facta sunt omnia nova.

c Isaia 43. 19. Apoc. 21. 5.

18 Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliavit sibi per Christum: & dedit nobis ministerium reconciliationis.

19 Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis.

20 Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo.

21 Eum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur justitia Dei in ipso.

CAPUT VI.

Exhortatur ne acceptam negligant gratiam, ostendens quantum laboraverit ut probatum se Dei ministrum exhiberet, & admonens ut à convictu & consortio infidelium separentur.

1 ADjuvantes autem exhortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis.

2 Ait enim *a* Tempore accepto exaudivi te, & in die salutis adjuvi te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis.

a Isaia 49. 8.

3 *b* Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum.

b 1. Co. 10. 32.

4 Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos *c* sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis.

c 1 Cor 4. 1.

5 In plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis,

6 In castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta,

7 In verbo veritatis, in virtute Dei, per arma justitiæ à dextris, & à sinistris;

8 Per gloriam, & ignobilitatem; per infamiam, & bonam famam: ut seductores, & veraces, sicut qui ignoti, & cogniti:

9 Quasi morientes, & ecce vivimus: ut castigati, & non mortificati:

10 Quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia possidentes.

11 Os nostrum patet ad vos, ô Corinthii, cor nostrum dilatatum est.

12 Non angustiamini à nobis: angustiamini autem in visceribus vestris.

13 Eandem autem habentes remunerationem, tanquam filiis dico, dilatamini & vos.

14 Nolite jugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio justitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas luci ad tenebras?

d 1. Cor. 3. 16. & 6. 19.

15 Quæ autem conventio Christi ad Belial? Aut quæ pars fideli cum infideli?

16 Qui autem consensus templo Dei cum idolis? *d* Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: *e* Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus.

e Levit. 26. 22.

17 Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis:

18 Et ego recipiam vos: *f* & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios & filias, dicit Dominus omnipotens.

f Jerem. 31. 9.

CAPUT VII.

Ostendit Apostolus quanto amore Corinthios prosequebatur, & quantum de correcta ipsorum vita in magnis suis tribulationibus gaudium acceperit, quamtumve bonum pepererit tristitia, quam ex sua acceperant epistola.

1 HAs ergo habentes promissiones, charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore Dei.

2 Capite nos. Neminem læsimus, neminem corrupimus, neminem circumvenimus.

3 Non ad condemnationem vestram dico: prædiximus enim quod in cordibus nostris estis, ad commoriendum, & ad convivendum.

4 Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra.

5 Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnæ, intus timores.

6 Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi:

7 Non solum autem in adventu ejus, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram æmulationem pro me, ita ut magis gauderem.

8 Quoniam etsi contristavi vos in epistola, non me pœnitet: nisi pœniteret, videns quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristavit;

9 Nunc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad pœnitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis.

10 *a* Quæ enim secundum Deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stabilem operatur: sæculi autem tristitia mortem operatur.

a 1. Pe. 2. 19.

11 Ecce enim hoc ipsum, secundum Deum contristari vos, quantam in vobis operatur sollicitudinem: sed defensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed æmulationem, sed vindictam; in omnibus exhibuistis vos: incontaminatos esse negotio.

12 Igitur, etsi scripsi vobis, non propter eum qui fecit injuriam: non propter eum qui passus est: sed ad manifestandam sollicitudinem nostram, quam habemus pro vobis.

13 Coram Deo: ideo consolati sumus. In consolatione autem nostra, abundantius magis gavisi sumus gaudio Titi, quia refectus est spiritus ejus ab omnibus vobis.

14 Et si quid apud illum de vobis gloriatus sum, non sum confusus: sed sicut omnia

vobis

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

vobis in veritate locuti sumus, ita & gloriatio nostra quæ fuit ad Titum, veritas facta est:

15 Et viscera ejus abundantius in vobis sunt: reminiscentis omnium vestrum obedientiam, quomodo cum timore & tremore excepistis illum.

16 Gaudeo quod in omnibus confido in vobis.

CAPVT VIII.

Hortatur eos ad eleemosynam pauperibus qui Ierosolymis agebant prompto animo tribuendam, tum Macedonum commendatione, tum Christi exemplo; admonens ut quod jam dudum facere proposuerant, id nunc pro cujusque facultate præstent: & ministros collaudat quos ad eam mittit colligendam.

1 NOtam autem facimus vobis, fratres, gratiam Dei, quæ data est in Ecclesiis Macedoniæ:

2 Quod in multo experimento tribulationis, abundantia gaudii ipsorum fuit; & altissima paupertas eorum, abundavit in divitias simplicitatis eorum:

3 Quia secundùm virtutem testimonium illis reddo, & supra virtutem voluntarii fuerunt,

4 Cùm multa exhortatione obsecrantes nos gratiam, & communicationem ministerii, quod fit in Sanctos.

5 Et non sicut speramus, sed semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei;

6 Ita ut rogaremus Titum, ut quemadmodum cœpit, ita & perficiat in vobis etiam gratiam istam.

7 Sed sicut in omnibus abundatis fide, & sermone, & scientia, & omni sollicitudine, insuper & charitate vestra in nos, ut & in hac gratia abundetis.

8 Non quasi imperans dico; sed per aliorum sollicitudinem, etiam vestræ charitatis ingenium bonum comprobans.

9 Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia vos divites essetis.

10 Et consilium in hoc do: hoc enim vobis utile est, qui non solum facere, sed & velle cœpistis ab anno priore:

11 Nunc verò & facto perficiet: ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi ex eo quod habetis.

12 Si enim voluntas prompta est; secundum id quod habet, accepta est, non secundum id quod non habet.

13 Non enim ut aliis sit remissio, vobis autem tribulatio, sed ex æqualitate.

14 In præsenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat: ut & illorum abundantia vestræ inopiæ sit supplementum ut fiat æqualitas, sicut scriptum est:

15 *a* Qui multum, non abundavit: & qui modicum, non minoravit. *a Exod. 16.18.*

16 Gratias autem Deo, qui dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde Titi,

17 Quoniam exhortationem quidem suscepit: sed cum sollicitior esset, sua voluntate profectus est ad vos.

18 Misimus etiam cum illo fratrem, cujus laus est in Evangelio per omnes Ecclesias;

19 Non solùm autem, sed & ordinatus est ab Ecclesiis comes peregrinationis nostræ, in hanc gratiam, quæ ministratur à nobis ad Domini gloriam, & destinatam voluntatem nostram,

20 Devitantes hoc, ne quis nos vituperet in hac plenitudine, quæ ministratur à nobis.

21 *b* Providemus enim bona non solùm coram Deo, sed etiam coram hominibus. *b Rom. 12. 17.*

22 Misimus autem cum illis & fratrem nostrum, quem probavimus in multis sæpè sollicitum esse: nunc autem multo sollicitiorem, confidentia multa in vos,

23 Sive pro Tito, qui est socius meus, & in vos adjutor, sive fratres nostri Apostoli Ecclesiarum, gloria Christi.

24 Ostensionem ergo, quæ est charitatis vestræ, & nostræ gloriæ pro vobis, in illos ostendite in faciem Ecclesiarum.

CAPVT IX.

Prosequitur hortando ad eleemosynam prompte & abundanter tribuendam: admonens ne ex hoc inopiam metuant, sed divinæ fidant providentiæ, variosque recenset illius eleemosynæ fructus.

1 NAm de ministerio, quod fit in sanctos, ex abundanti est mihi scribere vobis.

2 Scio enim promptum animum vestrum; pro quo de vobis glorior apud Macedones. Quoniam & Achaia parata est ab anno præterito, & vestra æmulatio provocavit plurimos.

3 Misi autem fratres: ut ne quod gloriamur de vobis, evacuetur in hac parte, ut (quemadmodum dixi) parati sitis.

4 Ne cum venerint Macedones mecum, & invenerint vos imparatos, erubescamus nos (ut non dicamus vos) in hac substantia.

5 Necessarium ergo existimavi rogare fratres, ut præveniant ad vos, & præparent repromissam benedictionem hanc paratam esse, sic quasi benedictionem, non tanquam avaritiam.

6 Hoc autem dico: Qui parce seminat, parce & metet, & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet.

7 Vnusquisque prout destinavit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate: *a* hilarem enim datorem diligit Deus. *a Eccli. 35. 11.*

8 Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis: ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum:

9 Sicut scriptum est: *b* Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi. *b Psal. 111. 9.*

10 Qui autem administrat semen seminanti: & panem ad manducandum præstabit, & multiplicabit semen vestrum, & augebit incrementa frugum justitiæ vestræ:

11 Vt in omnibus locupletati abundetis in omnem simplicitatem, quæ operatur per nos gratiarum actionem Deo.

12 Quoniam ministerium hujus officii, non solum supplet ea quæ desunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino.

13 Per probationem ministerii hujus, glorificantes Deum in obedientia confessionis vestræ,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

vestræ, in Evangelium Christi, & simplicitate communicationis in illos, & in omnes.

14 Et in ipsorum obsecratione pro vobis desiderantium vos propter eminentem gratiam Dei in vobis.

15 Gratias Deo super inenarrabili dono ejus.

CAPVT X.

Incipit suam aperire potestatem, & exanilatos pro Christo labores propter Pseudoapostolos, qui ipsum deprimentes & abjectum prædicantes, fructum prædicationis ejus impediebant.

1 IPse autem ego Paulus obsecro vos, per mansuetudinem & modestiam Christi qui in facie quidem humilis sum inter vos, absens autem confido in vobis.

2 Rogo autem vos ne præsens audeam, per eam confidentiam qua existimor audere, in quosdam, qui arbitrantur nos tanquam secundum carnem ambulemus

3 In carne enim ambulantes, non secundum carnem militamus.

4 Nam arma militiæ nostræ non carnalia sunt; sed potentia Deo ad destructionem munitionum, consilia destruentes,

5 Et omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei, & in captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi,

6 Et in promtu habentes ulcisci omnem inobedientiam, cum impleta fuerit vestra obedientia,

7 Quæ secundum faciem sunt, videte. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita & nos.

8 Nam, & si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in ædificationem, & non in destructionem vestram: non erubescam.

9 Ut autem non existimer tamquam terrere vos per epistolas:

10 Quoniam quidem epistolæ, inquiunt, graves sunt & fortes: præsentia autem corporis infirma, & sermo contemptibilis:

11 Hoc cogitet qui ejusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas absentes, tales & præsentes in facto.

12 Non enim audemus inserere, aut comparare nos quibusdam, qui seipsos commendant: sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes, & comparantes nosmetipsos nobis.

13 Nos autem non in immensum gloriabimur, *a* sed secundum mensuram regulæ, *a Eph. 4. 8.* qua mensus est nobis Deus, mensuram pertingendi usque ad vos.

14 Non enim quasi non pertingentes ad vos, superextendimus nos: usque ad vos enim pervenimus in Evangelio Christi.

15 Non in immensum gloriantes in alienis laboribus: spem autem habentes crescentis fidei vestræ, in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam,

16 Et iam in illa, quæ ultra vos sunt, evangelizare, non in aliena regula in iis quæ præparata sunt gloriari.

17 *b* Qui autem gloriatur, in Domino glorietur. *b Jerem. 9. 23. 1. Cor. 1. 31.*

18 Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

CAPVT XI.

Propter Pseudoapostolos pervertentes Pauli prædicationem metuens Corinthiis, ostendit quare nihil subsidii ab eis acceperit: deinde ut ostendat plus fidei sibi restituendum esse, quam illis, sua recenset encomia; & primum adversa quæ perpessus est, prædicando Christi fidem, & labores ac sollicitudines.

1 UTinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ, sed & supportate me:

2 Æmulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

3 Timeo autem, ne *a* sicut serpens Hevam seduxit astutia sua, ita corrumpantur sensus vestri; & excidant à simplicitate, quæ est in Christo. *a Gen. 3. 4.*

4 Nam si is qui venit, alium Christum prædicat, quem non prædicavimus, aut alium spiritum accipitis, quem non accepistis; aut aliud Evangelium quod non recepistis: rectè pateremini.

5 Existimo enim nihil me minus feciſſe à magnis Apostolis.

6 Nam etsi imperitus sermone, sed non scientia: in omnibus autem manifestati sumus vobis.

7 Aut numquid peccatum feci, me ipsum humilians, ut vos exaltemini? quoniam gratis Evangelium Dei evangelizavi vobis?

8 Alias Ecclesias expoliavi, accipiens stipendium ad ministerium vestrum.

9 Et cum essem apud vos, & egerem, nulli onerosus fui: nam quod mihi deerat, suppleverunt fratres, qui venerunt à Macedonia: & in omnibus sine onere me vobis servavi & servabo.

10 Est veritas Christi in me, quoniam hæc gloriatio non infringetur in me in regionibus Achaiæ.

11 Quare? Quia non diligo vos? Deus scit.

12 Quod autem facio, & faciam, ut amputem occasionem eorum, qui volunt occasionem, ut in quo glorientur, inveniantur sicut & nos.

13 Nam ejusmodi Pseudoapostoli, sunt operarii subdoli, transfigurantes se in Apostolos Christi.

14 Et non mirum: ipse enim Sathanas transfigurat se in Angelum lucis.

15 Non est ergo magnum, si ministri ejus transfigurentur velut ministri justitiæ: quorum finis erit secundum opera ipsorum.

16 Iterum dico, (ne quis me putet insipientem esse, alioquin velut insipientem accipite me, ut & ego modicum quid glorier.)

17 Quod loquor, non loquor secundum Deum, sed quasi in insipientia, in hac substantia gloriæ.

18 Quoniam multi gloriantur secundum carnem: & ego gloriabor,

19 Libenter enim sufferetis insipientes, cum sitis ipsi sapientes:

20 Sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cædit.

21 Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

audet (in insipientia dico,) audeo & ego :
22 Hebræi sunt, & ego : Israelitæ sunt, & ego : Semen Abrahæ sunt, & ego :
23 Ministri Christi sunt, (ut minùs sapiens dico) plus egò : in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter.
c Deut. 25. 3. 24 A Iudæis quinquies, b quadragenas, una minus, accepi :
b Act. 16. 22. 25 c Ter virgis cæsus sum, d semel lapidatus sum, e ter naufragium feci, nocte & die
d Act. 14 18 in profundo maris fui,
e Act. 27. 41. 26 In itineribus sæpè, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus :
27 In labore & ærumna in vigiliis multis, in fame & siti, in jejuniis multis, in frigore & nuditate :
28 Præter illa quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum.
29 Quis infirmatur : & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non uror?
30 Si gloriari oportet, quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor.
31 Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit
f Act. 9. 25. quod non mentior.
32 f Damasci præpositus Gentis Aretæ regis custodiebat civitatem Damascenorum, ut me comprehenderet :
33 Et per fenestram in sporta dimissus sum per murum, & sic effugi manus ejus.

CAPVT XII.

Narrat factas sibi ante annos 14. divinas visiones, & de dato sibi carnis stimulo ostendens quod cum compulerint ut se laudaret, cum ab illis potius debuisset commendari propter accepta ab ipso beneficia, pro quorum salute adhuc immolari paratus est sed metuit ne ad eos veniens inveniat aliquos dissensionibus aliisque vitiis adhuc involutos.

1 SI gloriari oportet, (non expedit quidem :) veniam autem ad visiones & revelationes Domini.
a Actor. 9. 3. 2 a Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim, (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cœlum.
3 Et scio hujusmodi hominẽ, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit.)
4 Quoniam raptus est in paradisum : & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui.
5 Pro hujusmodi gloriabor : pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis.
6 Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens : veritatem enim dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit ex me.
7 Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ Angelus satanæ, qui me colaphizet :
8 Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet à me :
9 Et dixit mihi : Sufficit tibi gratia mea : nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.
10 Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis pro Christo : Cùm enim infirmor, tunc potens sum.
11 Factus sum insipiens, vos me coëgistis. Ego enim à vobis debui commendari : nihil enim minùs fui ab iis, qui sunt supra modum Apostoli ; tametsi nihil sum :
12 Signa tamen Apostolatus mei facta sunt super vos, in omni patientia, in signis, & prodigiis, & virtutibus.
13 Quid est enim, quod minùs habuistis præ cæteris Ecclesiis, nisi quod ego ipse non gravavi vos ? Donate mihi hanc injuriam.
14 Ecce, tertio hoc paratus sum venire ad vos : & non ero gravis vobis. Non enim quæro quæ vestra sunt, sed vos. Nec enim debent filii parentibus thesaurizare, sed parentes filiis.
15 Ego autem libentissime impendam, & superimpendar ipse pro animabus vestris : licet plus vos diligens, minùs diligar.
16 Sed esto : ego vos non gravavi : sed cum essem astutus, dolo vos cepi.
17 Numquid per aliquem eorum, quos misi ad vos, circumveni vos ?
18 Rogavi Titum, & misi cum illo fratrem. Numquid Titus vos circumvenit ? nonne eodem spiritu ambulavimus ? nonne iisdem vestigiis ?
19 Olim putatis quod excusemus nos apud vos ? Coram Deo in Christo loquimur : omnia autem charissimi propter ædificationem vestram.
20 Timeo enim, ne forte cum venero, non quales volo, inveniam vos, & ego inveniar à vobis, qualem non vultis : ne forte contentiones, æmulationes, animositates, dissensiones, detractiones, susurrationes, inflationes, seditiones sint inter vos :
21 Nec iterum cum venero, humiliet me Deus apud vos : & lugeam multos ex iis qui ante peccaverunt, & non egerunt pœnitentiam super immunditia, & fornicatione, & impudicitia, quam gesserunt.

CAPVT XIII.

Comminatur iis qui peccaverunt, quo ad pœnitentiam provocet, ne ad ipsos veniens cogatur severe eos castigare data sibi à Christo potestate, cujus virtutem merito deberent in seipsis agnoscere, additque generalem exhortationem, & salutationes.

a Deut. 19. 15. Matth. 18. 16. Joann. 8. 17. Hebr. 10. 28. 1 ECce tertio hoc venio ad vos : a In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum.
2 Prædixi, & prædico, ut præsens, & nunc absens, iis qui ante peccaverunt, & cæteris omnibus, quoniam si venero iterum, non parcam.
3 An experimentum quæritis ejus, qui in me loquitur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis ?
4 Nam etsi crucifixus est ex infirmitate : sed vivit ex virtute Dei. Nam & nos infirmi sumus in illo : sed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis.
5 Vosmetipsos tentate si estis in fide : ipsi vos probate. An non cognoscitis vosmetipsos, quia Christus Iesus in vobis est ? nisi forte reprobi estis.

6 Spero

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

6 Spero autem quod cognoscitis, quia nos non sumus reprobi.

7 Oramus autem Deum ut nihil mali faciatis, non ut nos probati appareamus, sed ut vos quod bonum est faciatis; nos autem ut reprobi simus.

8 Non enim possumus aliquid adversus veritatem, sed pro veritate.

9 Gaudemus enim, quoniam nos infirmi sumus, vos autem potentes estis. Hoc & oramus vestram consummationem.

10 Ideo hæc absens scribo, ut non præsens durius agam, secundum potestatem, quam Dominus dedit mihi in ædificationem, & non in destructionem.

11 De cætero, fratres, gaudete, perfecti estote, exhortamini, idem sapite, pacem habete, & Deus pacis & dilectionis erit vobiscum.

12 Salutate invicem in osculo sancto. Salutant vos omnes sancti.

13 Gratia Domini nostri Iesu Christi, & charitas Dei, & communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD GALATAS.

CAPVT I.

Reprehendit Galatas Apostolus quod abduci se permiserint à veritate quam ab ipso acceperant, cum sola hæc tenenda sit, eamque non ab homine, sed per Christi revelationem ipse didicerit, & tanta solertia postea illam docuerit, quanta ipsam antea impugnabat: addens quomodo ipsum Deus ad evangelizandum segregaverit.

1 PAulus Apostolus non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitavit eum à mortuis:

2 Et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclesiis Galatiæ.

3 Gratia vobis & pax à Deo Patre, & Domino nostro Iesu Christo,

4 Qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, ut eriperet nos de præsenti sæculo nequam, secundum voluntatem Dei & Patris nostri,

5 Cui est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

6 Miror quod sic tam citò tranferimini, ab eo qui vos vocavit in gratiam Christi, in aliud Evangelium:

7 Quod non est aliud, nisi sunt aliqui, qui vos conturbant, & volunt convertere Evangelium Christi.

8 Sed licet nos, aut Angelus de cœlo Evangelizet vobis præterquam quod Evangelizavimus vobis, anathema sit.

9 Sicut prædiximus, & nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizaverit præter id quod accepistis, anathema sit:

10 Modo enim hominibus suadeo, an Deo? An quæro hominibus placere? Si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem.

11 *a* Notum enim vobis facio, fratres, Evangelium quod evangelizatum est à me, quia non est secundum hominem: *a* 1. Cor. 15. 1.

12 *b* Neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, sed per revelationem Iesu Christi. *b* Eph. 3. 3.

13 Audistis enim conversationem meam aliquando in Iudaismo: quoniam supra modum persequebar Ecclesiam Dei, & expugnabam illam,

14 Et proficiebam in Iudaismo supra multos coætaneos meos in genere meo, abundantius æmulator existens paternarum mearum traditionum.

15 Cùm autem placuit ei, qui me segregavit ex utero matris meæ, & vocavit per gratiam suam,

16 Ut revelaret Filium suum in me, ut evangelizarem illum in Gentibus: continuo non acquievi carni & sanguini,

17 Neque veni Ierosolymam ad antecessores meos Apostolos: sed abii in Arabiam: & iterum reversus sum Damascum:

18 Deinde post annos tres veni Ierosolymam videre Petrum, & mansi apud eum diebus quindecim:

19 Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini.

20 Quæ autem scribo vobis; ecce coram Deo, quia non mentior.

21 Deinde veni in partes Syriæ, & Ciliciæ:

22 Eram autem ignotus facie Ecclesiis Iudææ, quæ erant in Christo:

23 Tantum autem auditum habebant: Quoniam qui persequebatur nos aliquando, nunc evangelizat fidem, quam aliquando expugnabat:

24 Et in me clarificabant Deum.

CAPVT II.

Paulus Evangelii veritatem libere semper docuit inter Gentes, approbantibus id primis Apostolis, & nihil ad id addentibus, sed Paulum in socium recipientibus: qui etiam palam reprehendit Cephan, ostendens quod non ex legis operibus quisquam justificetur, sed per fidem in Christum.

1 DEinde post annos quatuordecim, iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto & Tito.

2 Ascendi autem secundum revelationem: & contuli cum illis Evangelium, quod prædico in Gentibus, seorsum autem iis, qui videbantur aliquid esse: ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem.

3 Sed neque Titus qui mecum erat, cum esset Gentilis, compulsus est circumcidi:

4 Sed propter subintroductos falsos fratres, qui subintroierunt explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo Iesu, ut nos in servitutem redigerent,

5 Quibus neque ad horam cessimus subjectione, ut veritas Evangelii permaneat apud vos:

6 Ab iis autem, qui videbantur esse aliquid (quales aliquando fuerint, nihil mea interest. *a* Deus personam hominis non accipit) mihi enim qui videbantur esse aliquid, nihil contulerunt. *a* Deut. 10. 17. Iob. 34.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Sap. 6. 8. Eccles. 36.15. Rom. 2.11. Ephes 6. 9. Coloss 3.25. Actor. 10.34. 1 Petr. 1.17.

7 Sed è contra cum vidissem quod creditum est mihi Evangelium præputii, sicut & Petro circumcisionis:

8 (Qui enim operatus est Petro in Apostolarum circumcisionis, operatus est & mihi inter Gentes.)

9 Et cum cognovissent gratiam, quæ data est mihi, Iacobus, & Cephas, & Ioannes, qui videbantur columnæ esse, dexteras dederunt mihi & Barnabæ societatis: ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisionem.

10 Tantum ut pauperum memores essemus quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere.

11 Cùm autem venisset Cephas Antiochiam, in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat.

12 Prius enim quam venirent quidam à Iacobo, cum Gentibus edebat: cum autem venissent, subtrahebat & segregabat se, timens eos qui ex circumcisione erant.

13 Et simulationi ejus consenserunt cæteri Iudæi, ita ut & Barnabas duceretur ab eis in illam simulationem:

14 Sed cum vidissem quod non rectè ambularent ad veritatem Evangelii, dixi Cephæ coram omnibus: Si tu, cum Iudæus sis, Gentiliter vivis, & non Iudaice: quomodo Gentes cogis Iudaizare?

15 Nos natura Iudæi, & non ex Gentibus peccatores

16 Scientes autem quod non justificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu credimus, ut justificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis: *b* propter quod ex operibus legis non justificabitur omnis caro:

b Rom. 3.20.

17 Quod si quærentes justificari in Christo inventi sumus & ipsi peccatores, numquid Christus peccati minister est? Absit.

18 Si enim quæ destruxi, iterum hæc ædifico: prævaricatorem me constituo.

19 Ego enim per legem, legi mortuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci.

20 Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. Quod autem nunc vivo in carne: in fide vivo filii Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.

21 Non abjicio gratiam Dei. Si enim per legem justitia, ergo gratis Christus mortuus est.

CAPVT III.

Sicut Abrahæ, ita & posteris, non ex legis operibus, sed ex fide in Christum datus est Spiritus sanctus: subditi autem legi, cum nemo præstet legem, maledicti sunt: sed hanc maledictionem Christus in se suscipiens, nos ab ea liberavit: promissiones verò factæ Abrahæ per fidem complentur, licet interim lex tanquam pedagogus data fuerit, quæ non poterat justificare.

1 O Insensati Galatæ, quis vos fascinavit non obedire veritati, ante quorum oculos Iesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus?

2 Hoc solùm à vobis volo discere: ex operibus legis Spiritum accepistis, an ex auditu fidei?

3 Sic stulti estis, ut cum spiritu cœperitis, carne consummemini?

4 Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa.

5 Qui ergo tribuit vobis Spiritum, & operatur virtutes in vobis: ex operibus legis, an ex auditu fidei?

6 Sicut scriptum est: *a* Abraham credidit Deo, & reputatum est illi ad justitiam. *a* Gen. 15.6.

7 Cognoscite ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ. Rom. 4. 3.

8 Providens autem Scriptura, quia ex fide justificat Gentes, Deus prænuntiavit Abrahæ: *b* Quia benedicentur in te omnes Gentes. Iacob. 2. 23. *b* Gen. 12.3.

9 Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum fideli Abraham. Eccles. 44.20.

10 Quicumque enim ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt: Scriptum est enim: *c* maledictus omnis, qui non permanserit in omnibus quæ scripta sunt in Libro legis, ut faciat ea. *c* Deut. 27.26.

11 Quoniam autem in lege nemo justificatur apud Deum, manifestum est *d*: quia justus ex fide vivit. *d* Hab. 2. 4.

12 Lex autem non ex fide, sed, *e* Qui fecerit ea, vivet in illis. Rom. 1.17. *e* Levit. 18.5.

13 Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum: quia scriptum est: *f* Maledictus omnis qui pendet in ligno: *f* Deut. 21.23.

14 Vt in Gentibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Iesu, ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem.

15 Fratres (secundum hominem dico) *g* tamen hominis confirmatum testamentum nemo spernit, aut superordinat. *g* Hebr. 9. 17.

16 Abrahæ dictæ sunt promissiones, & semini ejus. Non dicit: Et seminibus, quasi in multis: sed quasi in uno: Et semini tuo, qui est Christus.

17 Hoc autem dico: testamentum confirmatum à Deo: quæ post quadringentos & triginta annos facta est Lex, non irritum facit ad evacuandam promissionem.

18 Nam si ex lege hæreditas, jam non ex promissione. Abrahæ autem per repromissionem donavit Deus.

19 Quid igitur lex? Propter transgressiones posita est, donec veniret semen, cui promiserat ordinata per Angelos, in manu mediatoris

20 Mediator autem unius non est: Deus autem unus est.

21 Lex ergo adversus promissa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificare, verè ex lege esset justitia.

22 *h* Sed conclusit Scriptura omnia sub peccato, ut promissio ex fide Iesu Christi: *h* Rom. 3. 9. daretur credentibus.

23 Prius autem quam veniret fides, sub lege custodiebamur conclusi, in eam fidem quæ revelanda erat.

24 Itaque lex pædagogus noster, fuit in Christo, ut ex fide justificemur.

25 At ubi venit fides, jam non sumus sub pædagogo.

26 Omnes enim filii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Iesu.

27 *i* Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis. *i* Rom. 6. 9.

28 Non est Iudæus, neque Græcus: non est servus, neque liber: non est masculus, neque femina. Omnes enim vos unum estis in Christo Iesu.

29 Si

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

29 Si autem vos Christi: ergo semen Abrahæ estis, secundum promissionem hæredes.

CAPVT IV.

Ante Christum natum, Iudei, in modum heredis adhuc parvuli, sub lege continebantur, tanquam sub tutore: conatur autem eos à legis servitute revocare, cum fide acceperint filiorum adoptionem, commemorans quanto fervore ipsum ac prædicationem ipsius antea acceperunt: & simul ad hoc typum adferens de duobus Abraha filiis, duo testamenta designantibus: per quod docet legis æmulatores à Christi hæreditate ejiciendos.

1 Dico autem: Quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt à servo, cum sit dominus omnium.

2 Sed sub tutoribus & actoribus est, usque ad præfinitum tempus à patre:

3 Ita & nos cum essemus parvuli, sub elementis mundi eramus servientes.

4 At ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege,

5 Vt eos, qui sub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.

6 Quoniam autem estis filii, misit Deus Spiritum filii sui in corda vestra, clamantem: Abba, Pater.

7 Itaque jam non est servus, sed filius. Quod si filius: & hæres per Deum.

8 Sed tunc quidem ignorantes Deum, iis, qui natura non sunt dii, serviebatis.

9 Nunc autem cum cognoveritis Deum, immò cogniti sitis à Deo: quomodo convertimini iterum ad infirma & egena elementa, quibus denuò servire vultis?

10 Dies observatis, & menses, & tempora, & annos.

11 Timeo vos, ne forte sine causa laboraverim in vobis.

12 Estote sicut ego, quia & ego sicut vos: fratres obsecro vos: Nihil me læsistis.

13 Scitis autem quia per infirmitatem carnis evangelizavi vobis jam pridem, & tentationem vestram in carne mea.

14 Non sprevistis, neque respuistis: sed sicut Angelum Dei excepistis me, sicut Christum Iesum.

15 Vbi est ergo beatitudo vestra: Testimonium enim perhibeo vobis, quia, si fieri posset oculos vestros eruissetis, & dedissetis mihi.

16 Ergo inimicus vobis factus sum, verum dicens vobis?

17 Æmulantur vos non benè: sed excludere vos volunt, ut illos æmulemini.

18 Bonum autem æmulamini in bono semper: & non tantum cum præsens sum apud vos.

19 Filioli mei, quos iterum parturio donec formetur Christus in vobis.

20 Vellem autem esse apud vos modo, & mutare vocem meam: quoniam confundor in vobis.

21 Dicite mihi qui sub lege vultis esse, legem non legistis?

22 Scriptum est enim: Quoniam Abraham duos filios habuit: *a* unum de ancilla, & unum de libera,

23 *b* Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem:

24 Quæ sunt per allegoriam dicta: Hæc enim sunt duo testamenta. Vnum quidem in montem Sina, in servitutem generans: quæ est Agar:

25 Sina enim mons est in Arabia, qui conjunctus est ei, quæ nunc est Ierusalem, & servit cum filiis suis.

26 Illa autem, quæ sursum est Ierusalem libera est; quæ est mater nostra.

27 Scriptum est enim: *c* Lætare sterilis, quæ non paris: erumpe, & clama, quæ non parturis: quia multi filii desertæ, magis quam ejus quæ habet virum. *c Isaiæ 54. 1.*

28 *d* Nos autem fratres, secundum Isaac promissionis filii sumus. *d Rom. 9. 8.*

29 Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequebatur eum qui secundum spiritum: ita & nunc.

30 Sed quid dicit Scriptura? *e* Ejice ancillam, & filium ejus: non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. *e Gen. 22. 10.*

31 Itaque fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ: qua libertate Christus nos liberavit.

CAPVT V.

Qui legu operibus justificari cupit, expers est fructus Christi, in quo nec prodest circumcisio nec præputium, sed fides viva: hortatur ergo ut caveant à seductoribus, studeantque mutuæ dilectionis: caro autem semper repugnans spiritui trahit ad carnis opera, quæ separant à regno cœlorum: spiritus autem adfert fructus quibus illud consequimur, etiamsi legu opera non præstemus.

1 State, & nolite iterum jugo servitutis contineri.

2 *a* Ecce ego Paulus dico vobis: quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. *a Act. 15. 1.*

3 Testificor autem rursus omni homini circumcidenti se, quoniam debitor est universæ legis faciendæ.

4 Evacuati estis à Christo, qui in lege justificamini: à gratia excidistis.

5 Nos enim spiritu ex fide, spem justitiæ expectamus.

6 Nam in Christo Iesu, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed fides, quæ per charitatem operatur.

7 Currebatis benè: quis vos impedivit veritati non obedire?

8 Persuasio hæc non est ex eo, qui vocat vos.

9 *b* Modicum fermentum totam massam corrumpit. *b 1 Co. 5. 6.*

10 Ego confido in vobis in Domino quod nihil aliud sapietis: qui autem conturbat vos portabit judicium, quicumque est ille.

11 Ego autem fratres, si circumcisionem adhuc prædico: quid adhuc persecutionem patior? Ergo evacuatum est scandalum crucis.

12 Vtinam & abscindantur qui vos conturbant.

13 Vos enim in libertatem vocati estis fratres: tantum ne libertatem in occasionem detis carnis, sed per charitatem Spiritus servite invicem.

14 Omnis enim lex in uno sermone impletur: *c* Diliges proximum tuum sicut teipsum: *c Levit. 19. 18. Matth. 22. 39.*

15 Quod si invicem morderis, & comedetis: videte ne ab invicem consumamini.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Rom. 13. 8. 1. Petr. 3. 11.

16 Dico autem : Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis.
17 Caro enim concupiscit adversus spiritum : spiritus autem adversus carnem : hæc enim sibi invicem adversantur : ut non quæcumque vultis, illa faciatis.
18 Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege.
19 Manifesta sunt autem opera carnis : quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria,
20 Idolorum servitus, veneficia, inimicitiæ, contentiones, æmulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ,
21 Invidiæ, homicidia, ebrietates comessationes, & his similia : quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur.
22 Fructus autem Spiritus est : charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas,
23 Mansuetudo, fides, modestia, continentia castitas. Adversus hujusmodi non est lex.
24 Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.
25 Si spiritu vivimus, spiritu & ambulemus.
26 Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, invicem provocantes, invicem invidentes.

CAPVT VI.

Cum humilitate juvandus est proximus, nec aliorum laudes curandæ : semperque bene operandum est, ut tempore suo metamus vitam æternam : rursum monet ut caveant à seductoribus, qui cum legem suadeant, ipsi illam non observent : Paulus autem in solo Christo crucifixo gloriatur, ad quem nec circumcisio, nec præputium quidquam faciunt.

1 FRatres, & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans te ipsum, ne & tu tenteris.
2 Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi.
3 Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit.
4 Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non in altero.
5 a Vnusquisque enim onus suum portabit. a 1. Cor. 3. 8.
6 Communicet autem, is qui catechizatur verbo, ei qui se catechizat, in omnibus bonis.
7 Nolite errare : Deus non irridetur.
8 Quæ enim seminaverit homo, hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem : qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam.
9 b Bonum autem facientes, non deficiamus : tempore enim suo metemus non deficientes. b 1. Th. 3. 13.
10 Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maximè autem ad domesticos fidei.
11 Videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu.
12 Quicumqs enim volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur.
13 Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt ; sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra glorientur.
14 Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi : per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.
15 In Christo enim Iesu, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed nova creatura.
16 Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israël Dei.
17 De cætero nemo mihi molestus sit ; ego enim stigmata Domini Iesus in corpore meo porto.
18 Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum spiritu vestro, fratres. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI
APOSTOLI
AD EPHESIOS.

CAPVT I.

Deum benedicit Apostolus ; qui prædestinatos plurimis iisque maximis per Christum filium affecit beneficiis : agitque Deo gratias ob fidem ac dilectionem Ephesiorum erga proximos : orans ut perfectam adipiscantur sapientiam : ostendens etiam Christi à mortuis suscitati exaltationem, qui constitutus est caput super omnem Ecclesiam.

1 PAulus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei omnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Iesu.
2 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.
3 a Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in cœlestibus in Christo, a 2. Cor. 1. 3. 1. Petr. 1. 3.
4 Sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu ejus in charitate.
5 Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum, secundum propositum voluntatis suæ,
6 In laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in dilecto filio suo.
7 In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gratiæ ejus,
8 Quæ superabundavit in nobis, in omni sapientia & prudentia :
9 Vt notum faceret nobis sacramentum voluntatis suæ, secundum beneplacitum ejus, quod proposuit in eo,
10 In dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quæ in cælis, & quæ in terra sunt, in ipso :
11 In quo etiam & nos sorte vocati sumus, prædestinati secundum propositum ejus, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ :

12 Vt

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

12 Ut simus in laudem gloriæ ejus nos, qui ante speravimus in Christo:
13 In quo & vos, cum audisseris verbum veritatis, (Evangelium salutis vestræ) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto,
14 Qui est pignus hæreditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius.
15 Propterea & ego audiens fidem vestram, quæ est in Domino Iesu, & dilectionem in omnes sanctos.
16 Non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis:
17 Ut Deus, Domini nostri Iesu Christi Pater gloriæ, det vobis spiritum sapientiæ & revelationis, in agnitione ejus,
18 Illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis ejus, & quæ divitiæ gloriæ hæreditatis ejus in sanctis,
19 Et quæ sit supereminens magnitudo virtutis ejus in nos, qui credimus *b* secundum operationem potentiæ virtutis ejus, *b Infrà 3. 7.*
20 Quam operatus est in Christo, suscitans illum à mortuis, & constituens ad dexteram suam in cœlestibus,
21 Supra omnem principatum, & potestatem, & virtutem, & dominationem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc sæculo, sed etiam in futuro.
22 *c* Et omnia subjecit sub pedibus ejus: & ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam, *c Psal. 8. 8.*
23 Quæ est corpus ipsius, & plenitudo ejus, qui omnia in omnibus adimpletur.

CAPUT II.

Peccatis antea mortui, per Christum vivificati sunt, non suis operibus, sed gratis per fidem: ostendit Gentes quæ prius alienæ erant à Dei promissionibus jam per Christum & fidem, quæ Dei donum est, factas esse sanctorum concives, idemque habere fundamentum cum Patriarchis & Prophetis.

1 *a* ET vos, cum essetis mortui delictis & peccatis vestris, *a Coloss. 2. 13.*
2 In quibus aliquando ambulastis secundum sæculum mundi hujus, secundum principem potestatis aëris hujus, spiritus, qui nunc operatur in filios diffidentiæ.
3 In quibus & nos omnes aliquando conversati sumus in desideriis carnis nostræ, facientes voluntatem carnis & cogitationum, & eramus natura filii iræ, sicut & cæteri:
4 Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos,
5 Et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo, (cujus gratia estis salvati.)
6 Et conresuscitavit, & consedere fecit in cœlestibus in Christo Iesu:
7 Ut ostenderet in sæculis supervenientibus abundantes divitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Iesu:
8 Gratia enim estis salvati per fidem, & hoc non ex vobis, Dei enim donum est:
9 Non ex operibus, ut ne quis glorietur.
10 Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparavit Deus ut in illis ambulemus.
11 Propter quod memores estote, quod aliquando vos Gentes in carne, qui dicimini præputium, ab ea quæ dicitur circumcisio in carne manu facta:
12 Quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati à conversatione Israël, & hospites testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo.
13 Nunc autem in Christo Iesu, vos, qui aliquando eratis longè facti estis propè in sanguine Christi.
14 Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium parietem maceriæ solvens, inimicitias in carne sua:
15 Legem mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem,
16 Et reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso.
17 Et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longè fuistis; & pacem iis, qui propè.
18 *b* Quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem. *b Rom. 5. 2.*
19 Ergo jam non estis hospites, & advenæ: sed estis cives sanctorum, & domestici Dei:
20 Superædificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu:
21 In quo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino:
22 In quo & vos coædificamini in habitaculum Dei in Spiritu.

CAPUT III.

Paulus docuit hoc mysterium, Prophetis & Apostolis revelatum, quod Gentes essent per Christum participes promissionum Dei; quem orat ut spiritu corroborentur, & in charitate radicati, ad plenum in divinis mysteriis edoceantur.

1 HUjus rei gratia, ego Paulus vinctus Christi Iesu, pro Gentibus,
2 Si tamen audistis dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis:
3 Quoniam secundum revelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in brevi:
4 Prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi:
5 Quod aliis generationibus non est agnitum filiis hominum, sicut nunc revelatum est sanctis Apostolis ejus, & Prophetis in Spiritu,
6 Gentes esse cohæredes, & concorporales, & comparticipes promissionis ejus in Christo Iesu per Evangelium:
7 Cujus factus sum minister, secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi *a* secundum operationem virtutis ejus. *a Supra 1. 19.*
8 *b* Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, In Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi. *b 1. Cor. 15. 9.*
9 Et illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi à sæculis in Deo, qui omnia creavit.
10 Ut innotescat principatibus & potestatibus in cœlestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei.
11 Secundum præfinitionem sæculorum, quam fecit in Christo Iesu Domino nostro:
12 In quo habemus fiduciam & accessum in confidentia per fidem ejus.
13 Propter quod peto ne deficiatis in

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

tribulationibus meis pro vobis : quæ est gloria vestra.

14 Hujus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi,

15 Ex quo omnis paternitas in cælis & in terra nominatur,

16 Vt det vobis secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per spiritum ejus in interiorem hominem,

17 Christum habitare per fidem in cordibus vestris : in charitate radicati, & fundati.

18 Vt possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo & sublimitas, & profundum,

19 Scire etiam superminentem scientiæ charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei.

20 Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quæ operatur in nobis :

21 Ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Iesu, in omnes generationes sæculi sæculorum, Amen.

CAPVT IV.

Ad unitatem spiritus hortatur, ostendens Christum diversa diversis dedisse charismata, & ad sui corporis ædificationem varios in Ecclesia instituisse ordines ad finem usque mundi, monet igitur ut exuto veteri homine novum induant, utriusque partes explicans : rursumque monet ut in hoc corpore manentes, separentur ab iis qui mente excæcati sequuntur effrenè carnis desideria, & novos induunt mores, damnatis prioribus.

1 OBsecro itaque vos ego vinctus in Domino, [a] ut digne ambuletis vocatione, qua vocati estis. [a Phil. 1 27.]

[1. Cor. 7. 27.] 2 Cùm omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate,

[b Rom. 12. 10.] 3 [b] Solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis.

4 Vnum corpus, & unus Spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ.

5 Vnus Dominus, una fides, unum baptisma.

[c Mal. 2. 10.] 6 [c] Vnus Deus & Pater omnium, qui est super omnes, & per omnia & in omnibus nobis.

[d Rom. 12. 3. 1. Cor. 12. 11.] 7 [d] Vnicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi.

[2. Cor. 10. 13.] 8 Propter quod dicit : [e] Ascendens in altum captivam duxit captivitatem : dedit dona hominibus.

[e Psal. 67. 19.] 9 Quod autem ascendit, quid est nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ?

10 Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cælos, ut impleret omnia.

[1 Cor. 12. 28.] 11 Et ipse dedit quosdam quidem [f] Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios verò Evãgelistas, alios autẽ pastores, & doctores.

12 Ad consummationem sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi.

13 Donec occurramus omnes in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi.

14 Vt jam non simus parvuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris.

15 Veritatem autem facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus.

16 Ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem junctaram subministrationis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit in ædificationem sui in charitate.

[g Rom. 1. 21.] 17 g Hoc igitur dico, & testificor in Domino ut jam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui,

18 Tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei, per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum.

19 Qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiæ, in operationem immunditiæ omnis, in avaritiam.

20 Vos autem non ita didicistis Christum,

21 Si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Iesu.

[h Colos. 3. 8.] 22 h Deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris.

[i Rom. 6. 4.] 23 i Renovamini autem spiritu mentis vestræ,

[Colos. 3. 12. k 1 Pe. 2. 1.] 24 k Et induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, & sanctitate veritatis.

[l Zach. 8. 16.] 25 l Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo : quoniam sumus invicem membra.

[m Psal. 4. 5.] 26 m Irascimini, & nolite peccare, sol non occidat super iracundiam vestram.

27 Nolite locum dare diabolo.

[n Jacob. 4. 7.] 28 n Qui furabatur, jam non furetur : magis autem laboret, operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti.

29 Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat, sed si quis bonus ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus.

30 Et nolite contristare Spiritum sanctum Dei : in quo signati estis in diem redemptionis.

31 Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis, cum omni malitia.

[o Colos. 3. 13.] 32 o Estote autem invicem benigni, misericordes, donantes invicem, sicut & Deus in Christo donavit vobis.

CAPVT V.

Hortatur ut Christum imitentur, longe separati ab omni vitio ac scelerato, & redimentes tempus assumant spiritualia, quæ tradit, exercitia : uxores vult subditas esse viris, viros autem diligere uxores, sicut Christus dilexit Ecclesiam.

[a Ioan. 13. 34. & 15. 12. 1 Ioan. 4 11. b Colos. 8. 5.] 1 ESTote ergo imitatores Dei, sicut filii charissimi :

2 a Et ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis

3 b Fornicatio autem, & omnis immunditia,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

munditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos:

4 Aut turpitudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio.

5 Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus non habet hereditatem in regno Christi & Dei.

e Matt. 24. 4. *Marc.* 13. 5. *Luca* 12. 8. *2. Thes.* 2. 3. 6 *e* Nemo vos seducat inanibus verbis, propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentiæ.

7 Nolite ergo effici participes eorum.

8 Eratis enim aliquando tenebræ, nunc autem lux in Dño. Vt filii lucis ambulate:

9 Fructus enim lucis est in omni bonitate, & justitia, & veritate:

10 Probantes quid sit beneplacitum Deo:

11 Et nolite communicare operibus infructuosis tenebrarũ, magis autem redarguite.

12 Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est & dicere.

13 Omnia autem, quæ arguuntur, à lumine manifestantur: omne enim, quod manifestatur, lumen est.

14 Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.

d Colos. 4. 5. 15 Videte itaque fratres, quomodo caute ambuletis *d* non quasi insipientes,

16 Sed ut sapientes: redimentes tempus, quoniam dies mali sunt.

e Rom. 12. 2. *1. Thes.* 4. 3. 17 *e* Propterea nolite fieri imprudentes, sed intelligentes quæ sit voluntas Dei.

18 Et nolite inebriari vino, in quo est luxuria: sed implemini Spiritu sancto,

19 Loquentes vobismetipsis in psalmis, & hymnis, & canticis spiritualibus cantantes & psallentes in cordibus vestris Domino,

20 Gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri Iesu Christi, Deo & Patri.

21 Subjecti invicem in timore Christi.

f Gen. 3. 16. *Colos.* 3. 18. *g 1. Pet.* 3. 1. *1. Cor.* 11. 3. *h Colos.* 3. 19. 22 *f* Mulieres viris suis subditæ sint, sicut Domino:

23 *g* Quoniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclesiæ: Ipse, salvator corporis ejus.

24 Sed sicut Ecclesia subjecta est Christo, ita & mulieres viris suis in omnibus.

25 *h* Viri diligite uxores vestras, sicut & Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea,

26 Vt illam sanctificaret, mundans lavacro aquæ in verbo vitæ.

27 Vt exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid hujusmodi, sed ut sit sancta & immaculata.

28 Ita & viri debent diligere uxores suas ut corpora sua. Qui suam uxorem diligit, seipsum diligit.

i Gen. 2. 24. *Matth.* 19. 5. *Marc.* 10. 7. *1. Cor.* 6. 16. 29 Nemo enim unquam carnem suam odio habuit: sed nutrit, & fovet eam, sicut & Christus Ecclesiam:

30 Quia membra sumus corporis ejus, de carne ejus & de ossibus ejus.

31 *i* Propter hoc relinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærebit uxori suæ: & erunt duo in carne una.

32 Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo & in Ecclesia.

33 Verumtamen & vos singuli, unusquisque uxorem suam sicut seipsum diligat: uxor autem timeat virum suum.

CAPVT VI.

Filii parentibus, servique dominis obediant; vicissumque parentes erga filios, & domini erga servos sui memores sint officii: monet Dei armaturam, cujus partes explicat, induendam, ad resistendum spiritualibus inimicis, potens etiam ut pro se orent.

1 Filii obedite parentibus vestris in Domino: hoc enim justum est.

a Colos. 3. 20. 2 *a* Honora patrem tuum, & matrem tuam, quod est mandatum primũ in promissione:

Exod. 20. 12. *Deut.* 5. 16. *Eccl.* 3. 9. 3 Vt bene sit tibi, & sis longævus super terram.

4 Et vos patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros: sed educate illos in disciplina & correptione Domini

Matth. 15. 4. *Marc.* 7. 10. *b Colos.* 3. 22. *Tit.* 2. 9. *1. Petr.* 2. 18. 5 *b* Servi obedite dominis carnalibus cum timore & tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo:

6 Non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed ut servi Christi, facientes voluntatem Dei ex animo,

7 Cum bona voluntate servientes, sicut Domino, & non hominibus:

8 Scientes quoniam unusquisque, quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet à Domino, sive servus, sive liber.

c Deut. 10. 17. *2. Par.* 19. 7. *Iob.* 34. 19. 9 Et vos domini eadem facite illis, remittentes minas: scientes quia & illorum, & vester Dominus est in cœlis: *c* & personarum acceptio non est apud eum.

10 De cetero fratres, confortamini in Domino, & in potentia virtutis ejus.

Sap. 6. 8. *Eccles.* 3. 13. *Rom.* 8. 11 *Colos.* 3. 25. 11 Induite vos armaturam Dei ut possitis stare adversus insidias diaboli.

12 Quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus principes, & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiæ, in cœlestibus.

13 Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, & in omnibus perfecti stare.

14 State ergo succincti lumbos vestros in veritate, & induite loricam justitiæ,

15 Et calceati pedes in præparatione Evangelii pacis:

16 In omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere:

d Isai. 59. 17. *1. Thes.* 5. 8. *e Colos.* 4. 2. *f 2. Thes.* 3. 1. 17 *d* Et galeam salutis assumite; & gladium spiritus, (quod est verbum Dei.)

18 Per omnem orationem & obsecrationem orantes omni tempore in spiritu: & in ipso *e* vigilantes in omni instantia, & obsecratione pro omnibus sanctis;

19 *f* Et pro me, ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia, notum facere mysterium Evangelii;

20 Pro quo legatione fungor in catena, ita ut in ipso audeam prout oportet me loqui.

21 Vt autem & vos sciatis quæ circa me sunt, & quid agam: omnia vobis nota faciet Tychicus charissimus frater, & fidelis minister in Domino:

22 Quem misi ad vos in hoc ipsum, ut

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

cognoscatis quæ circa nos sunt, & consoletur corda vestra.

23 Pax fratribus, & charitas cum fide, à Deo Patre, & Domino Iesu Christo.

24 Gratia cum omnibus, qui diligunt Dominum nostrum Iesum Christum in incorruptione. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI
APOSTOLI
AD PHILIPPENSES.

CAPVT I.

Ex magno affectu quem habet erga Philippenses, manifestat eis quod pressuræ suæ in majorem Evangelii fructum cesserint: quam utilitatem si non spectaret, omnino dissolvi cuperet, & esse cum Christo: eosque adhortatur, ut digne ad Christi Evangelium conversentur, dicens, quod pro ipso jam afflictiones sustinuerint.

1 PAulus & Timotheus, servi Iesu Christi, omnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philippis, cum Episcopis, & Diaconibus.

2 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.

3 Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri,

4 Semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis, cum gaudio deprecationem faciens,

5 Super communicatione vestra in Evangelio Christi à prima die usque nunc.

6 Confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Iesu.

7 Sicut est mihi justum hoc sentire pro omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde, & in vinculis meis, & in defensione, & confirmatione Evangelii, socios gaudii mei omnes vos esse.

8 Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Iesu Christi.

9 Et hoc oro, ut Charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, & in omni sensu:

10 Ut probetis potiora, ut sitis sinceri, & sine offensa in diem Christi.

11 Repleti fructu justitiæ per Iesum Christum, in gloriam & laudem Dei.

12 Scire autem vos volo fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad profectum venerunt Evangelii:

13 Ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni prætorio, & in cæteris omnibus;

14 Et plures è fratribus in Domino confidentes vinculis meis, abundantius auderent sine timore verbum Dei loqui.

15 Quidam quidem & propter invidiam & contentionem, quidam autem & propter bonam voluntatem Christum prædicant:

16 Quidam ex charitate, scientes quoniam in defensionem Evangelii positus sum.

17 Quidam autem ex contentione Christum annuntiant non sincere, existimantes pressuram se suscitare vinculis meis.

18 Quid enim? Dum omni modo, sive per occasionem, sive per veritatem, Christus annuntietur; & in hoc gaudeo, sed & gaudebo,

19 Scio enim quia hoc mihi proveniet ad salutem, per vestram orationem, & subministrationem Spiritus Iesu Christi.

20 Secundum expectationem & spem meam, quia in nullo confundar: sed in omni fiducia sicut semper, & nunc magnificabitur Christus in corpore meo, sive per vitam, sive per mortem.

21 Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum.

22 Quod si vivere in carne, hic mihi fructus operis est, & quid eligam ignoro.

23 Coarctor autem è duobus desiderium habens dissolvi, & esse cum Christo, multò magis melius:

24 Permanere autem in carne, necessarium propter vos.

25 Et hoc confidens scio quia manebo, & permanebo omnibus vobis, ad profectum vestrum, & gaudium fidei:

26 Ut gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me, per meum adventum iterum ad vos.

27 *a* Tantum dignè Evangelio Christi conversamini: ut sive cum venero, & videro vos, sive absens audiam de vobis, quia statis in uno spiritu unanimes, collaborantes fidei Evangelii: *a Ephes. 4. 1. Coloss. 1. 10. 1. Thess. 2. 12.*

28 Et in nullo terreamini ab adversariis; quæ illis est causa perditionis, vobis autem salutis, & hoc à Deo:

29 Quia vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini:

30 Idem certamen habentes, quale & vidistis in me, & nunc audistis de me.

CAPVT II.

Ad mutuam dilectionem & concordiam, animique modestiam miro affectu eos hortatur, exemplo Christi, in cujus nomine omne genu nunc flectitur, usque suam in timore operentur salutem: congratulatur tum illis quod inter malos sanctè vivant, tum sibi quod tales habebat discipulos: Timotheum laudat à sincera Evangelii prædicatione & obedientia; similiter & Epaphroditum: quem ad eos mittit, postquam ab ægritudine convaluit.

1 SI qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis:

2 Implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unanimes, idipsum sentientes.

3 Nihil per contentionem, neque per inanem gloriam: sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantes,

4 Non quæ sua sunt singuli considerantes sed ea quæ aliorum.

5 Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu:

6 Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo:

7 Sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

8 *a* Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. *a Hebr. 2. 9.*

9 Pro

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

9 Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen.

b Isaiæ 45.24. Rom. 14.11. 10 *b* Vt in nomine, Iesu omne genu flectatur cœlestium, terrestrium, & infernorum:
11 Et omnis lingua confiteatur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris.

12 Itaque charissimi mei, (sicut semper obedistis) non ut in præsentia mei tantum, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu & tremore vestram salutē operamini.

13 Deus est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere, pro bona voluntate.

c 1.Pet. 4.9. 14 *c* Omnia autem facite sine murmurationibus, & hæsitationibus:
15 Vt sitis sine querela, & simplices filii Dei, sine reprehensione, in medio nationis pravæ & perversæ: inter quos luceris sicut luminaria in mundo.
16 Verbum vitæ continentes ad gloriam meam in die Christi, quia non in vacuum cucurri, neque in vacuum laboravi.
17 Sed & si immolor supra sacrificium, & obsequium fidei vestræ & gaudeo, & congratulor omnibus vobis.
18 Idipsum autem & vos gaudete, & congratulamini mihi.

d Act. 16.1. 19 Spero autem in Dño Iesu, *d* Timotheum me citò mittere ad vos: ut & ego bono animo sim, cognitis quæ circa vos sunt,
20 Neminem enim habeo tam unanimem qui sincera affectione pro vobis sollicit⁹ sit.

e 1.Cor. 13.5. 21 *e* Omnes enim quæ sua sunt quærunt, non quæ sunt Iesu Christi.
22 Experimentum autem ejus cognoscite, quia sicut patri filius mecum servivit in Evangelio.
23 Hunc igitur spero me mittere ad vos, mox ut videro quæ circa me sunt.
24 Confido autem in Domino, quoniam & ipse veniam ad vos citò.
25 Necessarium autem existimavi Epaphroditum fratrem, & cooperatorem, & commilitonem meum; vestrum autem Apostolum, & ministrum necessitatis meæ, mittere ad vos.
26 Quoniam quidem omnes vos desiderabat: & mœstus erat, propterea quòd audieratis illum infirmatum.
27 Nam & infirmatus est usque ad mortem: sed Deus misertus est ejus, non solùm autem ejus, verum etiam & mei, ne tristitiam super tristitiam haberem.
28 Festinantius ergo misi illum, ut viso eo iterum gaudeatis, & ego sine tristitia sim.
29 Excipite itaque illum cum omni gaudio in Domino, & ejusmodi cum honore habetote.
30 Quoniam propter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens animam suam, ut impleret id, quod ex vobis deerat erga meum obsequium.

CAPVT III.

Nemo in legalibus gloriari potest, alioqui Paulo id maximè conveniret: qui tamen omnia hæc detrimentum arbitratus est, quo Dei justitiam ex fide in Christum adipisceretur, semper proficiens ut tandem perfectionem consequeretur: quapropter Philippenses hortatur ut ipsum, & non dyscolos, crucis Christi inimicos, imitentur.

1 DE cetero fratres mei gaudete in Domino. Eadem vobis scribere, mihi quidem non pigrum, vobis autem necessarium.
2 Videte canes, videte malos operatios, videte concisionem.
3 Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu servimus Deo, & gloriamur in Christo Iesu, & non in carne fiduciam habentes:
4 Quamquam ego habeam confidentiam & in carne. Si quis alius videtur confidere in carne, ego magis,
5 Circumcisus octavo die, ex genere Israël de tribu Benjamin, Hebræus ex Hebræis, *a* secundum legem Pharisæus,
6 Secundum æmulationem persequens Ecclesiam Dei, secundum justitiam, quæ in lege est, conversatus sine querela. *a Act. 23.6.*
7 Sed quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta.
8 Verumtamen existimo omnia detrimentum esse, propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei: propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror ut stercora, ut Christum lucrifaciam,
9 Et inveniar in illo, non habens meam justitiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Iesu: quæ ex Deo est justitia in fide,
10 Ad cognoscendum illum, & virtutem resurrectionis ejus, & societatem passionum illius: configuratus morti ejus:
11 Si quo modo occurram ad resurrectionem, quæ est ex mortuis.
12 Non quod jam acceperim, aut jam perfectus sim: sequor autem, si quo modo comprehendam, in quo & comprehensus sum à Christo Iesu,
13 Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. Vnum autem, quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea verò quæ sunt priora extendens meipsum,
14 Ad destinatum persequor, ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu.
15 Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus: & si quid aliter sapitis, & hoc vobis Deus revelabit.
16 Verumtamen ad quod pervenimus, ut idem sapiamus: & in eadem permaneamus regula.
17 Imitatores mei estote fratres, & observate eos qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram.
18 *b* Multi enim ambulant, quos sæpè dicebam vobis (nunc autem & flens dico) inimicos crucis Christi: *b Rom. 16.17.*
19 Quoniam finis interitus: quorum Deus venter est: & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt.
20 Nostra autem conversatio in cælis est: unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum,
21 Qui reformabit corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem, qua etiam possit subjicere sibi omnia.

CAPVT IV.

Ad perseverantiam & spiritale gaudium, modestiam, preces & gratiarum actiones eos componit, pacem Dei ipsis exoptãs: usque mordicus teneant quæ

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

quæcumque Dei sunt ; laudans ipsos , quod per Epaphroditum necessaria ad ipsum miserint.

1 ITaque fratres mei charissimi, & desideratissimi, gaudium meum, & corona mea : sic state in Domino , charissimi.

2 Evodiam rogo , & Syntychen deprecor, idipsum sapere in Domino.

3 Etiam rogo & te germane compar, adjuva illas, quæ mecum laboraverunt in Evangelio cum Clemente, & cæteris adjutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitæ.

4 Gaudete in Domino semper : iterum dico gaudete.

5 Modestia vestra nota sit omnibus hominibus : Dominus propè est.

6 Nihil sollliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestræ innotescant apud Deum.

7 Et pax Dei , quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra , & intelligentias vestras , in Christo Iesu.

8 De cætero fratres, quæcumque sunt vera quæcumque pudica , quæcumque justa , quæcumque sancta , quæcumque amabilia , quæcumque bonæ famæ , siqua virtus , siqua laus disciplinæ , hæc cogitate.

9 Quæ & didicistis , & accepistis, & audistis , & vidistis in me, hæc agite : & Deus pacis erit vobiscum.

10 Gavisus sum autem in Domino vehementer , quoniam tandem aliquando reflоruistis pro me sentire : sicut & sentiebatis : occupati autem eratis.

11 Non quasi propter penuriam dico: ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse.

12 Scio & humiliari , scio & abundare; (ubique & in omnibus institutus sum) & satiari , & esurire , & abundare , & penuriam pati.

13 Omnia possum in eo, qui me confortat.

14 Verumtamen bene fecistis , communicantes tribulationi meæ.

15 Scitis autem & vos Philippenses, quod in principio Evangelii , quando profectus sum à Macedonia, nulla, mihi Ecclesia communicavit in ratione dati & accepti , nisi vos soli :

16 Quia & Thessalonicam semel & bis in usum mihi misistis.

17 Non quia quæro datum , sed requiro fructum abundantem in ratione vestra.

18 Habeo autem omnia , & abundo : repletus sum , acceptis ab Epaphrodito quæ misistis , odorem suavitatis , hostiam acceptam , placentem Deo.

a Rom. 12. 1. 19 a Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum , secundum divitias suas , in gloria in Christo Iesu.

20 Deo autem & Patri nostro gloria in sæcula sæculorum : Amen.

21 Salutate omnem sanctum in Christo Iesu.

22 Salutant vos, qui mecum sunt, fratres, Salutant vos omnes sancti , maximè autem qui de Cæsaris domo sunt.

23 Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD COLOSSENSES.

CAPVT I.

Audita fide , charitate ac spe Colossensium , orat pro ipsis Apostolus , quo in scientia Dei bonisque operibus perficiantur : Christum Dei imaginem dicit , per quem omnia creata sunt , & qui caput est Ecclesiæ , quo omnia pacificata sunt : hortatur ergo ut immobiles in fide permaneant : seque dicit effectum Christi ministrum , ad prædicandum mysterium à seculis absconditum , & nunc manifestatum.

1 PAulus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei , & Timotheus frater :

2 Eis , qui sunt Colossis , sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu.

3 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro & Domino Iesu Christo. Gratias agimus Deo , & Patri Domini nostri Iesu Christi , semper per vobis orantes :

4 Audientes fidem vestram in Christo Iesu , & dilectionem quam habetis in sanctos omnes ,

5 Propter spem , quæ reposita est vobis in cœlis : quam audistis in verbo veritatis Evangelii :

6 Quod pervenit ad vos , sicut & in universo mundo est, & fructificat, & crescit, sicut in vobis , ex ea die qua audistis, & cognovistis gratiam Dei in veritate.

7 Sicut didicistis ab Epaphra charissimo conservo nostro , qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu.

8 Qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in spiritu.

9 Ideo & nos ex qua die audivimus non cessamus pro vobis orantes , & postulantes ut impleamini agnitione voluntatis ejus in omni sapientia & intellectu spirituali :

10 Vt ambuletis digne Deo per omnia placentes : in omni opere bono fructificantes ; & crescentes in scientia Dei :

11 In omni virtute confortati secundum potentiam claritatis ejus , in omni patientia & longanimitate cum gaudio ,

12 Gratias agentes Deo Patri , qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine .

13 Qui eripuit nos de potestate tenebrarum ,& transtulit in regnum filii dilectionis suæ ,

14 In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus , remissionem peccatorum :

15 Qui est imago Dei invisibilis , primogenitus omnis creaturæ :

16 a Quoniam in ipso condita sunt universa in cælis & in terra , visibilia, & invisibilia , sive throni , sive dominationes , sive principatus , sive potestates : omnia per ipsum , & in ipso creata sunt :

a Ioan. 1. 3.

17 Et ipse est ante omnes , & omnia in ipso constant.

18 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

b 1 Cor. 15. 20. Apoc. 1. 5.

18 Et ipse est caput corporis Ecclesiæ, b qui est principiū, primogenitus ex mortuis: ut sit in omnibus ipse primatum tenens.

19 Quia in ipso complacuit, omnem plenitudinem inhabitare.

20 Et per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt.

21 Et vos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis:

22 Nunc autem reconciliavit in corpore carnis ejus per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso:

23 Si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles, & immobiles à spe Evangelii, quod audistis, quod prædicatum est in universa creatura, quæ sub cælo est, cujus factus sum ego Paulus minister.

24 Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea quæ desunt passionum Christi, in carne mea, pro corpore ejus, quod est Ecclesia:

25 Cujus factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos, ut impleam verbum Dei:

26 Mysterium, quod absconditum fuit à sæculis, & generationibus, nunc autem manifestatum est sanctis ejus.

27 Quibus voluit Deus notas facere divitias gloriæ sacramenti hujus in Gentibus, quod est Christus, in vobis spes gloriæ,

28 Quem nos annuntiamus, corripientes omnem hominem, & docentes omnem hominem, in omni sapientia, ut exhibeamus omnem hominem perfectū in Christo Iesu.

29 In quo & laboro, certando secundum operationem ejus, quam operatur in me in virtute.

CAPVT II.

Hortatur ut caveant ne ullis aut persuasionibus aut imposturis philosophorum, seu legem inducere volentium, seducantur à Christi fide: per quem à peccatis, à potestate diaboli, & ab adverso ipsi chirographo liberati sunt, ut nunc legalia decreta nullo in pretio sint habenda.

1 VOlo enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis, & pro iis qui sunt Laodiciæ, & quicumque non viderunt faciem meam in carne:

2 Ut consolentur corda ipsorum, instructi in charitate, & in omnes divitias plenitudinis intellectus, in agnitionem mysterii Dei Patris & Christi Iesu:

3 In quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi.

4 Hoc autem dico ut nemo vos decipiat in sublimitate sermonum.

a 1. Cor. 5. 3.

5 a Nam etsi corpore absens sum, sed spiritu vobiscum sum: gaudens, & videns ordinem vestrum, & firmamentum ejus, quæ in Christo est fidei vestræ.

6 Sicut ergo accepistis Iesum Christum Dominum, in ipso ambulate,

7 Radicati, & superædificati in ipso, & confirmati fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiarum actione.

8 Videte ne quis vos decipiat per philosophiam, & inanem fallaciam, secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum:

9 Quia in ipso habitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter.

10 Et estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus, & potestatis:

11 In quo & circumcisi estis circumcisione non manu facta in expoliatione corporis carnis, sed in circumcisione Christi:

12 Consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitavit illum à mortuis.

13 b Et vos cum mortui essetis in delictis, & præputio carnis vestræ, convivificavit cum illo, donans vobis omnia delicta.

b Eph. 2. 1.

14 Delens quod adversus nos erat chirographum decreti: quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci:

15 Et expolians principatus, & potestates, traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso.

16 Nemo ergo vos judicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomeniæ, aut sabbatorum:

17 Quæ sunt umbra futurorum: corpus autem Christi.

18 c Nemo vos seducat volens in humilitate, & religione Angelorum, quæ non vidit ambulans; frustra inflatus sensu carnis suæ,

c Matt. 24. 4.

19 Et non tenens caput, ex quo totum corpus, per nexus & conjunctiones subministratum & constructum, crescit in augmentum Dei.

20 Si ergo mortui estis cum Chsisto ab elementis hujus mundi: quid adhuc tanquam viventes in mundo decernitis?

21 Ne tetigeritis, neque gustaveritis, neque contrectaveritis;

22 Quæ sunt omnia in interitum ipso usu, secundum præcepta & doctrinas hominum:

23 Quæ sunt rationem quidem habentia sapientiæ in superstitione, & humilitate, & non ad parcendum corpori, non in honore aliquo ad saturitatem carnis.

CAPVT III.

In moribus eos informat, ut exuto veteri homine cum actibus suis, quos hic explicat, novum induant, in quo non est distinctio nationis aut conditionis: assumantque virtutes, ac variis modis Deum laudent, cuncta ad ipsum referentes: docet deinde quomodo se habere debeant uxores & mariti, filii & patres, servi ac domini.

1 IGitur, si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens:

2 Quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.

3 Mortui enim estis, & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo.

4 Cùm Christus apparuerit, vita vestra; tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria.

5 a Mortificate ergo membra vestra, quæ sunt super terram, fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & avaritiam, quæ est simulacrorum servitus:

a Eph. 5. 3.

6 Propter quæ venit ira Dei super filios incredulitatis,

7 In quibus & vos ambulastis aliquando, cum viveretis in illis.

8 d Nunc

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

8 b Nunc autem deponite & vos omnia; iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro.
9 Nolite mentiri invicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis,
10 Et induentes novum, eum qui renovatur in agnitionem, secundum imaginem ejus qui creavit illum.
11 Ubi non est Gentilis, & Iudæus, circumcisio, & præputium, Barbarus, & Scytha, servus & liber: sed omnia, & in omnibus Christus.
12 c Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam:
13 Supportantes invicem, & donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donavit vobis, ita & vos.
14 Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis:
15 Et pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in uno corpore: & grati estote.
16 Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, & commonentes vosmetipsos, in psalmis, hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.
17 d Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum.
18 e Mulieres subditæ estote viris, sicut oportet, in Domino.
19 Viri diligite uxores vestras, & nolite amari esse ad illas.
20 f Filii obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in Domino.
21 g Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.
22 Servi obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum.
23 Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus:
24 Scientes quod à Domino accipietis retributionem hæreditatis. Domino Christo servite.
25 h Qui enim injuriam facit, recipiet id quod iniquè gessit: & non est personarum acceptio apud Deum.

CAPVT IV.

Pro se cupit ipsos precari, & cautè ac discretè cum infidelibus conversari: mittitque qui manifestent eis quæ apud ipsum agantur, & variorum salutationes adscribit, cupiens ut & hæc & similiter Laodicensium epistola apud utramque legatur Ecclesiam.

1 Domini, quod justum est & æquum, servis præstate: scientes quod & vos Dominum habetis in cælo.
2 a Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione:
3 b Orantes simul & pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi (propter quod etiam vinctus sum.)
4 Ut manifestem illud ita ut oportet me loqui.
5 c In sapientia ambulate ad eos qui foris sunt, tempus redimentes,
6 Sermo vester semper in gratia sale sit conditus, ut sciatis quomodo oporteat vos unicuique respondere.
7 Quæ circa me sunt, omnia vobis nota faciet Tychicus, charissimus frater, & fidelis minister, & conservus in Domino:
8 Quem misi ad vos ad hoc ipsum, ut cognoscat quæ circa vos sunt, & consoletur corda vestra.
9 Cum Onesimo charissimo, & fideli fratre, qui ex vobis est. Omnia, quæ hic aguntur, nota facient vobis.
10 Salutat vos Aristarchus concaptivus meus, & Marcus consobrinus Barnabæ, de quo accepistis mandata: si venerit ad vos, excipite illum,
11 Et Iesus, qui dicitur Iustus: qui sunt ex circumcisione: hi soli sunt adjutores mei in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio.
12 Salutat vos Epaphras, qui ex vobis est, servus Christi Iesu, semper sollicitus pro vobis in orationibus, ut stetis perfecti, & pleni in omni voluntate Dei.
13 Testimonium enim illi perhibeo, quod habet multum laborem pro vobis, & pro iis qui sunt Laodiciæ, & qui Hierapoli.
14 Salutat vos d Lucas medicus charissimus, & Demas.
15 Salutate fratres, qui sunt Laodiciæ, & Nymphan, & quæ in domo ejus est, Ecclesiam.
16 Et cum lecta fuerit apud vos epistola hæc, facite ut & in Laodicensium Ecclesia legatur: & eam, quæ Laodicensium est, vos legatis.
17 Et dicite Archippo: Vide ministerium quod accepisti in Domino, ut illud impleas.
18 Salutatio, mea manu Pauli. Memores estote vinculorum meorum. Gratia vobiscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD THESSALONICENSES PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Thessalonicenses commendat, actis Deo gratiis, quod susceptam semel fidem servaverint, Pauli, imò ipsius Domini imitatores effecti, ac formam reliquis credentibus, palam ostendentes quem apud ipsos fructum Pauli prædicatio habuerit.

1 Paulus, & Silvanus, & Timotheus, Ecclesiæ Thessalonicensium, in Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.
2 Gratia vobis, & pax. Gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis, memoriam

6 Rom. 6. 4. Ephes. 4. 22. Hebr. 12. 1. 1. Petr. 2. 1. & 4. 2.
c Eph. 5. 12.
d 1. Cor. 10. 31.
e Eph. 5. 22. 1. Petr. 3. 1.
f Eph. 6. 1.
g Eph. 6. 4. Tit. 2. 9. 1. Petr. 2. 18.
h Rom. 2. 6.
a Luc. 18. 1.
b 1. Th. 5. 17. Ephes. 6. 19.
2. Thes. 3. 1. c Eph. 5. 15.
d 2. Tim. 4. 11.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

tiam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione,

3 Memores operis fidei vestræ, & laboris, & charitatis, & sustinentiæ spei Domini nostri Iesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum:

4 Scientes fratres, dilecti à Deo, electionem vestram:

5 Quia Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed & in virtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis propter vos.

6 Et vos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti:

7 Ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia.

8 A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solùm in Macedonia, & in Achaia, sed & in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui.

9 Ipsi enim de nobis annuntiant qualem introitum habuerimus ad vos: & quomodo conversi estis ad Deum à simulacris, servire Deo vivo, & vero.

10 Et expectare Filium ejus de cælis (quem suscitavit ex mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

CAPVT II.

Ostendit quam sincerum se exhibuerit in prædicando ipsis Evangelio, gratias Deo agens quod susceptum Dei verbum sedulo servaverint, passi multa à contribulibus, sicut Ecclesia Iudæa à Iudæis, qui una cum Christo etiam pios omnes persequuntur: declarat etiam quam ardentem gerat erga ipsos affectum.

1 NAm ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit:

2 Sed ante passi multa, & *a* contumeliis affect (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro, loqui ad vos Evangelium Dei in multa sollicitudine. *a Act. 16.16.*

3 Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo,

4 Sed sicut probati sumus à Deo ut crederetur nobis Evangelium: ita loquimur, non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra.

5 Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis: sicut scitis: neque in occasione avaritiæ: Deus testis est:

6 Nec quærentes ab hominibus gloriam, neque à vobis, neque ab aliis.

7 Cùm possemus vobis oneri esse ut Christi Apostoli: sed facti sumus parvuli in medio vestrum, tanquam si nutrix foveat filios suos.

8 Ita desiderantes vos, cupide volebamus tradere vobis non solùm Evangelium Dei, sed etiam animas nostras; quoniam charissimi nobis facti estis.

9 Memores enim estis fratres laboris nostri, & fatigationis: *b* nocte ac die operantes, ne quem vestrum gravaremus, prædicavimus in vobis Evangelium Dei. *b Act. 20.34. 1. Cor. 4. 12. 2. Thes. 3. 8.*

10 Vos testes estis, & Deus, quam sancte & juste, & sine querela vobis, qui credidistis, fuimus:

11 Sicut scitis, qualiter unumquemque vestrum (sicut pater filios suos,)

12 Deprecantes vos & consolantes, testificati sumus, ut ambularetis digne Deo, qui vocavit vos in suum regnum & gloriam.

13 Ideo & nos gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam cum accepisseris à nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non ut verbum hominum, sed (sicut est verè) verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis.

14 Vos enim imitatores facti estis fratres Ecclesiarum Dei, quæ sunt in Iudæa in Christo Iesu: quia eadem passi estis & vos à contribulibus vestris sicut & ipsi à Iudæis:

15 Qui & Dominum occiderunt Iesum, & Prophetas, & nos persecuti sunt, & Deo non placent, & omnibus hominibus adversantur;

16 Prohibentes nos Gentibus loqui ut salvæ fiant, ut impleant peccata sua semper: pervenit enim ira Dei super illos usque in finem.

17 Nos autem fratres desolati à vobis ad tempus horæ, aspectu, non corde, abundantius festinavimus faciem vestram videre multo desiderio:

18 Quoniam voluimus venire ad vos: ego quidem Paulus, & semel, & iterum, sed impedivit nos satanas.

19 Quæ est enim nostra spes, aut gaudium, aut corona gloriæ? Nonne vos ante Dominum nostrum Iesum Christum estis in adventu ejus?

20 Vos enim estis gloria nostra & gaudium.

CAPVT III.

Metuens ne propter suas afflictiones à fide moverentur, misit ad eos Timotheum, qui ipsos roboraret: illo autem reverso gratias Deo agit, quod in fide ad dilectionem firmi permanserint: ostendens quantum cupiat illos invisere, ut suppleat quod deest fidei ipsorum.

1 PRopter quod non sustinentes amplius, placuit nobis remanere Athenis, solis:

2 *a* Et misimus Timotheum fratrem nostrum, & ministrum Dei in Evangelio Christi, ad confirmandos vos, & exhortandos pro fide vestra: *a Act. 16. 1.*

3 Vt nemo moveatur in tribulationibus istis: ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus.

4 Nam & cum apud vos essemus, prædicebamus vobis passuros nos tribulationes, sicut & factum est, & scitis.

5 Propterea & ego amplius non sustinens nisi ad cognoscendam fidem vestram: ne forte tentaverit vos is qui tentat, & inanis fiat labor noster.

6 Nunc autem veniente Timotheo ad nos à vobis, & annuntiante nobis fidem & charitatem vestram, & quia memoriam nostri habetis bonam semper, desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos:

7 Ideo consolati sumus fratres in vobis, in omni necessitate & tribulatione nostra, per fidem vestram,

8 Quoniam nunc vivimus, si vos statis Domino.

9 Quem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

9 Quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis, in omni gaudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum,

10 Nocte ac die abundantius orantes, ut videamus faciem vestram, & compleamus ea quæ desunt fidei vestræ?

11 Ipse autem Deus & Pater noster, & Dominus noster Iesus Christus, dirigat viam nostram ad vos.

12 Vos autem Dominus multiplicet, & abundare faciat charitatem vestram in invicem, & in omnes, quemadmodum & nos in vobis:

13 Ad confirmanda corda sine querela in sanctitate, ante Deum & Patrem nostrum, in adventu Domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis ejus, Amen

CAPVT IV.

Hortatur ut tradita sibi præcepta observent, abstinentes à fornicatione, ac se mutuo diligentes, manibusque operantes, quo nullius quidquam desiderare cogantur: docet modum nostræ resurrectionis, ne inordinata tristitia se crucient propter eos qui moriuntur.

1 DE cætero ergo, fratres, rogamus vos & obsecramus in Domino Iesu, ut quemadmodum accepistis à nobis, quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambuletis, ut abundetis magis.

2 Scitis enim quæ præcepta dederim vobis per Dominum Iesum.

a Rom. 12. 2. *Ephes.* 5. 17. 3 *a* Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut abstineatis vos à fornicatione:

4 Vt sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione, & honore;

5 Non in passione desiderii, sicut & Gentes, quæ ignorant Deum:

6 Et ne quis supergrediatur, neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, & testificati sumus.

7 Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem.

8 Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis.

9 De charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis *b* ipsi enim vos à Deo didicistis ut diligatis invicem.

b Ioan. 13. 34. & 15. 17. 1. *Ioan.* 2. 10. & 4. 12.

10 Etenim illud facitis in omnes fratres in universa Macedonia. Rogamus autem vos fratres ut abundetis magis,

11 Et operam detis ut quieti sitis, & ut vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris sicut præcepimus vobis: & ut honestè ambuletis ad eos qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis

12 Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus, ut non contristemini sicut & cæteri, qui spem non habent.

13 Si enim credimus quod Iesus mortuus est, & resurrexit: Ita & Deus eos, qui dormierunt per Iesum, adducet cum eo.

14 Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, *c* quia nos, qui vivimus, qui residui sumus in adventum Domini, non præveniemus eos, qui dormierunt.

c 1. *Cor.* 15. 23.

15 Quoniam ipse Dominus in jussu, & in voce Archangeli, & in tuba Dei descendet de cælo: & mortui, qui in Christo sunt, resurgent primi.

16 Deinde nos, qui vivimus, qui relinquimur, simul rapiemur cum illis in nubibus obviam Christo in aëra, & sic semper cum Domino erimus.

17 Itaque consolamini invicem in verbis istis.

CAPVT V.

Diem judicii dicit insperatum adfuturum, qui tamen ipsos non potest incautos opprimere, cum semper ad illum se præparent, ad quod illos etiam hortatur: monet quoque de obedientia erga suos præfectos, & quomodo erga invicem & erga Deum se habere debeant: orat pro ipsis, utque per se orent precatur.

1 DE temporibus autem, & momentis, fratres non indigetis ut scribamus vobis.

2 *a* Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Domini, sicut fur in nocte, ita veniet. *a* 2. *Pet.* 3. 10. *Apoc.* 3. 3. & 16. 15.

3 Cùm enim dixerint pax, & securitas, tunc repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in utero habentis, & non effugient.

4 Vos autem fratres non estis in tenebris, ut vos dies illa, tanquam fur comprehendat:

5 Omnes enim vos filii lucis estis & filii diei: non sumus noctis, neque tenebrarum.

6 Igitur non dormiamus sicut & cæteri, sed vigilemus, & sobrii simus.

7 Qui enim dormiunt, nocte dormiunt: & qui ebrii sunt, nocte ebrii sunt.

8 Nos autem, qui diei sumus, sobrii simus *b* induti loricam fidei & charitatis, & galeam spem salutis: *b* *Isaiæ* 59. 17. *Ephes.* 6. 17.

9 Quoniam non posuit nos Deus in iram, sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum,

10 Qui mortuus est pro nobis: ut sive vigilemus, sive dormiamus, simul cum illo vivamus.

11 Propter quod consolamini invicem, & ædificate alterutrum, sicut & facitis.

12 Rogamus autem vos fratres, ut noveritis eos, qui laborant inter vos, & præsunt vobis in Domino, & monent vos,

13 Vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum: pacem habete cum eis.

14 Rogamus autem vos fratres, corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes.

15 *c* Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in invicem, & in omnes. *c* 1. *Petr.* 3. 13. & 20. 22.

16 Semper gaudete.

17 *d* Sine intermissione orate. *Rom.* 12. 12. 1. *Thess.* 5. 17.

18 In omnibus gratias agite: hæc est enim voluntas Dei in Christo Iesu, in omnibus vobis. 1. *Thess.* 5. 9. *Eccles.* 18. 22. *d* *Lucæ* 18. 1. *Coloss.* 4. 2.

19 Spiritum nolite extinguere.

20 Prophetias nolite spernere.

21 Omnia autem probate: quod bonum est tenete,

22 Ab omni specie mala abstinete vos.

23 Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia: ut integer spiritus vester, & anima,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ma, & corpus sine querela in adventu Domini nostri Iesu Christi servetur.
1 t. Cor. 1. 9. 24 c Fidelis est, qui vocavit vos: qui etiam faciet.
25 Fratres orate pro nobis.
26 Salutate fratres omnes in osculo sancto.
27 Adjuro vos per Dominum, ut legatur epistola hæc omnibus sanctis fratribus.
28 Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD THESSALONICENSES SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

Gratias Deo agit pro fide ac tolerantia Thessalonicensium in persecutionibus, propter quas dicit illos gloriam, adversariis verò ultionem in die judicii recepturos; orans ut digni habeantur vocatione Dei.

1 PAulus, & Silvanus, & Timotheus Ecclesiæ Thessalonicensium, in Deo Patre nostro, & Dño Iesu Christo.
2 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.
3 Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quoniam supercrescit fides vestra, & abundat charitas uniuscujusque vestrum in invicem:
4 Ita ut & nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesiis Dei, pro patientia vestra, & fide, & in omnibus persecutionibus vestris, & tribulationibus quæ sustinetis.
5 In exemplum justi judicii Dei, ut digni habeamini in regno Dei, pro quo & patimini.
6 Si tamen justum est apud Deum, retribuere tribulationem iis qui vos tribulant:
7 Et vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in revelatione Domini Iesu de cælo cum Angelis virtutis ejus,
8 In flamma igitur dantis vindictam iis, qui non noverunt Deum, & qui non obediunt Evangelio Dñi nostri Iesu Christi.
9 Qui pœnas dabunt in interitu æternas à facie Domini, & à gloria virtutis ejus:
10 Cùm venerit glorificari in sanctis suis, & admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt: quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo:
11 In quo etiam oramus semper pro vobis ut dignetur vos vocatione sua Deus noster, & impleat omnem voluntatem bonitatis suæ, & opus fidei in virtute,
12 Ut clarificetur nomen Dñi nostri Iesu Christi in vobis, & vos in illo, secundum gratiam Dei nostri, & Domini Iesu Christi.

CAPVT II.

De die Domini monet ne credant seductoribus, ostendens venturum prius filium perditionis, qui varia edet prodigia fallacia, quibus reprobi seducentur: de electione & fide Thessalonicensium gratias agit, monens ut servent acceptas ab ipso traditiones, & pro eorum consolatione ac confirmatione orat.

1 ROgamus autem vos fratres, per adventum Domini nostri Iesu Christi, & nostræ congregationis in ipsum:
2 Ut non citò moveamini à vestro sensu, neque terreamini, neque per spiritum, neque per sermonem, neque per epistolam tanquam per nos missam, quasi instet dies Domini.
3 a Ne quis vos seducat ullo modo: quoniam nisi venerit discessio primum, & revelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, a Ep. 5. 6.
4 Qui adversatur, & extollitur supra omne quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat ostendens se tanquam sit Deus.
5 Non retinetis quod cum adhuc essem apud vos, hæc dicebam vobis?
6 Et nunc quid detineat scitis, ut reveletur in suo tempore.
7 Nam mysterium jam operatur iniquitatis: tantum ut qui tenet nunc, teneat, donec de medio fiat.
8 Et nunc revelabitur ille iniquus b quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione adventus sui eum: b Isaiæ 11. 4.
9 Cujus est adventus secundum operationem satanæ, in omni virtute, & signis, & prodigiis mendacibus.
10 Et in omni seductione iniquitatis iis qui pereunt: eo quod charitatem veritatis non receperunt ut salvi fierent. Ideo mittet illis Deus operationem erroris, ut credant mendacio,
11 Ut judicentur omnes, qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquitati.
12 Nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis, fratres dilecti à Deo, quod elegerit vos Deus primitias in salutem, in sanctificatione spiritus & in fide veritatis:
13 In qua & vocavit vos per Evangelium nostrum, in acquisitionem gloriæ Domini nostri Iesu Christi.
14 Itaque fratres state: & tenete traditiones, quas didicistis, sive per sermonem, sive per epistolam nostram.
15 Ipse autem Dominus noster Iesus Christus, & Deus & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem æternam, & spem bonam in gratia,
16 Exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere & sermone bono.

CAPVT III.

Cupit ut pro se precentur, confidens quod servaturæ sint ipsius præcepta, monetque ut subtrahant se à Christianis nolentibus servare quæ ipse instituerat, nec manibus laborare, quod tamen ipsemet Paulus apud eos fecerat: cavet tamen ne tales ut inimicos existiment, sed ut fratres corripiant.

1 a DE cætero fratres orate pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos: a Eph. 6. 19. Coloss. 4. 3.
2 Et ut liberemur ab importunis & malis hominibus: non enim omnium est fides.
3 Fidelis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet à malo.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

4 Confidimus autem de vóbis, in Domino, quoniam quæ præcipimus, & facitis, & facietis.

5 Dominus autem dirigat corda vestra in charitate Dei, & patientia Christi.

6 Denuntiamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi, ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate, & non secundum traditionem, quam acceperunt à nobis.

7 Ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos: quoniam non inquieti fuimus inter vos:

b Act. 20.34. I. Cor. 4. 12. I. Thes. 2. 9. 8 b Neque gratis panem manducavimus ab aliquo, sed in labore, & in fatigatione, nocte & die operantes ne quem vestrum gravaremus.

9 Non quasi non habuerimus potestatem, sed ut nosmetipsos formam daremus vobis ad imitandum nos.

10 Nam & cum essemus apud vos, hoc denuntiabimus vobis: quoniam si quis non vult operari, nec manducet.

11 Audivimus enim inter vos quosdam ambulare inquiete, nihil operantes, sed curiose agentes,

12 His autem, qui ejusmodi sunt denuntiamus, & obsecramus in Domino Iesu Christo: ut cum silentio operantes, suum panem manducent.

c Gal. 6. 9. 13 c Vos autem fratres nolite deficere benefacientes.

14 Quod si quis non obedit verbo nostro per epistolam, hunc notate, & ne commisceamini cum illo, ut confundatur:

15 Et nolite quasi inimicum existimare, sed corripite ut fratrem.

16 Ipse autem Dominus pacis, det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus vobis.

17 Salutatio mea manu Pauli: quod est signum in omni epistola, ita scribo.

18 Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA a B. PAULI APOSTOLI AD TIMOTHEVM I.

CAPVT PRIMVM.

Præceptum revocat quod Timotheo tradiderat, de retrahendis quibusdam à perversa doctrina & tradenda sana: lex ob injustos posita est: Deo gratias agit, quod eum ab Ecclesia persecutione ad Apostolatum vocaverit: qui misericordiam consecuturus est, ut ostendatur Dei longanimitas ad peccatorum informationem: Timotheum monet ut strenuum agat militem.

1 PAulus Apostolus Iesu Christi secundum imperium Dei Salvatoris nostri, & Christi Iesu spei nostræ:

a Act. 16. 1. 2 a Timotheo dilecto filio in fide. Gratia, misericordia, & pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro.

3 Sicut rogavi te ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam, ut denuntiares quibusdam ne aliter docerent,

4 Neque intenderent fabulis, & genealogiis interminatis: quæ quæstiones præstant magis quam ædificationem Dei, quæ est in fide.

5 Finis autem præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta.

6 A quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vaniloquium,

7 Volentes esse legis doctores, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

b Rom. 7. 12. 8 b Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legitimè utatur:

9 Sciens hoc quia lex justo non est posita, sed injustis, & non subditis, impiis, & peccatoribus, sceleratis, & contaminatis, parricidis, & matricidis, homicidis,

10 Fornicariis, masculorum concubitoribus, plagiariis, mendacibus, & perjuris, & si quid aliud sanæ doctrinæ adversatur,

11 Quæ est secundum Evangelium gloriæ beati Dei, quod creditum est mihi.

12 Gratias ago ei, qui me confortavit, Christo Iesu Domino nostro, quia fidelem me existimavit, ponens in ministerio:

13 Qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate.

14 Superabundavit autem gratia Domini nostri, cum fide, & dilectione, quæ est in Christo Iesu.

15 Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: c quod Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primus ego sum. c Matth. 9. 13. Marc. 2. 17.

16 Sed ideo misericordiam consecutus sum: ut in me primo ostenderet Christus Iesus omnem patientiam, ad informationem eorum, qui credituri sunt illi, in vitam æternam.

17 Regi autem sæculorum immortali, invisibili, soli Deo, honor & gloria in sæcula sæculorum, Amen.

18 Hoc præceptum commendo tibi fili Timothee, secundum præcedentes in te prophetias, ut milites in illis bonam militiam,

19 Habens fidem, & bonam conscientiam quam quidam repellentes, circa fidem naufragaverunt:

20 Ex quibus est Hymenæus, & Alexander: quos tradidi Satanæ, ut discant non blasphemare.

CAPVT II.

Vult pro regibus & magistratibus fieri orationes ac gratiarum actiones, unumque dicit esse Deum & unum mediatorem: quomodo orare debeant vir ac mulier, & quomodo hæc ornari debeat, cujus non est docere, sed in silentio discere.

1 OBsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus:

2 Pro regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus, in omni pietate, & castitate.

3 Hoc

3 Hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo.
4 Qui omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.
5 Unus enim Deus, unus & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus:
6 Qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis:
7 In quo positus sum ego prædicator & Apostolus (veritatem dico, non mentior) doctor Gentium in fide, & veritate.
8 Volo ergo viros orare in omni loco, levantes puras manus sine ira & disceptatione.
9 a Similiter & mulieres in habitu ornato, cum verecundia & sobrietate ornantes se, & non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, vel veste pretiosa:
10 Sed quod decet mulieres, promittentes pietatem per opera bona.
11 Mulier in silentio discat cum omni subjectione.
12 b Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum; sed esse in silentio.
13 c Adam enim primus formatus est, deinde Heva:
14 d Et Adam non est seductus, mulier autem seducta in prævaricatione fuit,
15 Salvabitur autem per filiorum generationem, si permanserit in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate.

a 2. Pe. 3. 3.
b 1. Co. 14. 34.
c Gen. 1. 27.
d Gen. 3. 6.

CAPUT III.

Docet Timotheum quales esse debeant Episcopi, Diaconi, ac mulieres: ut sciat quomodo conversari debeat in Ecclesia quæ est columna veritatis: simulque commendat Dominicæ incarnationis sacramentum.

1 Fidelis sermo: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat.
2 a Oportet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem,
3 Non vinolentum, nec percussorem, sed modestum: non litigiosum, non cupidum, sed
4 Suæ domui bene præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate.
5 Si quis autem domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habebit?
6 Non neophytum: ne in superbiam elatus, in judicium incidat diaboli.
7 Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab iis qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, & in laqueum diaboli.
8 Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes:
9 Habentes mysterium fidei in conscientia pura.
10 Et hi autem probentur primum: & sic ministrent, nullum crimen habentes.
11 Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus.
12 Diaconi sint unius uxoris viri, qui filiis suis bene præsint, & suis domibus.
13 Qui enim bene ministraverint, gradum bonum sibi acquirent, & multam fiduciam in fide, quæ est in Christo Iesu.
14 Hæc tibi scribo, sperans me ad te venire cito.
15 Si autem tardavero, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari, quæ est Ecclesia Dei vivi, columna & firmamentum veritatis.
16 Et manifestè magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, justificatum est in spiritu, apparuit Angelis, prædicatum est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

a 1. Tim. 3. 2.

CAPUT IV.

Prædicit quosdam falsam tradituros doctrinam, petissimum de nuptiis ac cibis: discipulum autem monet ut spreta vana doctrina, exerceat se ad pietatem, quæ corporali exercitationi præfertur: & quamquam sit adolescens, præbeat se reliquis exemplum.

1 Spiritus autem manifestè dicit, quia in novissimis temporibus discedent quidam a fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis dæmoniorum,
2 In hypocrisi loquentium mendacium, & cauteriatam habentium suam conscientiam,
3 Prohibentium nubere, abstinere à cibis, quos Deus creavit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & iis qui cognoverunt veritatem.
4 Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil rejiciendum quod cùm gratiarum actione percipitur:
5 Sanctificatur enim per verbum Dei, & orationem.
6 Hæc proponens fratribus, bonus eris minister Christi Iesu, enutritus verbis fidei, & bonæ doctrinæ, quam assecutus es.
7 b Inepitas autem, & aniles fabulas devita: exerce autem teipsum ad pietatem.
8 Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuræ.
9 Fidelis sermo, & omni acceptione dignus.
10 In hoc enim laboramus, & maledicimur, quia speramus in Deum vivum, qui est Salvator omnium hominum, maxime fidelium.
11 Præcipe hæc, & doce.
12 Nemo adolescentiam tuam contemnat: sed exemplum esto fidelium, in verbo, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate.
13 Dum venio, attende lectioni, exhortationi, & doctrinæ.
14 Noli negligere gratiam, quæ est in te, quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum presbyterii.
15 Hæc meditare, in his esto: ut profectus tuus manifestus sit omnibus.
16 Attende tibi, & doctrinæ: insta in illis. Hoc enim faciens, & teipsum salvum facies, & eos qui te audiunt.

b 2. Tim. 2. 23. Tit. 3. 9.

CAPUT V.

Docet quomodo seniores, anus, ac juvenculas gubernare debeat, rursum seniores ac juniores viduas: & de conditionibus in eligenda vidua requisitis: presbyteri probè suo fungentes munere dupliciter honorentur: nec facile adversus presbyterum accusationem suscipiat, sed peccantes publicè arguat: hæc mandata servet, nemini cito manus

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

imponens : modico vino utatur : & de variis hominum peccatis.

1 SEniorem ne increpaveris, sed obsecra ut patrem; juvenes, ut fratres:
2 Anus, ut matres, juvenculas, ut sorores, in omni castitate :
3 Viduas honora, quæ verè viduæ sunt,
4 Si qua autem vidua filios, aut nepotes habet : discat primum domum suam regere, & mutuam vicem reddere parentibus : hoc enim acceptum est coram Deo.
5 Quæ autem verè vidua est, & desolata, speret in Deum, & instet obsecrationibus & orationibus nocte ac die.
6 Nam quæ in deliciis est, vivens mortua est.
7 Et hoc præcipe, ut irreprehensibiles sint.
8 Si quis autem suorum, & maximè domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior.
9 Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit unius viri uxor,
10 In operibus bonis testimonium habens si filios educavit, in hospitio recepit, si sanctorum pedes lavit, si tribulationem patientibus subministravit, si omne opus bonum subsecuta est.
11 Adolescentiores autem viduas devita. Cùm enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volunt :
12 Habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt.
13 Simul autem & otiosæ discunt circuire domos : non solum otiosæ; sed & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet.
14 Volo ergo juniores nubere, filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare adversario maledicti gratia.
15 Iam enim quædam conversæ sunt retro sathanam.
16 Si quis fidelis habet viduas, subministret illis, & non gravetur Ecclesia : ut iis quæ verè viduæ sunt, sufficiat.
17 Qui benè præsunt presbyteri, duplici honore digni habeantur : maximè qui laborant in verbo & doctrina.
18 Dicit enim Scriptura : *a* Non alligabis os bovi trituranti. Et : *b* Dignus est operarius mercede sua.
19 Adversus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus.
20 Peccantes coram omnibus argue : ut & cæteri timorem habeant.
21 Testor coram Deo & Christo Iesu, & electis Angelis, ut hæc custodias sine præjudicio, nihil faciens in alteram partem declinando.
22 Manus citò nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis Teipsum castum custodi.
23 Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere, propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates.
24 Quorundam hominum peccata manifesta sunt, præcedentia ad judicium ; quosdam autem & subsequuntur.
25 Similiter & facta bona manifesta sunt : & quæ aliter se habent, abscondi non possunt.

a Deut. 25. 4. 1. Cor. 9. 9.
b Matt. 10. 10. Luc. 10. 7.

CAPVT VI.

Servi dominis suis obsequantur, sive fidelibus sive infidelibus : fugiendi sunt qui his relictis vana docent : quantum mali inducat avaritia ; quæ devitata hortatur Timotheum ad virtutes amplectendas, servata fide quam in Baptismo confessus est, utque in finem usque servet hæc mandata ; divites autem reprimat à superbia, inducens ad eleemosynas.

1 QVicumque sunt sub jugo servi, dominos suos omni honore dignos arbitrentur, ne nomen Domini & doctrina blasphemetur.
2 Qui autem fideles habent dños, non contemnant, quia fratres sunt : sed magis serviant quia fideles sunt & dilecti, qui beneficii participes sunt. Hæc doce, & exhortare.
3 Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Dñi nostri Iesu Christi, & ei, quæ secundum pietatem est, doctrinæ :
4 Superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones, & pugnas verborum : ex quibus oriuntur invidiæ, contentiones, blasphemiæ, suspiciones malæ :
5 Conflictationes hominum mente corruptorum, & qui veritate privati sunt, existimantium quæstum esse pietatem.
6 Est autem quæstus magnus, pietas cum sufficientia.
7 *a* Nihil enim intulimus in hunc mundum : haud dubium quod nec auferre quid possumus.
8 *b* Habentes autem alimenta, & quibus tegamur, his contenti simus.
9 Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociva, quæ mergunt homines in interitum & perditionem.
10 Radix enim omnium malorum est cupiditas : quam quidam appetentes, erraverunt à fide, & inseruerunt se doloribus multis.
11 Tu autem ô homo Dei hæc fuge : sectare verò justitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem.
12 Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam æternam, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus.
13 Præcipio tibi coram Deo, qui vivificat omnia, & Christo Iesu, qui testimonium reddidit *c* sub Pontio Pilato, bonam confessionem :
14 Vt serves mandatum sine macula, irreprehensibile, usque in adventum Domini nostri Iesu Christi :
15 Quem suis temporibus ostendet *d* beatus & solus potens, Rex regum, & Dominus dominantium.
16 Qui solus habet immortalitatem, & lucem inhabitat inaccessibilem : *e* quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest : cui honor, & imperium sempiternum. Amen.
17 Divitibus hujus sæculi præcipe non sublime sapere, *f* neque sperare in incerto divitiarum, sed in Deo vivo (qui præstat nobis omnia abunde ad fruendum)
18 Benè agere, divites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communicare,
19 Thesau

a Iob. 1. 21. Eccles. 5. 14.
b Prov. 27. 26.
c Matt. 27. 11. Ioann. 18. 37.
d Apoc. 17. 14. & 19. 16.
e Ioann. 1. 18. 1. Ioan. 4. 12.
f Luc. 12. 15.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

19 Thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam.
20 O Timothee, depositum custodi, devitans profanas vocum novitates, & oppositiones falsi nominis scientiæ,
21 Quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD TIMOTHEVM II.

CAPVT I.

Gratias Deo agit ob fidem Timothei, quam intrepida prædicatione jubet exeri: Christus mortem destruxit, & Paulum in gentium doctorem elegit, servans ei debitum ipsius laboribus præmium: dicit quòd omnes Asiani ipsum reliquerint, laudans Onesiphori familiam quod inde multa receperit obsequia.

1 PAulus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissionem vitæ, quæ est in Christo Iesu.
2 Timotheo charissimo filio, gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro.
3 Gratias ago Deo, cui servio à progenitoribus in conscientia pura, quòd sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die.
4 Desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum, ut gaudio implear,
5 Recordationem accipiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habitavit primum in avia tua Lo de, & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te.
6 Propter quam causam admoneo te, ut resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum.
a Rom. 8.15. 7 a Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, dilectionis, & sobrietatis.
8 Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vinctum ejus: sed collabora Evangelio secundum virtutem Dei:
b Tit. 3. 5. 9 Qui nos liberavit, & vocavit vocatione sua sancta, b non secundùm opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora sæcularia.
10 Manifestata est autem nunc per illuminationem Salvatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam & incorruptionem per Evangelium:
c 1. Ti. 2. 7. 11 In quo c positus sum ego prædicator, & Apostolus, & magister gentium.
12 Ob quam causam etiam hæc patior, sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem.
13 Formam habe sanorum verborum, quæ à me audisti & in dilectione in Christo Iesu.
14 Bonum depositum custodi per Spiritum sanctum, qui habitat in nobis.
15 Scis hoc, quod aversi sunt à me omnes qui in Asia sunt, ex quibus est Phigellus, & Hermogenes.
16 Det misericordiam Dominus d Onesiphori domui: quia sæpè me refrigeravit, & catenam meam non erubuit. d Infr. 4. 19.
17 Sed cum Romam venisset, sollicite me quæsivit & invenit.
18 Det illi Dominus invenire misericordiam à Domino in illa die. Et quanta Ephesi ministravit mihi, tu melius nosti.

CAPVT II.

Hortatur Timotheum ad alios fincere docendum & patiendum pro Christo, facta mentione futuri præmii ac resurrectionis Christi: utque contentiones & profana vaniloquia devitet, stultasque legis quæstiones: de magna domo varia habente vasa, & quas virtutes servus Dei sectari debeat.

1 TV ergo fili mi confortare in gratia, quæ est in Christo Iesu:
2 Et quæ audisti à me per multos testes, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere.
3 Labora sicut bonus miles Christi Iesu.
4 Nemo militans Deo implicat se negotiis sæcularibus: ut ei placeat, cui se probavit.
5 Nam & qui certat in agone, non coronatur nisi legitimè certaverit.
6 Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere.
7 Intellige quæ dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum.
8 Memor esto Dominum IESVM CHRISTVM resurrexisse à mortuis ex semine David, secundum Evangelium meum.
9 In quo laboro usque ad vincula, quasi male operans: sed verbum Dei non est alligatum.
10 Ideo omnia sustineo propter electos, ut & ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Iesu, cum gloria cœlesti.
11 Fidelis sermo: Nam si commortui sumus, & convivemus.
12 Si sustinebimus, & conregnabimus: a si negaverimus, & ille negabit nos: a Matt. 10. 33. Marc. 8. 38.
13 b Si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. b Rom. 3. 3.
14 Hæc commone, testificans coram Domino. Noli contendere verbis: ad nihil enim utile est, nisi ad subversionem audientium.
15 Sollicite cura teipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, rectè tractantem verbum veritatis.
16 Profana autem, vaniloquia devita: multum enim proficiunt ad impietatem:
17 Et sermo eorum ut cancer serpit: ex quibus est Hymenæus, & Philetus:
18 Qui à veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse jam factam, & subverterunt quorumdam fidem.
19 Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: cognovit Dominus qui sunt ejus, & discedat ab iniquitate, omnis qui nominat nomen Domini.
20 In magna autem domo non solum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sunt vasa aurea, & argentea, sed & lignea, & fictilia: & quædam quidam in honorem, quædam autem in contumeliam.

21 Si quis ergo emundaverit se ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, & utile Domino, ad omne opus bonum paratum.

22 Iuvenilia autem desideria fuge, sectare verò justitiam, fidem, charitatem, & pacem cum iis qui invocant Dominum de corde puro.

23 c Stultas autem & sine disciplina quæstiones devita: sciens quia generant lites.

24 Servum autem Domini non oportet litigare: sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem,

25 Cùm modestia corripientem eos, qui resistunt veritati, nequando Deus det illis pœnitentiam ad cognoscendam veritatem,

26 Et resipiscant à diaboli laqueis, à quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem.

CAPVT III.

Prædicit homines futuros variis involutos peccatis, qui mulierculas seducentes veritati resistant: Timotheum autem hortatur ut suo exemplo virtutes amplectatur, ac tolerantiam in persecutionibus: & de sacrarum litterarum utilitate.

1 a HOc autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa:

2 Erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemi, parentibus non obedientes, ingrati, scelesti,

3 Sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate,

4 Proditores, protervi, tumidi, & voluptatum amatores, magis quam Dei:

5 Habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem ejus abnegantes. Et hos devita:

6 Ex his enim sunt, qui penetrant domos, & captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur variis desideriis:

7 Semper discentes, & numquam ad scientiam veritatis pervenientes.

8 Quemadmodum autem b Ioannes & Mambres restiterunt Moysi: ita & hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem,

9 Sed ultra non proficient: Insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit.

10 Tu autem assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam,

11 Persecutiones, passiones: qualia mihi facta sunt Antiochiæ, Iconii, & Lystris: quales persecutiones sustinui, & ex omnibus eripuit me Dominus.

12 Et omnes, qui piè volunt vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur.

13 Mali autem homines, & seductores, proficient in pejus; errantes, & in errorem mittentes.

14 Tu verò permane in iis, quæ didicisti, & credita sunt tibi: sciens à quo didiceris.

15 Et quia ab infantia sacras litteras nosti, quæ te possunt instruere ad salutem, per fidem quæ est in Christo Iesu

16 c Omnis scriptura divinitus inspirata, utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum, in justitia:

17 Ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus

CAPVT IV.

Timotheum per Christum judicem obtestatur, ut adversus falsos doctores, & eos qui tales sibi coacervant, constanter prædicet, tolerando quæcumque infligentur adversa: prædicitque suam passionem & futurum præmium: advocans Timotheum, eo quod à multis desertus sit, & ab Alexandro multa passus: in prima sui defensione ab omnibus desertus fuit, sed a Domino liberatus.

1 TEstificor coram Deo, & Iesu Christo qui judicaturus est vivos & mortuos per adventum ipsius, & regnum ejus.

2 Prædica verbum, insta opportune, importune: argue, obsecra, increpa in omni patientia, & doctrina.

3 Erit enim tempus, cum sanam doctrinam nō sustinebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros, prurientes auribus:

4 Et à veritate quidem auditum avertent, ad fabulas autem convertentur.

5 Tu verò vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelistæ, ministerium tuum imple, Sobrius esto.

6 Ego enim jam delibor, & tempus resolutionis meæ instat.

7 Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi.

8 In reliquo reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die justus judex: non solum autem mihi, sed & iis qui diligunt adventum ejus. Festina ad me venire cito.

9 Demas enim me reliquit, diligens hoc sæculum, & abiit Thessalonicam:

10 Crescens in Galatiam, Titus in Dalmatiam.

11 a Lucas est mecum solus. Marcum assume, & adduc tecum: est enim mihi utilis in ministerium.

12 Tychicum autem misi Ephesum.

13 Penulam, quam reliqui Troade apud Carpum, veniens affer tecum, & libros, maxime autem membranas,

14 Alexander ærarius multa mala mihi ostendit: reddet illi Dominus secundum opera ejus:

15 Quem & tu devita: valde enim restitit verbis nostris.

16 In prima mea defensione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non illis imputetur.

17 Dominus autem mihi astitit, & confortavit me, ut per me prædicatio impleatur, & audiant omnes Gentes: & liberatus sum de ore Leonis.

18 Liberavit me Dominus ab omni opere malo: & salvum faciet in regnum suum cœleste, cui gloria in sæcula sæculorum, Amen.

19 Salutа Priscam, & Aquilam, & b Onesiphori domum.

20 Erastus remansit Corinthi. Trophimum autem reliqui infirmum Mileti.

21 Festina ante hiemem venire. Salutant te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Claudia, & fratres omnes.

22 Dominus Iesus Christus cum spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

EPISTO

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD TITVM.

CAPVT I.

Facta in salutatione mentione spei vitæ æternæ quæ jam manifestata est, ostendit quales debeat ordinare presbyteros ac Episcopos: & de quibusdam qui ob varia vitia duræ sunt increpandi: mundis omnia munda: quidam facto Deum negant.

1 PAulus servus Dei, Apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum Dei, & agnitionem veritatis, quæ secundum pietatem est.

2 In spem vitæ æternæ, quam promisit qui non mentitur, Deus, ante tempora sæcularia:

3 Manifestavit autem temporibus suis verbum suum in prædicatione, quæ credita est mihi secundum præceptum Salvatoris nostri Dei:

4 Tito dilecto filio secundum communem fidem, gratia, & pax à Deo Patre, & Christo Iesu Salvatore nostro.

5 Hujus rei gratia reliqui te Cretæ, ut ea quæ desunt corrigas, & constituas per civitates presbyteros, sicut & ego dispositi tibi.

1. Ti. 3. 2. 6 *a* Si quis sine crimine est, unius uxoris vir, filios habens fideles, non in accusatione luxuriæ, aut non subditos.

7 Oportet enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum:

8 Sed hospitalem, benignum, sobrium, justum, sanctum, continentem,

9 Amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere.

10 Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & seductores; maxime qui de circumcisione sunt:

11 Quos oportet redargui: qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia.

12 Dixit quidam ex illis, proprius ipsorum propheta: Cretenses semper mendaces, malæ bestiæ, ventres pigri.

13 Testimonium hoc verum est. Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide,

14 Non intendentes Iudaicis fabulis, & mandatis hominum, aversantium se à veritate.

1. Rom. 14. 20. 15 *b* Omnia munda mundis: coinquinatis autem, & infidelibus nihil est mundum, sed inquinatæ sunt eorum & mens & conscientia.

16 Confitentur se nosse Deum, factis autem negant, cum sint abominati, & incredibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

CAPVT II.

Quomodo docere debeat senes, anus, adolescentulas ac juvenes, prabendo se omnibus vitæ exemplum: & in quibus non erudiat gratia Dei quæ apparuit, beneficia etiam per Christum nobis exhibita ostendit.

1 TV autem loquere quæ decent sanam doctrinam:

2 Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia:

3 Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, bene docentes:

4 Vt prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant.

5 Prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei.

6 Iuvenes similiter hortare ut sobrii sint.

7 In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate,

8 Verbum sanum, irreprehensibile: ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis:

9 *a* Servos dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, non contradicentes,

10 Non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes: ut doctrinam Salvatoris nostri Dei ornent in omnibus.

11 Apparuit enim gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus,

12 Erudiens nos, ut abnegantes impietatem, & sæcularia desideria, sobrie, & juste, & pie vivamus in hoc sæculo,

13 Expectantes beatam spem, & adventum gloriæ magni Dei, & Salvatoris nostri Iesu Christi:

14 Qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum.

15 Hæc loquere, & exhortare, & argue cum omni imperio. Nemo te contemnat.

a Ephes. 6. 5. Coloss. 3. 22. 1 Petr. 2. 18.

CAPVT III.

Ad quas virtutes suos debeat adhortari & à quibus vitiis dehortari: & quod à peccatis prioribus sola Dei benignitate salvati simus per lavacrum regenerationis, facti in spe hæredes vitæ æternæ: monetque ut hæc docens vanam devitet doctrinam, similiter & hæreticos.

1 ADmone illos principibus & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse:

2 Neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines.

3 Eramus enim aliquando & nos insipientes, incredduli, errantes, servientes desideriis & voluptatibus variis, in malitia & invidia agentes, odibiles, odientes invicem.

4 Cùm autem benignitas & humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei.

a Supra 2. 11. 2. Tim. 1. 9. 5 *a* Non ex operibus justitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit, per lavacrum regenerationis & renovationis Spiritus sancti,

6 Quam effudit in nos abunde per Iesum Christum Salvatorem nostrum:

7 Vt justificati gratia ipsius, hæredes simus secundum spem vitæ æternæ.

8 Fidelis sermo est: & de his volo te cõfirmare: ut curẽt bonis operib⁹ præesse qui credũt

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Deo. Hæc sunt bona & utilia hominibus.
1 Ti. 4. 7. 2. Tim. 2. 23.
9 b Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis devita; sunt enim inutiles, & vanæ.
10 Hæreticum hominem, post unam & secundam correptionem devita:
11 Sciens quia subversus est, qui ejusmodi est, & delinquit, cum sit proprio judicio condemnatus.
12 Cum misero ad te Artemam, aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hiemare.
13 Zenam legisperitum, & Apollo sollicite præmitte, ut nihil illis desit.
14 Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad usus necessarios, ut non sint infructuosi.
15 Salutant te, qui mecum sunt omnes: saluta eos, qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD PHILEMONEM.

Philemoni, cujus charitatem ac fidem collaudat, Onesimum servum ipsius remittit: quem illi commendat, & ejus culpam in se recipit; indicans se cupere ipsum habere, ut sibi ministret in Evangelii prædicatione.

1 PAulus vinctus Christi Iesu, & Timotheus frater; Philemoni dilecto, & adjutori nostro,
2 Et Appiæ sorori charissimæ, & Archippo commilitoni nostro, & Ecclesiæ, quæ in domo tua est.
3 Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.
4 Gratias ago Deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis,
5 Audiens charitatem tuam, & fidem, quam habes in Domino Iesu, & in omnes sanctos:
6 Vt communicatio fidei tuæ evidens fiat, in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo Iesu.
7 Gaudium enim magnum habui, & consolationem in charitate tua: quia viscera sanctorum requieverunt per te, frater.
8 Propter quod multam fiduciam habens in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet:
9 Propter charitatem magis obsecro, cum sis talis, ut Paulus Senex, nunc autem & vinctus Iesu Christi:
10 Obsecro te pro meo filio, quem genui in vinculis, Onesimo,
11 Qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autem & mihi & tibi utilis,
12 Quem remisi tibi. Tu autem illum, ut mea viscera, suscipe:
13 Quem ego volueram mecum detinere, ut pro te mihi ministraret in vinculis Evangelii:
14 Sine consilio autem tuo nihil volui facere, uti ne velut ex necessitate bonum tuum esset, sed voluntarium.
15 Forsitan enim ideo discessit ad horam à te, ut æternum illum reciperes:
16 Iam non ut servum, sed pro servo charissimum fratrem, maximè mihi; quantò autem magis tibi, & in carne, & in Domino?
17 Si ergo habes me socium, suscipe illum sicut me:
18 Si autem aliquid nocuit tibi, aut debet: hoc mihi imputa.
19 Ego Paulus scripsi mea manu: ego reddam, ut non dicam tibi, quod & teipsum mihi debes:
20 Ita frater. Ego te fruar in Domino: Refice viscera mea in Domino,
21 Confidens in obedientia tua scripsi tibi: sciens quoniam & super id, quod dico, facies.
22 Simul autẽ & para mihi hospitium: nam spero per orationes vestras donari me vobis.
23 Salutat te Epaphras concaptivus meus in Christo Iesu.
24 Marcus, Aristarchus, Demas, & Lucas, adjutores mei.
25 Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD HEBRÆOS.

CAPVT PRIMVM.

Tantum veteri testamento per Angelos dato novum per Christum datum præfertur, quantum Christus Angelis dignior est, quos origine, dominio, potentia & honore antecellit.

1 MVltifariam, multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophetis: novissime,
2 Diebus istis locutus est nobis in filio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit & sæcula.
3 a Qui cum sit splendor gloriæ, & figura substantiæ ejus, portansque omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorũ faciens, sedet ad dexteram majestatis in excelsis:
4 Tanto melior Angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hæreditavit.
5 Cui enim dixit aliquando Angelorum: b Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum: c Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium?
6 Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: d Et adorent eum omnes Angeli Dei.
7 Et ad Angelos quidem dicit: e Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis.
8 Ad filium autem: f Thronus tuus Deus, in sæculum sæculi: virga æquitatis, virga regni tui.
9 Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis præ participibus tuis.

a Sap. 7. 26.
b Psal. 2. 7.
c 2. Reg. 7. 14.
d Psal. 96. 7.
e Psal. 103. 4.
f Psal. 44. 7.

10 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

g Psal. 101. 26. 10 Et g Tu in principio Domine terram fundasti : & opera manuum tuarum sunt cæli.

11 Ipsi peribunt, tu autem permanebis, & omnes ut vestimentum veterascent :

12 Et velut amictum mutabis eos, & mutabuntur : tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

b Psal. 109. 1. 1. Cor. 15. 25. 13 Ad quem autem Angelorum dixit aliquando : b Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum ?

14 Nonne omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capient salutis ?

CAPVT II.

Cum Angelicorum præceptorum transgressio dignam acceperit ultionem, multo magis ea sequetur transgressores præceptorum Christi qui per susceptam humanitatem & crucem minoratus est ab Angelis, & ex eo factus auctor salutis in ipsum credentium.

1 PRopterea abundantius oportet observare nos ea quæ audivimus, ne forte pereffluamus.

2 Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis prævaricatio & inobedientia accepit justam mercedis retributionem :

3 Quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salutem ? quæ cum initium accepisset enarrari per Dominum, ab eis, qui audierunt, in nos confirmata est,

a Marc. 16. 20. 4 a Contestante Deo signis & portentis, & variis virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem

5 Non enim Angelis subjecit Deus orbem terræ futurum, de quo loquimur.

b Psal. 8. 5. 6 Testatus est autem in quodam loco quis, dicens ; b Quid est homo quod memor es ejus, aut filius hominis quoniam visitas eum ?

7 Minuisti eum paulò minùs ab Angelis : gloria & honore coronasti eum : & constituisti eum super opera manuum tuarum.

c Matt. 28. 18. 1. Cor. 15. 26. 8 c Omnia subjeciisti sub pedibus ejus. In eo enim quod omnia ei subjecit, nihil dimisit non subjectum ei. Nunc autem necdum videmus omnia subjecta ei.

d Phil. 2. 8. 9 d Eum autem, qui modico quam Angeli minoratus est, videmus Jesum, propter passionem mortis, gloria & honore coronatum : ut gratia Dei, pro omnibus gustaret mortem.

10 Decebat enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia ; qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare.

11 Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex uno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens:

e Psal. 21. 23. 12 e Nuntiabo nomen tuum fratribus meis : in medio Ecclesiæ laudabo te.

f Psal. 17. 3. g Isaiæ 8. 18. h Osee 13. 14. 1. Cor. 15. 54. 13 Et iterum : f Ego ero fidens in eum. Et iterum : g Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus.

14 Quia ergo pueri communicaverunt carni & sanguini, & ipse similiter participavit eisdem ; h ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolum ;

15 Et liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxii erant servituti.

16 Nusquam enim Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ apprehendit.

17 Unde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi.

18 In eo enim, in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis, qui tentantur, auxiliari.

CAPVT III.

Longè excellentior est Christus, utpote filius, quam Moyses, qui famulus fidelis erat in domo Dei ; curandum igitur ut huic in omnibus obtemperemus, ne in modum incredulorum Judæorum ab ejus requie repellamur.

1 UNde fratres sancti, vocationis cœlestis participes, considerate Apostolum & pontificem confessionis nostræ Jesum :

a Num 12. 7. 2 Qui fidelis est ei, qui fecit illum, sicut & a Moyses in omni domo ejus.

3 Amplioris enim gloriæ iste præ Moyse dignus est habitus, quanto ampliorem honorem habet domus, qui fabricavit illam.

4 Omnis namque domus fabricatur ab aliquo : qui autem omnia creavit, Deus est.

5 Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo ejus tamquam famulus, in testimonium eorum quæ dicenda erant :

6 Christus verò tãquã filius in domo sua : quæ domus sumus nos si fiduciam, & gloriã spei usque ad finem, firmam retineamus.

b Psal. 94. 8. 7 Quapropter sicut dicit Spiritus sanctus : b Hodie si vocem ejus audieritis,

8 Nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione, secundum diem tentationis in deserto,

9 Ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, & viderunt opera mea.

10 Quadraginta annis : Propter quod infensus fui generationi huic, & dixi ; semper errant corde. Ipsi autem non cognoverunt vias meas.

11 Sicut juravi in ira mea : Si introibunt in requiem meam.

12 Videte fratres, ne forte sit in aliquo vestrũm cor malum incredulitatis, discedendi à Deo vivo :

13 Sed adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex vobis fallacia peccati.

14 Participes enim Christi effecti sumus : si tamen initium substantiæ ejus usque ad finem firmum retineamus.

15 Dum dicitur : Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illa exacerbatione.

16 Quidam enim audientes exacerbaverunt, sed non universi qui profecti sunt ex Ægypto per Moysen.

c Num. 14. 37. 17 Quibus autem infensus est quadraginta annis ? Nonne illis, qui peccaverunt, c quorum cadavera prostrata sunt in deserto ?

18 Quibus autem juravit non introire in requiem ipsius, nisi illis, qui incredulî fuerunt ?

19 Et videmus, quia non potuerunt introire propter incredulitatem.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

CAPVT IV.

Quandoquidem Iudæi ob incredulitatem non introierunt in promissam requiem, & reliquum est ut alii ingrediantur, curandum est ne frustremur, sed credentes, in ipsam admittamur: de viro & efficaci Dei verbo quod omnia conspicit, deque ejus infirmitate, ut nostris compateretur infirmitatibus.

1 Timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem ejus, existimetur aliquis ex vobis decesse.

2 Etenim & nobis nunciatum est, quemadmodum & illis: sed non profuit illis sermo auditus, non admistus fidei ex iis quæ audierunt.

3 Ingrediemur enim in requiem, qui credidimus: quemadmodum dixit: *a* Sicut juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam: & quidem operibus ab institutione mundi perfectis. *a* Psal. 94.11.

4 Dixit enim in quodam loco de die septima sic: *b* Et requievit Deus die septima ab omnibus operibus suis. *b* Gen. 2.2.

5 Et in isto rursum: Si introibunt in requiem meam.

6 Quoniam ergo supererat introire quosdam in illam, & ii, quibus prioribus annunciatum est, non introierunt propter incredulitatem:

7 Iterum terminat diem quendam, Hodie, in David dicendo, post tantum temporis, sicut supra dictum est: *c* Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. *c* Supra 3.7.

8 Nam si eis Iesus requiem præstitisset, numquam de alia loqueretur, posthac, die:

9 Itaq; relinquitur sabbatismus populo Dei.

10 Qui enim ingressus est in requiem ejus; etiam ipse requievit ab operibus suis, sicut à suis Deus.

11 Festinemus ergo ingredi in illam requiem: ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum.

12 Vivus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, & discretor cogitationū & intentionū cordis.

13 *d* Et non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: omnia autem nuda & aperta sunt oculis ejus, ad quem vobis sermo. *d* Psal. 32.16. Eccli. 15.20.

14 Habentes ergo pontificem magnum, qui penetravit cælos, Iesum filium Dei: teneamus confessionem.

15 Non enim habemus pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato.

16 Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio oportuno.

CAPVT V.

Christus debito ordine sanctus noster Pontifex, precesque Patri offerens, exauditus est: & discens ex iis quæ passus est obedientiam, factus est obtemperantibus causa salutis æternæ: sed reconditorum de ipsa mysteriorum capaces non erant ii ad quos hic scribebat Apostolus.

1 Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis:

2 Qui condolere possit iis, qui ignorant, & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate:

3 Et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.

4 *a* Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur à Deo, tamquam Aaron, *a* Exod. 28. 1. 2 Par. 26.18.

5 Sic & Christus non semetipsum clarificavit ut pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: *b* Filius meus es tu, ego hodie genui te. *b* Psal. 2.7.

6 Quemadmodum & in alio loco dicit: *c* Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. *c* Psal. 109.4.

7 Qui in diebus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere à morte, cum clamore valido & lacrimis offerens, exauditus est pro sua reverentia.

8 Et quidem cum esset filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam:

9 Et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ,

10 Appellatus à Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

11 De quo nobis grandis sermo, & ininterpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum.

12 Etenim cum deberetis magistri esse propter tempus: rursum indigetis ut vos doceamini quæ sint elementa exordii sermonum Dei: & facti estis quibus lacte opus sit, non solido cibo:

13 Omnis enim, qui lactis est particeps, expers est sermonis justitiæ: parvulus enim est.

14 Perfectorum autem est solidus cibus; eorum, qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

CAPVT VI.

Non intendit de primis fidei initiis tractare, quandoquidem rebaptizari nequeunt qui post susceptum baptismum rursum in peccata relabuntur, imo timenda illis est æterna maledictio: consolando autem Hebræos hortatur ut Abrahæ longanimitatem imitantes, reddant se participes eorum quæ jurejurando promisit illis Deus.

1 Quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectiora feramur, non rursum jacientes fundamentum pœnitentiæ ab operibus mortuis, & fidei ad Deum;

2 Baptismatum doctrinæ, impositionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum & judicii æterni.

3 Et hoc faciemus, si quidem permiserit Deus.

4 *a* Impossibile est enim, eos qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum cæleste, & participes facti sunt Spiritus sancti, *a* Matth. 12.45. 2 Petr. 2. 20. Ioſ. 20. 26.

5 Gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi,

6 Et prolapsi sunt; rursus renovari ad pœnitentiam, rursum crucifigentes sibimetipsis filium Dei: & ostentui habentes.

7 Terra

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

7 Terra enim sæpe venientem super se bibens imbrem, & generans herbam opportunam illis, à quibus colitur; accipit benedictionem à Deo.

8 Proferens autem spinas ac tribulos, reproba est, & maledicto proxima: cujus consummatio in combustionem.

9 Confidimus autem de vobis dilectissimi meliora, & viciniora saluti: tametsi ita loquimur.

10 Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis & ministratis.

11 Cupimus autem unumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad expletionem spei usque in finem:

12 Vt non segnes efficiamini, verum imitatores eorum, qui fide & patientia hereditabunt promissiones.

13 Abrahæ namque promittens Deus, quoniam neminem habuit, per quem juraret, majorem, juravit per semetipsum,

b Gen. 22.16. 14 Dicens: *b* Nisi benedicens benedicam te, & multiplicans multiplicabo te.

15 Et sic longanimiter ferens, adeptus est repromissionem.

16 Homines enim per majorem sui jurant: & omnis controversiæ eorum finis, ad confirmationem est juramentum.

17 In quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis heredibus immobilitatem consilii sui, interposuit jusjurandum.

18 Vt per duas res immobiles: quibus impossibile est mentiri Deum, fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem:

19 Quam sicut anchoram habemus animæ tutam ac firmam, & incedentem usque ad interiora velaminis?

20 Vbi præcursor pro nobis introivit Iesus, secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in æternum.

CAPVT VII.

Cum Melchisedech sacerdotium, ex decimarum acceptione & benedictione Leviticum excelleret: Christi sacerdotium necessitate quadam secundum ordinem Melchisedech in perpetuum institutum, ac juramento firmatum præcellit Leviticum, & ipsum una cum lege evacuat.

a Gen. 14.18. 1 Hic enim Melchisedech, rex Salem, sacerdos Dei summi, qui obviavit Abrahæ regresso à cæde regum, & benedixit ei:

2 Cui & decimas omnium divisit Abraham: primum quidem qui interpretatur rex justitiæ: deinde autem & rex Salem, quod est, rex pacis,

3 Sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, assimilatus autem Filio Dei, manet sacerdos in perpetuum.

4 Intuemini autem quantus sit hic, cui & decimas dedit de præcipuis Abraham patriarcha.

b Deut. 18.3. Iosue. 14.4. 5 Et quidem de filiis Levi sacerdotium accipientes, *b* mandatum habent decimas sumere à populo secundum legem, id est, à fratribus suis: quamquam & ipsi exierint de lumbis Abrahæ.

6 Cujus autem generatio non annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, & hũc qui habebat repromissiones benedixit.

7 Sine ulla autem contradictione, quod minus est, à meliore benedicitur.

8 Et hic quidem, decimas morientes homines accipiunt: ibi autem contestatur: quia vivit.

9 Et (ut ita dictum sit) per Abraham, & Levi, qui decimas accepit, decimatus est,

10 Adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviavit ei Melchisedech.

11 Si ergo consummatio per sacerdotium Leviticum erat (populus enim sub ipso legem accepit) quid adhuc necessarium fuit, secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici?

12 Translato enim sacerdotio, necesse est ut & legis translatio fiat.

13 In quo enim hæc dicuntur, de alia tribu est, de qua nullus altari præsto fuit.

14 Manifestum est enim quod ex Iuda ortus sit Dominus noster: in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est.

15 Et amplius adhuc manifestum est; si secundum similitudinem Melchisedech exurgat alius sacerdos,

16 Qui non secundum legem mandati carnalis factus est, sed secundum virtutem vitæ insolubilis.

17 Contestatur enim: *c* Quoniam tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. *c Psal. 109.4.*

18 Reprobatio quidem fit præcedentis mandati, propter infirmitatem ejus: & inutilitatem:

19 Nihil enim ad perfectum adduxit lex, introductio vero melioris spei, per quam proximamus ad Deum.

20 Et quantum est non sine jurejurando (alii quidem sine jurejurando sacerdotes facti sunt;

21 Hic autem cum jurejurando per eum, qui dixit ad illum: *d* Iuravit Dominus, & non pœnitebit eum: tu es sacerdos in æternum.) *d Psal. 109.4.*

22 In tantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus,

23 Et alii quidem plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere.

24 Hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium.

25 Vnde & salvare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper vivens ad interpellandum pro nobis.

26 Talis enim decebat ut nobis esset pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus, à peccatoribus, & excelsior cælis factus:

27 Qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes, *e* prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi: hoc enim fecit semel, seipsum offerendo. *e Levit. 16.6.*

28 Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitates habentes: sermo autem juris jurandi, qui post legem est, Filium in æternum perfectum.

CAPVT

CAPVT VIII.

Excellentius est Christi sacerdotium Levitico, quum ipse in dextera Patris sedeat in cœlis, majorum sacramentorum minister fuerit quam sacerdotes veteris legis: ostendit etiam novi testamenti necessitatem ex imperfectione veteris, & ex promissione Dei per Ieremiam.

1 CApitulum autem super ea quæ dicuntur: Talem habemus Pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in cælis,

2 Sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit Dominus: & non homo.

3 Omnis enim pontifex ad offerendum munera, & hostias constituitur: unde necesse est & hunc habere aliquid, quod offerat:

4 Si ergo esset super terram, nec esset sacerdos: cum essent qui offerrent secundum legem munera;

5 Qui exemplari & umbræ deserviunt cælestium. Sicut responsum est Moysi, cum consummaret tabernaculum: *a* Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte:

a Exod. 25.40. Actor. 7.44.

6 Nunc autem melius sortitus est ministerium quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sancitum est.

7 Nam si illud prius culpa vacasset: non utique secundi locus inquireretur.

b Ier. 31.31.

8 Vituperans enim eos dicit: *b* Ecce dies venient, dicit Dominus: & consummabo super domum Israël, & super domum Iuda, testamentum novum.

9 Non secundum testamentum quod feci patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum ut educerem illos de terra Ægypti, quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo, & ego neglexi eos, dicit Dominus.

10 Quia hoc est testamentum, quod disponam domui Israël post dies illos, dicit Dominus; Dando leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum:

11 Et non docebit unusquisque proximum suum, & unusquisque fratrem suum: dicens: Cognosce Dominum: quoniam omnes scient me à minore usque ad majorem eorum:

12 Quia propitius ero iniquitatibus eorum, & peccatorum eorum jam non memorabor.

13 Dicendo autem novum, veteravit prius. Quod autem antiquatur & senescit, prope interitum est.

CAPVT IX.

Ex his quæ in veteri erant testamento & imperfectione illarum hostiarum, ostendit novi perfectionem; in quo Christus Pontifex & hostia semel oblata emundat conscientiam à peccatis: quem ad testamenti sui confirmationem mori fuit necesse.

1 HAbuit quidem & prius, justificationes culturæ, & sanctum sæculare.

2 *a* Tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabra, & mensa, & propositio panum, quæ dicitur Sancta.

a Exod. 26.1. & 36. 8.

3 Post velamentum autem secundum, tabernaculum, quod dicitur Sancta sanctorum.

4 Aureum habens *b* thuribulum, & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua urna aurea habens manna, & virga Aaron, quæ fronduerat, *c* & tabulæ testamenti,

b Num. 16. Levit. 16. c 3. Reg. 8. 9. 2. Par. 5.10.

5 Superque eam erant Cherubim gloriæ obumbrantia propitiatorium: de quibus non est modo dicendum per singula.

6 His vero ita compositis; in priori quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes, sacrificiorum officia consummantes.

7 In secundo autem *d* semel in anno solus pontifex, non sine sanguine, quem offert pro sua & populi ignorantia.

d Exod. 30.10. Levit. 16.2.

8 Hoc significante Spiritu sancto, nondum propalatam esse sanctorum viam, adhuc priore tabernaculo habente statum.

9 Quæ parabola est temporis instantis: juxta qua munera, & hostiæ offeruntur, quæ non possunt juxta conscientiam perfectum facere servientem, & solummodo in cibis, & in potibus,

10 Et variis baptismatibus, & justitiis carnis usque ad tempus correctionis impositis.

11 Christus autem assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis:

12 Neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem, introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

13 *e* Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis:

e Levit. 16.15.

14 *f* Quam magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi?

f 1 Pet. 1.19. 1. Ioan. 1. 7. Apoc. 1. 5.

15 Et ideo novi Testamenti mediator est: *g* ut morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt æternæ hereditatis.

g Gal. 3.15.

16 Vbi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris.

17 Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est.

18 Vnde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

19 Lecto enim omni mandato legis à Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum & hircorum, cum aqua, & lana coccinea, & hyssopo; ipsum quoque librum & omnem populum aspersit,

20 Dicens: *h* Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

h Exod. 24.8.

21 Etiam tabernaculum & omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit.

22 Et omnia pæne in sanguine secundum legem mundantur: & sine sanguinis effusione non fit remissio.

23 Necesse est ergo exemplaria quidem cælestium his mundari: ipsa autem cælestia melioribus hostiis quam istis.

24 Non enim in manufacta Sancta Iesus introivit.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

introivit, exemplaria verorum: sed in ipsum cælum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis:

25 Neque ut sæpe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno:

26 Alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi: nunc autem semel in consummatione sæculorum, ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit.

27 Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem judicium:

28 *i* Sic & Christus semel oblatus est ad multorum exhaurienda peccata; secundo sine peccato apparebit expectantibus se, in salutem.

i Rom. 5. 9. — 1. Petr. 3. 18.

CAPVT X.

Propter imperfectionem hostiarum veteris testamenti necessarium fuit novum induci, cujus unica hostia auferrentur universa peccata: cui nisi fide, spe, charitate, ac bonis operibus adhæserimus, acerbius puniemur quam veteris testamenti transgressores: laudat interim Hebræos quod & multa passi sint, & patientibus astiterint.

1 UMbram enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum; per singulos annos eisdem ipsis hostiis, quas offerunt indesinenter, numquam potest accedentes perfectos facere:

2 Alioquin cessassent offerri: ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati, cultores semel mundati:

3 Sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit.

4 Impossibile enim est sanguine taurorum & hircorum auferri peccata.

5 Ideo ingrediens mundum dicit: *a* Hostiam, & oblationem noluisti: corpus autem aptasti mihi:

a Psal. 39. 7.

6 Holocautomata pro peccato non tibi placuerunt.

7 Tunc dixi: Ecce venio: *b* in capite libri scriptum est de me: Ut faciam, Deus voluntatem tuam.

b Psal. 39. 8.

8 Superius dicens: Quia hostias, & oblationes, & holocautomata pro peccato noluisti, nec placita sunt tibi, quæ secundum legem offeruntur,

9 Tunc dixi: Ecce venio, ut faciam, Deus voluntatem tuam: aufert primum, ut sequens statuat.

10 In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel.

11 Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, & easdem sæpe offerens hostias, quæ numquam possunt auferre peccata:

12 Hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei,

13 De cetero expectans *c* donec ponantur inimici ejus scabellum pedum ejus.

c Psal. 109. 2. 1. Cor. 15. 25.

14 Una enim oblatione, consummavit in sempiternum sanctificatos.

15 Contestatur autem nos & Spiritus sanctus. Postquam enim dixit:

16 *d* Hoc autem testamentum, quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, Dando leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas:

d Iere 31. 33. Supra 8. 8.

17 Et peccatorum, & iniquitatum eorum jam non recordabor amplius.

18 Ubi autem horum remissio: jam non est oblatio pro peccato.

19 Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi.

20 Quam initiavit nobis viam novam, & viventem per velamen, id est, carnem suam,

21 Et sacerdotem magnum super domum Dei:

22 Accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda à conscientia mala, & abluti corpus aqua munda.

23 Teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilē (fidelis enim est qui repromisit)

24 Et consideremus invicem in provocationem charitatis, & bonorum operum:

25 Non deserentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, & tanto magis quanto videritis appropinquantem diem.

26 *e* Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia.

e Supra 6. 4.

27 Terribilis autem quædam expectatio judicij, & ignis æmulatio, quæ consumptura est adversarios.

28 Irritam qui faciens legem Moysi, sine ulla miseratione *f* duobus vel tribus testibus moritur:

f Deut. 17. 6. Matth. 18. 16. Ioann. 8. 17. 2. Cor. 13. 1. g Deut. 32. 35. Rom. 12. 19.

29 Quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium Dei conculcaverit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit?

30 Scimus enim qui dixit: *g* Mihi vindicta, & ego retribuam. Et iterum: Quia judicabit Dominus populum suum.

31 Horrendum est incidere in manus Dei viventis.

32 Rememoramini autem pristinos dies, in quibus illuminati magnum certamen sustinuistis passionum.

33 Et in altero quidem, opprobriis & tribulationibus spectaculum facti: in altero autem, socii taliter conversantium effecti.

34 Nam & vinctis compassi estis, & rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere meliorem substantiam.

35 Nolite itaque amittere confidentiā vestram, quæ magnam habet remunerationem.

36 Patientia enim vobis necessaria est: ut voluntatem Dei facientes, reportetis promissionem.

37 *h* Adhuc enim modicum aliquantulum, qui venturus est, veniet, & non tardabit.

h Hab. 2. 3. Rom. 1. 17.

38 *i* Iustus autem meus ex fide vivit: quod si subtraxerit se: non placebit animæ meæ.

i Gal. 3. 11.

39 Nos autem non sumus subtractionis filii in perditionem, sed fidei in acquisitionem animæ

CAPVT XI.

Fidem magnifice commendat ex actis patrum, à mundi exordio usque ad David ac Prophetas: & in universum quanta patrarint ac passi sint per fidem: nec tamen plenam adhuc acceperunt retributionem.

1 Est

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

1 Est autem fides sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium.

2 In hac enim testimonium consecuti sunt senes.

3 *a* Fide intelligimus aptata esse sæcula verbo Dei, ut ex invisibilibus visibilia fierent.

4 *b* Fide plurimam hostiam Abel, quam Cain, obtulit Deo: *c* Per quam testimonium consecutus est esse justum, testimonium perhibente muneribus ejus Deo; & per illam defunctus adhuc loquitur.

5 *d* Fide Henoch translatus est ne videret mortem, & non inveniebatur, quia transtulit illum Deus: ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo.

6 Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum quia est, & inquirentibus se remunerator sit.

7 *e* Fide Noe, responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, metuens aptavit arcam in salutem domus suæ, per quam damnavit mundum; & justitiæ quæ per fidem est, hæres est institutus.

8 *f* Fide qui vocatur Abraham obedivit in locum exire, quem acceperus erat in hereditatem: & exiit, nescions quo iret.

9 Fide demoratus est in Terra repromissionis tamquam in aliena, in casulis habitando, cum Isaac & Iacob coheredibus repromissionis ejusdem.

10 Expectabat enim fundamenta habentem civitatem: cujus artifex & conditor Deus.

11 *g* Fide & ipsa Sara sterilis virtutem in conceptionem seminis accepit, etiam præter tempus ætatis: quoniam fidelem credidit esse eum, qui repromiserat.

12 Propter quod & ab uno orti sunt (& hoc emortuo) tamquam sidera cæli in multitudinem: & sicut arena, quæ est ad oram maris, innumerabilis.

13 Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis repromissionibus, sed à longe eas aspicientes, & salutantes, & confitentes quia peregrini & hospites sunt super terram.

14 Qui enim hæc dicunt, significant se patriam inquirere.

15 Et si quidem ipsius meminissent de qua exierunt, habebant utique tempus revertendi:

16 Nunc autem meliorem appetunt, id est, cælestem. Ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum: paravit enim illis civitatem.

17 *h* Fide obtulit Abraham Isaac, cum tentaretur, & unigenitum offerebat, qui susceperat repromissiones;

18 Ad quem dictum est: *i* Quia in Isaac vocabitur tibi semen:

19 Arbitrans quia & à mortuis suscitare potens est Deus: unde eum & in parabolam accepit.

20 *k* Fide & de futuris benedixit Isaac Iacob, & Esau.

21 *l* Fide Iacob, moriens, singulos filiorum Ioseph benedixit: *m* & adoravit fastigium virgæ ejus.

22 *n* Fide Ioseph, moriens, de profectione filiorum Israel memoratus est, & de ossibus suis mandavit.

23 *o* Fide Moyses, natus, occultatus est mensibus tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, *p* & non timuerunt regis edictum.

24 *q* Fide Moyses grandis factus negavit se esse filium filiæ Pharaonis,

25 Magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere jucunditatem;

26 Majores divitias æstimans thesauro Ægyptiorum, improperium Christi: aspiciebat enim in remunerationem.

27 Fide reliquit Ægyptum, non veritus animositatem regis: invisibilem enim tamquam videns sustinuit.

28 *r* Fide celebravit Pascha, & sanguinis effusionem: ne qui vastabat primitiva, tangeret eos.

29 *s* Fide transierunt Mare rubrum tamquam per aridam terram: quod experti Ægyptii, devorati sunt.

30 *t* Fide muri Iericho corruerunt, circuitu dierum septem,

31 Fide Rahab meretrix non periit cum incredulis: *u* excipiens exploratores cum pace.

32 Et quid adhuc dicam? Deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon, Barac, Samson, Iephte, David, Samuel, & Prophetis.

33 Qui per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones, obturaverunt ora leonum,

34 Extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii, convaluerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum,

35 Acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alii autem distenti sunt, non suscipientes redemptionem, ut meliorem invenirent resurrectionem.

36 Alii vero ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres:

37 Lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt, circuierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti:

38 Quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & in cavernis terræ.

39 Et hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt repromissionem,

40 Deo pro nobis melius aliquid providente, ut non sine nobis consummarentur.

CAPVT XII.

Priscorum imo Christi exemplo inducit ad tolerandas viriliter afflictiones, revocans à peccatis: & ex novi testamenti super vetus excellentia deterret ab inobedientia, ne majora quam Iudæi pati cogamur supplicia.

1 Ideoque & nos tantam habentes impositam nubem testium, *a* deponentes omne pondus, & circumstans nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen:

2 Aspi

a Gen. 1. 3.
b Gen. 4. 4.
c Mat. 23. 35.
d Gen. 5. 24. Eccli. 44. 16.
e Gen. 6. 14. Eccli. 44. 17.
f Gen. 12. 1.
g Gen. 27. 19.
h Gen. 22. 1. Eccli. 44. 21.
i Gen. 21. 12. Rom. 9. 7.
k Gen. 27. 27. 2. 9.
l Gen. 48. 15.
m Gen. 47. 31.
n Gen. 50. 23.
o Exod. 2. 2.
p Exod. 1. 17.
q Exod. 2. 11.
r Exod. 12. 21.
s Exod. 14. 22.
t Ios. 6. 20.
u Ios. 2. 3.
a Rom. 6. 4. Coloss. 3. 8. Ephes. 4. 13. 1. Pet. 2. 1. & 4. 2.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Aspicientes in auctorem fidei, & consummatorem Iesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera sedis Dei sedet.

3 Recogitate enim eum, qui talem sustinuit à peccatoribus adversum semetipsum contradictionem; ut ne fatigemini, animis vestris deficientes.

4 Nondum enim usque ad sanguinem restitistis, adversus peccatum repugnantes:

5 Et obliti estis consolationis, quæ vobis tamquam filiis loquitur: dicens: *b* Fili mi, noli negligere disciplinam Domini: neque fatigeris dum ab eo argueris.

b Prov. 3. 11. *Apoc.* 3. 19.

6 Quem enim diligit Dominus, castigat, flagellat autem omnem filium, quem recipit.

7 In disciplina perseverate. Tamquam filiis vobis offert se Deus: quis enim filius, quem non corripit pater?

8 Quod si extra disciplinam estis, cujus participes facti sunt omnes: ergo adulteri, & non filii estis.

9 Deinde patres quidem carnis nostræ, eruditores habuimus, & reverebamur eos: num multo magis obtemperabimus Patri spirituum, & vivemus?

10 Et illi quidem in tempore paucorum dierum secundum voluntatem suam erudiebant nos: hic autem ad id, quod utile est in recipiendo sanctificationem ejus.

11 Omnis autem disciplina, in præsenti quidem videtur non esse gaudii, sed mœroris: postea autem fructum pacatissimum exercitatis, per eam reddet justitiæ.

12 Propter quod, remissas manus, & soluta genua, erigite,

13 Et gressus rectos facite pedibus vestris: ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur.

e Rom. 12. 18. 14 *e* Pacem sequimini cum omnibus, & sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum?

15 Contemplantes ne quis desit gratiæ Dei; nequa radix amaritudinis sursum germinans impediat, & per illam inquinentur multi.

d Gen. 25. 33. *e Gen.* 27. 38. 16 Ne quis fornicator, aut profanus *d* ut Esau? qui propter unam escam vendidit primitiva sua.

17 Scitote enim quoniam *e* & postea cupiens hereditare benedictionem, reprobatus est: non enim invenit pœnitentiæ locum, quamquam cum lacrimis inquisisset eam.

18 Non enim accessistis ad tractabilem montem, & accessibilem ignem, & turbinem, & caliginem, & procellam,

19 Et tubæ sonum, & vocem verborum, quam qui audierunt, excusaverunt se, ne eis fieret verbum.

20 Non enim portabant quod dicebatur: *Exod.* 19. 12. *f* Et si bestia tetigerit montem, lapidabitur.

21 Et ita terribile erat quod videbatur. 20. & 21. Moyses dixit: Exterritus sum, & tremebundus.

Exod. 19. 15 22 Sed accessistis ad Sion montem, & civitatem Dei viventis, Ierusalem cœlestem, & multorum millium Angelorum frequentiam,

23 Et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in cœlis, & judicem omnium Deum, & spiritus justorum perfectorum;

24 Et testamenti novi mediatorem Iesum, & sanguinis asperSionem melius loquentem quam Abel.

25 Videte ne recusetis loquentem. Si enim illi non effugerunt, recusantes eum qui super terram loquebatur: multo magis nos, qui de cœlis loquentem nobis avertimus.

26 Cujus vox movit terram tunc: nunc autem repromittit, dicens: *g* Adhuc semel; ego movebo non solum terram, sed & cœlum. *g Aggæ* 2. 7.

27 Quod autem, Adhuc semel dicit: declarat mobilium translationem, tamquam factorum, ut maneant ea quæ sunt immobilia.

28 Itaque regnum immobile suscipientes, habemus gratiam: per quam serviamus placentes Deo cum metu & reverentia.

29 *h* Etenim Deus noster ignis consumens est. *h Deut.* 4. 24.

CAPUT XIII.

Ad varias hortatur virtutes, jubens cavere ab extranea doctrina, ac memoriam refricans altaris & hostiarum veteris novique testamenti, & subinde monens ut præpositis obtemperent: orat ut pro se precentur, idem vicissim pro illis agens, additis mutuis salutationibus.

1 Charitas fraternitatis maneat in vobis.

2 *a* Et hospitalitatem nolite oblivisci, per hanc enim *b* placuerunt quidam, Angelis hospitio receptis. *a Rom.* 12. 13. *1. Petr.* 4. 9. *b Gen.* 18. 3. & 19. 2.

3 Mementote vinctorum, tamquam simul vincti; & laborantium, tamquam & ipsi in corpore morantes.

4 Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus. Fornicatores enim, & adulteros judicabit Deus.

5 Sint mores sine avaritia, contenti præsentibus: ipse enim dixit: *c* Non te deseram, neque derelinquam. *c Ios.* 1. 5.

6 Ita ut confidenter dicamus: *d* Dominus mihi adjutor: non timebo quid faciat mihi homo. *d Psal.* 117. 6.

7 Memento te præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

8 Iesus Christus heri, & hodie, ipse & in sæcula.

9 Doctrinis variis & peregrinis nolite abduci. Optimum est enim gratia stabilire cor, non escis: quæ non profuerunt ambulantibus in eis.

10 Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, qui tabernaculo deserviunt.

11 *e* Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in Sancta per pontificem, horum corpora cremantur extra castra. *e Levit.* 16. 17.

12 Propter quod & Iesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est,

13 Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes.

14 *f* Non enim habemus hic manentem civitatem *f Mich.* 2. 10.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

civitatem, sed futuram inquirimus.

15 Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum confitentium nomini ejus.

16 Beneficentiæ autem, & communionis nolite oblivisci: talibus enim hostiis promeretur Deus.

17 Obedite præpositis vestris, & subjacete eis. Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri: ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes: hoc enim non expedit vobis.

18 Orate pro nobis: confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in omnibus bene volentes conversari.

19 Amplius autem deprecor vos hoc facere, quo celerius restituar vobis.

20 Deus autem pacis, qui eduxit de mortuis pastorem magnum ovium, in sanguine testamenti æterni, Dominum nostrum Iesum Christum,

21 Aptet vos in omni bono, ut faciatis ejus voluntatem: faciens in vobis quod placeat coram se per Iesum Christum: cui est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

22 Rogo autem vos fratres, ut sufferatis verbum solatii. Etenim perpaucis scripsi vobis.

23 Cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum: cum quo (si celerius venerit) videbo vos.

24 Salutate omnes præpositos vestros, & omnes sanctos. Salutant vos de Italia fratres.

25 Gratia cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA CATHOLICA BEATI IACOBI APOSTOLI.

CAPVT I.

Docet tentationum utilitatem, & sapientiam à Deo cum confidentia postulandam. Deus tentator non est aut auctor peccati, sed ab eo procedit omnis bona donatio: hortatur ut ad audiendum veloces, ad loquendum vero & ad iram tardi sint: nec satis est veritatem audire, nisi illa opere compleatur: subdit etiam quanam sit vera & immaculata religio.

1 IAcobus Dei & Domini nostri Iesu Christi servus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem.

2 Omne gaudium existimate fratres mei cum in tentationes varias incideritis:

3 *a* Scientes quod probatio fidei vestræ patientiam operatur. *a Rom. 3. 3.*

4 Patientia autem opus perfectum habet: ut sitis perfecti & integri, in nullo deficientes.

5 Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non improperat: & dabitur ei.

6 *b* Postulet autem in fide nihil hæsitans: qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui à vento movetur & circumfertur. *b Matth. 7. 7. & 21, 22. Marc. 11. 24. Luc. 11. 9. Ioan. 14. 13. & 16. 23. 24.*

7 Non ergo æstimet homo ille quod accipiet aliquid à Domino.

8 Vir duplex animo, inconstans est in omnibus viis suis.

9 Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua;

10 Dives autem in humilitate sua, *c* quoniam sicut flos fœni transibit. *c Eccli. 14. 18. Isaiæ 40. 6. 1. Petr. 1. 24.*

11 Exortus est enim sol cum ardore, & arefecit fœnum, & flos ejus decidit, & decor vultus ejus deperiit, ita & dives in itineribus suis marcescet.

12 *d* Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ quam repromisit Deus diligentibus se. *d Iob. 4. 17.*

13 Nemo cum tentatur, dicat, quoniam à Deo tentatur: Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat.

14 Vnusquisque vero tentatur à concupiscentia sua abstractus, & illectus.

15 Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem.

16 Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi.

17 Omne datum optimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

18 Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod creaturæ ejus.

19 Scitis fratres mei dilectissimi. *e* Sit autem omnis homo velox ad audiendum; tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. *e Prov. 17. 27.*

20 Ira enim viri justitiam Dei non operatur.

21 Propter quod abjicientes omnem immunditiam, & abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras.

22 *f* Estote autem factores verbi; & non auditores tantum, fallentes vosmetipsos. *f Matth. 7. 21. Rom. 2. 13.*

23 Quia si quis auditor est verbi, & non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suæ in speculo:

24 Consideravit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit.

25 Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis, & permanserit in ea, non auditor obliviosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit.

26 Si quis autem putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio.

27 Religio munda & immaculata apud Deum & Patrem, hæc est: Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum se custodire, ab hoc sæculo.

CAPVT II

Monet ne personarum respectu moveantur: qui enim unicum legis præceptum transgreditur, legis transgressor est: hortatur ut operibus misericordiæ incumbant: ostendens quod homo per opera justificetur; nam fides sine operibus mortua est.

1 *a* Fra

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

a Lev. 19.15. Deut. 1. 17. & 16. 19. Prov. 24.23. Eccli. 42. 1.

1 a FRatres mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriæ.
2 Etenim si introierit in conventum vestrum vir aureum annulum habens, in veste candida, introierit autem & pauper in sordido habitu.
3 Et intendatis in eum qui indutus est veste præclara, & dixeritis ei: Tu sede hic bene: pauperi autem dicatis: Tu sta illic; aut sede sub scabello pedum meorum:
4 Nonne judicatis apud vosmetipsos, & facti estis judices cogitationum iniquarum?
5 Audite fratres mei dilectissimi, nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide, & heredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se?
6 Vos autem exhonorastis pauperem. Nonne divites per potentiam opprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad judicia?
7 Nonne ipsi blasphemant bonum nomen, quod invocatum est super vos?

b Lev. 19.18. Matth. 22.39. Marc 12.31. Rom. 13. 9. Galat. 5. 14.

8 Si tamen legem perficitis regalem secundum scripturas: b Diliges proximum tuum sicut teipsum: bene facitis:
9 Si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguit à lege quasi transgressores.

c Matt. 5. 19.

10 c Quicumque autem totam legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus.
11 Qui enim dixit, Non mœchaberis, dixit, & Non occides. Quod si non mœchaberis, occides autem, factus es transgressor legis.
12 Sic loquimini, & sic facite, sicut per legem libertatis incipientes judicari.
13 Iudicium enim sine misericordia illi, qui non fecit misericordiam: superexaltat autem misericordia judicium.
14 Quid proderit fratres mei, si fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat? Numquid poterit fides salvare eum?

d Ioan. 3. 17.

15 d Si autem frater & soror nudi sint, & indigeant victu quotidiano:
16 Dicat autem aliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacimini & saturamini: non dederitis autem eis, quæ necessaria sunt corpori, quid proderit?
17 Sic & fides, si non habeat opera, mortua est in semetipsa.
18 Sed dicet quis: Tu fidem habes, & ego opera habeo, ostende mihi fidem tuam sine operibus: & ego ostendam tibi ex operibus fidem meam.
19 Tu credis quoniam unus est Deus: Benefacis: & dæmones credunt, & contremiscunt.
20 Vis autem scire ô homo inanis, quoniam fides sine operibus mortua est?

e Gen. 22. 9. f Gen. 15 5. Rom. 4. 3. Galat. 3. 6.

21 e Abraham pater noster, nonne ex operibus justificatus est, offerens Isaac filium super altare?
22 Vides quoniam fides cooperabatur operibus illius: & ex operibus fides consummata est?
23 Et suppletа est Scriptura dicens: f Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad justitiam, & amicus Dei appellatus est.
24 Videtis quoniam ex operibus justificatur homo, & non ex fide tantum?

g Ios. 2 4.

25 Similiter g & Rahab meretrix, nonne ex operibus justificata est, suscipiens nuntios, & alia via ejiciens?
26 Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita & fides sine operibus mortua est.

CAPVT III.

Lingua mala recensetur, quam difficillimum est recte gubernare, subditque differentiam inter sapientiam terrenam & cœlestem.

a Matth. 23. 8.

1 a NOlite plures magistri fieri fratres mei, scientes quoniam majus judicium sumitis.
2 In multis enim offendimus omnes. Si quis in verbo non offendit: hic perfectus est vir. Potest enim fræno circumducere totum corpus.
3 Si autem equis fræna in ora mittimus ad consentiendum nobis, & omne corpus illorum circumferimus.
4 Ecce & naves, cum magnæ sint, & à ventis validis minentur, circumferuntur à modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit.
5 Ita & lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit!
6 Et lingua ignis est, universitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflammat rotam nativitatis nostræ, inflammata à gehenna.
7 Omnis enim natura bestiarum, & volucrum, & serpentium, & cæterorum domantur, & domita sunt à natura humana:
8 Linguam autem nullus hominum domare potest: inquietum malum, plena veneno mortifero.
9 In ipsa benedicimus Deum & Patrem: & in ipsa maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt.
10 Ex ipso ore procedit benedictio, & maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri.
11 Numquid fons de eodem foramine emanat dulcem & amaram aquam?
12 Numquid potest, fratres mei, ficus uvas facere, aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest facere aquam.
13 Quis sapiens & disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ.
14 Quod si zelum amarum habetis, & contentiones sint in cordibus vestris: nolite gloriari, & mendaces esse adversus veritatem.
15 Non est enim ista sapientia desursum descendens; sed terrena, animalis, diabolica.
16 Vbi enim zelus & contentio: ibi inconstantia & omne opus pravum.
17 Quæ autem desursum est sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordia, & fructibus bonis, non judicans, sine simulatione.
18 Fructus autem justitiæ, in pace seminatur facientibus pacem.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

CAPVT IV.

Concupiscentiis non est obsequendum, sed diabolo resistendum, & Deo appropinquandum mutuaque dilectioni studendum, rebus incertis divinæ providentiæ committis.

1 VNde bella & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris?

2 Concupiscitis, & non habetis: occiditis, & zelatis: & non potestis adipisci: litigatis, & belligeratis, & non habetis; propter quod non postulatis.

3 Petitis, & non accipitis: eo quod male petatis: ut in concupiscentiis vestris insumatis.

4 Adulteri, nescitis quia amicitia hujus mundi, inimica est Dei? Quicumque ergo voluerit amicus esse sæculi hujus, inimicus Dei constituitur.

5 Aut putatis quia inaniter scriptura dicat: Ad invidiam concupiscit spiritus, qui habitat in vobis.

6 Majorem autem dat gratiam. Propter quod dicit: [a] Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. [a Prov. 3. 34.]

7 Subditi ergo estote Deo: resistite autem diabolo, & fugiet à vobis.

8 Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores: & purificate corda, duplices animo.

9 Miseri estote, & lugete, & plorate: risus vester in luctum convertatur, & gaudium in mœrorem.

10 [b] Humiliamini in conspectu Domini, & exaltabit vos. [b 1. Pet. 5. 6.]

11 Nolite detrahere alterutrum fratres. Qui detrahit fratri, aut qui judicat fratrem suum, detrahit legi, & judicat legem. Si autem judicas legem: non es factor legis, sed judex.

12 Vnus est legislator, & judex, qui potest perdere, & liberare.

13 [c] Tu autem quis es, qui judicas proximum; Ecce nunc qui dicitis: Hodie, aut crastino ibimus in illam civitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus: [c Rom. 14. 4.]

14 Qui ignoratis quid erit in crastino.

15 Quæ est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur. Pro eo ut dicatis: Si Dominus voluerit, & [d]: Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud.

16 Nunc autem exultatis in superbiis vestris. Omnis exultatio talis, maligna est.

17 Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum est illi.

CAPVT V.

Divitibus pauperum oppressoribus gravem comminatur ultionem, pauperes vero ad longanimitatem hortatur: juramentum fugiendum, & infirmi à presbyteris oleo ungendi, ac peccata invicem confitenda; quam efficax sit justi oratio: errantes ad veritatem sunt reducendi.

1 AGite nunc divites, plorate ululantes in miseriis vestris, quæ advenient vobis.

2 Divitiæ vestræ putrefactæ sunt: & vestimenta vestra à tineis comesta sunt.

3 Aurum & argentum vestrum æruginavit: & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in novissimis diebus.

4 Ecce merces operariorum, qui messuerunt regiones vestras, quæ fraudata est à vobis, clamat: & clamor eorum in aures Domini Sabaoth introivit.

5 Epulati estis super terram, & in luxuriis enutristis corda vestra, in die occisionis.

6 Addixistis, & occidistis justum, & non restitit vobis.

7 Patientes igitur estote fratres, usque ad adventum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum, & serotinum.

8 Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam adventus Domini appropinquavit.

9 Nolite ingemiscere fratres in alterutrum, ut non judicemini. Ecce judex ante januam assistit.

10 Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientiæ, Prophetas: qui locuti sunt in nomine Domini.

11 Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator.

12 Ante omnia autem fratres mei [a] nolite jurare, neque per cœlum, neque per terram, neque aliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non, ut non sub judicio decidatis. [a Matth. 5. 34.]

13 Tristatur aliquis vestrum? oret: Æquo animo est? Psallat.

14 Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini:

15 Et Oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei.

16 Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro invicem ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua.

17 [b] Elias homo erat similis nobis passibilis: & oratione oravit ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. [b 3. Reg. 17. 1. Luc. 4. 25.]

18 Et rursum oravit: & cœlum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.

19 Fratres mei, si quis ex vobis erraverit à veritate, & converterit quis eum:

20 Scire debet, quoniam qui convertì fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam ejus à morte, & operiet multitudinem peccatorum.

EPI

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Gratias Deo agit de vocatione ad fidem & vitam æternam, quæ tamen per multas tribulationes acquiritur, de qua Prophetæ vaticinati sunt: hortatur eos ad vitæ munditiam, ut qui Christi sanguine redempti sunt.

1 PEtrus Apostolus Iesu Christi electis advenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Capadociæ, Asiæ, & Bithiniæ,

2 Secundum præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & aspersionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis, & pax multiplicetur.

3 *a* Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, *a* 1. Cor. 1. 3. Ephes 1. 3.

4 In hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, immarcescibilem, conservatam in cælis in vobis:

5 Qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo

6 In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus.

7 Vt probatio vestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inveniatur in laudem & gloriam, & honorem, in revelatione Iesu Christi:

8 Quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitia inenarrabili, & glorificata:

9 Reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum.

10 De qua salute exquisierunt, atque scrutati sunt prophetæ, qui de futura in vobis gratia prophetaverunt:

11 Scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænuntians eas quæ in Christo sunt passiones, & posteriores glorias:

12 Quibus revelatum est, quia non sibimet ipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nunciata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vobis, Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

13 Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrii perfecte sperate in eam, quæ offertur vobis, gratiam, in revelationem Iesu Christi:

14 Quasi filii obedientiæ, non configurati prioribus ignorantiæ vestræ desideriis:

15 Sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum: & ipsi in omni conversatione sancti sitis:

16 Quoniam scriptum est: *b* Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. *b* Levit. 11. 44.

17 Et si patrem invocatis eum *c* qui sine acceptione personarum judicat secundum uniuscujusque opus, in timore incolatus vestri tempore conversamini. *c* Deut. 10. 17.

18 Scientes quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paternæ traditionis: Rom. 2. 11.

19 *d* Sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati: *d* Galat. 2. 6.

20 Præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos, *d* 1 Cor. 6. 20. & 7. 23.

21 Qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum à mortuis, & dedit ei gloriam, ut fides vestra, & spes esset in Deo: Hebr. 9 14. 1 Joan. 1. 7. Apoc. 1. 5.

22 Animas vestras, castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde invicem diligite attentius:

23 Renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei vivi, & permanentis in æternum.

24 *e* Quia omnis caro ut fœnum: & omnis gloria ejus tamquam flos fœni: exaruit fœnum, & flos ejus decidit. *e* Isaiæ 40. 6. Eccli. 14. 8. Jacob. 1. 10.

25 Verbum autem Domini manet in æternum. hoc est autem verbum, quod evangelizatum est in vos.

CAPVT II.

Exclusa omni fictione, regenerati ad Christum lapidem vivum accedant credentes qui sunt genus electum, cum prius essent populus abjectus: hortatur ut tanquam peregrini ab omnibus mundanis abstineant, superioribus obtemperent, afflictionesque ad Christi imitationem ferant.

1 DEponentes igitur omnem malitiam, & omnem dolum, & simulationes, & invidias, & omnes detractiones, Rom. 6. 4. Ephes. 4. 22. Coloss. 3. 8. Hebr. 12. 10.

2 Sicut modo geniti infantes, rationabile, sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem:

3 Si tamen gustastis quoniam dulcis est Dominus.

4 Ad quem accedentes lapidem vivum, ab hominibus quidem reprobatum, à Deo autem electum, & honorificatum:

5 Et ipsi tamquam lapides vivi superædificamini, domus spiritualis, sacerdotium sanctum offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christum.

6 Propter quod continet Scriptura: *a* Ecce pono in Sion lapidem summum angularem, electum, pretiosum: & qui crediderit in eum, non confundetur. *a* Isaiæ 28. 16. Rom. 9. 33.

7 Vobis igitur honor credentibus: non credentibus autem *b* lapis quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli, *b* Psal. 117. 22. Matth. 21. 42. Act. 4. 11.

8 Et lapis offensionis, & petra scandali, his qui offendunt verbo, nec credunt in quo & positi sunt. Isa. 8. 14.

9 Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis: ut virtutes annuntietis ejus, qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

c Oſee 2.4. Rom. 9. 19. 10 c Qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei: qui non conſecuti miſericordiam, nunc autem miſericordiam conſecuti.

d Rom. 13.14. Galat. 5.16. 11 d Chariſſimi, obſecro vos tamquam advenas & peregrinos abſtinere vos à carnalibus deſideriis, quæ militant adverſus animam,

12 Converſationem veſtram inter gentes habentes bonam: ut in eo, quod detrectant de vobis tamquam de malefactoribus, vos conſiderantes, glorificent Deum in die viſitationis.

e Rom. 13.1. 13 e Subjecti igitur eſtote omni humanæ creaturæ propter Deum: ſive regi, quaſi præcellenti:

14 Sive ducibus, tamquam ab eo miſſis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum:

15 Quia ſic eſt voluntas Dei, ut bene facientes obtumeſcere faciatis imprudentium hominum ignorantiam,

16 Quaſi liberi, & non quaſi velamen habentes malitiæ libertatem, ſed ſicut ſervi Dei.

f Rom. 12.10. 1 Eph. 6.5. Coloſ. 3.22. Tit. 2. 9. 17 Omnes honorate: f fraternitatem diligite: Deum timete: Regem honorificate.

g 18 g Servi ſubditi eſtote in omni timore dominis, non tantum bonis & modeſtis, ſed etiam dyſcolis.

19 Hæc eſt enim gratia, ſi propter Dei conſcientiam ſuſtinet quis triſtitias, patiens injuſte.

20 Quæ enim eſt gloria, ſi peccantes, & colaphizati ſuffertis? Sed ſi bene facientes patienter ſuſtinetis; hæc eſt gloria apud Deum.

21 In hoc enim vocati eſtis: quia & Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum ut ſequamini veſtigia ejus.

h Iſai. 53.9. 22 h Qui peccatum non fecit, nec inventus eſt dolus in ore ejus:

i Ioan. 3.5. k Iſa. 53.5. 23 i Qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: tradebat autem judicanti ſe injuſte:

24 k Qui peccata noſtra ipſe pertulit in corpore ſuo ſuper lignum: ut peccatis mortui, juſtitiæ vivamus: cujus livore ſanati eſtis.

25 Eratis enim ſicut oves errantes, ſed converſi eſtis nunc ad paſtorem & epiſcopum animarum veſtrarum.

CAPVT III.

De mutua inter conjuges converſatione, & mulierum ornatu: hortatur ad varias virtutes, utque Chriſti exemplo ferant adverſa: & quod per Baptiſmum ſalvamur in ſimilitudinem eorum qui in arca Noë ſalvabantur

Coloſ. 3.18. Epheſ. 5.22. 1 Similiter & mulieres ſubditæ ſint viris ſuis: ut & ſi qui non credunt verbo, per mulierum converſationem ſine verbo lucrifiant,

2 Conſiderantes in timore caſtam converſationem veſtram.

a 1. Tim. 2. 9. 3 a Quarum non ſit extrinſecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti veſtimentorum cultus:

4 Sed qui abſconditus eſt cordis homo, in incorruptibilitate quieti & modeſti ſpiritus, qui eſt in conſpectu Dei locuples.

5 Sic enim aliquando & ſanctæ mulieres, ſperantes in Deo ornabant ſe, ſubjectæ propriis viris.

b Gen. 18.12. 6 b Sicut Sara obediebat Abrahæ, dominum eum vocans: cujus eſtis filiæ bene facientes, & non pertimentes ullam perturbationem.

e 1. Cor. 7. 3. 7 c Viri ſimiliter cohabitantes ſecundum ſcientiam, quaſi infirmiori vaſculo muliebri impartientes honorem, tamquam & coheredibus gratiæ vitæ: ut non impediantur orationes veſtræ.

8 In fine autem, omnes unanimes, compatientes, fraternitatis amatores, miſericordes modeſti, humiles:

d Prov. 17.13. Rom. 12.17. 1. Theſſ. 5.15. e Pſal. 31.31. f Iſa. 1.16. 9 d Non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, ſed è contrario benedicentes quia in hoc vocati eſtis, ut benedictionem hereditate poſſideatis.

10 e Qui enim vult vitam diligere, & dies videre bonos, coërceat linguam ſuam à malo, & labia ejus ne loquantur dolum.

11 f Declinet à malo, & faciat bonum: inquirat pacem, & ſequatur eam.

12 Quia oculi Domini ſuper juſtos, & aures ejus in preces eorum; Vultus autem Domini ſuper facientes mala.

13 Et quis eſt qui vobis noceat, ſi boni æmulatores fueritis?

g Matth. 5.10. 14 g Sed & ſi quid patimini propter juſtitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis, & non conturbemini.

15 Dominum autem Chriſtum ſanctificate in cordibus veſtris, parati ſemper ad ſatisfactionem omni poſcenti vos rationem de ea, quæ in vobis eſt, ſpe.

h Supra 2. 12. Rom. 5. 6. Hebr. 9.28. 16 h Sed cum modeſtia, & timore, conſcientiam habentes bonam: ut in eo, quod detrahunt de vobis, confundantur, qui calumniantur veſtram bonam in Chriſto converſationem.

17 Melius eſt enim benefacientes (ſi voluntas Dei velit) pati, quam malefacientes.

18 Quia & Chriſtus ſemel pro peccatis noſtris mortuus eſt, juſtus pro injuſtis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem ſpiritu.

19 In quo & his, qui in carcere erant, ſpiritibus veniens prædicavit:

i Gen. 1 7. 7. Matth. 14.37. Luc. 17.26. 20 Qui increduli fuerant aliquando, i quando expectabant Dei patientiam in diebus Noë, cum fabricaretur arca: in qua pauci, id eſt octo animæ ſalvæ factæ ſunt per aquam.

21 Quod & vos nunc ſimilis formæ ſal vos facit baptiſma: non carnis depoſitio ſordium, ſed conſcientiæ bonæ interrogatio in Deum per reſurrectionem Jeſu Chriſti,

22 Qui eſt in dextera Dei, deglutiens mortem ut vitæ æternæ hæredes efficeremur: profectus in cælum, ſubjectis ſibi angelis, & poteſtatibus, & virtutibus.

CAPVT IV.

Chriſti morte redemptos hortatur ut pergant præterita devitare peccata; incumbentes orationibus ac mutuæ dilectioni, ſemper omnia in Dei gloriam referentes, & gaudentes ſi propter Chriſtum pati oporteat.

1 Chriſto igitur paſſo in carne, & vos eadem cogitatione armamini: quia

qui

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

qui passus est in carne, desiit à peccatis:
2 Vt jam non desideriis hominum, sed Voluntati Dei, quod reliquum est in carne vivat temporis.
a Eph. 4.23. 3 a Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem Gentium consummandam, his qui ambulaverunt in luxuriis, desideriis, vinolentiis, comessationibus, potationibus, & illicitis idolorum cultibus.
4 In quo admirantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriæ confusionem, blasphemantes.
5 Qui reddent rationem ei, qui paratus est judicare vivos & mortuos.
6 Propter hoc enim & mortuis evangelizatum est: ut judicentur quidem secundùm homines in carne, vivant autem secundùm Deum in Spiritu.
7 Omnium autem finis appropinquavit. Estote itaque prudentes, & vigilate in orationibus.
8 Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia † charitas operit multitudinem peccatorum.
9 Hospitales invicē b sine murmuratione.
† Prov. 10.12. 10 † Vnusquisque, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut
b Rom. 12.13. boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.
Hebr. 13.2. 11 c Si quis loquitur, quasi sermones Dei:
† Phil. 2.14. si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus; ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum:
c Rom. 12.6. cui est gloria, & imperium in sæcula sæculorum, Amen.
I. Cor. 4.2. 12 Charissimi, nolite peregrinari in fervore, qui ad tentationem vobis fit, quasi novi aliquid vobis contingat:
13 Sed communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exultantes.
14 Si exprobramini in nomine Christi; beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriæ, & virtutis Dei, & qui est ejus spiritus, super vos requiescit.
15 Nemo autem vestrum patiatur ut homicida, ut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor.
16 Si autem ut Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine.
17 Quoniam tempus est ut incipiat judicium à Domo Dei. Si autem primum à nobis: quis finis eorum, qui non credunt Dei Evangelio.
d Prov. 11.31. 18 d Et si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parebunt?
19 Itaque & hi, qui patiuntur secundum voluntatem Dei, fideli Creatori commendent animas suas in benefactis.

CAPVT V.

Seniores orat ut verbo & exemplo pascant gregem Dei, juniores autem illis subditi sint: hortatur omnes ut sese demittant, divinæ curæ totos se tradentes, & in sobrietate ac fide diabolo resistentes.

1 SEniores ergo, qui in vobis sunt, obsecro, consenior & testis Christi passionum: qui & ejus, quæ in futuro revelanda est, gloriæ communicator:
2 Pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontaneè secundum Deum: neque turpis lucri gratia, sed voluntariè:
3 Neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo.
4 Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloriæ coronam.
5 Similiter adolescentes subditi estote senioribus. a Omnes autem invicem humilitatem insinuate, b quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam,
6 Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis:
7 Omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis.
8 Sobrii estote, & vigilate: quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret:
9 Cui resistite fortes in fide: scientes eandem passionem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri.
10 Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque.
11 Ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum. Amen.
12 Per Silvanum fidelem fratrem vobis, ut arbitror, breviter scripsi: obsecrans & contestans, hanc esse veram gratiam Dei, in qua statis.
13 Salutat vos Ecclesia, quæ est in Babylone collecta, & Marcus filius meus.
14 Salutate invicem in osculo sancto. Gratia vobis omnibus, qui estis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

Hortatur ut memores maximorum quæ à Deo acceperunt donorum, per varias scandant virtutes, ut sic introitus in regnum Domini illis ministretur: dicitque se brevi moriturum, & suæ doctrinæ certitudinem ostendit ex Christo doctore, quem & vox Patris & Prophetæ commendarunt.

1 SImon Petrus, servus & Apostolus Iesu Christi, iis qui coæqualem nobiscum sortiti sunt fidem in justitia Dei nostri, & salvatoris Iesu Christi.
2 Gratia vobis & pax adimpleatur in cognitione Dei, & Christi Iesu Domini nostri:
3 Quomodo omnia nobis divinæ virtutis suæ, quæ ad vitam & pietatem donata sunt, per cognitionem ejus, qui vocavit nos propria gloria & virtute,
4 Per quem maxima & pretiosa nobis promissa donavit: vt per hæc efficiamini

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

divinæ consortes naturæ : & fugientes ejus quæ in mundo est, concupiscentiæ corruptionem.

5 Vos autem curam omnem subinfegentes, ministrate in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam,

6 In scientia autem abstinentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem.

7 In pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem.

8 Hæc enim si vobiscum adsint, & superent; non vacuos, nec sine fructu vos constituent in Domini nostri Jesu Christi cognitione.

9 Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, & manu tentans, oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum.

10 Quapropter fratres magis satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando.

11 Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternum regnum Domini nostri, & Salvatoris Jesu Christi.

12 Propter quod incipiam vos semper commonere de his: & quidem scientes & confirmatos vos in præsente veritate.

13 Justum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione:

14 Certus quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod & Dominus noster Jesus Christus *a* significavit mihi. *a* Joan. 21.17.

15 Dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis.

16 *b* Non enim doctas fabulas secuti, notam fecimus vobis Domini nostri Jesu Christi virtutem & præsentiam: sed speculatores facti illius magnitudinis. *b* 1 Cor. 1. 17

17 Accipiens enim à Deo Patre honorem & gloriam, voce delapsa ad eum hujuscemodi à magnifica gloria: *c* Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite. *c* Matt. 17.5.

18 Et hanc vocem nos audivimus de cœlo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto.

19 Et habemus firmiorem propheticum sermonem: cui benefacitis attendentes, quasi lucernæ lucenti in caliginoso loco, donec dies elucescat, & lucifer oriatur in cordibus vestris:

20 *d* Hoc primum intelligentes, quod omnis propheria Scripturæ propria interpretatione non fit. *d* 2. Tim 3.16.

21 Non enim voluntate humana allata est aliquando propheria: sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

CAPUT II.

Pseudoprophetæ multos seducent, verum acriter punientur, sicut de malis actum est tempore diluvii & de Sodomitis: prosequitur autem pravos more horum, quos admodum effusos dicit in libidinem.

1 FUerunt vero & pseudoprophetæ in populo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis, & eum, qui emit eos, Dominum negant, superducentes sibi celerem perditionem.

2 Et multi sequentur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur:

3 Et in avaritia fictis verbis de vobis negotiabuntur: quibus judicium jam olim non cessat, & perditio eorum non dormitat.

4 *a* Si enim Deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos, in judicium reservari. *a* Job. 4.18. Juda 6.

5 Et originali mundo non pepercit, *b* sed octavum Noë justitiæ præconem custodivit, diluvium mundo impiorum inducens. *b* Gen. 7. 1.

6 *c* Et civitates Sodomorum & Gomorrhæorum in cinerem redigens, eversione damnavit: exemplum eorum, qui impie acturi sunt, ponens: *c* Gen. 19.25.

7 Et justum Lot oppressum à nefandorum injuria, ac luxuriosa conversatione eripuit; & Aspectu enim, & auditu justus erat: habitans apud eos, qui de die in diem animam justam iniquis operibus cruciabant.

9 Novit Dominus pios de tentatione eripere: iniquos vero in diem judicii reservare cruciandos:

10 Magis autem eos, qui post carnem in concupiscentia immunditiæ ambulant, dominationemque contemnunt, audaces, sibi placentes, sectas non metuunt introducere blasphemantes.

11 Ubi angeli fortitudine & virtute cum sint majores, non portant adversum se execrabile judicium.

12 Hi vero velut irrationabilia pecora, naturaliter in captionem & in pernitiem in his quæ ignorant blasphemantes in corruptione sua peribunt,

13 Percipientes mercedem injustitiæ, voluptatem existimantes diei delicias: coinquinationes, & maculæ deliciis affluentes, in conviviis suis luxuriantes vobiscum,

14 Oculos habentes plenos adulterii, & incessabilis delicti. Pellicientes animas instabiles, cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filii.

15 Derelinquentes rectam viam erraverunt, *d* secuti viam Balaam ex Bosor, qui mercedem iniquitatis amavit: *d* Jud. 11.

16 Correptionem vero habuit suæ vesaniæ: subjugale mutum animal † hominis voce loquens, prohibuit prophetæ insipientiam. † Num. 22.28.

17 Hi sunt fontes sine aqua, & nebulæ turbinibus exagitatæ, quibus caligo tenebrarum reservatur.

18 Superba enim vanitatis loquentes, pelliciunt in desideriis carnis luxuriæ eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conversantur:

19 Libertatem illis promittentes, cum ipsi *e* Joan. 8.34. Rom. 6.16. servi sint corruptionis: *e* à quo enim quis superatus est, hujus & servus est.

20 Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri & Salvatoris Jesu Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. Hebr. 6. 4. Matth. 12.45.

21 Melius

21 Melius enim erat illis non cognoscere viam justitiæ, quam post agnitionem, retrorsum converti ab eo, quod illis traditum est sancto mendato.

22 Contigit enim eis illud veri proverbii: *f* Canis reversus ad suum vomitum; *f Prov. 28.11.* & Sus lota, in volutabro luti.

CAPVT III.

Propter quosdam illusores secundum Domini adventum nugantes, astruit futuram mundi renovationem, cum brevi & insperato Dominus adveniet: ad cujus adventum monet ut se præparent, laudans Pauli scripta quæ indocti depravant.

1 HAnc ecce vobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commonitione sinceram mentem:

2 Vt memores sitis eorum, quæ prædixi, verborum à sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum, præceptorum Domini & Salvatoris.

a 1 Tim. 4. 1. 2. Tim. 3. 3. Judæ 18. 3 *a* Hoc primum scientes, quod venient in novissimis diebꝰ in deceptione illusores, juxta proprias concupiscentias ambulantes.

b Ezech. 12. 27. 4 Dicentes: *b* Vbi est promissio, aut adventus ejus? ex quo enim patres dormierũt, omnia sic perseverant ab initio creaturæ.

5 Latet enim eos hoc volentes, quod cæli erant prius, & terra, de aqua & per aquam consistens Dei verbo.

6 Per quæ, ille tunc mundus aqua inundatus periit:

7 Cæli autem qui nunc sunt, & terra, eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diem judicii, & perditionis impiorum hominum.

8 Vnum vero hoc non lateat vos, charissimi, quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. †

9 Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reverti.

c 1 Thes. 5. 2. Apoc. 3. 3. & 16. 15. 10 *c* Adveniet autem dies Domini ut fur: † in quo cæli magno impetu transient, elementa vero calore solventur, terra autem & quæ in ipsa sunt opera exurentur.

11 Cum igitur hæc omnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversationibus & pietatibus.

12 Expectantes & properantes in adventum diei Domini, per quem cœli ardentes solventur, & elementa ignis ardore tabescẽt?

d Isa. 65. 17. & 66. 22. Apoc. 21. 1. 13 *d* Novos vero cœlos, & novam terram secundum promissa ipsius expectamus, in quibus justitia habitat.

14 Propter quod charissimi hæc expectantes, satagite immaculati & inviolati ei inveniri in pace.

e Rom. 2. 4. 15 Et *e* Domini nostri longanimitatem, salutem arbitremini: sicut & charissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis.

16 Sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis de his: in quibus sunt quædam difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles depravant, sicut & cæteras Scripturas, ad suam ipsorum perditionem.

17 Vos igitur fratres præscientes custodite: ne insipientium errore traducti excidatis à propria firmitate.

18 Crescite vero in gratia, & in cognitione Domini nostri, & Salvatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc, & in diem æternitatis, Amen.

EPISTOLA
BEATI IOANNIS APOSTOLI
PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Ioannes quod de Christo vidit & audivit aliis annuntiat, ut una cum ipso societur Deo & Christo ejus filio, cujus sanguine hominum peccata mundantur: porro qui se peccasse negat, Deum mendacem facit.

1 QVod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ.

2 Et vita manifestata est, & vidimus, & testamur, & annunciamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, & apparuit nobis:

3 Quod vidimus & audivimus, annunciamus vobis, ut & vos societatem habeatis nobiscum, & societas nostra sit cum Patre, & cum filio ejus Iesu Christo.

4 Et hæc scribimus vobis ut gaudeatis, & gaudium vestrum sit plenum.

a Ioann. 8. 12. 5 Et hæc est annunciatio, quam audivimus ab eo, & annunciamus vobis: *a* Quoniam Deus lux est, & tenebræ in eo nō sunt ullæ.

6 Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus, mentimur, & veritatem non facimus.

7 Si autem in luce ambulamus, sicut & ipse est in luce; societatem habemus ad invicem, *b* & sanguis Iesu Christi Filii ejus, emundat nos ab omni peccato. *b Hebr. 4. 13. 1. Petr. 1. 19. Apoc. 1. 5.*

c 3. Reg. 8. 45. 2. Par. 6. 36. Prov. 20. 9. Eccle. 7. 21.

8 *c* Si dixerimus quoniam peccatum non habemus; ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.

9 Si confiteamur peccata nostra; fidelis est, & justus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate.

10 Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, & verbum ejus non est in nobis.

CAPVT II.

Iesus Christus advocatus noster est apud Patrem & propitiatio pro peccatis totius mundi, observatione autem mandatorum Dei comprobatur vera Dei notitia ac dilectio: quod sit vetus ac novum mandatum: quis sit in luce & in tenebris: variis scribit ætatibus, revocans à mundi dilectione & ab hæreticis, ac monens ut semel acceptæ fidei adhæreant, sequentes ductum Spiritus sancti.

1 FIlioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed & si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum justum:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi.

3 Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum si mandata ejus observemus.

4 Qui dicit se nosse eum, & mandata ejus non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est.

5 Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc charitas Dei perfecta est: & in hoc scimus quoniam in ipso sumus.

6 Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulare.

7 Charissimi, non mandatum novum scribo vobis, sed mandatum vetus, quod habuistis ab initio: Mandatum vetus, est verbum quod audistis.

a Ioan. 13. 14. & 15. 12. 8 *a* Iterum mandatū novum scribo vobis, quod verum est, & in ipso, & in vobis: quia tenebræ transierunt, & verū lumē jam lucet.

9 Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit in tenebris est usque adhuc.

b Infrà 3. 14. 10 *b* Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in eo non est.

11 Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quo eat: quia tenebræ obcæcaverūt oculos ejus.

12 Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen ejus.

13 Scribo vobis patres, quoniam cognovistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes, quoniam vicistis malignum.

14 Scribo vobis infantes: quoniam cognovistis patrem. Scribo vobis juvenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignum.

15 Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo.

16 Quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est.

17 Et mundus transit, & concupiscentia ejus. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum.

18 Filioli, novissima hora est: & sicut audistis quia Antichristus venit, & nunc Antichristi multi facti sunt: unde scimus, quia novissima hora est.

19 Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis, nam, si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum: sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis.

20 Sed vos unctionem habetis à Sancto, & nostis omnia.

21 Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est.

22 Quis est mendax, nisi is qui negat quoniam Iesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem, & Filium.

23 Omnis qui negat Filium, nec Patrem habet: qui confitetur Filiū, & Patrem habet.

24 Vos quod audistis ab initio, in vobis permaneat: Si in vobis permanserit quod audistis ab initio, & vos in Filio, & Patre manebitis.

25 Et hæc est repromissio, quam ipse pollicitus est nobis, vitam æternam.

26 Hæc scripsi vobis de his, qui seducunt vos.

27 Et vos unctionem quam accepistis ab eo, maneat in vobis. Et non necesse habetis ut aliquis doceat vos: sed sicut unctio ejus docet vos de omnibus & verum est, & non est mendacium. Et sicut docuit vos: manete in eo.

28 Et nunc Filioli manete in eo, ut cum apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in adventu ejus.

29 Si scitis quoniam justus est, scitote quoniam & omnis qui facit justitiam, ex ipso natus est.

CAPVT III.

De Dei erga nos charitate, & quomodo distinguantur qui ex Deo sunt, & qui ex diabolo: de dilectione & odio fratrum: qui mentis puritate & fide in Christum quidpiam à Deo petit, impetrat.

1 VIdete qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur & simus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum.

2 Charissimi, nunc filii Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est.

3 Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est.

4 Omnis qui facit peccatum & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas.

a Isa. 53. 9. *1 Petr.* 2. 22. 5 *a* Et scitis quia ille apparuit ut peccata nostra tolleret: & peccatum in eo non est.

6 Omnis qui in eo manet, non peccat: & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum.

b Ioan. 8. 44. 7 Filioli, nemo vos seducat. Qui facit justitiam, justus est: sicut & ille justus est.

8 *b* Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniā ab initio diabol⁹ peccat. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli.

9 Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est.

10 In hoc manifesti sunt filii Dei, & filii diaboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum:

c Ioan. 13. 34. & 15. 12. 11 Quoniam hæc est annunciatio, quam audistis ab initio, *c* ut diligatis alterutrum.

d Gen. 4. 8. 12 Non sicut *d* Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera ejus maligna erant, fratris autem ejus justa.

13 Nolite mirari fratres, si odit vos mūd⁹.

14 Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. *e* Qui non diligit, manet in morte:

e Levit. 19. 17. 15 Omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniā omnis homicida non habet vitā æternam in semetipso manentē.

f Ioan. 15. 13. 16 *f* In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille animam suā pro nobis posuit: & nos debem⁹ pro fratrib⁹ animas ponere.

g Iacob. 2. 15. 17 *g* Qui habuerit substantiam hujus mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo?

18 Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate.

19 In

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

19 In hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus : & in conspectu ejus suadebimus corda nostra.

20 Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum : major est Deus corde nostro, & novit omnia.

21 Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum :

h Mat. 21.22. 22 *h* Et quidquid petierimus, accipiemus ab eo : quoniam mandata ejus custodimus, & ea, quæ sunt placita coram eo, faciemus.

i Ioan. 6. 29. & 17. 3. 23 *i* Et hoc est mandatum ejus : Ut credamus in nomine Filii ejus Iesu Christi : & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis.

k Ioan. 13.34. & 15. 12. 24 *k* Et qui servat mandata ejus, in illo manet, & ipse in eo : & in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu, quem dedit nobis.

CAPVT IV.

Qui spiritus ex Deo sint, & qui non : cum Deus sua nos dilectione prævenerit, dato pro nobis Filio suo, debemus & nos Deum ac proximum diligere : perfecta autem charitas foras mittit timorem.

1 CHarissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint : quoniam multi pseudoprophetæ exierunt in mundum.

2 In hoc cognoscitur spiritus Dei : omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse ex Deo est :

3 Et omnis spiritus, qui solvit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis quoniam venit, & nunc jam in mundo est.

4 Vos ex Deo estis filioli, & vicistis eum, quoniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo.

a Ioan. 8. 47. 5 *a* Ipsi de mundo sunt : ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

6 Non ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos : qui non est ex Deo, non audit nos : in hoc cognoscimus Spiritum veritatis, & spiritum erroris.

7 Charissimi, diligamus nos invicem : quia charitas ex Deo est. Et omnis qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum.

8 Qui non diligit, non novit Deum : quoniam Deus charitas est.

b Ioan. 3. 16. 9 *b* In hoc apparuit charitas Dei in nobis quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum.

10 In hoc est charitas : non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

11 Charissimi, si sic Deus dilexit nos : & nos debemus alterutrum diligere.

c Ioan. 1. 18. *1. Tim.* 6. 17. 12 *c* Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, & charitas ejus in nobis perfecta est.

13 In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis : quoniam de Spiritu suo dedit nobis.

14 Et nos vidimus, & testificamur, quoniam Pater misit Filium suum Salvatorem mundi.

15 Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo.

16 Et nos cognovimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus Charitas est : & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo.

17 In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciã habeamus in die judicii : quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo.

18 Timor non est in charitate : sed perfecta charitas foras mittit timorem : quoniam timor pœnam habet ; qui autem timet, non est perfectus in charitate.

19 Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos.

20 Si quis dixerit quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quomodo potest diligere ?

d Ioan. 13.34. & 15. 12. *Ephes.* 5. 2. 21 *d* Et hoc mandatum habemus à Deo : ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

CAPVT V.

Denatis ex Deo, veraque erga ipsum charitate : fides mundum vincit : tres in terra testantur Christum verum hominem, & tres in cælo verum Dei filium, in quem credens habet vitam æternam : de peccato ad mortem, & non ad mortem.

1 OMnis qui credit, quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et omnis qui diligit eum qui genuit, diligit & eum qui natus est ex eo.

2 In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus, & mandata ejus faciamus.

3 Hæc est enim charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus : & mandata ejus gravia non sunt.

4 Quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum : & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra.

a 1. Cor. 15. 57. 5 *a* Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei ?

6 Hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Iesus Christus : non in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est qui testificatur, quoniam Christus est veritas.

7 Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in cælo : Pater, Verbum, & Spiritus sanctus : & hi tres unum sunt.

8 Et tres sunt, qui testimonium dant in terra : Spiritus, & aqua, & sanguis : & hi tres unum sunt.

9 Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est : quoniam hoc est testimonium Dei, quod majus est, quoniam testificatus est de Filio suo.

b Ioan. 3. 36. 10 Qui credit in Filium Dei, habet testimoniũ Dei in se. *b* Qui non credit Filio mendacem facit eum : quia non credit in testimoniũ, quod testificatus est Deus de Filio suo.

11 Et hoc est testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Filio ejus est.

12 Qui habet Filium, habet vitam : qui non habet Filium, vitam non habet.

13 Hæc scribo vobis : ut sciatis quoniam vitam habetis æternam, qui creditis in nomine Filii Dei.

14 Et hæc est fiducia, quam habemus ad eum : Quia quodcumque petierimus secundum voluntatem ejus, audit nos.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

15 Et scimus quia audit nos quidquid petierimus: scimus quoniam habemus petitiones quas postulamus ab eo.

16 Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem, petat, & dabitur ei vita peccanti non ad mortem. Est peccatum ad mortem, non pro illo dico ut roget quis.

17 Omnis iniquitas, peccatum est: & est peccatum ad mortem.

18 Scimus quia omnis qui natus est ex Deo non peccat: sed generatio Dei conservat eum, & malignus non tangit eum.

19 Scimus quoniam ex Deo sumus: & mundus totus in maligno positus est.

e Luc. 24.45. 20 Et scimus quoniam Filius Dei venit, e & dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum, & simus in vero Filio ejus. Hic est verus Deus, & vita æterna.

21 Filioli, custodite vos à simulacris. Amen.

EPISTOLA
BEATI IOANNIS
APOSTOLI
SECVNDA.

Electam hanc ejusque filios in charitate & fide confirmat, ne ab hæreticis seducantur: idque paucis; cætera servans donec ad eos veniat.

1 SEnior Electæ dominæ, & natis ejus, quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes qui cognoverunt veritatem.

2 Propter veritatem quæ permanet in nobis, & nobiscum erit in æternum,

3 Sit vobiscum gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & à Christo Iesu Filio Patris, in veritate & charitate.

4 Gavisus sum valde, quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus à Patre.

5 Et nunc rogo te domina, non tamquam mandatum novum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio. a Ut diligamus alteru rum.

a Dan. 15.12. 6 Et hæc est charitas, ut ambulemus secundum mandata ejus. Hoc est enim mandatum, ut quemadmodum audistis ab initio, in eo ambuletis:

7 Quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Iesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, & antichristus.

8 Videte vosmetipsos, ne perdatis quæ operati estis; sed ut mercedem plenam accipiatis.

9 Omnis qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic & Patrem & Filium habet.

10 Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec AVE ei dixeritis.

11 Qui enim dicit illi AVE, communicat operibus ejus malignis.

12 Plura habens vobis scribere, nolui per chartam & atramentum: spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui: ut gaudium vestrum plenum sit.

13 Salutant te filii sororis tuæ Electæ.

EPISTOLA
BEATI IOANNIS
APOSTOLI
TERTIA.

Gaium collaudat quod in veritate ambulet, & peregrinos humanè excipiat; subdens de Diotrephis calumniis & inhumanitate, ac Demetrio optimum perhibens testimonium, subjungens se illum brevi invisurum.

1 SEnior Gaio charissimo, quem ego diligo in veritate.

2 Charissime, de omnibus orationem facio prospere te ingredi, & valere, sicut prospere agit anima tua.

3 Gavisus sum valde venientibus fratribus, & testimonium perhibentibus veritati tuæ, sicut tu in veritate ambulas.

4 Majorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare.

5 Charissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos,

6 Qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu Ecclesiæ: quos, benefaciens, deduces digne Deo.

7 Pro nomine enim ejus profecti sunt, nihil accipientes à Gentibus.

8 Nos ergo debemus suscipere hujusmodi, ut cooperatores simus veritatis.

9 Scripsissem forsitan Ecclesiæ: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrephes, non recipit nos.

10 Propter hoc si venero, commonebo ejus opera, quæ facit, verbis malignis garriens in nos: & quasi non ei ista sufficiant: neque ipse suscipit fratres; & eos, qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia ejicit.

† 11 Charissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est: qui malefacit, non vidit Deum.

12 Demetrio testimonium redditur ab omnibus, & ab ipsa veritate, sed & nos testimonium perhibemus: & nosti quoniam testimonium nostrum verum est.

13 Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentum & calamum scribere tibi.

14 Spero autem protinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

EPISTOLA
CATHOLICA
BEATI IVDÆ
APOSTOLI.

Monet ut firmi sint in tradita semel fide adver-
sus

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sur insurgentes impios ac lascivos, subdens de horum supplicio in modum Iudæorum ac Sodomorum: nam & hi nullum veriti, efferæ feruntur in omnem carnis concupiscentiam, quos diversis rebus comparat: & istas ad Enoch ac Apostolorum de illis vaticinia revocat.

1 IVda Iesu Christi servus, frater autem Iacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christi Iesu conservatis, & vocatis.

2 Misericordia vobis, & pax, & charitas adimpleatur.

3 Charissimi, omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans supercertari semel traditæ sanctis fidei.

4 Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc judicium) impii, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum Dominatorem & Dominum nostrum Iesum Christum negantes.

5 Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Iesus populum de terra Ægypti salvans, *a* secundo eos, qui non crediderunt, perdidit. *a Num. 14.37.*

6 Angelos verò, qui non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in judicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reservavit.

7 Sicut Sodoma & Gomorrha, & finitimæ civitates simili modo exfornicatæ, & abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes.

8 Similiter & hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt majestatem autem blasphemant.

9 *b* Cùm Michaël Archangelus cum diabolo disputans altercaretur de Moysi corpore, non est ausus judicium inferre blasphemiæ: sed dixit: Imperet tibi Dominus. *b Zach. 3. 2.*

10 Hi autem, quæcumque quidem ignorant, blasphemant: quæcumque autem naturaliter, tanquam muta animalia, norunt, in his corrumpuntur.

11 Væ illis, quia in *c* via Cain abierunt, & *d* errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione *e* Core perierunt. *c Gen. 4.8.* *d Num. 22.23.*

12 Hi sunt in epulis suis maculæ, convivantes sine timore, semetipsos pascentes, *f* nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur, arbores autumnales, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, *e Num. 16.32.* *2. Petr. 2.17.*

13 Fluctus feri maris, despumantes suas confusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum servata est in æternum.

14 Prophetavit autem & de his septimus ab Adam Enoch, dicens: *g* Ecce venit Dominus in sanctis millibus suis. *f Apoc. 1. 7.*

15 Facere judicium contra omnes, & arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus impie egerunt, & de omnibus duris, quæ locuti sunt contra Deum peccatores impii. *g Psal. 16.10.*

16 Hi sunt murmuratores, querulosi, secundum desideria sua ambulantes, *h* & os eorum loquitur superba, mirantes personas quæstus causa. *h 1.Ti. 4 1. 2.Tim. 3. 1. 2.Petr. 3. 3.*

17 Vos autem charissimi, memores estote verborum, *i* quæ prædicta sunt ab Apostolis Domini nostri Iesu Christi.

18 Qui dicebant vobis, quoniam in novissimo tempore venient illusores, secundùm desideria sua ambulantes in impietatibus.

19 Hi sunt, qui segregant semetipsos, animales, Spiritum non habentes.

20 Vos autem charissimi, superædificantes vosmetipsos sanctissimæ vestræ fidei, in Spiritu sancto orantes,

21 Vosmetipsos in dilectione Dei servate, expectantes misericordiam Domini nostri Iesu Christi in vitam æternam.

22 Et hos quidem arguite judicatos:

23 Illos verò salvate, de igne rapientes. Aliis autem miseremini in timore: odientes & eam, quæ carnalis est, maculatam tunicam.

24 Ei autem, qui potens est vos conservare sine peccato, & constituere ante conspectum gloriæ suæ immaculatos in exultatione in adventu Domini nostri Iesu Christi:

25 Soli Deo Salvatori nostro, per Iesum Christum Dominum nostrum, gloria & magnificentia, & imperium, & potestas, ante omne sæculum, & nunc, & in omnia sæcula sæculorum, Amen.

APOCALYPSIS
BEATI IOANNIS
APOSTOLI
CAPVT PRIMVM.

Ioannes in Patmos insula relegatus jubetur scribere quæ viderit septem Asiæ Ecclesiis, per septem candelabra designatis, quæ vidit in circuitu filii hominis; modum describens quo hic ipsi demonstratus sit.

1 APocalypsis Iesu Christi, quam dedit illi Deus palam facere servis suis, quæ oportet fieri citò: & significavit mittens per Angelum suum servo suo Ioanni.

2 Qui testimonium perhibuit verbo Dei & testimonium Iesu Christi, quæcumque vidit.

3 Beatus, qui legit & audit verba prophetiæ hujus: & servat ea quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est.

4 Ioannes septem Ecclesiis quæ sunt in Asia. Gratia vobis & pax ab eo, *a* qui est & qui erat, & qui venturus est; & à septem spiritibus, qui in conspectu throni ejus sunt. *a Exod. 3.14.*

5 Et à Iesu Christo qui est testis fidelis, *b* primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ: qui dilexit nos & lavit nos à peccatis nostris *c* in sanguine suo, *b 1.Cor. 15.20. Coloss. 1.18.* *c Hebr. 9.14. 1.Petr. 1. 19. 1.Joan. 1. 7.*

6 Et fecit nos regnum & sacerdotes Deo & Patri suo: ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum: Amen. *d Isaiæ 3.13. Matth. 24.30. Jud. 14.*

7 *d* Ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam: Amen.

8 *e* Ego sum & α & ω: principium & finis, dicit Dominus Deus, qui est, & qui erat, & qui venturus est, omnipotens. *e Isaiæ 44.6. & Infrà 21.6. & 22. 13.*

9 Ego Ioannes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno, & patientia in Christo Iesu, fui in insula, quæ appellatur Patmos,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Patmos, propter verbum Dei, & testimonium Iesu:

10 Fui in spiritu in Dominica die, & audivi post me vocem magnam tamquam tubæ.

11 Dicentis: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Laodiciæ.

12 Et conversus sum, ut viderem vocem quæ loquebatur mecum: Et conversus vidi septem candelebra aurea:

13 Et in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominis, vestitum podere, & præcinctum ad mamillas Zona aurea:

14 Caput autem ejus & capilli erant candidi tamquam lana alba, & tamquam nix, & oculi ejus tamquam flamma ignis:

15 Et pedes ejus similes aurichalco, sicut in camino ardenti, & vox illius tamquam vox aquarum multarum.

16 Et habebat in dextera sua stellas septem: & de ore ejus gladius utraque parte acutus exibat: & facies ejus sicut sol lucet in virtute sua.

17 Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes ejus tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere: *f* ego sum primus, & novissimus;

18 Et vivus, & fui mortuus; & ecce sum vivens in sæcula sæculorum, & habeo claves mortis, & inferni.

19 Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc.

20 Sacramentum septem stellarum, quas vidisti in dextera mea, & septem candelabra aurea: septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiarum: & candelabra septem Ecclesiæ sunt.

CAPVT II.

Iubetur Ioannes varia scribere Ecclesiis Ephesi, Smyrnæ, Pergami & Thyatiræ: collaudans eos qui Nicolaitarum doctrinam non admiserant, alios autem minis ad pœnitentiam revocans: tepidum quoque detestans, & vincenti præmium pollicens.

1 ANgelo Ephesi Ecclesiæ scribe: Hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum:

2 Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam, & quia non potes sustinere malos: & tentasti eos, qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt: & inveniisti eos mendaces;

3 Et patientiam habes, & sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti.

4 Sed habeo adversum te, quod charitatem tuam primam reliquisti.

5 Memor esto itaque unde excideris: & age pœnitentiam, & prima opera fac; sin autem, venio tibi, & movebo candelabrum tuum de loco suo, nisi pœnitentiam egeris.

6 Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego odi.

7 Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei.

8 Et Angelo Smyrnæ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit primus, & novissimus; qui fuit mortuus, & vivit:

9 Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuam, sed dives es: & blasphemaris ab his, qui se dicunt Iudæos esse, & non sunt, sed sunt synagoga satanæ.

10 Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos est vobis in carcerem, ut tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ.

11 Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Qui vicerit, non lædetur à morte secunda.

12 Et Angelo Pergami Ecclesiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam utraque parte acutam:

13 Scio ubi habitas, ubi sedes est satanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, ubi satanas habitat.

14 Sed habeo adversus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam *a* Balaam, qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israël, edere, & fornicari: *a Num. 24.3. & 25 2.*

15 Ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum.

16 Similiter pœnitentiam age: si quo minus veniam tibi citò, & pugnabo cum illis in gladio oris mei.

17 Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis; Vincenti dabo mannæ absconditum, & dabo illi calculum candidum: & in calculo nomen novum scriptum quod nemo scit, nisi qui accipit.

18 Et Angelo Thyatiræ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit Filius Dei, qui habet oculos tamquam flammam ignis, & pedes ejus similes aurichalco:

19 Novi opera tua, & fidem, & charitatem tuam, & ministeriũ, & patientiam tuam, & opera tua novissima plura prioribus.

20 Sed habeo adversus te pauca: quia permittis mulierem Iezabel, quæ se dicit propheten, docere, & seducere servos meos fornicari, & manducare de idolothytis.

21 Et dedi illi tẽpus ut pœnitentiam ageret: & non vult pœnitere à fornicatione sua.

22 Ecce mittam eam in lectum: & qui mœchantur cum ea, in tribulatione maxima erunt, nisi pœnitentiam ab operibus suis egerint.

23 Et filios ejus interficiam in morte, & scient omnes Ecclesiæ, *b* quia ego sum scrutans renes & corda: & dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico, *b 1. Reg. 16.7. Psalm. 7 10. Ierem. 17.10.*

24 Et cæteris qui Thyatiræ estis: Quicumque non habent doctrinam hanc, & qui non cognoverunt altitudines satanæ, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliud pondus:

25 Tamen id, quod habetis, tenete donec veniam

26 Et qui vicerit, & custodierit usque in finem opera mea, dabo illi potestatem super Gentes,

27 Et reget eas in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringentur.

28 Sicut & ego accepi à Patre meo: & dabo illi stellam matutinam.

29 Qui

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

29 Quid habet autem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

CAPVT III.

Iubetur scribere Ecclesiis Sardis, Philadelphiæ & Laodiciæ; errantes ad pœnitentiam minis revocans, sed alios collaudans, & vincenti præmium pollicens: Deum dicens ad ostium pulsare, ut ingrediatur ad illum qui aperuerit.

1 ET Angelo Ecclesiæ Sardis scribe: Hoc dicit qui habet septem Spiritus Dei, & septem stellas: Scio opera tua, quia nomen habes quod vivas, & mortuus es.

2 Esto vigilans, & confirma cætera, quæ moritura erant. Non enim invenio opera tua plena coram Deo meo.

3 In mente ergo habe qualiter acceperis, & audieris, & serva, & pœnitentiam age. Si ergo non vigilaveris, [a] Veniam ad te tamquam fur, & nescies qua hora veniam ad te.

4 Sed habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinaverunt vestimenta sua: & ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt.

5 Qui vicerit, sic vestietur vestimentis albis, & non delebo nomen ejus de Libro vitæ, & confitebor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

6 Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

7 Et Angelo Philadelphiæ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit Sanctus & Verus, [b] qui habet clavem David: qui aperit, & nemo claudit: claudit & nemo aperit:

8 Scio opera tua. Ecce dedi coram te ostiũ apertum, quod nemo potest claudere: quia modicam habes virtutem, & servasti verbum meum, & non negasti nomen meum.

9 Ecce dabo de synagoga satanæ, qui dicunt se Iudæos esse, & non sunt, sed mentiuntur: Ecce faciam illos ut veniant, & adorent ante pedes tuos: & scient quia ego dilexi te.

10 Quoniam servasti verbum patientiæ meæ, & ego servabo te ab hora tentationis, quæ ventura est in orbem universum tentare habitantes in terra.

11 Ecce venio citò: tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.

12 Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egredietur amplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitatis Dei mei novæ Ierusalem, quæ descendit de cælo Deo meo, & nomen meum novum.

13 Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

14 Et Angelo Laodiciæ Ecclesiæ scribe: [c] Hæc dicit: Amen, testis fidelis, & verus, qui est principium creaturæ Dei.

15 Scio opera tua, quia neque frigidus es, neque calidus: utinam frigidus esses, aut calidus:

16 Sed quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus, incipiam te evomere ex ore meo.

17 Quia dicis: Quod dives sum, & locupletatus, & nullius egeo: & nescis quia tu es miser, & miserabilis & pauper, & cæcus, & nudus.

18 Suadeo tibi emere à me aurum ignitum probatum, ut locuples fias, & vestimentis albis induaris, & non appareat confusio nuditatis tuæ, & collyrio inunge oculos tuos, ut videas.

19 [d] Ego quos amo, arguo, & castigo. Æmulare ergo, & pœnitentiam age. *d Prov. 3. 12.*

20 Ecce sto ad ostium, & pulso: si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, intrabo ad illum, & cœnabo cum illo, & ipse mecum.

21 Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno ejus.

22 Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

CAPVT IV.

Aperto in cælo ostio videt sedentem in throno, & in hujus circuitu viginti quatuor seniores sedentes: & quæ hic describit, quatuor animalia, quæ sedentem in throno assiduè una cum viginti quatuor senioribus glorificabant.

1 POST hæc vidi: & ecce ostium apertum in cælo: & vox prima, quam audivi, tanquam tubæ loquentis mecum, dicens: Ascende huc, & ostendam tibi quæ oportet fieri post hæc.

2 Et statim fui in spiritu: & ecce sedes posita erat in cælo, & supra sedem sedens.

3 Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis & sardinis: & iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinæ.

4 Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor & super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ.

5 Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei.

6 Et in conspectu sedis tamquam mare vitreum simile crystallo: & in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante & retro.

7 Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal habens faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilæ volanti.

8 Et quatuor animalia singula eorum habebant alas senas: & in circuitu, & intus plena sunt oculis: & requiem non habebant die ac nocte, dicentia: [a] Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. *a Isaiæ 6. 3.*

9 Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti super thronum, viventi in sæcula sæculorum,

10 Procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum, & mittebant coronas suas ante thronum, dicentes:

11 Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem: quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.

CAPVT V.

Flente Ioanne quod librum septem sigillis signatum nemo posset aperire, agnus primum occisus illum aperuit; quo facto, quatuor animalia & viginti quatuor seniores, cum innumera Angelorum multitudine omnique creatura illum maximè glorificarunt.

1 ET vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus

&

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

a Infrà 16. 15. 1. Thes. 5. 2. 2. Petr. 3. 10.

b Isaiæ 22. 22. Iob. 12. 14.

c Ioan. 14. 6.

& foris, signatum sigillis septem.

2 Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum & solvere signacula ejus?

3 Et nemo poterat, neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperire librum, neque respicere illum.

4 Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum.

5 Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fleveris: ecce vicit leo de tribu Iuda, radix David, aperire librum & solvere septem signacula ejus.

6 Et vidi: & ecce in medio throni & quatuor animalium, & in medio seniorum, agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram.

7 Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum.

8 Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum.

9 Et cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione:

10 Et fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes: & regnabimus super terram.

11 Et vidi, & audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum a millia millium.

a Dan. 7. 10. 12 Dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem.

13 Et omnem creaturam, quæ in cælo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, & Agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum.

14 Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: & adoraverunt viventem in sæcula sæculorum.

CAPVT VI.

Apertis quatuor sigillis, varii adversus terram sequuntur effectus: quinto vero aperto, animæ martyrum petunt accelerari judicium: ad sexti autem apertionem ostenduntur signa futuri judicii.

1 ET vidi quod aperuisset Agnus unum de septem sigillis, & audivi unum de quatuor animalibus, dicens, tamquam vocem tonitrui: Veni, & vide.

2 Et vidi: & ecce equus albus: & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exivit vincens ut vinceret.

3 Et cum aperuisset sigillum secundum, audivi secundum animal, dicens: Veni, & vide.

4 Et exivit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei ut sumeret pacem de terra, & ut invicem se interficiant, & datus est ei gladius magnus.

5 Et cum aperuisset sigillum tertium, audivi tertium animal, dicens: Veni, & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua.

6 Et audivi tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium: Bilibris tritici denario, & tres bilibres hordei denario, & vinum & oleum ne læseris.

7 Et cum aperuisset sigillum quartum, audivi vocem quarti animalis dicentis: Veni, & vide.

8 Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor partes terræ; interficere gladio, fame, & morte, & bestiis terræ.

9 Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium, quod habebant.

10 Et clamabant voce magna, dicentes: Vsquequo Domine, (sanctus, & verus) non judicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis qui habitant in terra?

11 Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ: & dictum est illis ut requiescerent adhuc tempus modicum, donec compleantur conservi eorum, & fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut & illi.

12 Et vidi cum aperuisset sigillum sextum: & ecce terræ motus magnus factus est, & sol factus est niger tanquam saccus cilicinus: & luna tota facta est sicut sanguis.

13 Et stellæ de cælo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno movetur.

14 Et cælum recessit sicut liber involutus: & omnis mons, & insulæ de locis suis motæ sunt:

15 Et reges terræ & principes, & tribuni, & divites & fortes, & omnis servus, & liber: absconderunt se in speluncis, & in petris montium:

16 Et dicunt montibus, & petris: a Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum & ab ira Agni: a Isai. 2. 19. Osee. 10. 8. Luc. 23. 30.

17 Quoniam venit dies magnus iræ ipsorum: & quis poterit stare?

CAPVT VII.

Dum punienda est terra, jubentur absque nocumento servari signum in fronte gerentes: qui describuntur tam ex Iudæis quam ex Gentibus, benedicentes Deum: & de his qui amicti erant stolis albis.

1 POST hæc vidi quatuor Angelos stantes super quatuor angulos terræ, tenentes quatuor ventos terræ, ne flarent super terram, neque super mare, neque in ullam arborem.

2 Et vidi Alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi: & clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ, & mari,

3 Dicens: Nolite nocere terræ, & mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

4 Et audivi numerum signatorum, centum quadraginta quatuor millia signati, ex omni tribu filiorum Israel.

5 Ex tribu Iuda duodecim millia signati:

Est

Ex tribu Ruben duodecim millia signati : Ex tribu Gad duodecim millia signati :
6 Ex tribu Aser duodecim millia signati : Ex tribu Manasse duodecim millia signati :
7 Ex tribu Simeon duodecim milla signati : Ex tribu Levi duodecim millia signati : Ex tribu Issachar duodecim millia signati :
8 Ex tribu Zabulon duodecim millia signati : Ex tribu Ioseph duodecim millia signati : Ex tribu Benjamin duodecim millia signati.

9 Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, & tribubus, & populis, & linguis : stantes ante thronum, & in conspectu Agni, amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum :
10 Et clamabant voce magna dicentes : Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno.
11 Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, & seniorum, & quatuor animalium : & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adoraverunt Deum.
12 Dicentes, Amen. Benedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum, Amen.
13 Et respondit unus de senioribus, & dixit mihi : Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt ? & unde venerunt ?
14 Et dixi illi : Domine mi, tu scis. Et dixit mihi : Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in sanguine Agni.
15 Ideo sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die ac nocte in templo ejus : & qui sedet in throno, habitabit super illos.
a Isaiæ 49. 10. 16 *a* Non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos sol, neque ullus æstus :
17 Quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, *b* & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.
b Isai. 25. 8.

CAPVT VIII.

Infrà 21. 4. *Aperto septimo sigillo septem Angeli cum tubis ostenduntur, effusoque in terram igne altaris ab alio Angelo fiunt variæ tempestates : similiter quatuor Angelis tubæ canentibus producuntur variæ plagæ adversus homines.*

1 ET cum aperuisset sigillum septimum factum est silentium in cælo, quasi media hora.
2 Et vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei : & datæ sunt illis septem tubæ.
3 Et alius Angelus venit, & stetit ante altare habens thuribulum aureum ; & data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei.
4 Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorũ de manu Angeli coram Deo.
5 Et accepit Angelus thuribulum, & implevit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terræmotus magnus.
6 Et septem Angeli, qui habebant septem tubas, præparaverunt se ut tuba canerent.
7 Et primus Angelus tuba cecinit, & facta est grando, & ignis, mista in sangui-ne, & missum est in terram, & tertia pars terræ combusta est, & tertia pars arborum conflagrata est, & omne fœnum viride combustum est.
8 Et secundus Angelus tuba cecinit : & tanquam mons magnus igne ardens missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguis,
9 Et mortua est tertia pars creaturæ eorum quæ habebant animas in mari, & tertia pars navium interiit.
10 Et tertius Angelus tuba cecinit : & cecidit de cælo stella magna, ardens tamquam facula, & cecidit in tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum :
11 Et nomen stellæ dicitur Absinthium, & facta est tertia pars aquarum in absinthium : & multi hominum mortui sunt de aquis, quia amatæ factæ sunt.
12 Et quartus Angelus tuba cecinit : & percussa est tertia pars solis, & tertia pars lunæ, & tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, & diei non luceret pars tertia, & noctis similiter.
13 Et vidi, & audivi vocem unius aquilæ volantis per medium cæli, dicentis voce magna : Væ, væ, væ habitantibus in terra, de cæteris vocibus trium Angelorum, qui erant tuba cantaturi.

CAPVT IX.

Quinto Angelo tuba canente stella cadit, & locustæ a fumo putei egressæ describuntur, quæ homines cruciant : sexto vero Angelo canente solvuntur quatuor Angeli, qui ingenti equestri exercitu tertiam hominum partem occidant.

1 ET quintus Angelus tuba cecinit : & vidi stellam de cælo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei abyssi :
2 Et aperuit puteum abyssi : & ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ : & obscuratus est sol & aër de fumo putei ;
3 Et de fumo putei exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terræ :
4 Et præceptum est illis ne lærederent fœnum terræ, neque omne viride, neque omnem arborem : nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus suis :
5 Et datum est illis ne occiderent eos : sed ut cruciarent mensibus quinque : & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpii cum percutit hominem.
a Isaiæ 2. 19. Osee 10. 8. Luc. 23. 30. 6 *a* Et in diebus illis quærent homines mortem, & non invenient eam : & desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis.
b Sap. 16. 9. 7 *b* Et similitudinem locustarum, similes equis paratis in prælium : & super capita earum tamquam coronæ similes auro : & facies earum, tamquam facies hominum.
8 Et habebant capillos sicut capillos mulierum : & dentes earum, sicut dentes leonum erant :
9 Et habebant loricas sicut loricas ferreas, & vox alarum earum sicut vox curruum equorum multorum currentium in bellum :
10 Et habebant caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis earum : & potestas earum nocere hominibus mensibus quinque : & habebant super se,
11 Regem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

11 Regem Angelum abyssi, cui nomen Hebraicè Abaddon, Græcè autem Apollyon, Latinè habens nomen Exterminans.

12 Væ unum abiit, & ecce veniunt adhuc duo væ post hæc.

13 Et sextus Angelus tuba cecinit: & audivi vocem unam ex quatuor cornibus altaris aurei, quod est ante oculos Dei.

14 Dicentem sexto Angelo, qui habebat tubam: Solve quatuor Angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate.

15 Et soluti sunt quatuor Angeli, qui parati erant in horam, & diem, & mensem, & annum, ut occiderent tertiam partem hominum.

16 Et numerus equestris exercitus vicies millies dena millia. Et audivi numerum eorum.

17 Et ita vidi equos in visione: & qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & Sulphureas, & capita equorum erant tanquam capita leonum; & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur.

18 Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum, de igne, & de fumo, & sulphure, quæ procedebant de ore ipsorum.

19 Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum. Nam caudæ eorum similes serpentibus; habentes capita: & in his nocent.

20 Et cæteri homines, qui non sunt occisi in his plagis, neque pœnitentiam egerunt de operibus manuum suarum, ut non adorarent dæmonia, & simulacra aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque videre possunt, neque audire, neque ambulare:

21 Et non egerunt pœnitentiam ab homicidiis suis, neque à veneficiis suis, neque à fornicatione sua, neque à furtis suis.

CAPUT X.

Clamante alio forti Angelo loquuntur septem tonitrua: porrò Angelus jurat non amplius fore tempus, sed consummandum ad vocem septimi Angeli mysterium: datque librum Joanni devorandum.

1 ET vidi alium Angelum fortem descendentem de cælo amictum nube, & iris in capite ejus, & facies ejus erat ut sol, & pedes ejus tamquam columnæ ignis:

2 Et habebat in manu sua libellum apertum: & posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram,

3 Et clamavit voce magna, quemadmodum cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septem tonitrua voces suas.

4 Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas; ego scripturus eram; & audivi vocem de cælo dicentem mihi: Signa quæ locuta sunt septem tonitrua, & noli ea scribere.

a Dan. 12. 7. 5 a Et Angelus, quem vidi stantem super mare, & super terram, levavit manum suam ad cælum:

6 Et juravit per viventem in sæcula sæculorum, qui creavit cælum, & ea quæ in eo sunt; & terram, & ea quæ in ea sunt; & mare, & ea quæ in eo sunt: Quia tempus non erit amplius:

7 Sed in diebus vocis septimi Angeli, cum cœperit tuba canere, consummabitur mysterium Dei, sicut evangelizavit per servos suos Prophetas.

8 Et audivi vocem de cælo iterum loquentem mecum, & dicentem: Vade, & accipe librum apertum de manu Angeli stantis super mare, & super terram.

9 Et abii ad Angelum, dicens ei, ut daret mihi librum. Et dixit mihi: b Accipe librum, & devora illum: & faciet amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tamquam mel. b Ezech. 3. 1.

10 Et accepi librum de manu Angeli, & devoravi illum: & erat in ore meo tanquam mel dulce: & cum devorassem eum, amaricatus est venter meus:

11 Et dixit mihi: Oportet te iterum prophetare Gentibus, & populis, & linguis, & regibus multis.

CAPUT XI.

Joannes templum metiens audit prædicatores duos testes, quos bestia à mari ascendens occidet: ac illi resurgentes in cælum ascendunt; ac terræmotu occiduntur 7000. hominum, & ad cantum septimi Angeli vigintiquatuor seniores Deo gratias agunt.

1 ET datus est mihi calamus similis virgæ, & dictum est mihi: Surge, & metire templum Dei, & altare, & adorantes in eo.

2 Atrium autem, quod est foris templum, ejice foras, & ne metiaris illud: quoniam datum est Gentibus, & civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus.

3 Et dabo duobus testibus meis, & prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta, amicti saccis.

4 Hi sunt duæ olivæ, & duo candelabra, in conspectu Domini terræ stantes.

5 Et si quis voluerit eos nocere, ignis exiet de ore eorum, & devorabit inimicos eorum: & si quis voluerit eos lædere, sic oportet eum occidi.

6 Hi habent potestatem claudendi cælum, ne pluat diebus prophetiæ ipsorum: & potestatem habent super aquas convertendi eas in sanguinem, & percutere terram omni plaga quotiescumque voluerint.

7 Et cum finierint testimonium suum, bestia quæ ascendit de abysso, faciet adversum eos bellum, & vincet illos, & occidet eos.

8 Et corpora eorum jacebunt in plateis civitatis magnæ, quæ vocatur spiritualiter Sodoma, & Ægyptus, ubi & Dominus eorum crucifixus est.

9 Et videbunt de tribubus, & populis, & linguis, & Gentibus, corpora eorum per tres dies & dimidium: & corpora eorum non sinent poni in monumentis.

10 Et inhabitantes terram gaudebunt super illos, & jucundabuntur: & munera mittent invicem, quoniam hi duo prophetæ cruciaverunt eos, qui habitabant super terram.

11 Et post dies tres & dimidium, spiritus vitæ à Deo intravit in eos. Et steterunt super pedes suos, & timor magnus cecidit super eos, qui viderunt eos.

12

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

12 Et audierunt vocem magnam de cœlo, dicentem eis : Ascendite huc. Et ascendefunt in cœlum in nube : & viderunt illos inimici eorum.

13 Et in illa hora factus est terræmotus magnus, & decima pars civitatis cecidit: & occisa sunt in terræmotu nomina hominum septem millia : & reliqui in timorem sunt missi, & dederunt gloriam Deo cœli.

14 Væ secundum abiit : & ecce væ tertium veniet cito.

15 Et septimus angelus tuba cecinit : & factæ sunt voces magnæ in cælo dicentes : Factum est regnum hujus mundi, Domini nostri & Christi ejus, & regnabit in sæcula sæculorum : Amen.

16 Et viginti quatuor seniores, qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis, ceciderunt in facies suas, & adoraverunt Deum, dicentes :

17 Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es : quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnasti.

18 Et iratæ sunt Gentes, & advenit ira tua, & tempus mortuorum judicari, & reddere mercedem servis tuis Propheris, & sanctis, & timentibus nomen tuum pusillis & magnis, & exterminandi eos qui corruperunt terram.

19 Et apertum est templum Dei in cœlo : & visa est arca testamenti ejus in templo ejus, & facta sunt fulgura, & voces, & terræmotus, & grando magna.

CAPVT XII.

Cum mulier cernente dracone filium peperisset, raptus est ab ea filius ejus ad Deum : tunc facto in cœlo prælio, lapsus draco cœpit mulieris semen persequi.

1 ET signum magnum apparuit in cœlo : Mulier amicta sole, & luna sub pedibus ejus, & in capite ejus corona stellarum duodecim :

2 Et in utero habens, clamabat parturiens, & cruciabatur ut pariat.

3 Et visum est aliud signum in cœlo : & ecce draco magnus rufus, habens capita septem, & cornua decem : & in capitibus ejus diademata septem :

4 Et cauda ejus trahebat tertiam partem stellarum cœli, & misit eas in terram : & draco stetit ante mulierem, quæ erat paritura, ut cum peperisset, filium ejus devoraret.

5 Et peperit filium masculum, qui recturus erat omnes Gentes in virga ferrea : & raptus est filius ejus ad Deum, & ad thronum ejus :

6 Et mulier fugit in solitudinem, ubi habebat locum paratum à Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta.

7 Et factum est prælium magnum in cœlo, Michaël, & angeli ejus præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli ejus :

8 Et non valuerunt, neque locus inventus est eorum amplius in cœlo.

9 Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui seducit universum orbem : & projectus est in terram, & angeli ejus cum illo missi sunt.

10 Et audivi vocem magnam in cœlo dicentem : Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus : quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte.

11 Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, & propter verbum testimonii sui, & non dilexerunt animas suas usque ad mortem.

12 Propterea lætamini cæli, & qui habitatis in eis. Væ terræ, & mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens, quod modicum tempus habet.

13 Et postquam vidit draco quod projectus esset in terram, persecutus est mulierem, quæ peperit masculum :

14 Et datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ, ut volaret in desertum in locum suum, ubi alitur per tempus & tempora & dimidium temporis, à facie serpentis.

15 Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, ut eam faceret trahi à flumine.

16 Et adjuvit terra mulierem, & aperuit terra os suum ; & absorbuit flumen, quod misit draco de ore suo.

17 Et iratus est draco in mulierem : & abiit facere prælium cum reliquis de semine ejus, qui custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Jesu Christi.

18 Et stetit supra arenam maris.

CAPVT XIII.

Bestia de mari ascendens septem capitum & decem cornuum decemque diadematum, cujus plaga curatur, Deum blasphemat, & sanctos debellat : alteraque bestia duorum cornuum de terra ascendens illi maximè favet, cogens fieri & adorari ejus imaginem, haberique characterem nominis ejus.

1 ET vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua ejus decem diademata, & super capita ejus nomina blasphemiæ.

2 Et bestia, quam vidi, similis erat pardo, & pedes ejus sicut pedes ursi, & os ejus sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutem suam, & potestatem magnam :

3 Et vidi unum de capitibus suis quasi occisum in mortem : & plaga mortis ejus curata est. Et admirata est universa terra post bestiam.

4 Et adoraverunt draconem, qui dedit potestatem bestiæ : & adoraverunt bestiam, dicentes : Quis similis bestiæ ? & quis poterit pugnare cum ea ?

5 Et datum est ei os loquens magna & blasphemias : & data est ei potestas facere menses quadraginta duos.

6 Et aperuit os suum, in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen ejus, & tabernaculum ejus, & eos qui in cælo habitant.

7 Et est datum illi bellum facere cum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sanctis, & vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem.

8 Et adoraverunt eam omnes, qui inhabitabant terram: quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi.

9 Si quis habet aurem, audiat.

10 Qui in captivitatem duxerit, in captivitatem vadet: *a* Qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Hîc est patientia, & fides Sanctorum.

11 Et vidi aliam bestiam ascendentem de terra, & habebat cornua duo similia Agni, & loquebatur sicut draco.

12 Et potestatem prioris bestiæ omnem faciebat in conspectu ejus: & fecit terram, & habitantes in ea, adorare bestiam primam, cujus curata est plaga mortis.

13 Et fecit signa magna, ut etiam ignem faceret de cælo descendere in terram in conspectu hominum.

14 Et seduxit habitantes in terra propter signa, quæ data sunt illi facere in conspectu bestiæ, dicens habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestiæ, quæ habet plagam gladii, & vixit.

15 Et datum est illi ut daret spiritum imagini bestiæ, & ut loquatur imago bestiæ: & faciat ut quicumque non adoraverint imaginem bestiæ, occidantur.

16 Et faciet omnes pusillos, & magnos & divites, & pauperes, & liberos, & servos habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis.

17 Et ne quis possit emere, aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestiæ, aut numerum nominis ejus.

18 Hic sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestiæ. Numerus enim hominis est: & numerus ejus sexcenti sexaginta sex.

CAPUT XIV.

Virgines cum Agno cantantes ambulant, Angelo uno Evangelium annuntiante, altero Babylonis lapsum, tertio verò cruciatum eorum qui bestiam adorarunt prædicante, porrò duo habentes falces jubentur, ille messem, hic autem vineam terræ demetere.

1 ET vidi, & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis.

2 Et audivi vocem de cælo, tanquam vocem aquarum multarum, & tanquam vocem tonitrui magni: & vocem, quam audivi sicut citharœdorum citharizantium in citharis suis.

3 Et cantabant quasi canticum novum, ante sedem, & ante quatuor animalia, & seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia qui empti sunt de terra.

4 Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, & Agno:

5 Et in ore eorum non est inventum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei.

6 Et vidi alterum Angelum volantem per medium cœli, habentem Evangelium æternum, ut Evangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum:

7 Dicens magna voce: Timete Dominum, & date illi honorem, quia venit hora judicii ejus: & adorate eum, *a* qui fecit cælum, & terram, mare, & fontes aquarum,

8 Et alius Angelus secutus est dicens: *b* Cecidit, cecidit Babylon illa magna: quæ à vino iræ fornicationis suæ potavit omnes gentes.

9 Et tertius Angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adoraverit bestiam, & imaginem ejus, & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua:

10 Et hic bibet de vino iræ Dei, quod mistum est mero in calice iræ ipsius, & cruciabitur igne & sulphure in conspectu Angelorum sanctorum, & ante conspectum Agni:

11 Et fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum: nec habent requiem die ac nocte, qui adoraverunt bestiam, & imaginem ejus, & si quis acceperit characterem nominis ejus.

12 Hic patientia sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei, & fidem Jesu.

13 Et audivi vocem de cœlo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Amodo jam dicit Spiritus, ut requiescant à laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos.

14 Et vidi, & ecce nubem candidam: & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam.

15 *c* Et alius Angelus exivit de templo, clamans voce magna ad sedentem super nubem: *d* Mitte falcem tuam, & mete, quia venit hora ut metatur, quoniam aruit messis terræ.

16 Et misit qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, & demessa est terra.

17 Et alius Angelus exivit de templo, quod est in cœlo, habens & ipse falcem acutam.

18 Et alius Angelus exivit de altari, qui habebat potestatem super ignem: & clamavit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & vindemia botros vineæ terræ: quoniam maturæ sunt uvæ ejus.

19 Et misit Angelus falcem suam acutam in terram, & vindemiavit vineam terræ, & misit in lacum iræ Dei magnum:

20 Et calcatus est lacus extra civitatem, & exivit sanguis de lacu usque ad frænos equorum per stadia mille sexcenta.

CAPUT XV.

Qui bestiam viceranr & ejus imaginem ac numerum nominis ejus, Deum glorificant, & septem Angelis habentibus septem plagas novissimas dantur septem phialæ iræ Dei plenæ.

1 ET vidi aliud signum in cœlo magnum & mirabile, Angelos septem habentes plagas septem novissimas; Quoniam

a Gen. 9.6. Matth. 26.52.

a Psal. 145.6. Act. 14.14.

b Isaiæ 21. 9. Jerem. 51. 8.

c Matt. 13.39.

d Joel 3. 13.

plam in illis consummata est ira Dei.

2 Et vidi tanquam mare vitreum mistum igne, & eos, qui vicerunt bestiam, & imaginem ejus, & numerum nominis ejus, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei.

3 Et cantantes canticum Moysi servi Dei, & canticum Agni, dicentes: Magna & mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens: justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculorum.

Jer. 10. 7. 4 a Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam judicia tua manifesta sunt.

5 Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonii in cælo:

6 Et exierunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino mundo & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis.

7 Et unum de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aureas, plenas iracundiæ Dei viventis in sæcula sæculorum.

8 Et impletum est templum fumo à majestate Dei, & de virtute ejus: & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelorum.

CAPVT XVI.

Ad septem phialarum effusionem in terram, mare, fontes, solem, bestiæ sedem, Euphraten & aërem, multa in terra plagæ oriuntur.

1 ET audivi vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis: Ite, & effundite septem phialas iræ in terram.

2 Et abiit primus, & effudit phialam suam in terram: & factum est vulnus sævum & pessimum in homines, qui habebant characterem bestiæ; & in eos, qui adoraverunt imaginem ejus.

3 Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui: & omnis anima vivens mortua est in mari.

4 Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis.

5 Et audivi Angelum aquarum dicentem: Justus es Domine, qui es, & qui eras Sanctus, qui hæc judicasti:

6 Quia sanguinem Sanctorum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt:

7 Et audivi alterum ab altari dicentem: Etiam Domine Deus omnipotens, vera & justa judicia tua.

8 Et quartus Angelus effudit phialam suam in solem; & datum est illi æstu affligere homines, & igni:

9 Et æstuaverunt homines æstu magno, & blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt pœnitentiam ut darent illi gloriam.

10 Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem bestiæ: & factum est regnum ejus tenebrosum, & commanducaverunt linguas suas præ dolore:

11 Et blasphemaverunt Deum cæli, præ doloribus & vulneribus suis, & non egerunt pœnitentiam ex operibus suis.

12 Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphraten: & siccavit aquam ejus, ut præpararetur via regibus ab ortu solis.

13 Et vidi de ore draconis, & de ore bestiæ, & de ore pseudoprophetæ spiritus tres immundos in modum ranarum.

14 Sunt enim spiritus dæmoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terræ congregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei.

15 a Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambuler, & videant turpitudinem ejus. a Supra 3. 3. Matth. 24. 43. Luc. 12. 39.

16 Et congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraicè Armagedon.

17 Et septimus Angelus effudit phialam suam in aërem, & exivit vox magna de templo à throno, dicens: Factum est.

18 Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terræmotus factus est magnus, qualis nunquam fuit ex quo homines fuerunt super terram: talis terræmotus, sic magnus.

19 Et facta est civitas magna in tres partes: & civitates Gentium ceciderunt, & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ ejus.

20 Et omnis insula fugit, & montes non sunt inventi.

21 Et grando magna sicut talentum descendit de cælo in homines: & blasphemaverunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

CAPVT XVII.

Mulier fornicaria sive Babylon variis indutæ ornamentis, & ebria martyrum sanguine, sedet super bestiam septem capitum & decem cornuum: quæ omnia hic declarat Angelus.

1 ET venit unus de septem Angelis, qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens: Veni, ostendam tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas.

2 Cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis ejus.

3 Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiæ, habentem capita septem, & cornua decem.

4 Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immunditia fornicationis ejus.

5 Et in fronte ejus nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terræ.

6 Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Jesu. Et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna.

7 Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestiæ quæ portat eam, quæ habet capita

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

septem, & cornua decem.

8 Bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyssо, & in interitum ibit: & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ à constitutione mundi) videntes bestiam, quæ erat, & non est.

9 Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges septem sunt.

10 Quinque ceciderunt, unus est, & alius nondum venit: & cum venerit, oportet illum breve tempus manere.

11 Et bestia, quæ erat, & non est: & ipsa octava est: & de septem est, & in interitum vadit.

12 Et decem cornua, quæ vidisti, decem reges sunt: quia regnum nondum acceperunt, sed potestatem tamquam reges una hora accipient post bestiam.

13 Hi unum consilium habent, & virtutem & potestatem suam bestiæ tradent.

14 Hi cum Agno pugnabunt, & agnus
a 1 Tim. 6 15. vincet illos: *a* quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cum illo sunt,
Inf. 19. 16. vocati, electi, & fideles.

15 Et dixit mihi: Aquæ, quas vidisti ubi meretrix sedet, populi sunt, & Gentes, & linguæ.

16 Et decem cornua, quæ vidisti in bestia: hi odient fornicariam, & desolatam facient illam: & nudam, & carnes ejus manducabunt, & ipsam igni concremabunt.

17 Deus enim dedit in corda eorum ut faciant quod placitum est illi: ut dent regnum suum bestiæ donec consummentur verba Dei.

18 Et mulier, quam vidisti, est civitas magna, quæ habet regnum super reges terræ.

CAPUT XVIII.

Babylonis lapsus, judicium, plagæ, & ultiones, propter quas reges ac negotiatores terræ olim ipsi adhærentes amare lugebunt; cœlum vero, Apostoli ac Prophetæ exultabunt.

1 ET post hæc vidi alium Angelum descendentem de cælo, habentem potestatem magnam: & terra illuminata est à gloria ejus.

2 Et exclamavit in fortitudine dicens:
a Esaiæ 21. 9. Jerem. 51. 8. *a* Cecidit, cecidit Babylon magna: & facta est habitatio dæmoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundæ & odibilis:

Sup. 14. 8. 3 Quia de vino iræ fornicationis ejus biberunt omnes gentes: & reges terræ cum illa fornicati sunt: & mercatores terræ de virtute deliciarum ejus divites facti sunt.

4 Et audivi aliam vocem de cælo, dicentem: Exite de illa populus meus, ut ne participes sitis delictorum ejus, & de plagis ejus non accipiatis.

5 Quoniam pervenerunt peccata ejus usque ad cœlum, & recordatus est Dominus iniquitatum ejus.

6 Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis; & duplicate duplicia secundum opera ejus: in poculo, quo miscuit, miscere illi duplum.

7 Quantum glorificavit se, & in deliciis fuit; tantum date illi tormentum & luctum: quia in corde suo dicit: *b* Sedeo regina: & vidua non sum: & luctum non videbo. *b* Esaiæ 47. 8.

8 Ideo in una die venient plagæ ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburetur: quia fortis est Deus, qui judicabit illam.

9 Et flebunt, & plangent se super illam reges terræ, qui cum illa fornicati sunt, & in deliciis vixerunt, cum viderint fumum incendii ejus:

10 Longe stantes propter timorem tormentorum ejus, dicentes: Væ, væ civitas illa magna Babylon, civitas illa fortis: quoniam una hora venit judicium tuum.

11 Et negotiatores terræ flebunt: & lugebunt super illam: quoniam merces eorum nemo emet amplius;

12 Merces auri, & argenti, & lapidis pretiosi, & margaritæ, & byssi, & purpuræ, & serici, & cocci, (& omne lignum thyinum, & omnia vasa eboris, & omnia vasa de lapide pretiosо, & æramento, & ferro, & marmore,

13 Et cinnamomum) & odoramentorum, & unguenti, & thuris, & vini, & olei, & similæ, & tritici, & jumentorum, & ovium, & equorum, & rhedarum, & mancipiorum, & animarum hominum.

14 Et poma desiderii animæ tuæ discesserunt à te, & omnia pinguia & præclara perierunt à te, & amplius illa jam non invenient.

15 Mercatores horum, qui divites facti sunt, ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum ejus, flentes ac lugentes,

16 Et dicentes: Væ, væ civitas illa magna, quæ amicta erat byssо, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide pretiosо, & margaritis:

17 Quoniam una hora destitutæ sunt tantæ divitiæ. Et omnis gubernator, & omnis qui in lacum navigat, & nautæ, & qui in mari operantur, longe steterunt,

18 Et clamaverunt videntes locum incendii ejus, dicentes: Quæ similis civitati huic magnæ?

19 Et miserunt pulverem super capita sua, & clamaverunt flentes & lugentes, dicentes: Væ, væ civitas illa magna, in qua divites facti sunt omnes, qui habebant naves in mari, de pretiis ejus: quoniam una hora desolata est.

20 Exulta super eam cœlum, & sancti Apostoli, & Prophetæ: quoniam judicavit Deus judicium vestrum de illa.

21 Et sustulit unus Angelus fortis lapidem quasi molarem magnum, & misit in mare dicens: Hoc impetu mittetur Babylon civitas illa magna, & ultra jam non invenietur.

22 Et vox citharœdorum, & musicorum, & tibia canentium, & tuba non audietur in te amplius: & omnis artifex omnis artis non invenietur in te amplius: & vox molæ non audietur in te amplius:

23 Et lux lucernæ non lucebit in te amplius: & vox sponsi & sponsæ non audietur adhuc in te: quia mercatores tui erant

principes

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

principes terræ, quia in veneficiis tuis erraverunt omnes gentes.

24 Et in ea sanguis prophetarum & sanctorum inventus est, & omnium qui interfecti sunt in terra

CAPVT XIX.

Sanctis de judicio meretricis Deum glorificantibus, parantur nuptiæ Agni, & Angelus à Ioanne adorari recusat: apparens autem quidam equo insidens cum exercitu, qui Verbum Dei & Rex regum ac Dominus dominantium, pugnat adversus bestiam & reges terræ ac eorum exercitus, vocatis interim avibus cœli ad edendas eorum carnes.

1 POst hæc audivi quasi vocem turbarum multarum in cælo dicentium: Alleluia: Salus, & gloria, & virtus Deo nostro est:

2 Quia vera & justa judicia sunt ejus, qui judicavit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, & vindicavit sanguinem servorum suorum de manibus ejus.

3 Et iterum dixerunt: Alleluia. Et fumus ejus ascendit in sæcula sæculorum.

4 Et ceciderunt seniores viginti quatuor & quatuor animalia, & adoraverunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, Alleluia.

5 Et vox de throno exivit, dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes servi ejus: & qui timetis eum, pusilli & magni.

6 Et audivi, quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium: Alleluia: quoniam regnavit Dominus Deus noster omnipotens.

7 Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ Agni, & uxor ejus præparavit se.

8 Et datum est illi, ut cooperiat se byssino splendenti & candido. Byssinum enim, *d Matt.* justificationes sunt Sanctorum. *22.2. Luc.*

9 Et dixit mihi: Scribe: *a* Beati, qui ad *14.16.* cœnam nuptiarum Agni vocati sunt: & dicit mihi: Hæc verba Dei vera sunt.

10 Et cecidi ante pedes ejus, ut adorarem eum. Et dicit mihi: Vide ne feceris: conservus tuus sum, & fratrum tuorum habentium testimonium Iesu. Deum adora. Testimonium enim Iesu, est spiritus prophetiæ.

11 Et vidi cælum apertum, & ecce equus albus, & qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis, & Verax, & cum justitia judicat, & pugnat.

12 Oculi autem ejus sicut flamma ignis, & in capite ejus diademata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. *b Isaiæ 63.3.*

13 *b* Et vestitus erat veste aspersa sanguine: & vocatur nomen ejus. Verbum Dei.

14 Et exercitus qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo & mundo.

15 Et de ore ejus procedit gladius ex utraque parte acutus: ut in ipso percutiat Gentes. *c* Et ipse reget eas in virga ferrea, *c Psal. 2. 6.* & ipse calcat torcular vini furoris iræ Dei *d Supra 17.14.* omnipotentis. *1. Tim. 6.15.*

16 Et habet in vestimento & in femore suo scriptum: *d* Rex regum, & Dominus dominantium.

17 Et vidi unum Angelum stantem in sole, & clamavit voce magna, dicens omnibus avibus, quæ volabant per medium cæli: Venite, & congregamini ad cœnam magnam Dei.

18 Ut manducetis carnes regum, & carnes tribunorum, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentium in ipsis, & carnes omnium liberorum, & servorum, & pusillorum, & magnorum.

19 Et vidi bestiam, & reges terræ, & exercitus eorum congregatos, ad faciendum prælium cum illo qui sedebat in equo, & cum exercitu ejus.

20 Et apprehensa est bestia, & cum ea pseudopropheta: qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt characterem bestiæ, & qui adoraverunt imaginem ejus. Vivi missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis sulphure:

21 Et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius: & omnes aves saturatæ sunt carnibus eorum.

CAPVT XX.

Ligatum draconem sive diabolum mittit Angelus in abyssum ad mille annos, quibus animæ martyrum in resurrectione prima regnabunt cum Christo: post quos solutus Satanas excitabit Gog & Magog innumerum exercitum adversus civitatem dilectam, sed igni cœlesti devorabuntur: deinde apertis libris: à sedente super thronum judicabuntur omnes mortui secundùm opera ipsorum.

1 ET vidi Angelum descendentem de cœlo, habentem clavem abyssi, & catenam magnam in manu sua.

2 Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus & satanas, & ligavit eum per annos mille:

3 Et misit eum in abyssum, & clausit, & signavit super illum, ut non seducat amplius gentes, donec consummentur mille anni: & post hæc oportet illum solvi modico tempore.

4 Et vidi sedes, & sederunt super eas, & judicium datum est illi: & animas decollatorum propter testimonium Iesu & propter verbum Dei, & qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem ejus, nec acceperunt characterem ejus in frontibus aut in manibus suis, & vixerunt, & regnaverunt cum Christo mille annis.

5 Ceteri mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille anni. Hæc est resurrectio prima.

6 Beatus, & sanctus: qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem, sed erunt sacerdotes Dei & Christi, & regnabunt cum illo mille annis.

7 *a* Et cum consummati fuerint mille anni, solvetur Satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quæ sunt super quatuor angulos terræ, Gog, & Magog, & congregabit eos in prælium, quorum numerus est sicut arena maris. *a Ezech. 39.2*

8 Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circuierunt castra sanctorum, & civitatem dilectam.

9 Et descendit ignis à Deo de cœlo, & devoravit eos; & Diabolus, qui seduce-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com